உ

ஸம்ஸ்கிருத இரண்டாம் புத்தகம்.

இது

ஸர். இராமகிருஷ்ண கோபால பாண்டாரகர் அவர்களின்

ஆங்கில முதனூலினின்று

பென்னுத்தூர்-சு. ஜானகிராம ஐயரால்

மொழிபெயர்க்கப்பட்டு

சென்னை

டிக்ஸன் முத்ராலயத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1919.

முகவுரை.

ஒரு பாஷையைக் கற்கக் கருவிகளாய் இருப்பன இலக்கணம், இலக்கியம், நிகண்டு என மூன்றும். இவை தனித் தனியே காரணமாகாது ஒன்று சேர்ந்தே தம் காரியமாகிய பாஷை அறிவை உண்டு பண்ணுகின்றன. இப்புத்தகத்திலும் முதல் புத்தகத்திலும் உள்ள பாடம் ஒவ்வொன்றும் முப்பகுதியது. முதலில் இலக்கணப் பகுதி; இப்பகுதியிலுள்ள இலக்கண விதிகளை அறியவும் அவற்றின்படி வாக்கியங்களை ஆக்கவும் பயன்படுமாறு வடமொழி தென்மொழி வாக்கியங்கள் அடங்கிய இலக்கியப்பகுதி இரண்டாவதாம்; இதற்குச் சாதனமான நிகண்டு மூன்றும் பகுதி. இவ்விரண்டு புஸ்தகங்களையும் கற்கின், வடமொழி நூல்களை அறியப்போதிய இலக்கண வுணர்ச்சி உண்டாம்.

பாணினி முதலியோர் தம் காலத்து இருந்த இலக்கியங்களை ஆராய்ந்து சொற்களுக்கேற்ற வண்ணம் விதிகள் இயற்றினார்கள். அவரது நூல்கள் மனதிற்கு வேலையும் புத்திக்குக் கூர்மையும் பயப்பன. எங்ஙனமெனில் ஒரு சொல்லுக்கு ஒரு ரூபத்தைச்செய்ய மனதான்து தான் படித்த விதிகளையெல்லாம் நினைவுகூர்ந்து இந்த இடத்திற்கு எந்தெந்த விதிகள் எந்த முறையில் பொருந்துகின்றன என்பதை கவனிக்கவேண்டியிருக்கிறது. யாதாயினும் இரு சொற்களுக்கு மாத்திரமும் ஒற்றுமை காணப்படின் அவற்றிற்கென தனிச்சூத்திரம் செய்தார்களேயன்றி அச்சொற்களின் ரூபங்களை நமக்காக அவர்கள் செய்து கொடுக்கவில்லை.

இம்முறையின் மேன்மையை அறிந்து இவ்விரு புத்தகங்களிலும் அவரது சூத்திரங்கள் அப்படியே மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. இவைகளைக் கற்று மாணாக்கன் பெயர் அல்லது வினைச்சொற்களின் ரூபங்களைத் தானே செய்து

கொள்ளவேண்டியது. இதற்குத் துணையாக உதாரணங்களும் விதிவிளக்கங்களும் ஆங்காங்கே வரையப்பட்டுள. இவ்விரு புஸ்தகங்களும் இலக்கண நூல் ஆவதன்றி இலக்கியமும் ஆகின்றன: அதாவது இலக்கண ரூபங்களைப் போதிப்பதோடு அவற்றை ஆக்கவும் போதிக்கின்றன.

மொழிபெயர்ப்பில், கூடிய இடங்களில் தமிழ் இலக்கணச் சொற்களும் பிற இடங்களில் வடமொழி இலக்கணச் சொற்களும் கையாளப்பட்டுள.

தாதுக்கள் என்னும் வினைப்பகுதிகளை இரு பெருங் கூறுக்கலாம். போ, விழு போன்று முதனிலையே பகுதியாய் நிற்பன: போக்கு, போகப்படு, போக இச்சி போன்று முதனிலை திரிந்து பகுதியாய் நிற்பன. முன்னதை மூல அல்லது சித்த தாதுக்கள் எனவும் பின்னதை பிரத்யயாந்த அல்லது சாதித தாதுக்கள் எனவும் கூறுவர்.

இவ்விருவகை தாதுக்களும் பத்து வகையான கால, துறைகளில் விகுதிபெற்று ரூபங்கள் அடைகின்றன. வினைமுற்று விகுதிகளைக் கூட்டுமுன் வினையடி யென்னும் அங்கத்தை ஆக்கிக்கொள்ளவேண்டியது. நிகழ்காலம், அநத்யதனபூதகாலம், ஏவல்துறை, வியங்கோள்துறை ஆகிய நான்கிலும் தாதுக்களடையும் ரூபங்களுக்கு ஸார்வதாதுக ரூபங்களென்றும், பரோக்ஷபூதகாலம், பூத சாமான்யகாலம், அநத்யதன எதிர்காலம், எதிர்காலம், ஆசித்துறை, ஸங்கேதத்துறை ஆகிய ஆறிலும் அவைகள் அடையும் ரூபங்களுக்கு ஆர்த்த தாதுக ரூபங்களென்றும் பெயராம். தாதுக்களினின்றும் அங்கங்கள் பிறக்க பத்து வித விதிகள் ஏற்பட்டுள்ளன தாதுக்கள் தாம் அனுசரிக்கும் விதிக்கு ஏற்ப பத்து கணங்களாக வகுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் 1, 4, 6, 10 ஆம் கண தாதுக்களின சார்வதாதுக ரூபங்கள் முதற்புத்தகத்தில் கூறப்பட்டன.

அக்கணங்களின் சில விசேஷ தாதுக்களின் மேற்படி ரூபங்கள் இப்புத்தக முதல் பாடத்திலும், ஏனைய

ஆறு கணங்களின் அதே ரூபங்கள் 2 முதல் 11 பாடங்களி லும், பிறகு 13 - 15, 22—24 பாடங்களில் பத்து கண தாதுக்களினது ஆர்த்த தாதுக ரூபங்களும், 21, 25 பாட ங்களில் ணிஜந்த, ஸனந்த ரூபங்களும் கூறியுள.

வடமொழியில் சென்ற காலத்தை மூன்றாக வகுத் துளர். 1 கேவலம் இறப்பு, 2 இன்றைய சம்பந்தமானது, 3 இன்றைக்கு முந்தினது. மூன்றாவது வகையில் பேசுவோ னால் அறியப்படாத நடந்தகால சம்பவத்தை பரோக்ஷபூத ரூபத்தாலும் இன்றுக்கு முன் நடந்ததை அனத்யதனபூத ரூபத்தாலும் கூறவேண்டும். ஆகவே பூதசாமான்யத்தை யும் இன்று நடந்ததையும் பூதகாலத்தால் சொல்லவேண்டும். இதை செய்திருக்கிறது என்னும் வாய்பாட்டு வினைமுற் றாகக் கருதலாம். செய்தேன் என்னும் முற்று ஓர் காலத்தை அவசியம் உணர்த்தும். நேற்றைய நிகழ்ச்சியை செய்திருக்கி றேன் எனல் பொருத்தமாயிராது. எனவே ஒரு காலத்தோ டும் சம்பந்தமின்றி தொழில் முற்றுப்பெற்றதை மாத்திரம் உணர்த்தவும், இன்று நடந்ததை உணர்த்தவும் ஏற்றது இவ் வாய்பாட்டு வினைமுற்றே.

முதல் புத்தகத்தில் கூறிய பொது விதிப்படி வேற்று மைப்படாத சில விசேஷ சப்தங்கள் வேற்றுமைப்படும் வி தமும், எண்ணுப்பெயர்களும், விசேஷணச்சொற்களும், ஸமாஸங்களும் 16 முதல் 20 வரையுள்ள பாடங்களின் விஷ யமாம். கிருதந்தங்கள் என்னும் பெயரெச்ச வினையெச்சங் களும் தொழிற்பெயரும் இறுதிப்பாடத்தின் விஷயமாம். ஈண்டு, எண்ணுப்பெயர் இருவகைத்து. ஒன்று, இரண்டு மூன்று போன்று தொகையைக் கூறுவன எண்ணுப் பெயர் களாம். முதல், இரண்டாம், மூன்றாம் போன்று முறை யைக் கூறுவன கிரமவாசக எண்களாம்.

விசேஷணங்கள். பொருள்களின் பண்பைக் கூறும் பெயர் உரிச்சொற்களும் வினைகளின் பண்பைக்கூறும் வினை உரிச்சொற்களும் ஆகிய விசேஷணங்கள் (1) தன்னிலே

(2) தரநிலை (3) தமநிலை என்னும் மூன்றனுள் ஒன்றை உணர்த்தியே நிற்கும்.

(1) தன்னிலை. ஒரு பொருளோடும் ஒப்பிடப்படாத நிலை, உ. ம். ராமன் பெரியவன்.

(2) தரநிலை. இதினும் இது உயர்ந்தது அல்லது தாழ்ந்தது என ஒப்பிட்டுக் காட்டும் நிலை. உ-ம். என்னிலும் ராமன் பெரியவன் அல்லது சிறியவன்.

(3) தமநிலை. இது எல்லாவற்றுள்ளும் உயர்ந்தது, தாழ்ந்தது என உத்தம, அதம நிலைகளைக் காட்டுவது. உ.ம். இராமன் எல்லாரினும் பெரியன் அல்லது சிறியன்.

இம்மூன்றினும் சொற்கள் அடையும் ரூபம் முறையே மூலரூபம், ஒப்பளவு ரூபம், உயர்வளவு ரூபம் என அழைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. விசேஷணங்களும், சிறு பான்மை பெயர், வினை, இடைச்சொற்களும் கூட வடமொழியில் விகுதிகளின் உதவியால் தாரதம்யத்தை உணர்த்துகின்றன. தென்மொழியிலோ வேற்றுமை உருபுகளின் உதவியால் அது உணர்த்தப்படும்.

சமாசம்—தொகைநிலைத்தொடர்மொழி. இரண்டும் பலவுமாகிய சொற்கள் பிளவுபடாது ஒற்றுமைப்பட்த் தம்முள் இயைதலால் தொகையாயிற்று. தமிழில் சிறப்பாயுள்ளது வினைத்தொகையாம்.

இவ்விருபுத்தகங்களையும் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட அநுமதி தந்த ஸர். ஸ்ரீராமகிருஷ்ண கோபால பண்டாரகர் அவர்கள் நன்றி என்றும் மறக்கற்பாலதன்று. இவை இன்னும் அதிக பயன்படுமாறு செய்யும் யோசனைகள் வந்தனத்துடன் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.

குறியீடு விளக்கம்.

அ, அவ்யயம். ஆ ஆத்மனேபதி. இ.செ.பெ.எ. இறந்தகால செயப்பாட்டு பெயரெச்சம். உப. உபயபதி க. கணம். ப. பரஸ்மைபதி. பு. புல்லிங்கம் ஸ்- ஸ்திரீலிங்கம் நி.பெ.எ. நிகழ்காலபெயரெச்சம். வி, விசேஷணம் பூ. பூர்வகம் மு. பு. வி., முதல் புத்தக அநுபந்தத்தில் கூறிய விதி. ந. நபுஸகலிங்கம்.

பொருளடக்கம்.

ஸம்ஸ்கிருத இரண்டாம் புத்தகம்.

பாடம் 1.

1, 4, 6, 10, ஆம் கணவினைகள் சிலவற்றிற்குச் சிறப்புவிதிகள்.

வடமொழியில் வினைப்பகுதி (தாதுக்)களை 10 கணங்களாகப் பிரித்துளரென்று கூறப்பட்டது. இவற்றை இரண்டு பிரிவாகப்பிரித்து, 1, 4, 6, 10, ஆகிய இந்நான்கு கணங்களையும் முதல் பிரிவு கணங்களென்றும், ஏனைய ஆறுகணங்களையும் இரண்டாம் பிரிவு கணங்களென்றும், அழைப்போமாக. மேலும், வினைகளின் காலதுறைகளின் பேதங்களைக்காட்ட நிகழ்வு முதலான பத்துவகை வேறுபாடுகள் உள என்றும் கூறினோம். இப்பத்தனுள் நிகழ்வு, இறப்பு (அனத்யதன பூதம்), ஏவல்துறை, வியங்கோள்துறை, என்னும் இந்நான்கினையும் ஸார்வதாதுக காலங்களென்றும், ஏனைய ஆறினையும் ஆர்த்ததாதுக காலங்களென்றும், வைத்துக்கொள்ளுவோம்.

முதல் புத்தகத்தில் முதற்பிரிவு கணவினைகளுக்கு ஸார்வதாதுக காலரூபங்கள் சித்திக்கும் விதம் கூறப்பட்டது. அங்கு கூறிய விதிகளின்படி நடவாத வினைகளும் உள, அவற்றை ஈண்டு கவனிப்போம்.

1. முதல் கணத்தைச்சேர்ந்த गुप् (ப) காப்பாற்று, धूप् (ப) சுடு, पण् (ப) துதி, पन् (ப) துதி, 6வது கணமாகிய विच्छ् (ப) போ சமீபி, என்னும் தாதுக்களின் விகாணமான अ காரத்திற்குப் பூர்வம் आय् மிகுகிறது. உ-ம். पणायति, धूपायति. गुप् தாதுவின் उ கரம் இந்த आय् க்குப் பூர்வம் குணமடைகிறது.

உ-ம் गोपायति; ஆர்த்ததாதுக காலங்களில் இந்த आय् மிகி னும் மிகும். पण्, पन् ஆத்மனே பதவிகுதிகளை ஏற்கும்போது आय् மிகுகிறதில்லை உ-ம். पणते.

2. भ्राश् ஆ, भ्लाश् ஆ, भ्रम् ப, क्रम् ப, क्लम् ப, त्रस् ப, लष् ப, त्रुट् ப, यस् ப, सम् பூ यस् ப, இவைகள் முதல் கணத்தி லும் நான்காங் கணத்திலும் வரும். त्रुट् ப, நான்காங்கணத்தி லும் ஆறாங்கணத்திலும் வரும்; உ-ம். भ्राशते 1 க, भ्राश्यते (4 க).

3. ஸார்வதாதுக காலங்களில் பரஸ்மைபத விகுதிகளை ஏற்கும் போது क्रम् தாதுவின் ஈற்றயல் अ கரம் நீளும். உ-ம் क्रामति. क्राम्यति. ஆனால் ஆத்மனேபதத்தில் आक्रमते எனவா கும். இவ்வாறே ष्ठिव्, क्लम्, आ பூர்வக चम् (1க) என்பவற் றின் உயிர்கள் நீளுகின்றன.

4. शम्, तम्, दम्, श्रम्, मद्, ஆகிய 4ம் கணதாதுக் களுடையவும், भ्रम्, क्षम्, (4ம் கணத்தில் வரும்போது மா த்திரம்) என்னும் இவைகளுடையவும் உயிர்கள் सार्वधातुक காலங்களில் நீள்கின்றன. உ-ம் शाम्यति, भ्राम्यति அல்லது भ्रमति. भ्रम् தாது भ्रम्यति எனவும் ஆகும்.

5. अक्ष् என்பதும், சீவு என்னும் பொருள் உடைய तक्ष् என்பதும், 1, 5 ம் கணங்களைச் சேர்ந்தவைகள். உ-ம் अक्षति, अक्ष्णोति.

6. ध्मा ஊது, घ्रा முகர், म्ना கருது, ऋ போ, सृ ஓடு, यम् அடக்கு, शद् அழி, ஆகிய 1 ம் கணத்தைச் சேர்ந்த இவைக ளெல்லாம் सार्वधातुक காலங்களில் முறையே धम्, जिघ्र्, मन्, ऋच्छ्, धौ, यच्छ्, शीय् என, ஆகின்றன. இவற்றுள் शी என்

பது ஸார்வதாதுக காலங்களில் ஆத்மனேபதியாம். உம். दमति, जिघ्रति.

7. விகரணம் வரும்போதும், உயிர்முதல்பலமுள்ள விகுதிவரும்போதும், गुह् தாதுவின் ஈற்றிற்சயல் उ காம் நீளும். உம் गूहति.

8. दंश् (ப) सञ्ज् (ப) स्वञ्ज् (ஆ) रञ्ज् (உப) முதற்கணத்தைச் சேர்ந்த இவைகளின் நாசிகைகள் விகரணம்வரின் கெடும் உம். दशति, स्वजते.

9. தாதுவின் ॠ குணமாக ஆவது விருத்தியாக ஆவது மாறாதபோது इर् எனவும், प வர்ச்கம் அல்லது व பூர்வ உர् எனவும், மாறும்; இவற்றிலும், व् ஈற்று தாதுக்களிலும் உள்ள इ அல்லது उ மெய்வரின் நீளும் உ-ம் जॄ 4-ம் கணம்—जीर्यति, कॄ 6-ம் கணம் किरति, कॄत् 10-ம் கணம் कीर्तयति, दिव् 4-ம் கணம் दीव्यति, सिव् 4-ம் கணம் सीव्यति. (जॄ நான்காம் கணமாதலால் குணவிருத்தி விகாரம் ஒன்றும் பெறாது. ஆகையால் जिर् என ஆகிறது. य காமெய் வருதலால் इ நீண்டு, जीर्यति ஆகிறது; किरति என்பதில் உயிர் வந்ததால் इ நீளவில்லை. பிறவும் இவ்வாறே காண்க.)

10. ओ ஈற்று 4-ம் கணதாதுக்களின் ஈறு விகரணம் வரின் கெடும்; உ-ம். सो-स्यति; दो-द्यति; शो-श्यति; छो-छ्यति.

11. ஈற்றிலுள்ள நெடில் அல்லது குறில் इ, उ க்கள், 6-ம் கணவிகரணமாகிய अ காம் வரின் முறையே इय्, उव् என மாறுகின்றன (7-ம் பாடம் II-வது விதிபார்க்க.) உ-ம். रि-रियति; नू-नुवति; दू-दुवति.

12. 4-ம் கண व्यध् தன் விகரணமாகிய य காரம்வரின் विध् என மாறுகிறது. உ-ம். विध्यति.

13. भ्रस्ज् व्रश्च् 6-ம் கணத்தைச் சேர்ந்த இவ்விரண்டு தாதுக்களும், ஸார்வதாதுக காலங்களில் முறையே भृज्ज वृश्च என மாறுகின்றன, உ-ம் भृज्जति, वृश्चति.

14. मस्ज्, सस्ज् என்பவற்றிலுள்ள स् ஆனது லோபமாகாதபோது ज् ஆகும். (9-ம் பாடம் பார்க்க) உ-ம் मज्जति.

15. ஸார்வதாதுக காலங்களில் लुप्, लिप्, खिद्, कृत्, पिश् என்னும் 6-ம் கண தாதுக்களின் ஈற்றிற்குப் பூர்வம் ஓர் நாசிகை மிகும் உ-ம் लिम्पति.

16. 10-ம் கணத்தைச் சேர்ந்த तन्त्र्, चित्, भर्त्स्, मन्त्र् तर्ज्, विद्, दंस् போன்ற சில தாதுக்கள் நித்திய ஆத்மனே பதிகளாம். உ-ம். तंत्रयते, चेतयते.

17. युज्, पृच्, सह्, वृज्, वृ, जु, रिच्, तप्, तृप्, दम्, अर्ह् என்னும் இவை முதலான அனேக தாதுக்கள் முதலாவது அல்லது பத்தாவது கணத்தைச் சேர்ந்தனவாம். உ-ம். योजति, योजयति.

वैषम्यमपि प्राप्ता धैर्यघना: साधव आत्मन: सच्चरणव्रतं गोपायन्ति ।

स्वजनवियोगेन व्यथितं मे मनो निष्ठाशून्यं भ्रमतीव ।

मार्गे वन्यानां कुसुमानमामोदमुपजिघ्रन्तौ तौ दम्पती ऋषे-राश्रममगच्छताम् ।

अयं शीत आकाशवायुस्तव मुखे घर्मजान्स्वेदलवानाचामति।

नदतः सिंहस्य स्वनं श्रुत्वा यथा सर्वे मृगास्त्रसन्ति तथैवं भीमस्य शब्दं श्रुत्वा सर्वे योधा अत्रस्यन्।

गगनमध्यमारूढस्य सवितुः प्रचण्डेन तापेन क्लान्तोऽयं शिखी तरोरालवाले स्थितं शीतमुदकं पर्याप्तमाचामति।

निदाघेऽल्पैरपि तोयैर्मालाकारेण या तरोः पुष्टिर्विरच्यते सा किमनल्पान्यपि तोयानि विश्वतो विकिरता वारिदेन जनयितुं शक्या।

श्रोत्रियायाभ्यागताय वत्सतरीं महोक्षं महाजं वा निर्वपन्ति गृहमेधिनः। तं हि धर्मं धर्मसूत्रकाराः समामनन्ति।

प्रत्युत्पन्नमतिः प्राप्तां क्रियां कर्तुं व्यवस्यति॥

एतान्यनीकानि महानुभावं गूहन्ति मेघा इव रश्मिवन्तम्।

यावत् प्रतापनिधिराक्रमते * न भानु-
रह्नाय तावदरुणेन तमो निरस्तम्॥

व्यतिषजति पदार्थानान्तरः कोऽपि हेतु-
र्न खलु बहिरुपाधीन्प्रीतयः संश्रयन्ते॥

लिम्पतीव तमोऽङ्गानि वर्षतीवाञ्जनं नभः।
असत्पुरुषसेवेव दृष्टिर्निष्फलतां गता॥

---

* சூரியன் நக்ஷத்திர முதலிய விண்ணுலகப்பொருள் சம்பந்தமாக, புறப்படு, உதி என்னும் பொருளில் வரும் आ பூ. क्रम् தாது ஆத்மனே பதியாம்.

त्वं तेनाभिहितः पथ्यं* किं कोपं न नियच्छसि ॥

† तद्विद्विषां जरति चेतसि भोगतृष्णा ।
तेषां वपूंषि विपिनेषु च जारयन्ति ॥
सहते शस्त्रसंपातं सहति श्रममाहवे ।
उत्साहयति तच्चित्तमपि जेतुं शचीपतिम् ॥

---

* दुह्, याच्, पच्, दण्ड्, रुध्, प्रच्छ्, चि, ब्रू, शास्, जि, मथ्, मुष्, नी, हृ, कृष्, वह्, இந்த 16 தாதுக்களும், இவைகளுக்கு சமான அர்த்தமுடைய தாதுக்களும் பொதுவாய் இரண்டு செயப்படு பொருள்களை ஏற்கும். இவ்விரண்டில் ஒன்று முக்கியமானது மற்றது கௌணமானது. செயப்பாட்டு வினையில் (கர்மணிப்ரயோகத்தில்) दुह्, முதல் मुष्, வரையிலுள்ள தாதுக்கள், இவற்றிற்கு சமான அர்த்தமுடைய தாதுக்கள் இவைகளின் முக்கிய கர்மம் இரண்டாம் வேற்றுமையிலும், கௌணகர்மம், முதல் வேற்றுமையிலும் வரும். नी முதல் நான்கு தாதுக்கள் இவற்றின் சமான அர்த்தமுடைய தாதுக்கள் இவைகளின் முக்கிய கர்மம் முதல் வேற்றுமையிலும் மற்றது இரண்டாம் வேற்றுமையிலும் வரும்.

செய்வினை (கர்த்தரிப்ரயோகம்) செயப்பாட்டு வினை (கர்மணி).

बलिं याचतेवसुधाम् அவன் பலியை பூமியை யாசிக்கிறான். बलिर्याच्यतेवसुधाम्

शतंजयतिदेवदत्तम् அவன் தேவதத்தனிடம் நூறு ஜெயிக்கிறான். शतंजीयतेदेवदत्तः

ग्राममजांनयति ஆட்டை கிராமத்திற்கு ஓட்டுகிறான். ग्राममजानीयते

இக்குறிப்பிட்ட செய்யுளில் अभिहित என்பது अभि பூ. धा வின் இறந்தகால செயப்பாட்டு பெயரெச்சம். இது ब्रू, சொல், தாதுவின் சமான அர்த்தமுடையது.

† இது முதல் 10 பாடல்கள் கிருஷ்ண னென்னும் ஓரரசனை வர்ணிக்கின்றன.

पूजामर्हति सर्वेषामृषीणामाश्रमेऽप्यसौ ।
अर्हयत्यर्घ्यसत्कारं मधुपर्कं च पावनम् ॥
न क्षाम्यति क्षितीशानामपराधलवानपि ।
अपराधसहस्राणि क्षमते यो द्विजन्मनाम् ॥
नाहिर्दंशयते कंचित्तद्देशे गरुडाज्ञया ।
यदि प्रमादाद्दशति तस्मिन्न क्रमते * विषम् ॥
न तर्जति रुषा कंचिन्नीचमप्युपकारिणम् ।
परं तर्जयते दुष्टान् समन्तात्संगतान्मिथः ॥
कोटिभिः पणते नित्यं राज्ये तस्य वणिग्जनः ।
यक्षाश्चापि पणायन्ति तद्विभूतिं गृहेगृहे † ॥
सर्वोऽभिलषति श्रीमानिन्द्रियार्थोपसेवनम् ।
अभिलष्यत्यसौ योगी तेभ्य एव निवर्तनम् ॥
लुम्पति प्रतिपक्षाणां स लक्ष्मीं बाणवृष्टिभिः ।
न लुप्यति मतिस्तस्य सकलेऽप्यर्थसंशये ॥
अर्जते धर्ममेवैकमर्थं धर्मार्थमर्जति ।
अर्जयत्यूर्जितांल्लोकान् स धर्मेणैव शाश्वतान् ॥
सर्वस्य जायते मानः स्वहिताच्च प्रमाद्यति ।

---

* ஏற, பரவ, பலி என்னும், பொருளுடைய क्रम् தாது ஆத்மனே பதியாம்.

† ஒரு பெயர்ச்சொல் அல்லது பதம் இரட்டித்து வந்தால் ஒவ்வொரு என்ற பொருளை உணர்த்தும். गृहेगृहे ஒவ்வொரு வீட்டிலும் दिनेदिने நாள் தோறும்.

वृद्धौ भजति चापथ्यं नरो येन विनश्यति ॥
भजन्ति विपदस्तूर्णमतिक्रामन्ति संपदः ।
तान्मदाभ्यावतिष्ठन्ते * ये मते न्यायवादिनाम् ॥
प्राज्ञास्तेजस्विनः सम्यक्पश्यन्ति च वदन्ति च ।
तेऽवज्ञाता महाराज क्लाम्यन्ति विरमन्ति † च ॥
जीर्यन्ति जीर्यतः केशा दन्ता जीर्यन्ति जीर्यतः ।
जीवनाशा धनाशा च जीर्यतोऽपि न जीर्यति ॥
अहो खलभुजङ्गस्य विचित्रोऽयं वधक्रमः ।
अन्यस्य दशति श्रोत्रमन्यः प्राणैर्वियुज्यते ॥
विधौ विध्यति सक्रोधे वर्म धर्मः शरीरिणाम् ।
स एव केवलं तस्मादस्माकं जायतां गतिः ॥
विहितस्याननुष्ठानान्निन्दितस्य च सेवनात् ।
अनिग्रहाच्चेन्द्रियाणां नरः पतनमृच्छति ॥

எதனால் இந்த உலக சக்கிரம் சுழல்கிறதோ (भ्रम्) அது ஈசுவரனுடைய சக்தி.

அவனுடைய செய்நன்றி கொல்கையால் கோபித்து விஷ்ணுதத்தன் கடுஞ் சொற்களால் அவனைப் புண்படுத்தினன். (तक्ष्, सम् பூர்வக)

அச்சபையில் அவசரமாய் எழுந்திருக்கின்ற அரசர்கள் அநேகாது மாலைகள் ஒருவரோடு ஒருவர் நெருங்குதலால் அறுந்தன. त्रुट्

---

* सम्, अव, प्र, அல்லது वि, பூர்வக स्था. தாது ஆத்மனே பதி.
† वि, आ, परि, அல்லது उप, பூர்வக रम् பரஸ்மை பதி.

பொறுக்காத பாம்பு பாதத்தால் தன்னைத் தொடுகிற புருஷனை ரத்தத்தின் ஆசையால் கடிக்கிறது. (दंश्)

இக்ஷ்வாகுக்களின் குலகுருவாகிய வசிஷ்டரை முதலில் வணங்கி ராமன் தன் சகோதரர்களைத் தழுவினான் (स्वञ्ज्)

இந்திரசித்து கொல்லப்படவே அவனுடைய அகாலமாணத்தினால் இராவணனைத் துயரம் நெருப்புப்போல் கொளுத்தினது. (भ्रस्ज्)

எதனால் ஜீவிக்கிறேனோ அதை அபகரிக்கிற நீங்கள் என் பிராணனையும் அபகரிக்க முயலுகிறீர்கள். (यस्)

தீபத்தின் ஜ்வாலையால் கவரப்பட்ட விட்டில் அதன்மேல் விழுந்து மரணம் அடைந்தது (मृत्युम्*+ऋ)

யானையைத் திருப்ப இச்சிக்கும் அஜன் ஓர்பாணத்தால் அதைத்துன்புறுத்தினான் (व्यध्)

அரக்கர்களோடு போரில் இராமன் தன் பகைவர்களில் அநேக நூற்றுவரைத்தன் கூரிய ஆயுதங்களால் வெட்டினான் (व्रश्च्)

சீதையினின்று பிரிவால் உண்டான துயரத்தில் ராமனுடைய ஹிருதயம் முழுகினது. (मस्ज्)

எப்பொழுது யுதிஷ்டிரன் திருதராஷ்டிர புத்திரர்களால் மனைவி நீங்கலாக எல்லாம் ஜெயிக்கப்பட்டானோ அப்போது அவர்கள் அவனைப்பார்த்து உன்மனைவியாகிய பாஞ்சாலியை பந்தயம் வை (पण्) என்று சொன்னார்கள் †.

---

* இறந்த காலத்தில் தாதுக்களுக்குப் பூர்வம் கூட்டப்படும் आ தாதுவின் முதல் எழுத்தாகிய ऋ ஒடுசேர்ந்து, आर् எனவாகும்.

† பக்கம் 6 * பார்க்க.

பறவையால் பிடுங்கப்பட்ட மணியினது மீட்புக்காக நான் வெகு பிரயாசப்பட்டேன். (यस्, प्र பூ)

பெரியாருடன் பகைக்கிறவன் (वैराय् 1 க ஆ) எவனே அவன் சிக்கிரத்தில் அழிகிறான். (शद्)

குற்றங்கள் ஆயிரம் என்னால் நிமிஷந்தோறும் செய்யப் படுகின்றன. ஓ கடவுளே! அவற்றை எல்லாம் மன்னிப்பீராக.

உயிருடன் இருக்கும் (चित्) பொருள்கள்மாத்திரம் அல்ல, உயிரில்லாப் பொருள்களும் அவனைச் சேவிக்கின்றன என்பது யாதோ அது இப் பெண்ணின் சொல்லமுடியாத சக்தி.

சமீபித்த நதியின் திவலையால் குளிர்ந்த காற்று தோட்டத் தில் அதி முக்தா கொடியை மெதுவாக அசைக்கிறது. (धू)

எப்பொழுது அஜன் தனது சங்கை ஊதினானோ (ध्मा) அப் பொழுது ஓடிப்போன அவன் வீரர்கள் திரும்பிவந்து தூங் குகிற அவன் பகைவர்களின் சேனைகளைக் கண்டார்கள்.

அகராதி 1. தாதுக்கள்.

अर्ज् 1 க. ப. 10 க சம்பாதி, அடை

अर्ह् 1 க. ப. 10 க யோக்கிய மாகு, ஏல்

ऋज् 1 க. ஆ. சம்பாதி

कृत् 6 க. ப. வெட்டு, பிள

कॄ 6க.ப. சிதறு, वि பூ. சிதறு

कॄत् 10க. கொண்டாடு, மகிழ்,

क्रम् ப. நட, சேஷ்டி, आ பூ. சமீபி, மிதி, எழுந்திரு; अति பூ. மீறு, விலகு

क्लम् 4க. ப. இளைப்படை, சோர்வடை

क्षम् 4 க. ப. மன்னி

गुह् 1 க. உ. ப. மறை

घ्रा 1 க. ப. उप பூ. முகர்

चम् 1 க. ப. நக்கு. குடி
चित् 10 க. ஆ. சேஷ்டி
जनय्(जन् என்பதின் பிறவினை.) பிறப்பி, உண்டுபண்ணு
जॄ 1 க. 4 க. ப. மெலி, ஜீரணி, பழமையாகு
तक्ष् 1க.ப. சீவு, सं பூ. துண்டு [செய்
तर्ज् 1 க. ப. 10 க. ஆ. பயமுறுத்து
त्रस् ப. நடுங்கு, பயப்படு
दॄ ப. பிள, உடை
दंश् 1க.ப. 10ஆ.கடி, கொட்டு
धू 6 க. ப. கலக்கு ஆட்டு
नद् 1 க. ப. ஒலிசெய், கர்ஜி
नश्-वि பூ. அழி.
पण् 1 க. புகழ், சூதாடு, பந்தயம்வை
भ्रम् ப. திரி, சுழல்
भ्रस्ज् 6 க. உ ப. வறு, கொளுத்து
मस्ज् 6 க. ப. முழுகு
म्ना 1 க.ப. மனனம்செய் सम् + आ பூ. ஐதீகமாகக்கூறு, விதி
यम् 1 க. ப. அடக்கு नि பூ.
यस् 4 க. ப. முயல் प्र பூ.

युज्-वि பூ. செயப்பாட்டுவினையில், பிரிவடை
रच्-वि பூ. ஒழுங்குபடுத்து,செய், முடி.
रम्-वि பூ. நிறுத்து, ஓய்வடை
लष् ப. விரும்பு, अभि பூ. விரும்பு, பேராசைப்படு
लिप् 6 க. உப. பூசு [படு
लुप् 4 க. ப. அழிவடை, மறை
लुप् 6 க. உப. அபகரி, திருடு
वप् 1 க. உப. வெட்டு, விதை, நடு, निर् பூ. ஹவிஸ்கொடு
वृष् 1 க. ப, மழைபெய்
व्यध् 4 க. ப. துன்புறுத்து
व्रश्च् 6. க. ப. வெட்டு, கிழி, அறு
शद् 1 க. நாசமடை, அழி
श्रि-सम् பூ. ஆச்ரயி, தழுவு, சேவி
सह्, उद् பூ, சாமர்த்தியம் உடையவனாகு
सञ्ज् 1 க. ப. பற்று, वि+अति பூ. ஒன்றாகச்சேர்
सो 4. க. ப. முடி, நாசமாக்கு वि+अव பூ. உறுதிகொள்
स्था-अव பூ. தங்கு, நிலைபெறு

अङ्ग ந. அவயவம்
अञ्जन ந. மை
अननुष्ठान ந. (अनुष्ठान செய்தல்) செய்யாமை, ஒழிவு
अन्य ஸ. வி. அன்னிய
अनिग्रह பு. கட்டுப்பாடின்மை
अनीक ந. படை, சேனை
अपथ्य ந. பத்தியமில்லாதது தகாதது
अपराधसहस्र ந. ஆயிரம் குற்றம்
अभिहित ந. (अभि பூ. धा வின் செயப்பாட்டுபெயரெச்சம்) கூறப்பட்ட
अभ्यागत (अभि+आ பூ. गम् தாதுவின் செ. பெ. எ) வந்த. பு. விருந்தாளி [கன்
अरुण பு. சூரியனின் தேர்ப்பா
अर्घ्यसत्कार பு. அர்க்கியத்தினால் செய்யப்பட்ட உபசாரம்
अर्थसंशय பு. தனநாசம்
अल्प வி. அற்பமான, சிறிய
अवज्ञात (अव பூ. ज्ञा தாதுவின் இ. செ. பெ. எ) அவமானம் பண்ணப்பட்ட
असत्पुरुषसेवा ஸ். அயோக்கியர்களுக்குச்செய்த சேவை

अहि பு. பாம்பு
अहाय அ. உடனே, வேகமாய்
आकाशवायु பு. ஆகாசத்தில் உள்ளவாயு
आन्तर வி. உள்ளேயுள்ள
आमोद பு. இனியகந்தம்
आरूढ (आ பூ. रुह् செ. பெ. எ) ஏறின
आलवाल ந. மரத்தைச்சுற்றியுள்ள நீர்க்குழி, பாத்தி
आहव பு. யுத்தம்
इन्द्रियार्थोपसेवन ந. விஷயபோகம்
उपकारिन् வி. உபகார குணமுள்ள
ऊर्जित வி. உயர்ந்த, மேன்மையான
केश பு. மயிர்
कोटि ஸ். கோடி
कोप பு. கோபம்
क्लान्त இளைத்துப்போன
क्षितीश பு. பூபன், அரசன்
खलभुजंग (खल பு. துஷ்டன் भुजंग பு. பாம்பு) துஷ்டன் உருவுகரித்த பாம்பு
खलु அ. மெய்யாகவே

गगनमध्य பு. ந. (गगन ந. ஆகாயம் मध्य பு. ந. மத்தியபாகம்) ஆகாசத்தின் மத்தியபாகம்.

गति ஸ். அடைக்கலம்.

गरुडाज्ञा ஸ். கருடன் கட்டளை

गृहमेधिन् பு. க்ருஹஸ்தன்

घर्मज வி. உஷ்ணத்தினால் உண்டான

घर्म பு, உஷ்ணம்

चेतस् ந. மனது

जीवनाशा ஸ் (जीवन ந. பிழைப்பு, உயிர் आशा ஸ். ஆசை) பிழைக்க இச்சை

तद्देश பு. அவனுடைய தேசம்

तद्विद्विष् *பு. அவன் பகைவன்

तद्विभूति ஸ். அவன் செல்வம்

ताप பு. வெப்பம்

तावत् அ. அதற்குள்

तूर्णम् அ. சீக்கிரமாய்

तेजस्विन् வி. காந்தியுள்ள

तोय ந. ஜலம்

दंपती பு. ந. புருஷனும் மனைவியும் (இருமை)

दंत பு. பல்லு

दुष्ट வி. கெட்ட

द्विजन्मन् பு. இருபிறப்பாளன்

द्विजिह्व பு.(जिह्वा ஸ். நாக்கு)இரண்டு நாக்குடையது,பாம்பு

द्विष् பு. பகைவன்

धनाशा ஸ். பணவாசை

धर्मसूत्रकार பு. (धर्म பு. தர்மம் सूत्र ந. ஸூத்திரம்) தர்மஸூத்திரம் செய்தவர்

धर्मार्थं அ. தர்மத்தின் பொருட்டு

धैर्यधन வி. (धैर्य ந. தைரியம்) தைரியத்தை தனமாய் உடைய

निदाघ பு. கோடைகாலம்

निन्दित (निन्द् தாதுவின் இ. செ.பெ.எ. நிந்திக்கப்பட்ட

निरस्त (निर् ஃ. अस् தாதுவின் இ. செ. பெ. எ) சிதறடிக்கப்பட்ட

निवर्तन ந. விலக்கு ஒழிவு,

निष्ठाशून्य வி. (निष्ठा ஸ். நிலை शून्य வி. இல்லாத) நிலையில்லாத

* எழுவாய் ஒருமையிலும், மெய் முதல் விகுதிகளுக்கு முன்னும், ஈற்று ष् ஆனது ट् அல்லது ड् எனத்திரியும்.

निष्फलता ஸ். பலனின்மை
नीच வி. தாழ்ந்த
न्यायवादिन् வி. நியாயங்கூறுவோன்
पतन ந. விழ்ச்சி, தாழ்ச்சி, நஷ்டம்
पथ्य ந. இன்பமானது, ஹிதமானது
पदार्थ வி. பதார்த்தம்
परम् அ. ஆனல்
पर्याप्तम् கி. வி. த்ருப்தியாய், நிறைய
पावन வி. பரிசுத்தமான
पुष्टि ஸ். புஷ்டி. ஊட்டம்
प्रचण्ड வி. உக்கிரமான
प्रतापनिधि பு. வெப்பத்தின் இருப்பிடம்
प्रतिपक्ष பு. எதிர்கக்ஷி
प्रत्युत्पन्नमति வி. (प्रत्युत्पन्न-प्रति +उद् பூ. पद् தாதுவின் செ. பெ. எ.) ஸமயோசித புத்தியுள்ள
प्रमाद பு. தவறு
प्राण பு. (பன்மை) ப்ராணன்
बहिरुपाधि பு. வெளியுபாதி
बाणवृष्टि ஸ். சரமாரி
भानु பு. சூரியன்
भोगतृष्णा ஸ். (भोग பு. விஷய அனுபவம் तृष्णा ஸ். இச்சை) விஷயபோகத்தில் இச்சை
मत ந. கருத்து, மதம்
मधुपर्क பு. தேன், தயிர் முதலியவற்றின் சேர்க்கை
महाज பு. பெரிய ஆடு
महानुभाव வி. பெருந்தன்மையுள்ள
महाराज பு. பெரிய அரசன்
महोक्ष பு. (उक्षन् பு. எருது) பெரிய எருது
मान பு. கர்வம்
मालाकार பு. தோட்டக்காரன்
मिथः அ. அன்யோன்யமாய்
यावत् அ. எதற்குள், எதுவரையிலும்
रण ந. யுத்தபூமி
रश्मिवत् பு. (रश्मि பு. கிரணம்) சூரியன்
राष्ट्र ந. ராஜ்யம்
रुष् ஸ். கோபம்
लक्ष्मी ஸ். லக்ஷ்மீ
वणिग्जन பு. (वणिज् பு. வியாபாரி) வியாபாரிகள்

वत्सतरी ஸ். பெண்குதிரை
वधक्रम பு. கொல்லும்விதம்
वन्य வி. வனசம்பந்தமான
वपुस् ந. சரீரம்
वर्मन् ந. கவசம்
वारिद பு. மேகம்
विचित्र வி. விசித்திரமான
विपिन ந. காடு
विश्वतः *அ. எத்திசையிலும்
विहित (वि பூ. धा வின் இ. செ. பெ. எ) விதிக்கப்பட்ட
वृद्धि ஸ். வளர்ச்சி, விருத்தி
वैषम्य ந. கஷ்டம்
व्यथित (व्यथ् தாதுவின் இ. செ. பெ. எ) பீடிக்கப்பட்ட
शक्य வி. சாத்தியமான
शचीपति பு. இந்திரன்
शनैस् அ. மெதுவாக
शब्द பு. சப்தம்
शरीरिन् வி. சரீரத்தை உடைய பு. மனிதன்
शस्त्रसंपात பு. (शस्त्र ந. ஆயுதம் संपात பு. வீழ்ச்சி) ஆயுதவீழ்ச்சி
शाश्वत வி. நித்தியமான
शिखिन् பு. மயில்
शीत வி. குளிர்ச்சியான
श्रम பு. களைப்பு
श्रोत्र ந. காது
श्रोत्रिय பு. வேதமுணர்ந்த ப்ராஹ்மணன்
संगत (सं பூ. गम् தாதுவின் இ செ. பெ. எ) சேர்ந்த, கூடின
सकल வி. எல்லாம், முழுவதும்
सक्रोध வி. கோபமுள்ள
सच्चरणव्रत ந. நன்னடக்கை விருதம்
सद्यस् அ. உடனே.
समन्तात् அ. சுற்றிலும்
सम्यक् அ. நன்றாய்
सेवन ந. சேவித்தல், பயிர்ச்சி
स्थित (स्था வின் இ. செ. பெ. எ) நிலைபெற்ற, உள்ள
स्वजनवियोग பு. பந்துவின்பிரிவு
स्वन பு. கர்ஜனை, ஒலி
स्वहित ந. தனக்குஹிதமானது
स्वेदलव பு. வேர்வைத்துளி (स्वेद பு. வேர்வை)
हेतु பு. காரணம்

---

*பெயர்ச்சொற்களோடு சேர்க்கப்படும், तस् ஐந்தாம் வேற்றுமைப் பொருளையும் சிலசமயம் ஏழாம் வேற்றுமைப் பொருளையும் தரும்.

அஜன் अज பு.
அதிமுக்தாகொடி अतिमुक्तलता ஸ்.
அருகிலுள்ள संनिहित (सं+नि பூ. धा வின் இ.செ.பெ.எ)
அவசரமாய் ससंभ्रमम् கி. வி.
இந்திரஜித் इन्द्रजित् பு.
இரத்தம் शोणित ந.
இக்ஷ்வாகுகள் इक्ष्वाकु பு. (பன்மையில்)
ஈரமான आर्द्र வி.
உலகசக்கிரம் जगच्चक्र ந.
ஒருவரோடொருவர் நெருங்குதல் परस्परसंघट्टन ந.
கடுமையான परुष வி.
கடுஞ்சொற்கள் परुषाक्षर வி.
கவரப்பட்ட विलोभित (वि பூ लुभ् இ.செ.பெ.எ)
கோபமடைந்த क्रुद्ध (क्रुध् இ.செ.பெ.எ)

சக்தி प्रभाव பு.
செய்நன்றிகொல்லல் कृतघ्नता ஸ்.
சொல்லமுடியாத अनिर्वचनीय வி.
ஜ்வாலை शिखा ஸ்
திரும்பி அடைதல் प्रत्यागम பு.
திருப்ப இச்சையுள்ள निवर्तयिष्यत्
திவலை सीकर कण பு.
துயரம் शोक பு.
திடீரென்று सहसा அ.
பிடுங்கிக்கொள்ளப்பட்ட आक्षिप्त வி..
பொறுக்காத अमर्षण வி.
மாலை हार பு.
முதலில் प्रथमम् அ. आदौ (आदि யின் 7-வது வே.)
மெதுவாய் मन्दम् அ.
விட்டில் पतङ्ग பு.
விருப்பம் कांक्षा ஸ்.

பாடம் 2.

இரண்டாம் பிரிவின் ஸார்வதாதுக சம்பந்த பொதுவிதிகள்.

1 சில விகுதிகளுக்கு முன், பகுதிகள் விகரணங்களோடு கூடி சில விகாரங்களை அடைகின்றன. அவற்றின் சம்பந்தமாக, விகுதிகளை பலமுள்ளவைகளென்றும், பல

மில்லாதவைகளென்றும் இருவகையாகப் பிரித்துக் கொள்வோம்.

பரஸ்மைபதம்.

2 ஒருமைகளெல்லாம் பலமுள்ளவைகள்.
விலக்கு: — வியங்கோளின் ஒருமைகளும், ஏவலின் முன்னிலை ஒருமையுமாம்.

3 இருமைகளும் பன்மைகளும் பலமில்லாதன.
விலக்கு:—ஏவலின் தன்மை இருமையும் பன்மையுமாம். ஆகவே நிகழ்கால, இறந்த (அநத்யதனபூத) காலங்களின் மூவிடத்து ஒருமைகளும், ஏவலின் படர்க்கை ஒருமையும் தன்மை மூன்று வசனங்களும், பலமுள்ளவைகள். ஏனைய பல மின்றியவை.

ஆத்மநேபதம்.

4 எல்லாவிகுதிகளும் பல மற்றவைகளே.
விலக்கு:—ஏவலில் தன்மை விகுதிகள்.

5 பலமுள்ள விகுதிகளுக்குப்பூர்வம் வினையின் அங்கத்தின் ஈற்று உயிரும், ஈற்றிற்கு அயல் குற்றுயிரும் குணமாம்.

நிகழ்காலம்.

6 இந்த இரண்டாம் பிரிவில் நிகழ்காலத்து பரஸ்மைபத விகுதிகள் முதல் பிரிவினுடைய விகுதிகளைப்போலவேயாம். ஆனால் ஆத்மநே பத விகுதிகள் கீழ் கூறுமாறு பேதப்படுகின்றன:—

(அ) முதற் புஸ்தகத்தில் கூறியுள்ள சில ஆத்மநே பத விகுதிகளில் வரும் இ காரத்துக்குப் பதிலாக ஆ காரம்வரும்.

(इ) தன்மை ஒருமை விகுதி ए ஆம்.

(उ) படர்க்கைப் பன்மை விகுதியிலுள்ள न् கெடும். ஆகவே விகுதிகள் பின்வருமாறு:—

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	ए	वहे	महे
முன்னிலை	से	आथे	ध्वे
படர்க்கை	ते	आते	अते

7 ஐந்தாம் கணத்தில் नु காரமும், எட்டாம் கணத்தில் उ காரமும் விகாணங்களாம்.

5-ம் கணவினை.

चि சேர் (ப-ஆ)

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	चिनोमि	चिनुवः-चिन्वः	चिनुमः-चिन्मः
முன்னிலை	चिनोषि	चिनुथः	चिनुथ
படர்க்கை	चिनोति	चिनुतः	चिन्वन्ति

இங்கே चि என்னும் பகுதியோடு नु விகாணத்தைச் சேர்க்க चिनु என்பது அங்கமாகிறது. இதன் ஈற்று उ காம் मि-सि-ति என்னும் பலமுள்ள விகுதிகள்வரின் ओ ஆகிறது அதாவது चिनो என ஆகிறது. वस्-मस् முதலிய பலமற்ற விகுதிகள்வரின் மாறுபடாமலிருக்கிறது.

(अ) ஈற்று उ காத்துக்குப் பூர்வம் சம்யுக்தமெய் இராவிடின், அந்த उ காம் म्-व् முதல்விகுதிகள்வரின் கெடினும் கெடும் உ-ம். चिनुवः-चिन्वः; चिनुमः-चिन्मः; चिनुवहे-चिन्वहे;

चिनुमहे चिन्महे; ஆனால் आप् என்பதின் ரூபங்களாகிய आप्नुवः-आप्नुमः என்பவற்றிலுள்ள उ காம் என்றும் கெடுவதில்லை.

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	चिन्वे	चिनुवहे-चिन्वहे	चिनुमहे-चिन्महे
முன்னிலை	चिनुषे	चिन्वाथे	चिनुध्वे
படர்க்கை	चिनुते	चिन्वाते	चिन्वते

இங்கு எல்லா விகுதிகளும் பலமற்றவை யானதால் नु காம் नो ஆகவில்லை.

आप्, அடை, (பரஸ்மைபதம்)

தன்மை	आप्नोमि	आप्नुवः	आप्नुमः
முன்னிலை	आप्नोषि	आप्नुथः	आप्नुथ
படர்க்கை	आप्नोति	आप्नुतः	आप्नुवन्ति

(आ) இந்த கணத்தில் மெய் யீற்று தாதுக்களுக்கு முன் नु வின் उ காம், உயிர்முதல் பலமற்ற விகுதிவரின், उव् ஆகும். இதனால் மெய் யீறாகிய आप् தாது आप्नुवन्ति என ஆயிற்று.

8-ம் கணவினை.

तन् வளர், பரப்பு (ப-ஆ.)

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	तनोमि	तनुवः-तन्वः	तनुमः-तन्मः
முன்னிலை	तनोषि	तनुथः	तनुथ
படர்க்கை	तनोति	तनुतः	तन्वन्ति

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	तन्वे	तनुवहे-तन्वहे	तनुमहे-तन्महे
முன்னிலை	तनुषे	तन्वाथे	तनुध्वे
படர்க்கை	तनुते	तन्वाते	तन्वते

8 कृ செய் (8 க, ப-ஆ) சார்வதாதுகங்களில் பலமுள்ளவிகுதிகள்வரின் कर् எனவும் பலமில்லாதவைகள்வரின் कुर् எனவும் ஆகிறது:—

	பரஸ்மைபதம்.			ஆத்மநேபதம்.		
	ஒருமை	இருமை	பன்மை	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	करोमि	कुर्वः	कुर्मः	कुर्वे	कुर्वहे	कुर्महे
முன்னிலை	करोषि	कुरुथः	कुरुथ	कुरुषे	कुर्वाथे	कुरुध्वे
படர்க்கை	करोति	कुरुतः	कुर्वन्ति	कुरुते	कुर्वाते	कुर्वते

(अ) कृ என்னும் தாதுவிற்கு மாத்திரம் व्-म् என்பவை வரின் उ காரம் அவசியம் கெடும்.

यज्ञेषु सोमं सुन्वतेऽध्वर्यवः ।

प्रत्यहं प्रातरुत्थायोपवनं च गत्वा पुष्पाण्यवचिनोमि ।

महात्मनां यशांसि दिक्षु प्रतन्वन्ति कवयः

दुःखपीडितामपि मां हृदयमर्मच्छिद्भिर्वचनैः किं पुनर्दुनोषि

द्वाःस्थौ पुरुषौ राजकुलस्य द्वारमपावृण्वाते ।

पुण्यकृतः स्वेषां सुचरितानां फलं स्वर्गलोकेऽश्नुवते ।

आर्याः संसारसुखानि त्यक्त्वा किमर्थमरण्यवासमङ्गीकुरुध्वे ।

श्रुतिमनोहरांश्चित्रालापाञ्शृण्मः ।

आकाशं मेघा वृण्वते ।

हे जगन्नायक न वयं चर्मचक्षुषा तव विभूतिमुपवीक्षितुं शक्नुमः ।

यत्त्वं कुरुषे तदन्यथा विधातुं कः शक्नोति ।

केनापि रक्षसा हृतमस्माकं तुरगं वयं विचिनुमः ।

वारंवारमीश्वरस्याराधनां साधवः कुर्वन्ति ।

सत्कृतिर्मनुष्यस्य कीर्तिं सर्वेषु देशेषु तनोति ।

दुरापमपि लोकेऽस्मिन् यद्यद्वस्त्वभिवाञ्छति ।

तत्तदाप्नोति मेधावी तस्मात्कार्यः समुद्यमः ॥

न दुनोति दयालुत्वाद्वचसा कंचिदप्यसौ ।

दुरुक्तैरपि दीनानां मनस्तस्य न दूयते ॥

सोमं सुनोति यज्ञेषु सोमवंशविभूषणः ।

पुरः सुवति संग्रामे स्यन्दनं स्वयमेव सः ॥

இந்திரியங்களை நீ அடக்க முடியாது (शक्)

வருஷந்தோறும் காசிக்கு யாத்திரைகள் செய்கிறோம் (कृ)

சாதகபக்ஷி தண்ணீரை யாசிக்கிறது ஆனால் அதை அடைகிறதில்லை (आप्)

எதை நான் சொல்கிறேனோ அதை நீ கேட்கிறாயோ (श्रु)?

நான் அந்த சங்கல்பத்தை வெளிப்படுத்துகிறேனில்லை (वि+वृ) ஏனென்றால் அது பாபமானது.

அரண்மனையின் வாயில்களை மூடுகிறேன் (सम्+वृ)

ஓதுவிப்போர் இருவரும் தங்கள் சிஷ்யர்களுக்கு நியாயத்தின் உண்மைகளை விரித்துரைக்கிறார்கள் (वि+वृ)

அப்படிச்செய்கிற நீ உன் சொந்தத்தாழ்மையை வெளிப்படுத்துகிறாய் (आविस्+कृ)

உலோபிகள் பணத்தைக்குவித்துவைக்கிறார்கள் (सम्+चि)

ஸாமர்த்தியமுள்ள ஜனங்கள் தங்கள் சொந்த காரியத்தை இலேசாய் சாதிக்கிறார்கள் (साध्)

நான் ஒரு பிராணியைப் பார்த்தேன். அதற்குப் பருத்தவாலுண்டு. அதை அடிக்கடி அது ஆட்டுகிறது (धु)

ஐந்தாம் கணவினைப் பகுதிகள்.

अश् (अ) அடை, அனுபவி, வியாபி

आप् ப. அடை

चि உ. சேர்; वि பூ. தேடு-सम् பூ குவி

दु ப. பீடி, தொந்திரவுசெய்

धु அல்லது धू உ. குலுக்கு, ஆட்டு

तृप् ப. தணிவாகு, எதிர்

वृ உ. மறை; अप+आ பூ. திற வி பூ. விரித்துரை, வெளிப்படுத்து सम् பூ மூடு; आ பூ. அடக்கிக்கொள்

शक् ப. கூடு, சமர்த்தனாகு

श्रु (शृ) * ப. கேள்

साध् ப. சாதி

सु உ. சார்பிழி.

8-ங்கண தாதுக்கள்.

कृ உ. செய்-वशी பூ. வசமாக்கு अंगी பூ. அங்கிகரி - आविस् பூ. வெளியாக்கு-तिरस् பூ. அசட்டைபண்ணு-प्रति பூ. பதில்செய், எதிர்

तन् உ. விஸ்தரி, யாகம்செய் प्र பூ. பரப்பு

वन् ஆ. யாசகம்செய்

---

* சார்வதாதுககாலங்களில் தாது அடையும் வேறுரூபம் இம்மாதிரி காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

अध्वर्यु பு. யாகத்தில் ஆகுதி பண்ணுவோன்
अन्यथा அ. மாறாக
अरण्यवास பு. (अरण्य ந. காடு वास பு. இருப்பு) காட்டில் வசித்தல்
आराधना ஸ். பூஜை, ஆராதனை
कार्य வி. செய்யத்தக்க
चर्मचक्षुस् ந. (चर्मन् ந. தோல், ஊன चक्षुस् ந. கண்) ஊனக்கண்
चित्रालाप பு. (चित्र நாநாவகையான आलाप பு. சம்பாஷணை) நாநாவகையான சம்பாஷணை
जगन्नायक பு. (जगत् ந. உலகம் नायक பு. பிரபு) லோகேசன்
तुरग பு, குதிரை
दयालुत्व ந. தயாளத்தன்மை
दीन வி. எளிய, துன்புற்ற
दुःखपीडित வி. துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்ட
दुराप வி. அடையமுடியாத
दुरुक्त ந. தகாத வார்த்தை கெட்டவார்த்தை
द्रु 4 க. ஆ. தொந்திரவுப்படு
द्वारस्थ வி. வாயில் காப்பவனான
द्वार ந. கதவு
पुण्यकृत् வி. (पुण्य ந. புண்யம் कृ செய்) புண்ணியம்செய்யும்
पुरस् அ. முன்பு, எதிரில்
प्रत्यहं அ. (प्रति – ஒவ்வொரு अहन् ந. நாள்) நாள்தோறும்
यज्ञ பு. யாகம்
राजकुल ந. (राजन् பு. कुल ந. வீடு) அரண்மனை
वारंवारम् அ. அடிக்கடி
विभूति ஸ். மகிமை, ஐஸ்வர்யம்
श्रुतिमनोहर வி. (श्रुति ஸ். காது मनोहर வி. இனிமையான) செவிக்கு இனிய
संग्राम பு. போர்
संसारसुख ந. (संसार பு, + सुख ந) உலகசுகம்
सत्कृति ஸ். நற்செய்கை
समुद्यम பு. ஊக்கம்
सृ 6 க. ப. முன்னுக்குத்தள்ளு, செலுத்து
सोमवंशविभूषण வி. சந்திரகுல திலகன்
स्यन्दन பு. தேர்
स्वयम् அ. தானே.
हृदयमर्मच्छिद् வி. (हृदय ந. मर्मन् ந. छिद् வெட்டு) இருதயத்தின் மர்மத்தைப்பிளக்கின்ற.

அடிக்கடி अनिशम् அ.
இந்திரியவியாபாரம் मनोधर्म பு.
इन्द्रियवृत्ति ஸ். इन्द्रिय ந.
உலோபி कदर्य பு.
ஏனென்றால் यतः அ: हि அ.
காரியம் कार्य ந.
சண்டைக்கு युद्धाय, युद्धे योद्धुम्
சாமர்த்தியமுள்ள चतुर வி.
दूरदर्शिन्. வி.
சிறுமை लघुता ஸ்.
சொந்த स्वीय வி.
சௌகரியம், லேசு, सौकर्य-ந.
தத்துவம், உண்மை. तत्त्व ந.
नय பு.
நினைவு. संकल्प பு. बुद्धि ஸ
படிப்பிப்போன் अध्यापक. வி.
பருத்த स्थूल வி विपुल வி.
பாபமுள்ள पाप வி.
யாத்திரை. यात्रा ஸ்
வருஷந்தோறும் प्रतिसंवत्सरम्
அ.
வாசல் द्वार ந.

பாடம் 3.

ஐந்தாம், எட்டாம் கணவினைகள்—தொடர்ச்சி.

இறந்த (அநத்யதநபூத) காலம்

1. பரஸ்மைபத விகுதிகள் முதற்பிரிவு வினைகட்குக் கூறினவைகளேயாம். ஆத்மனேபதவிகுதிகளும் அவ்வாறே தான். ஆனால் इथाम्—इताम् என்பவைகளின் इ காரம் आ ஆகிறது. अत என்பது படர்க்கைப்பன்மை விகுதி. ஆகையால் விகுதிகள் பின்வருமாறு :—

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	इ	वहि	महि
முன்னிலை	थास्	आथाम्	ध्वम्
படர்க்கை	त	आताम्	अत

5ம் கணவினை

आप् (ப) அடை.

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	आप्नवम्	आप्नुव	आप्नुम
முன்னிலை	आप्नोः	आप्नुतम्	आप्नुत
படர்க்கை	आप्नोत्	आप्नुताम्	आप्नुवन्

अश् (ஆ) வியாபி.

தன்மை	आश्नुवि	आश्नुवहि	आश्नुमहि
முன்னிலை	आश्नुथाः	आश्नुवाथाम्	आश्नुध्वम्
படர்க்கை	आश्नुत	आश्नुवाताम्	आश्नुवत

பரஸ்மைப்த ஒருமை பலமுள்ளதால் முதல் ரூபகாணத்தில் नु என்பது नो ஆகிறது. 19ம் பக்கம் ஆ விதிப்படி, இந்த नु வின் उ கரம் उव् ஆகிறது, அதாவது नु ஆனது नुव् ஆகிறது.

चि ஆ (சேர்)

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	अचिन्वि	अचिनुवहि-अचिन्वहि	अचिनुमहि-अचिन्महि
முன்னிலை	अचिनुथाः	अचिन्वाथाम्	अचिनुध्वम्
படர்க்கை	अचिनुत	अचिन्वाताम्	अचिन्वत

8 கணம் तन् பரப்பு.

	பரஸ்மைபதம்			ஆத்மநேபதம்		
தன்மை	अतनवम्	अतनुव	अतनुम	अतन्वि	अतनुवहि	अतनुमहि
		अतन्व	अतन्म		अतन्वहि	अतन्महि

முன்னிலை अतनोः अतनुतम् अतनुत अतनुथाः अतन्वाथाम् अतनुध्वम्
படர்க்கை अतनोत् अतनुताम् अतन्वन् अतनुत अतन्वाताम् अतन्वत

कृ என்பதின் ரூபங்கள்.

தன்மை अकरवम् अकुर्व अकुर्म

பிறவும் இப்படியே.

देवा वै यज्ञमतन्वत तांस्तन्वानानसुरा अभ्यगच्छन् ।

हे संजय कुरुक्षेत्रे मामकाः पाण्डवाश्च किमकुर्वत तत्कथय ।

रामादीनानेतुं दूतानयोध्यां प्राहिणोज्जनकः ।

एकस्मिन्निविडेऽरण्ये वसन्फलमूलादीनामशनेन वृत्तिमकुर्वि ।

कथय नो याः कथा वृद्धेभ्यस्त्वमशृणोः ।

रामं युद्धेऽधृष्णुवन्राक्षसाः ।

उद्यमं कुर्वन्नपि फलं नैवाप्नवं तस्माद्भवितव्यतैवात्रोपालभ्या ।

ईदृशैः कर्मभिर्महत्पुण्यं त्वं समचिनुथाः ।

भो भो अध्वर्यवः सोमं यूयमसुनुध्वं न वेति पृच्छति होता ।

रामलक्ष्मणौ सीतामरण्येऽन्विष्यन्तौ महान्तं कालं* समीहितं नैवाप्नुवाताम् ।

आपतिता आपदः प्रत्यकुर्म भवतां साहाय्येन ।

---

* கால அளவைக்காட்டும்பெயர் 2-ம்வேயில் வரும்.

அரசனது பகைவர்கள் அவனோடு போர்புரியத் துணிந்தார்கள் (धृष्)

தசரதன் சரயுவின் கரைகளின்மேல் யாகம்செய்தான் (तन्)

அரசனுடைய மந்திரிகள் பகையாளியின் வியாபாரங்களைக் கவனிக்க என்னை அனுப்பினார்கள் (प्र+हि)

கோட்டையின் வாயில்களைத் திறந்தோம் (अप+आ+वृ) எதை நீ செய்தாயோ (कृ) அது இன்னும் உன் சிநேகிதர்களைப் பீடிக்கிறது. (दु)

மலையினது சிகரத்தை நான் ஏறமுடியாது (शक्)

எந்த புஸ்தகங்கள் இழந்தனவோ அவைகளை எங்கே தேடினீர்கள் (वि+चि)

இரண்டு பெண்களும் நேற்று தோட்டத்தில் புஷ்பங்களைச் சேகரித்துக் கொண்டார்கள்* (अव+चि)

அவர்கள் தங்கள் காமங்களையும், கோபத்தையும், உலோபத்தையும் முயற்சியோடு அடக்கினார்கள் (आ+वृ) பிரமத்தைத் தியானித்து நித்திய சுகத்தையும் அடைந்தார்கள் (आप्)

பப்ருவாகனன் அர்ச்சுனனை மார்பில் அம்பினால் காயப்படுத்தினான் (क्षण्, क्षिण्)

போரில் வீரர்கள் குதிரைகள் கொல்லப்பட்டன. ஆனால் வேறு குதிரைகளை அடைந்து (आप्) மறுபடியும் போர் புரிந்தார்கள்.

---

* இங்கு தாதுவின் ஆத்மனேபத ரூபத்தை உபயோகிக்க.

நீயும் இராமனும் பாபம் செய்தீர்கள் * (கு) அதற்காக நீங்கள் இருவரும் தண்டனைக்கு அருகராகிறீர்கள்.

क्षण्, क्षिण् 8 க. ப. காயப்படுத்து

हि 5 க. ப. போ; प्र பூ. அனுப்பு

अन्विष्यत् (अनु பூ. इष् '4க. ப.' தாதுவின் நி. பெ. எ) தேடுகிற

अशन ந. புசித்தல்

ईदृश வி. இப்படிப்பட்ட

उपालभ्य வி. நிந்திக்கத்தக்க

कुरुक्षेत्र ந. குருக்ஷேத்திரம்

गम्-अभि பூ. எதிர்

निविड வி. நெருக்கமான

फलमूलादि பு. ந. பழம், கிழங்கு, முதலியன

भवितव्यता ஸ். விதி, ஊழ்

मामक வி. என்னுடைய

रामादि பு. ராமன்முதலானோர்

वृत्ति ஸ். ஜீவனம்

वृद्ध வி. வயதுசென்ற

वै அ. ஓர் அசைச்சொல்

संजय பு. சஞ்சயன்

समीहित வி. கோறிப; ந. இஷ்டமானபொருள்

साहाय्य ந. துணை, சகாயம்

हे அ. விளிச்சொல், ஓ.

होतृ பு. யாகத்தில் மந்திரம் சொல்பவன்

அர்ச்சுனன்மகன் बभ्रुवाहन பு.

காமம் काम பு.

கொல்லப்பட்ட हत இ.பெ.எ.

கோட்டை दुर्ग ந.

சரயூநதி सरयू ஸ்.

சுகம் सुख ந.

தண்டனை दण्ड பு.

நஷ்டமான नष्ट பெ. எ.

நித்திய शाश्वत வி.

நிரூபிக்க, கவனிக்க निरूपयितुम्

பேராசை, லோபம் लोभ பு.

வியாபாரம் व्यापार பு.

---

* வெவ்வேறு புருஷவாசகமான இரண்டு அல்லது மேற்பட்ட எழுவாய்கள் च என்பதால் சேர்க்கப்பட்டிருந்தால் எழுவாய்களில் ஒன்று தன்மையாயின் பயனிலை தன்மையாம். மற்றதாயின் முன்னிலையாம்.

பாடம் 4.

ஐந்தாம் எட்டாம் கணங்கள்—தொடர்ச்சி

பரஸ்மைபதம்

ஏவல்

1. இரண்டாம் பிரிவில் அடங்கிய வினைகளுக்கு, ஏவல் முன்னிலை ஒருமையில் हि விகுதியாம். ஐந்தாவது கணத்தில் வினைப்பகுதி உயிரீறாயினும், எட்டாம் கணத்தில் எந்த ஈறாயினும், हि என்பது கெடும். ஆகையால் விகுதிகள் பின்வருமாறு:—

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	आनि	आव	आम
முன்னிலை	हि	तम्	त
படர்க்கை	तु	ताम्	अन्तु

आप् 5. கணவினை.

தன்மை	आप्नवानि	आप्नवाव	आप्नवाम
முன்னிலை	आप्नुहि	आप्नुतम्	आप्नुत
படர்க்கை	आप्नोतु	आप्नुताम्	आप्नुवन्तु

सु 5. கணம்.

தன்மை	सुनवानि	सुनवाव	सुनवाम
முன்னிலை	सुनु	सुनुतम्	सुनुत
படர்க்கை	सुनोतु	सुनुताम्	सुन्वन्तु

இங்கு தன்மை மூவெண்களும் பலமுள்ளவை யாதலால் नु—नो என வாகி, மறுபடியும் விகுதியின் आ வரு

தலினால் नव् என ஆய், அந்த आ வோடு கூடி, नवा என ஆயிற்று. இப்படி आपूनवानि, आपूनवाव என்பவைகள் சித்திக்கின்றன. முன்னிலை மூவெண்களும் படர்க்கையின் இருமை பன்மைகளும் பலமற்றனவாம்.

வியங்கோள்.

2. இறந்த (அநத்பதனபூத) காலவிகுதிகளுக்குப் பூர்வம் या வைச்சேர்க்க வேண்டியது. படர்க்கைப் பன்மை விகுதி युस्. விகுதிகள் பின்வருமாறு:—

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	याम्	याव	याम
முன்னிலை	यास्	यातम्	यात
படர்க்கை	यात्	याताम्	युस्

चि 5-க.

தன்மை	चिनुयाम्	चिनुयाव	चिनुयाम
முன்னிலை	चिनुयाः	चिनुयातम्	चिनुयात
படர்க்கை	चिनुयात्	चिनुयाताम्	चिनुयुः

இங்கு எல்லாவிகுதிகளும் பலமற்றவாகையால் எங்கும் குணமில்லை.

ஆத்மநேபதம்.

ஏவல்

3. நிகழ்கால, இறந்த காலங்களிற் போலவே ஏவலின் ஆத்மநேபத விகுதிகளிலுள்ள इ காரம் आ ஆகிறது. படர்க்கைப் பன்மையின் न् உம் கெடுகிறது.

ஆகவே விகுதிகள் பின்வருமாறு:—

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	ऐ	आवहै	आमहै
முன்னிலை	स्व	आथाम्	ध्वम्
படர்க்கை	ताम्	आताम	अताम्
தன்மை	चिनवै	चिनवावहै	चिनवामहै
முன்னிலை	चिनुष्व	चिन्वाथाम्	चिनुध्वम्
படர்க்கை	चिनुताम्	चिन्वाताम्	चिन्वताम्
தன்மை	अश्नवै	अश्नवावहै	अश्नवामहै
முன்னிலை	अश्नुष्व	अश्नुवाथाम्	अश्नुध्वम्
படர்க்கை	अश्नुताम्	अश्नुवाताम्	अश्नुवताम्

ஏவலின் தன்மை மூவெண்களும் மாத்திரமே ஆத்மநேபதத்தில் பலமுள்ளவை யாதலால் இங்கு नु, नो ஆகி பிறகு नव् ஆயிற்று.

வியங்கோள்.

4. முதல் பிரிவு வினைகளுக்குக் கூறிய ஆத்மநேபத வியங்கோள் விகுதிகளே இங்கும் விகுதிகளாம். ஆகவே. உதாரணம்.

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	चिन्वीय	चिन्वीवहि	चिन्वीमहि
முன்னிலை	चिन्वीथाः	चिन्वीयाथाम्	चिन्वीध्वम्
படர்க்கை	चिन्वीत	चिन्वीयाताम्	चिन्वीरन्

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	अश्नवीय	अश्नुवीवहि	अश्नुवीमहि
முன்னிலை	अश्नुवीथाः	अश्नुवीयाथाम्	अश्नुवीध्वम्
படர்க்கை	अश्नुवीत	अश्नुवीयाताम्	अश्नुवीरन्

மேல் ரூபங்களில் नु, नुव् ஆனதற்கு 19. பக்கம் அ௲ விதியைப் பார்க்கவும்.

5. 8ம் கணவினைகளின் ரூபங்கள் च्रि வினையின் ரூபங்களைப் போலவே யாம். ஆனால் नु வுக்குப் பதிலாக उ விகரணம் சேர்கிறது. या வை முதலில் உடைய வியங் கோள் விகுதிகள்வரின் कृ என்பதினோடு उ விகரணம் சேர்ந்து கெடும்.

ஏவல் ஆத்மநேபதம்

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	तनवै	तनवावहै	तनवामहै
முன்னிலை	तनुष्व	तन्वाथाम्	तनुध्वम्

பரஸ்மைபதம்

தன்மை	तनवानि	तनवाव	तनवाम
முன்னிலை	तनु	तनुतम्	तनुत

வியங் கோள் பரஸ்மைபதம்

தன்மை	कुर्याम्	कुर्याव	कुर्याम
முன்னிலை	कुर्याः	कुर्यातम्	कुर्यात
படர்க்கை	कुर्यात्	कुर्याताम्	कुर्युः

तन्वीय வியங்கோள் ஆத்மநேபதம் தன்மையொருமை
तनुयाम् ஷை பரஸ்மைபதம் ஷை
कुर्वीय ஷை ஆத்மநேபதம் ஷை
करवाणि ஏவல் பரஸ்மைபதம் ஷை
कुरु ஷை ஷை முன்னிலையொருமை
करवै ஷை ஆத்மநேபதம் தன்மையொருமை

மேல் சில ரூபங்களில் 20 - ம் பக்கம் 8 விதிப்படி कर् வந்திருக்கிறது.

खादिरं यूपं कुर्वीत स्वर्गकामः खादिरेणैव वै यूपेन देवाः स्वर्गं लोकमजयंस्तथैवैतद्यजमानः खादिरेण यूपेन स्वर्गं लोकं जयति ।

दुःखसंतापेन पच्यन्त इव मेऽङ्गान्युत्क्वथ्यत इव हृदयं पुष्यत इव दृष्टिर्ज्वलतीव शरीरम् । अत्र यत्प्राप्तकालं तत्करोतु भवान् ।

वत्स प्रसन्नोऽस्मि ते कथय किं ते प्रियं करवाणि ।

हे ऋत्विजोऽद्य सुत्यादिने सोमं सुनुध्वम् ।

कथं नाम प्रभोरादेशमुल्लङ्घयितुं शक्नुयाम् ।

एतैरालापैरात्मनः कार्पण्यं मापावृणुष्व ।

राजन्यनुरागमाविष्कुर्वतां जना यतस्तेषां संकटानि नश्येयुः ।

आत्मनः पुत्राणां प्रवृत्त्युपलब्धये दासं श्रीनगरं प्रहिणु ।

राजन्प्रीताः स्मः शुश्रूषया तवैतया तस्मात्सर्वैर्गुणैरुपेतं पुत्रमवाप्नुहि ।

शृणुत रे पौराः । अयं वसन्तसेनाघातकश्चारुदत्तो वधस्तम्भं नीयते तद्यदीदृशं कर्म केऽपि कुर्वीरन्दण्डमप्येतादृशं प्राप्नुयुः ।

मृतं शरीरमुत्सृज्य काष्ठलोष्टसमं क्षितौ ।
विमुखा बान्धवा यान्ति * धर्मस्तमनुगच्छति ॥
तस्माद्धर्मं सहायार्थं नित्यं संचिनुयाच्छनैः ।
धर्मेण हि सहायेन तमस्तरति दुस्तरम् ॥
पूर्वे वयसि तत्कुर्याद्येन वृद्धः सुखं वसेत् ।
यावज्जीवेन तत्कुर्याद्येनामुत्र सुखं वसेत् ॥
श्वः कार्यमद्य कुर्वीत पूर्वाह्णे चापराह्णिकम् ।
न हि प्रतीक्षते मृत्युः कृतमस्य न वा कृतम् ॥

வேலைக்காரன் பூமியை ஜமக்காளங்களால் மூடட்டும் (स्तृ)

பிராமணர்கள் பூமியைத் திரிந்து நளனைத் தேடட்டும் (वि प्र. चि)

அவன் என்னைக் கட்டளை யிட்டால் நான் அதைச் செய்வேன் (कृ)

உன் பகைவர்களைத் திரஸ்காரம் செய்யாதே. (तिरस्+कृ) ஏனென்றால் அவர்கள் பலமுள்ளவர்கள்.

பலமற்ற மனிதர்கள் புத்திமான்களாக இருந்தால் பலமுள்ள மனிதர்களை எதிர்க்கக்கூடாது (धृष्)

ஸோம யாகத்தில் அத்வர்யுக்கள் ஸோம ரஸத்தைப் பிழிய வேண்டும். (सु)

அவன் எதைச் சொல்கிறானோ அதைக் கேள் (श्रु) நீ மூடன் என்று அவன் சொல்கிறான்.

---

* இது யா போ 2 க. தாதுவின் நிகழ்காலப்படர்க்கைப் பன்மை ரூபம்.

நீ உன் புத்திரர்களை ஓதுவதற்காக ஆங்கில பூமிக்கு அனுப்புவாய் (प्र+हि) என்று நான் விரும்புகிறேன்.

அவன் எதுவரைக்கும் நம்மிடத்தில் பிரியமாயிருக்கிறானோ அதுவரைக்கும் நமது காரியங்களை நாம் சாதிப்போமாக. (साध्)

தீங்கு செய்யாத பறவைகளைத் தொந்திரவு செய்யாதே. (दु)

अनुराग பு. பிரியம், சிநேகம்
अमुत्र. அ. மறுமையில்
आपराह्णिक வி. பிற்பகல் சம்பந்தமான
आलाप. பு. சம்பாஷணை.
ईक्ष्, प्रति பூ. பார்
उपेत (उप பூ इ யின் இறந்த காலச் செயப்பாட்டு பெயரெச்சம்) கூடின
ऋत्विज् பு. யாகம் செய்விப்போன்
एतादृश வி. இப்பேர்ப்பட்ட
कथंनाम அ. எப்படி
कार्पण्य ந. இழிவு
काष्ठलोष्टसम· வி. (काष्ट ந. கட்டை **लोष्ट** பு. ந. மண் கட்டி **सम** ஒத்த) கட்டை, மண்ணுக்குச் சமமான
क्वथ् 1. க-ப. उद् பூ. பொங்கு
क्षिति ஸ்-பூமி
खादिर வி. கதிரமரத்தின தான [பெயர்
चारुदत्त பு. ஒரு புருஷன்
ज्वल् 1. க-ப. எரி, பிரகாசி
तद् அ. ஆகையால்
दुस्तर வி. தாண்ட முடியாத
दुःखसंताप பு. (दुःख-வியசனம் **संताप** பு. வருத்தம்) வியசனத்தால் உண்டான வருத்தம்
पूर्वाह्ण பு. முற்பகல்
प्रसन्न (प्र பூ. सद् இன் இ. பெ. எ.) திருப்தியடைந்த.
प्रवृत्त्युपलब्धि ஸ் (**प्रवृत्ति** சமாசாரம் **उपलब्धि** அறிதல். சமாசார மறிதல்

प्रातकाल வி. (प्रात, प्र பூ. आप् இன். இ. பெ. எ. வந்த, काल பு. காலம்) காலத்தைக்கு ஏற்ற.

प्रीत, प्री இன். இ. பெ. எ. சந்தோஷமடைந்த

मुष् 1. க. ப. கொளுத்து.

यजमान பு. யாகம் செய்வோன்.

यावज्जीवेन அ. ஜீவனகால வரையில் [தறி

यूप பு. யாகத்தில் பசு கட்டும்

लङ्घ् 1. 10. க. உ. போ, उद्, பூ. மீறு, தாண்டு.

वधस्तम्भ பு. (वध- பு. கொலை. स्तम्भ.மரம், தூண்) தூக்கு மரம்.

वसन्तसेनाघातक பு. வஸந்தசேனையைக் கொல்லுவோன்

विमुख வி. விமுகமான

शनैः அ. மெதுவாய்

शुश्रूषा ஸ். பணிவிடை

श्वःकार्य ந. நாளைக் கார்யம்

सहाय பு உதவுவோன்

सुत्यादिन ந. (सुत्या ஸ்—சோம ரசத்தைப் பிழிதல்) சோம ரசத்தைக்குடிக்கும் நாள்

स्तृ 5-க. உ மூடு. सम् பூ.

स्वर्गकाम வி. ஸ்வர்க்கம் விரும்புவோன்

அத்யயனம், ஓதல் अध्ययन, ந. विनयन ந.

இரஸம் रस பு.

கட்டளையிடு आ பூ. दिश्

குற்றமற்ற, தீங்குசெய்யாத अनपकारिन् வி.

ஸ்நேகமான स्निग्ध, स्निह् தாதுவின் இ. செ. பெ. எ. सस्नेह வி.

ஜமக்காளம் कुथ பு.

தரை, பூமி, भूमि ஸ்

நளன் नल பு

நோக்கி, நோக प्रति (2.வேற்றுமையைக் கொண்டு முடியும்).

பலவீன दुर्वल வி.

ஸோம யாகம் सोमयाग பு.

பாடம் 5.

ஒன்பதாவது கணம்.

நிகழ் காலமும் ஏவலும்.

1. ஒன்பதாவது கணத்தின் விகரணம் **ना** என்பதாம். மெய் முதல் பலமற்ற விகுதிகளுக்குப் பூர்வம் இந்த **ना** ஆனது **नी** ஆகவும், உயிர் முதல் பலமற்ற விகுதிகளுக்குப் பூர்வம் **न्** ஆகவும் ஆகிறது.

இரண்டாம் பிரிவு வினைகளின் விகுதிகள், முன் மூன்று பாடங்களில் காட்டியாயிற்று.

क्री வாங்கு ப. ஆ.

பரஸ்மைபதம் நிகழ்காலம் ஆத்மநேபதம்

	ஒருமை	இருமை	பன்மை	ஒருமை	இருமை	பன்மை
த.	क्रीणामि	क्रीणीवः	क्रीणीमः	क्रीणे	क्रीणीवहे	क्रीणीमहे
மு	क्रीणासि	क्रीणीथः	क्रीणीथ	क्रीणीषे	क्रीणाथे	क्रीणीध्वे
ப.	क्रीणाति	क्रीणीतः	क्रीणन्ति	क्रीणीते	क्रीणाते	क्रीणते

ஏவல்.

த.	क्रीणानि	क्रीणाव	क्रीणाम	क्रीणै	क्रीणावहै	क्रीणामहै
மு.	क्रीणीहि	क्रीणीतम्	क्रीणीत	क्रीणीष्व	क्रीणाथाम्	क्रीणीध्वम्
ப.	क्रीणातु	क्रीणीताम्	क्रीणन्तु	क्रीणीताम्	क्रीणाताम्	क्रीणताम्

2. ஒரு பகுதி மெய்யிறுபின், அதனோடு आन என்பதைமட்டும் சேர்க்க ஏவல் முன்னிலை ஒருமை பரஸ்மைபதரூபம் சித்திக்கிறது. உதாரணம் मुष् திருடு, मुषाण நீ திருடு.

मुष् ப. ஏவல்

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	मुष्णानि	मुष्णाव	मुष्णाम
முன்னிலை	मुषाण	मुष्णीतम्	मुष्णीत
படர்க்கை	मुष्णातु	मुष्णीताम्	मुष्णन्तु

अग्नितप्तं सुवर्णं विलिनाति * ।

प्रियायै दातुं पुष्पस्रजं † ग्रन्थामि ।

दोहनकाले वत्सं स्तम्भे बध्नन्ति ।

अस्मिन्नरण्ये मार्गं कर्तुं तरूँल्लुनीहि ।

अयं तव सदाचारस्ते लक्ष्मीं पुष्णातु ।

युद्धेषु वीराः शत्रूणां शिरोभिर्भूमिमास्तृणते ।

उद्धतं गच्छन्त्यास्तव गलितमुत्तरीयं गृहाणैतत् ।

विवाहविधौ कन्यायाः पाणिं वरो गृह्णाति ।

सुवर्णशतं दत्त्वा वयमश्वं महाजवं क्रीणीमहे ।

अपेक्षितं वृणतां भवन्त इत्यस्माननवत्कृपालुर्भगवान् ।

रुद्रो देवानवददहं वरं वृणे । वृणीष्वेति तेऽभाषन्त ।

पावकस्तीर्थोदकं च पापकृतः पुनीत इति ब्राह्मणा वदन्ति ।

क्षणध्वंसिनो मनुजा वयमनाद्यनन्तस्य परमेश्वरस्य कथं तत्त्वं जानीमः ।

अस्मिन्महति दुर्भिक्षे धान्यं न लभ्यते ततः किमश्नाम कथं च जीवितं धारयाम ।

---

* 41ம்பக்கம் டிப்பணி பார்க்க. † 41ம்பக்கம் டிப்பணி பார்க்க

धूनोति चम्पकवनानि धुनोत्यशोकं
चूतं धुनाति धुवति स्फुटितातिमुक्तम् ।
वायुर्विधूनयति चम्पकपुष्परेणू-
स्तत्कानने धवति चन्दनमञ्जरीश्च ॥

बाणावलिं किरत्याजौ करोति शरमण्डपम् ।
कृणोति करिणः शत्रोः स कृणाति हयान्परान् ॥

स्तम्भेत पुरुषः प्रायो यौवनेन धनेन च ।
न स्तभ्नाति क्षितीशोऽपि न स्तभ्नोति युवाप्यसौ ॥

कृणात्यसौ द्विषां दर्पं शिरस्तेषां निकृन्तति ।
कीर्तयन्ति गुणांस्तस्य विस्मयेन दिवौकसः ॥

स्तृणोति बाणजालैः स रणे वीरवरूथिनीम् ।
तच्छिरोभि† स्तृणात्युर्वीं तृणराजफलैरिव ॥

स्वप्नेऽपि नानृतां वाणीं संगृणाति स भूपतिः ।
यस्य संगिरते किंचित्तस्मै तत्प्रतिपादयेत् ‡ ॥

लिनाति धर्म एवासौ नेन्द्रियार्थेषु लीयते ॥

प्रीणाति यः सुचरितैः पितरं स पुत्रो
यद्भर्तुरेव हितमिच्छति तत्कलत्रम् ।
तन्मित्रमापदि सुखे च समक्रियं य-
देतत्त्रयं जगति पुण्यकृतो लभन्ते ॥

---

† வன்கண மெய்யை அடுத்த ஶ் ஷ் ஸ் க்ஷ் க்குப் பூர்வமுள்ள விஸர்க்கம் கெடும்.

‡ பிறவினைப் பொருளில் வரும் தாதுக்கள் சாதாரணமாய்ப் பத்தாங்கண தாதுக்களைப்போல் ரூபம் பெறும்

காற்று, மரங்களின் உச்சியை அசைக்கிறது (धू)

பணத்தை நீ திருடாதே, (मुष्) ஏனென்றால் யார் அதைச் செய்கிறானோ அவனை ராஜாவின் அதிகாரிகள் தண்டிக்கிறார்கள்.

நாம் விரத தினங்களில் ஒன்றும் புசிக்கிறதில்லை (अशू)

பிராமணர்கள் இப்பொழுது யவனர்களிடத்திலிருந்து கூடத் தக்ஷிணை பெறுகிறார்கள் (ग्रह्)

பம்பாயில், எனக்கு தான்யத்தின் மிகுதியான குவியல்களை வாங்கு (क्री)

கோவிந்தன் அந்த மரத்தின் கிளைகளை வெட்டுகிறான் (लू)

நாராயணன் தடாகத்தில் ஜலத்தினால் குடத்தை நிரப்பட்டும் (पॄ)

அவர்களுடைய கபட ஆலோசனைகளை நீ அறிகிறாயில்லை (ज्ञा)

எந்த இச்சைகள் அவர்களை அடிக்கடி மீறிச் செல்லும்படி செய்கின்றனவோ, அவைகளை அவர்கள் அடக்கட்டும் (नि पू. ग्रह्)

என் வீட்டுக்கு வருகிற ஒவ்வொரு மனிதனையும் எப்பொழுதும் திருப்தி படுத்துகிறேன் (प्री)

நான் இங்கு வெகுநேரம் நின்றேன். போக எனக்கு உத்திரவு கொடும் (अनु पू. ज्ञा)

ஓ தேவர்களே! எப்பொழுது பாபிகளான மனிதர்கள் உங்களைக் கேவலம் ஸ்மரிக்கிறார்களோ அப்பொழுது அவர்களை நீங்கள் சுத்தமாக்குகிறீர்கள் (पू)

அகராதி 5.

ஒன்பதாம் கண தாதுக்கள்.

अश् ப. புசி.
क्री உ. வாங்கு, கொள்ளு
क्लिश् ப. பீடி, இம்சைசெய்
*क्षुभ् ப. கலக்கு
†ग्रन्थ् ப. இணை, கோர், தொடு
ग्रह् (गृह्) எடு, பெறு नि பூ. அடக்கு
ज्ञा (जा) அறி, अनु பூ. உத்திரவு கொடு [மாக்கு
पुष् ப. ஆதரி, வளர், அதிக
प्री உ. நேசி, பிரியப்படுத்து.
प्लुष् ப. எரி, கொளுத்து.
बन्ध् ப. கட்டு
मी உ. அழி
मुष् ப. திருடு
श्री உ. சமயல் செய், அடு.
स्तम्भ् ப. திமிரடை, கர்வங்கொள்
‡पू உ. சுத்தம் செய்
ली ப. உருகு, மனமழுந்து वि பூ. உருகு
लू உ. வெட்டு
स्तॄ உ. மூடு, आ பூ. மூடு, பரப்பு
कॄ உ. கொல், அழி
जॄ ப.ஜீரணமாகு, பழையதாகு.
गॄ ப. सम् பூ. பேசு
धू உ. குலுக்கு, ஆட்டு
पॄ ப. நிரப்பு
दॄ ப. கிழி
वॄ உ. தெரிந்து கொள், வரி, விரும்பு

अग्नितप्त வி. அக்கினியால் சுடப்பட்ட
अनाद्यनन्त வி. ஆதியந்தமில்லாத

---

* இந்த தாதுவோடு சேர்க்கப்படும் விகரணத்தின் न् ஆனது ण् ஆக மாறுது.

† இக்கணத்தில் தாதுவின் ஈற்றிற்கு அயலில் உள்ள நாசிகை விகரணத்திற்குப் பூர்வம் கெடும்.

‡ पू முதலிய பதினோர் தாதுக்கள் சார்வதாதுகங்களில் ஈறு குறுகுகின்றன:

अपेक्षित ந. (अप கூ. ईक्ष् இன் இ. செ. பெ. எ) விரும்பப் பட்ட
अशोक பு. ஓர் வகை மரம்
आजि பு. ஸ். யுத்தம்
उत्तरीय ந. மேல் ஆடை
उद्धतम् அ. அஜாக்கிரதையாய்
उर्वी ஸ். பூமி
करिन् பு. யானை
कलत्र ந, மனைவி
कृ 5 க. உ. கொல்
कृपालु வி. தயையுள்ள
क्षणध्वंसिन् வி. க்ஷணத்தில் அழிகிற
क्षितीश பு. அரசன்
गलित நழுவின
गॄ 6 க. ப. விழுங்கு. सम् பூ. ஆ. வாக்குக் கொடு
चन्दनमञ्जरी ஸ். (चन्दन பு. சந்தன மரம் मञ्जरी ஸ். பூங்கொத்து) சந்தனப் பூங்கொத்து
चम्पकपुष्परेणु பு. சம்பகபுஷ்பத்திலுள்ள பொடிகள்
चम्पकानन ந. சண்பகத்தோப்பு
चूत பு. மாமரம் ந. அதின் பூ
तच्छिरस् ந. அவன் தலை
तत्कानन ந. அவனது தோப்பு
तीर्थोदक ந. புண்ணியஜலம்
तृणराजफल ந. பனம்பழம்
त्रय ந. மூன்றின்கூட்டம்
दत्त्वा கொடுத்து (दा கொடு என்பதின் வினையெச்சம்)
दर्प பு. கர்வம்
दोहनकाल பு. (दोहन ந. பால் கறத்தல் काल பு. நேரம்) பால் கறக்கும் நேரம்
धू (धून्) 10 க. वि பூ. ஆட்டு, குலுக்கு
धू 1 க. உ. ஆட்டு, அசைவி
पर சர்வ நாமம், வி. வேறு, பிற அன்னியமான
परमेश्वर பு. பரமேசுவரன்
पादय, प्रति பூ. पद् இன் பிறவினை. கொடுத்துவிடு ஒப்புவி
पापकृत् வி. பாபம்செய்தவன்
पावक பு. நெருப்பு
पुष्पस्रज् ஸ். புஷ்பமாலை
प्रायस् அ. அநேகமாய், சாதாரணமாய்
बाणजाल ந. பாணங்களின் கூட்டம்
मनुज பு. மனிதன்
महाजव வி. அதிகவேகமான

* युवन् பு. யௌவனன்
यौवन ந. யௌவனம்
रुद्र பு. சிவன்
ली 4 க. ஆ. லயமடை, மனமழுந்து
वर பு. வரம், கொடை
वह्नि பு. நெருப்பு
विवाहविधि பு. கல்யாணச் சடங்கு
विस्मय பு. ஆச்சர்யம்
वीरवरूथिनी ஸ். (वरूथिनी ஸ். சேனை) வீரர் சேனை
शरमण्डप பு. ந. பாணங்களாலான மண்டபம்
सदाचार பு. (सत् வி. நல்ல आचार பு நடத்தை) நன்னடத்தை
समक्रिय வி. (सम சமமான क्रिया ஸ். செய்கை) சமமாய்ச் செய்கின்ற
सुवर्णशत ந. (सुवर्ण பு. தங்க நாணயம் शत ந. நூறு) நூறு பொன்நாணயம்
† स्तम्भ् 1 க. ஆ. 5 க. ப. ஸ்தம்பி, கர்வமடை
स्तम्भ பு. தூண்
स्तृ 5 க. உ. மூடு, பரப்பு
स्फुटितातिमुक्त ந. மலர்ந்த அதிமுக்தா புஷ்பம்
स्वप्न பு. கனவு
हय பு. குதிரை

இராஜ புருஷன் राजपुरुष பு.
கபடாலோசனை कपटप्रबन्ध (பு)
கலசம், குடம் कुम्भ பு.
கிளை, சாகை. शाखा. ஸ்.
கேவலம், மாத்திரம் केवलम् அ.
தற்காலம் संप्रति அ.
நில் स्था, நின்ற स्थित.
யவனன் (புறஜாதி) यवन பு.
வழிதப்பி उत्पथम् அ.
விரத தினம் उपवासदिन ந.

---

* இதின் சப்தம் 16-ம் பாடத்தைப் பார்க்க.

† ஐந்தாம் கணத்திலும் இத்தாதுவின் ஈற்றயல் நாசிகை கெடும்.

பாடம். 6.

ஒன்பதாவது கணத்தொடர்ச்சி.

இறந்த (அநத்யதநபூத) காலம்

பரஸ்மைபதம்

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	अक्रीणाम्	अक्रीणीव	अक्रीणीम
முன்னிலை	अक्रीणाः	अक्रीणीतम्	अक्रीणीत
படர்க்கை	अक्रीणात्	अक्रीणीताम्	अक्रीणन्

ஆத்மநே பதம்

தன்மை	अक्रीणि	अक्रीणीवहि	अक्रीणीमहि
முன்னிலை	अक्रीणीथाः	अक्रीणीथाम्	अक्रीणीध्वम्
படர்க்கை	अक्रीणीत	अक्रीणाताम्	अक्रीणत

வியங்கோள்

பரஸ்மை பதம்

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	क्रीणीयाम्	क्रीणीयाव	क्रीणीयाम
முன்னிலை	क्रीणीयाः	क्रीणीयातम्	क्रीणीयात
படர்க்கை	क्रीणीयात्	क्रीणीयाताम्	क्रीणीयुः

பரஸ்மைபத வியங்கோள் விகுதிகள் பலமற்றவை. அவ்வகள் மெய்யை முதலில் உடையன. ஆகையால் 37ஆம் பக்கம் 1. விதிப்படி ना ஆனது नी ஆகிறது.

ஆத்மனே பதம்

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	क्रीणीय	क्रीणीवहि	क्रीणीमहि
முன்னிலை	क्रीणीथाः	क्रीणीयाथाम्	क्रीणीध्वम्
படர்க்கை	क्रीणीत	क्रीणीयाताम्	क्रीणीरन्

தன்மை இறந்தகாலம் :—मन्थ् ப. अमथ्नाम्—अमथ्नीव—अमथ्नीम (41 வது பக்கம் † விதியைப் பார்க்க)

லூ. ப. अलुनाम्—अलुनीव—अलुनीम (41 பக்கம் ‡ விதியைப் பார்க்க). ஆ. अलुनि—अलुनीवहि—अलुनीमहि

कार्तिक्येकादश्यां कथयत कान्पदार्थानाश्नीत ।

क्व तानि वस्त्राणि यानि त्वमक्रीणीथाः ।

रे परिचारक किमर्थमद्य भूमिं कटैर्नास्तृणाः ।

यज्ञांस्तन्वाना वयं बहून्पशून्यूपे देवेभ्योऽबध्नीम ।

तस्मिन्देशे मया सार्धं योद्धुं बहवो भटा आगतास्तानहमेकाकी शस्त्रास्त्रैरमृद्नाम् ।

न कन्यायाः शुल्कं गृह्णीयादिति शास्त्रप्रतिषेधे सत्यपि केचिदुदरंभरयो ब्राह्मणा गृह्णन्त्येव ।

दमयन्त्याः स्वयंवरकाले बहवो राजानो मामियं वृणीत मामियं वृणीतेति मन्यमानाः कुण्डिनपुरमागता रङ्गं प्राविशन् । नलं वुवूर्षुर्दमयन्ती रङ्गागतान्नृपान्प्रेक्षमाणा नलतुल्याकृतीन्पञ्च पुरुषानपश्यत् । ततः संदेहान्नाभ्यजानान्नलं नृपम् । तेषां चत्वारो नलरूपधारिण इन्द्रादयो देवा इति ज्ञात्वाभाषत । कथं देवा-

ज्ञानीयां कथं च नलं नृपं बोधयेयम् । यदा सा देवाञ्शरणं गता तदा ते स्वीयानि रूपाण्याविरकुर्वन् । पश्चान्नलं नृपं दमयन्त्यवृणीत । अनन्तरं देवानां कोपं प्रतिकर्तुं तावुभौ स्तुतिभिस्तान्प्रीणीताम् । ततो देवा नलं वरैरन्वगृह्णन् ।

यत्कृतेऽरीन् व्यगृह्णीम समुद्रमतराम च ।
सा हृतेति वदन् राममुपातिष्ठन्मरुत्सुतः ॥

மந்தர கிரியை மத்தாகச் செய்து, தேவர்கள் சமுத்திரத்தைக் கடைந்தார்கள் (मन्थ्)

என்னுடைய புஸ்தகங்களையும், வீட்டுச் சாமான்களையும் விற்றேன் (वि पू॰ क्री) ஆனால் அதிக பணம் பெறவில்லை

இந்திரன் தன் பகைவனாகிய விருத்ரன் என்னும் பிராமணனைத் துண்டு துண்டாக்கினான் (मृद्) இங்ஙனம் பிரமஹத்தி என்னும் பாபத்தைப் பண்ணினான். அதினின்று நாங்கள் அவனைச் சுத்தமாக்கவில்லை (पू)

ரிஷிகளின் வசனங்களை எப்பொழுது நீ ஒன்றாகத் தொடுத்தாய்? (ग्रन्थ्)

உங்களுடைய பக்தியினால் நீங்கள் தேவர்களைச் சந்தோஷப்படுத்தினால் (प्री) அவர்கள் உங்களுக்கு வரங்களைக் கொடுப்பார்கள் (अनु पू॰ ग्रह्)

இராமனும், இலக்ஷ்மணனும் சீதையுடன் இக்காட்டில் வசித்துக் கிழங்குகளையும், பழங்களையும் புசித்தார்கள். (अश्)

தோட்டத்தில், புஷ்பங்களை அடிமாத்திலிருந்து பறிக்கக்கூடாதென்று நான் சொல்லியிருக்க, நீங்கள் ஏன் பறித்தீர்கள் (वि+प्र பூ. लू)

கோவிந்தனுடைய புஸ்தகத்தை நான் எடுத்துக்கொண்டால் (ग्रह्) குருவானவர் என்னைக் கண்டிப்பார்.

பாண்டவர்கள் விராடனுடைய ராஜ்யத்தில் வசித்தார்கள் என்று நீங்கள் அறியீர்களா? (ज्ञा)

क्री, वि பூ. ஆ. கொடு, வில்

ग्रह् 9க. अनु பூ. அனுக்ரஹி, தயைசெய், विபூ.சண்டையிடு

ज्ञा 9 க. अभि பூ. தெரிந்துகொள், கண்டுபிடி

मन्थ् 9 க. ப. கடை

मृद् 9 க. ப. பொடி செய், துண்டுதுண்டாக்கு

इन्द्रादि இந்திரன் முதலியவர்

उदरंभरि பு. ந. ஸ். (उदर ந. வயிறு भृ நிரப்பு) வயிறு நிரப்புவோன், தன்னலப்பிரியமுள்ள

एकाकिन् வி. தனிமையான

कट பு. பாய்

कार्तिकयेकादशी ஸ். கார்த்திகை ஏகாதசி

कुण्डिनपुर ந. விதர்ப்ப நாட்டு தலைநகர்

कोप பு. கோபம்

चत्वारः எழுவாய்ப் பன்மை, நான்கு

दमयन्ती ஸ். நளன் மனைவி

नलतुल्याकृति வி. (नल பு. तुल्य வி. சமமான आकृति ஸ். உருவம்) நளனுக்குச் சமமான உருவத்தை உடையவன்

नलरूपधारिन् வி. நளரூபத்தைத் தரிக்கின்ற

पञ्च 1, 2வே. பன்மை, ஐந்து

परिचारक பு. வேலைக்காரன்

भट பு. சிப்பாய்

मरुत्सुत பு. அனுமான், வாயுபுத்திரன்

यत्कृते அ எவன்பொருட்டோ

रङ्ग பு. நாடக பூமி.

रंगागत வி. நாட்டிய பூமிக்கு வந்
रूप ந. ஆகாரம், வடிவம் [த
वुवूर्षु வி. வரிக்க இச்சையுள்ள
शस्त्रास्त्र ந. சஸ்திரமும் அஸ்
திரமும் [க்கு
शास्त्रप्रतिषेध பு. சாஸ்திர வில
शुल्क பு. ந. பரியம்
संदेह பு. ஐயம்
सार्धम् அ. கூட (3 வேற்றுமை
யைக் கொண்டு முடியும்)
स्था, उप பூ. அருகே போ, வ
ணங்கு
स्वयंवरकाल பு. நாயகனை வரி
க்கும் காலம்

அடிமரம் वन्दन ந.
இந்திரனுக்குப்பகைவன் वृत्र பு
கண்டி, நிந்தி भर्त्स् 10 க. निर्
பூ; दिश् 6 க. प्रति+आ பூ.
பக்தி भक्ति ஸ். देवनिष्ठा ஸ்.
பிராமணனைக் கொல்லுதல் ब्र-
ह्महत्या ஸ்.
மத்து मन्थनदण्ड பு. मन्थान
வசனம் वचन ந. उक्ति ஸ்.
விராடன் विराट பு.
வீட்டுச் சாமான் गृहोपस्कर பு.
வேர், கிழங்கு मूल ந.

பாடம் 7.

இரண்டாம் கணம்.

நிகழ் காலமும் ஏவலும்.

1. இரண்டாம் கணத்தில் விகுதிகள், பகுதிகளோடு நேரே கூட்டப்படுகின்றன.

	நிகழ்காலம்	या (2. க. ப.) போ.		ஏவல்		
	ஒருமை	இருமை	பன்மை	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	यामि	यावः	यामः	यानि	याव	याम
முன்னிலை	यासि	याथः	याथ	याहि	यातम्	यात
படர்க்கை	याति	यातः	यान्ति	यातु	याताम्	यान्तु

இங்கே பகுதி யாதொரு விகாரமும் அடைகிறதில்லை, விகுதிகளைக் கூட்டுவதினாலேயே ரூபங்கள் சித்திக்கின்றன. स्ना, रा, ला, पा காப்பாற்று, ख्या, मा, भा, प्सा, श्रा, दा வெட்டு ஆகிய தாதுக்களின் ரூபகரணம் या வினைப் போன்றே.

आ கார ஈற்றல்லாத, இந்தகணத்தின் ஏறக்குறைய எல்லா தாதுக்களின் ரூபகரணமும் விதிப்படி ஆகிறதில்லை. இத்தகைய பல தாதுக்களின் விசேஷங்களைக் கூறத்தொடங்குவோம்.

2. अस् தாதுவின் अ காம் பலமற்ற விகுதிகள் வரக் கெடும்.

	நிகழ்காலம்			பரஸ்மைபதம் ஏவல்		
	ஒருமை	இருமை	பன்மை	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	अस्मि	स्वः	स्मः	असानि	असाव	असाम
முன்னிலை	असि	स्थः	स्थ	एधि	स्तम्	स्त
படர்க்கை	अस्ति	स्तः	सन्ति	अस्तु	स्ताम्	सन्तु

விதிப்படி आस्सि என இருக்கவேண்டிய நிகழ்கால, முன்னிலை ஒருமை, स् கெட்டு असि என நிற்கிறது. ஏவலின் தன்மை மூன்றும் பலமுள்ளவையாதலால், अ கெடுகிறதில்லை. முன்னிலை ஒருமையின் एधि விதியில்லாமல் வந்தது.

இந்தப் பகுதி சில வேளைகளில் ஆத்மநேபத ரூபங்களை ஏற்கும்போது நிகழ்கால ரூபங்கள் பின்வருமாறு:—

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	हे	स्वहे	स्महे
முன்னிலை	से	साथे	ध्वे
படர்க்கை	स्ते	साते	सते

விகுதிகளெல்லாம் பலமற்றன வாகையால் अ கெட்டது. தன்மை ஒருமையில் स् ஆனது ह् ஆகிறது. ध्वे விகுதிவர கீழ்க்கூறப்படும் விதிப்படி स् கெட்டது. அவ்விதியாவது :—

I ध् என்பதை முதலில் உடைய விகுதி வரின், நிலைமொழியீற்று स् கெடும்.

3. கீழேபடு என்னும் பொருளுள்ள शी தாதுவின் ஈற்றுயிர், மூவிடத்து எல்லா விகுதிகளும் வரக் குணமாகிறது.

இந்த தாதுவின் ரூபகரணத்தில் படர்க்கைப் பன்மை விகுதிகளுக்குப் பூர்வம் र् மிகுகிறது.

	நிகழ்காலம்	शी ஆத்மநேபதம்		ஏவல்		
	ஒருமை	இருமை	பன்மை	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	शये	शेवहे	शेमहे	शयै	शयावहै	शयामहै
முன்னிலை	शेषे	शयाथे	शेध्वे	शेष्व	शयाथाम्	शेध्वम्
படர்க்கை	शेते	शयाते	शेरते	शेताम्	शयाताम्	शेरताम्

शी என்பது शे ஆகி, உயிர் முதல் விகுதி வர शय् ஆகிறது. ஆகவே शये முதலியன சித்தித்தன.

अते, अताम् என்பவைகளுக்குப் பூர்வம், र् மிக அவை, रते, रताम् ஆயின.

4. பகுதிகளின் ஈற்று उ (குறில்), மெய்முதல் பலமுள்ள விகுதிகள் வர விருத்தியாகிறது. அதாவது औ ஆகிறது.

II ஒரு தாதுவின் ஈற்று इ, उ குறிலாயினும் நெடிலாயினும், உயிர்முதல் பலமற்ற விகுதிகள் வரின் முறையே, इय्, उव्, ஆகின்றன.

	நிகழ்காலம்	नु பாஸ்மைபதம்			ஏவல்	
	ஒருமை	இருமை	பன்மை	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	नौमि	नुवः	नुमः	नवानि	नवाव	नवाम
முன்னிலை	नौषि	नुथः	नुथ	नुहि	नुतम्	नुत
படர்க்கை	नौति	नुतः	नुवन्ति	नौतु	नुताम्	नुवन्तु

मि முதலிய பலமுள்ள விகுதிகள் சேர்ந்து नौमिமுதலிய ரூபங்கள் சித்திக்கின. இவைகளின் முதலில் மெய் இருக்கின்றது. ஆனால் ஏவல் தன்மையில் விகுதிகள் பலமுள்ளவைகள் அவைகளின் முதலில் உயிர் இருக்கிறபடியால் (17 பக்கம் 5 விதிப்படி) नु வின் उ காரம் குணமாக नो ஆகிறது. இது உயிர்வர नव् ஆகிறது.

यु (கூடு, சேர்.) தாதுவின் ரூபகரணமும் இப்படியே.

5. स्तु, रु என்னும் தாதுக்களுக்கு முன் மெய்முதல் விகுதிகள் வரின் ई காரம் மிகினும் மிகும்.

	பாஸ்மைபதம்	நிகழ்காலம்	
	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	स्तौमि-स्तवीमि	स्तुवः-स्तुवीवः	स्तुमः-स्तुवीमः
முன்னிலை	स्तौषि-स्तवीषि	स्तुथः-स्तुवीथः	स्तुथ-स्तुवीथ
படர்க்கை	स्तौति-स्तवीति	स्तुतः-स्तुवीतः	स्तुवन्ति

ति முதலிய பலமுள்ள விகுதிகளுக்குப் பூர்வம் उ மேல் கூறிய 4 விதிப்படி விருத்தியாகிறது. ஆனால் மேற்கூறிய 5 விதிப்படி இந்த விகுதிகளுக்குப் பூர்வம் ई மிகும்போது, அவைகள் மெய் முதலன அல்ல ஆகவே குணமாகிறது. இதனால் स्तु, स्तो ஆகி, பிறகு स्तव् ஆகி, स्तवीति முதலிய

ரூபங்கள் ஆகின்றன. பலமற்ற விகுதிகளுக்குப் பூர்வம் ई மிகும்போது, பகுதியின் ஈற்று उ மேல். II விதிப்படி उव् ஆகிறது. இதனால் स्तुवीत: முதலிய ரூபங்கள் சித்திக்கின்றன. படர்க்கைப் பன்மை விகுதியாகிய अन्ति மெய்முதல் அல்லதனால், அதற்குப் பூர்வம் ई மிகுகிறதில்லை. இதனால் ஒரே ரூபந்தான் உண்டு.

இந்த முறைகளை அநுசரித்து ஏவல் ரூபங்களையும் செய்யவேண்டியது. स्तौतु—स्तवीतु படர்க்கை ஒருமை; स्तुहि-स्तुवीहि முன்னிலை ஒருமை; स्तवानि தன்மை ஒருமை; स्तवाव தன்மை இருமை. மேலும் இப்படியே.

ஆத்மநேபத ரூபங்களையும் இவ்வாறே செய்துகொள்ளவேண்டும். (உ-ம்) படர்க்கை ஒருமை स्तुते- स्तुवीते, இருமை स्तुवाते, பன்மை स्तुवते

रु தாதுவின் ரூபகரணமும் இவ்வாறே.

6. ब्रू தாதுவிற்கு முன்னர், மெய்முதல் பலமுள்ள விகுதிகள் வரின் இவ்விகுதிகட்குப் பூர்வம் ई மிகும்.

பரஸ்மைபதம். நிகழ்காலம்.

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	ब्रवीमि	ब्रूव:	ब्रूम:
முன்னிலை	ब्रवीषि	ब्रूथ:	ब्रूथ
படர்க்கை	ब्रवीति	ब्रूत:	ब्रुवन्ति

கடைசி ரூபம் 50 பக்கம் II விதிப்படி சித்தித்தது.

ब्रूते பட. ஒருமை, ब्रुवाते படர்க்கை, இருமை ब्रुवते பட. பன்மை, முதலியவைகள் ஆத்மநேபத ரூபங்களாம். ஏவல் தன்மை ரூபம் ब्रवाणि முதலியன.

7. பேசு அல்லது சொல் என்னும் பொருளுடைய ஓர் குறைவினை உளது. அது எல்லா ரூபங்களையும் அடைகிறதில்லை. அத்தகைய தாதுவின் நிகழ்காலத்திய ஐந்து ரூபங்கள் பின்வருமாறு:—(இந்தரூபங்கள் ஒரு விதியையும் அனுசரித்தவையல்ல) आह படர்க்கை ஒருமை, आहतुः படர்க்கை இருமை, आहुः படர்க்கை பன்மை, आत्थ முன்னிலை ஒருமை, आहथुः முன்னிலை இருமை.

8. ஏவல் தன்மை விகுதிகள், பிரஸவி, மகப்பெறு என்னும் பொருளுடைய सू உடன் சேரும்போது பலமற்றவைகளாகின்றன.

ஆத்மநேபதம் படர்க்கை सूते, सुवाते, सुवते. முதலியன.

ஏவல் सूष्व முன்னிலை ஒருமை,

தன்மை-सुवै-सुवावहै-सुवामहै.

9. रुद्, स्वप्, श्वस्, अन्, जक्ष् என்னும் தாதுக்களுக்கு முன் य् நீங்கிய ஏனைய மெய்முதல் விகுதிகள்வரின் விகுதிகட்குப் பூர்வம் इ மிகும். உ-ம் रुदिवः

பரஸ்மைபதம். நிகழ்காலம்.

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	रोदिमि	रुदिवः	रुदिमः
முன்னிலை	रोदिषि	रुदिथः	रुदिथ
படர்க்கை	रोदिति	रुदितः	रुदन्ति

ஏவல் ரூபங்களும் இவ்விதிகளை அனுசரித்தே रुदिहि முன்னிலை ஒருமை, रोदानि தன்மை ஒருமை முதலியன. மற்ற தாதுக்களின் ரூபகாரணமும் இவ்வாறே. இனி கூறப்போகும்

மாதிரி जक्ष्. தாதுவின் முன் படர்க்கைப் பன்மை விகுதியிலுள்ள न् கெடும்.

10. 50 பக்கம் II விதிக்கு, போ, என்னும் பொருளுடைய इ (பரஸ்மை) தாது விலக்காம். உயிர்முதல் பலமற்ற விகுதிவர इ கெட்டு य् ஆகிறது,

பரஸ்மைபதம் நிகழ்காலம்

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	एमि	इवः	इमः
முன்னிலை	एषि	इथः	इथ
படர்க்கை	एति	इतः	यन्ति

ஏவல் தன்மை, अयानि முதலியன.

इ, अधि பூ (ஓது) ஆத்மநே, நிகழ்

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	अधीये	अधीवहे	अधीमहे
முன்னிலை	अधीषे	अधीयाथे	अधीध्वे
படர்க்கை	अधीते	अधीयाते	अधीयते

अधि என்னும் உபஸர்க்கத்தோடு சேருமுன் इ யின் கடைசிமூன்று ரூபங்கள் इते, इयाते, इयते என்பவைகளாம்; இவற்றுள் आते, अते களுக்குப் பூர்வம் इ ஆனது इय् ஆயிருக்கிறது.

ஏவல் தன்மை:—अध्यै—अध्ययावहै—अध्ययामहै. इ குணமடைந்து ए ஆயிற்று. இது மறுபடியும் अय् ஆகி, விகுதிகளோடு சேர, अयै முதலிய ரூபங்கள் பிறந்தன.

आस् ஆத்மநேபதம். ஏவல்

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	आसै	आसावहै	आसामहै
முன்னிலை	आस्स्व	आसाथाम्	आध्वम्
படர்க்கை	आस्ताम्	आसाताम्	आसताम्

50 பக்கம் I விதிப்படி ध्वम् வர स् கெட்டது.

अस्मिञ्जगति ये सन्ति कवयस्तान्नमस्कृत्यैतं ग्रन्थमारभे ।

पृच्छ बालकः किं रोदिति ।

हे कृपानिधे जगदात्मंस्त्वां ब्रह्मादयः सर्वे देवाः स्तुवन्त्यृषयश्च सर्वे ।

ईदृशं त्वां शरणमुपैमि। प्रसीद । पाहि मां नरकाद्घोरात्।

अस्यां पाठशालायां बालकाः काव्यमधीयते ।

तरुषु मधुरं रुवन्ति पक्षिणो वायुश्च शीतलो वाति तस्माद्रम्यमिदं स्थानम् । अत्रैव वृक्षमूले शिलामध्यासामहै * ।

भो भोः पौराः क्व गतोस्माकं महाराजः। किं ब्रूथ । देव्या सह क्रीडाशैलमध्यास्त इति । एवमस्तु । अहं तत्र गच्छामि सर्वं च वृत्तं कथयामि

अकिंचनो वितृष्णश्च सुखं स्वपिति रात्रौ ।

ये प्राणन्ति जीवन्ति च तेषां जडानां चादिहेतुं मे ब्रूहि ।

---

* अधि பூ शी, आस् , स्था தாதுக்களின் இடப்பெயர் 2 ஆம்வேற்றுமையில்வரும்.

वत्से समाश्वसिहि समाश्वसिहि । अयमागतस्तव पुत्रको यं त्वं मृतं मन्यसे ।

गोविन्दः स्मितेनात्मनः कोपमपह्नुते ।
अश्विनौ मदनमपि सौन्दर्येऽतिशयाते ।
रात्रावुदयते चन्द्रो दिवोदयति भास्करः ।
उदेति स सदैवोग्रं नोदीयन्ते च विद्विषः ॥
प्राणिनामुपकाराय प्राणिति प्रियदर्शनः ।
प्राण्यते पुण्यपुरुषः श्रेयसे यशसे च सः ॥
स स्तौति भास्करं भक्त्या नौति पापहरं हरम् ॥
एधि कार्यकरस्त्वं मे गत्वा प्रवद राघवम् ।
दिदृक्षुर्मैथिली राम पश्यतु त्वाविलम्बितम् ॥
ते जन्मभाजः खलु जीवलोके येषां मनो ध्यायति विश्वनाथम् ।
वाणी गुणान्स्तौति कथां शृणोति श्रोत्रद्वयं ते भवमुत्तरन्ति ॥
धर्मदूषण नूनं त्वं नाजाना नाशृणोरिदम् ।
निराकृत्य यथा बन्धूँल्लँघुत्वं यात्यसंशयम् ॥
भूमौ शेते दशग्रीवो महार्हशयनोचितः ।
नेक्षते विह्वलं मां च न मे वाचं प्रयच्छति ॥
समाश्वसिमि केनाहं कथं प्राणिमि दुर्गतः ।
लोकत्रयपतिर्भ्राता यस्य मे स्वपिति क्षितौ ॥
रोदिम्यनाथमात्मानं बन्धुना रहितस्त्वया ।
प्रमाणं नोपकाराणामवगच्छामि यस्य ते ॥

आस्ते भग आसीनस्योर्ध्वस्तिष्ठति तिष्ठतः ।
शेते निपद्यमानस्य चराति* चरतो भगः ॥
गाधोदके मत्स्य इव सुखं विन्देत कस्तदा ।
अनवाप्तेषु कामेषु मृत्युरभ्येति मानवम्
जातमेवान्तकोऽन्ताय जरा चान्वेति देहिनम् ।
अनुषक्ता द्वयेनैते भावाः स्थावरजङ्गमाः ॥
निन्दन्तु नीतिनिपुणा यदि वा स्तुवन्तु
लक्ष्मीः समाविशतु गच्छतु वा यथेष्टम् ।
अद्यैव वा मरणमस्तु युगान्तरे वा
न्याय्यात्पथः प्रविचलन्ति पदं न धीराः ॥

நாங்கள் கோவிந்தனுடைய வசனங்களை நம்புகிறதில்லை (वि பூ. श्वस्)

நிந்தைக்குப் பாத்திரமாய் இருக்கிறவர்களைத் துதிக்கிறீர்கள் (स्तु)

பறவைகள் கோமதி நதியினது கரைகளில் தூங்குகின்றன (शी)

குழந்தாய்? அழாதே (रुद्), இதோ, உன்தாயார், கைகளில் மிட்டாயுடன் வருகிறாள் (अभि+आ பூ. इ)

இவ்விரண்டு பசுக்களும் வருஷந்தோறும் கன்றுகள் ஈனுகின்றன (सू)

ஜனகன் ராமனுடைய மாமனார் என்று நீ அறிகிறதில்லையா? (अव பூ. इ)

நீயும் உன் அண்ணாவும் பள்ளிக்கூடத்தில் எந்த விஷயத்தை ஓதுகிறீர்கள் (अधि பூ. इ ஆ.)

---

* चरति என்றிருக்கவேண்டியது र நீண்டது செய்யுள் விகாரம்

உயர்ந்த மலைகளின் உச்சிகளில் மனிதர்கள் கஷ்டத்துடன் மூச்சு விடுகிறார்கள் (नि பூ श्वस्)

இந்த இடத்து ஜனங்கள் எளியவர்களென்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. (भा)

ஏழைகளையும்; திக்கற்றவர்களையும் அடிக்கிறவனான ஒருவன் ஜீவித்து இருக்கிறானோ (प्र பூ अन्)

சோம்பலுள்ளவன் நீண்ட காலம் தூங்குகிறான் (स्वप्)

உண்மையான கடவுளை விட்டு மற்றொன்றை எவர் வழிபடுகிறார்களோ (उप பூ आस्) அவர்கள் நித்திய சுகத்தை அடைகிறார்களில்லை.

குதிரை எவ்வகை பிராணி யென்று எங்களுக்குச் சொல்லு (ब्रू)

அகராதி 7.

இரண்டாம் கண தாதுக்கள்.

अन् ப. சுவாசி-प्र பூ. சுவாசி, பிழைத்திரு	इ-अधि பூ. அறி, ஓது
* अस् ப. இரு	ख्या ப. சொல்
आस् ஆ. உட்கார்-अधि பூ. உட்கார் उप பூ. உபாசி, வழிபடு	जक्ष् ப. புசி
इ ப. போ, शरणम् + उप பூ. சரணமடை, अभि பூ. எதிர்நோக்கிப் போ, आ பூ. வா, अव பூ. அறி, उद् பூ. உதி, ஒங்கு	दा ப. வெட்டு
	नु ப. துதிசெய், புகழ்
	पा ப. காப்பாற்று
	प्सा ப. விழுங்கு
	* ब्रू உ. சொல், பேசு
	भा ப. விளங்கு, தோன்று
	या ப. போ

* अस्, ब्रू தாதுக்கள் சார்வ தாதுகாலங்களில் மாத்திரம் வரும்.

युु ப. சேர்
रा ப. கொடு
रु ப. சத்தம்போடு, கூவு
रुद् ப. அழு, துக்கி
ला ப. கொடு, கொள்
वस् ஆ. உடுத்துக்கொள்
वा ப. வீசு
शी ஆ. கீழேபடு, தூங்கு, अति பூ. மேன்மைப்படு, மிகு
श्रा ப. சமை, அடு
श्वस् ப. சுவாசி नि பூ. மூச்சுவிடு, वि பூ. விஸ்வாசி, सम् +आ பூ. சாந்தமடை, தேற்றிக்கொள்
सू ஆ. பிரசவி, ஈனு
स्तु உப. துதி
स्ना ப. முழ்கு, நீராடு
स्नु ப. ஒழுகு, கசி
स्वप् ப. தூங்கு
ह्नु ஆ. மறை अप அல்லது नि பூ.

अकिंचन வி. (अ அல்லாத किंचन ந. யாதாகிலும்) ஒன்றுமில்லாத, எளிய
अण् 4 க. ஆ. சுவாசி, பிழைத்திரு
अनाथ வி. திக்கற்ற
अनुषक्त (अनु+सक्त, सञ्ज् தாதுவின் இ. செ. பெ. எ) கூடின
अन्त பு. முடிவு. நாசம்
अन्तक பு. எமன்
अय् 1க. ஆ. उद् பூ. உதயமாகு
अविलम्बितम् அ. தாமதமின்றி
अश्विन् பு. (நித்தியஇருமை) அசுவினி குமாரர்கள்
असंशयम् அ. சந்தேகமில்லாமல்
आदिहेतु பு. முதல்காரணம்
आसीन வி. உட்காருகிற (आस् இன் நி. பெ. எ)
आहव பு. யுத்தம், போர்
इ 1 க. ப. उद् பூ. உதயமாகு, எழு
ई 4 க. ஆ. उद् பூ. உதி, எழு
उग्रम् அ. பயங்கரமாய், பலமாக.
उपकार-பு. உபகாரம்
ऊर्ध्व வி. மேலான, நிமிர்ந்த
कार्यकर-வி. பிறனுக்காக காரியம் செய்வோன்

काव्य-ந. காவியம்

कृ. 8. க-नमस्-பூ. வணங்கு; निस्+आ பூ-நிராகரி, கைவிடு

कृपानिधि-பு, (कृपा ஸ். கிருபை. निधि-பு. நிதி) கருணையுள்ளவன்

क्रीडाशैल-பு. (क्रीडा ஸ். விளையாட்டு शैल-பு. மலை) செய்குன்று

क्षिति-ஸ். பூமி

खलु-அ. உண்மையாய்

गाधोदक. ந. (गाध. வி. ஆழமற்ற. उदक ந. நீர்) ஆழமற்ற நீர்

गोमती ஸ். ஓர் நதி

घोर-வி. பயங்கரமான

चल्--प्र+वि-பூ. பெயர்த்துவிடு, அகற்று

जगदात्मन् பு. (जगत्-ந. உலகம் आत्मन् ஆத்மா) உலகத்தின் ஆத்மா.

जड-வி. ஜடமான, அறிவில்லாத

जन्मभाज्. வி. பிறப்புள்ளவன் பு. மனிதன்

जीवलोक-பு. உலகம்

दरिद्र-வி. எளிய

दिदृक्षु-வி. காண இச்சையுள்ள

दिवा-அ. பகலில்

दुर्गत-வி. துன்புற்ற, துக்கமடைந்த.

देहिन्-பு. தேகமுடையவன், மனிதன்

द्वय-ந, இரண்டு

धर्मदूषण வி, தர்மத்தைத் தூஷிக்கின்ற

ध्यै-1. க-ப. த்யானி

नरक-பு. நரகம்

निपद्यमान (नि.பூ. पद्-இன்-நி. பெ. எ.) படுத்திருக்கிற

नीतिनिपुण வி. நீதியில் தேர்ந்த

नूनम्-அ. உண்மையாய்

न्याय्य வி. நீதியுள்ள, உசிதமான

पथः (पथिन् என்பதின் 5. வே ஒருமை) மார்க்கத்தினின்று

पद ந. காலடி

पापहर-வி-பாபத்தைப் போக்குகின்ற

पुण्यपुरुष பு. புண்ய புருஷன்

प्रमाण ந. அளவு

प्रियदर्शन-வி. காண அழகுடைய
ब्रह्मन् ந. பிர்மம், உலகத்தின் முதற்காரணம்
ब्रह्मादि-பு. பிரமன் முதலானவர்கள்
भग பு. ஐசுவர்யம்
भव-பு. உலகம்
भाव-பு. பொருள்
भास्कर-பு. சூரியன்
भिन्न வி-வேறான
मधुरम्-அ. இனிமையாய்
महाराज-பு. மகாராஜன்
महार्हशयनोचित-வி.(महार्ह வி. விலையுள்ள शयन ந. படுக்கை, उचित வி. பழக்கப்பட்ட) விலையுயர்ந்த படுக்கையில் வழக்கமான
मानव-பு. மனிதன்
मैथिली ஸ். சீதை
यथेष्टम् அ. இஷ்டப்படி, கோரிய அளவு
युगान्तर-ந வேறுயுகம்
रम्य. வி. மனதைக் கவர்கிற
रहित வி-இல்லாத, அற்ற
राघव-பு. ரகு குலத்தோன்
लघुत्व ந. சிறுமை
लोकत्रयपति. பு. மூவுலகத்துக்கும் அதிபதி
वत्सा ஸ். செல்வப் பெண்
वितृष्ण. வி. (वि அற்ற तृष्णा-ஸ் ஆசை) ஆசையற்ற
विश्, सम्+आ-பு. பிரவேசி, நுழை
विश्वनाथ-பு. விஸ்வநாதன், [கடவுள்
विह्वल-வி. தயருற்ற
वृक्षमूल-ந. மரத்தின்வேர்
वृत्त ந. நடந்த காரியம், சம்பவம்
शीतल வி. குளிர்ச்சியான
श्रोत्रद्वय ந. இரண்டு காது
सद् (सीद्) 1. க. ப. உட்கார்-
प्र. பு. அனுக்ரஹி, சந்தோஷமடை
सायम् அ. மாலையில்
स्थावरजंगम வி. (स्थावर அசரம் जंगम. சரமான) சராசரப் பொருள்
स्मित ந. புன்சிரிப்பு
हर பு. பரமசிவன்

அடி, அறை कृ 8 க. अप அல்லது नि பூ; पीड् 10 க.
இவ்விடத்திய अत्रत्य வி.
உண்மை வடிவமுள்ள, सत्य-स्वरूप வி.
உயர்ந்த उच्च வி.
எப்படிப்பட்ட कीदृश வி.
கன்று वत्स பு.
கஷ்டம் असौकर्य ந. कष्ट-ந.
கிரகித்துக் கொண்டு. गृहीत्वा வினை எச்சம் [तन्द्रिल. வி.
சோம்பலுள்ள अलस. வி.
திக்கற்ற अनाथ. வி.
மாமனார் श्वशुर பு.
வார்த்தை वचस् ந. वचन ந.
விஷயம் विषय பு.

பாடம் 8.

இரண்டாம் கணத் தொடர்ச்சி

இறந்த (அநத்யதன) காலமும், வியங்கோளும்.

1. आ கார ஈற்று தாதுக்களுக்கு முன் இறந்தகாலப் படர்க்கைப்பன்மை விகுதி उस् உம் ஆகும். இவ்விகுதிக்குப் பூர்வம் நிலைமொழி யீற்று உயிர் கெடும்.

	இறந்தகாலம்			या	வியங்கோள்	
	ஒருமை	இருமை	பன்மை	ஒருமை	இருமை	பன்மை
த.	अयाम्	अयाव	अयाम	यायाम्	यायाव	यायाम
மு.	अयाः	अयातम्	अयात	यायाः	यायातम्	यायात
ப.	अयात्	अयाताम्	अयान्-अयुः	यायात्	यायाताम्	यायुः

2. இரு, எனப்பொருள் படும் अस् தாதுவிற்கு முன் வரும் இறந்தகால விகுதிகளாகிய स्, त् என்பவைக்குப் பூர்வம் ई மிகும்.

	ஒருமை	இருமை	பன்மை	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	आसम्	आस्व	आस्म	स्याम्	स्याव	स्याम
முன்னிலை	आसीः	आस्तम्	आस्त	स्याः	स्यातम्	स्यात
படர்க்கை	आसीत्	आस्ताम्	आसन्	स्यात्	स्याताम्	स्युः

3. रुद्, स्वप्, श्वस्, अन्, जक्ष् என்னும் பகுதிகளுக்கு முன் வரும் இறந்தகால விகுதிகளாகிய स्, त् என்பவைகளுக்குப் பூர்வம் ई அல்லது अ மிகும்.

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	अरोदम्,	अरुदिव	अरुदिम
முன்னிலை	अरोदीः अरोदः	अरुदितम्	अरुदित
படர்க்கை	अरोदीत् अरोदत्	अरुदिताम्	अरुदन्
தன்மை	रुद्याम्	रुद्याव	रुद्याम
முன்னிலை	रुद्याः	रुद्यातम्	रुद्यात
படர்க்கை	रुद्यात्	रुद्याताम्	रुद्युः

शी

படர்க்கை-இற	अशेत	अशयाताम्	अशेरत
படர்க்கை-விய	शयीत	शयीयाताम्	शयीरन्

50 பக்கம் 3 விதியைப் பார்க்க. விகுதிகளுக்கு 24 ப, 1; 31 ப. 4-பார்க்க.

स्तु பரஸ்மைபதம்

ப	अस्तौत् अस्तवीत्	अस्तुताम् अस्तुवीताम्	अस्तुवन्
ப	स्तुयात् स्तुवीयात्	स्तुयाताम् स्तुवीयाताम्	स्तुयुः स्तुवीयुः

ஆத்மநேபதம்.

படர்க்கை अस्तुत अस्तुवीत अस्तुवाताम् अस्तुवत

படர்க்கை स्तुवीत स्तुवीयाताम् स्तुवीरन्

விருத்தியடைந்ததற்கு 60 ப, 4. பார்க்க. ஈ மிகுந்ததற்கு 51, ப. 5. பார்க்க.

ब्रू பரஸ்மைபதம்.

ப. अब्रवीत् अब्रूताम् अब्रुवन् ब्रूयात् ब्रूयाताम् ब्रूयुः

ஆத்மநேபதம்.

ப. अब्रूत अब्रुवाताम् अब्रुवत ब्रुवीत ब्रुवीयाताम् ब्रुवीरन्

52 பக்கம் 6. பார்க்க.

इ இறந்தகாலம் படர்க்கை ऐत् ऐताम् आयन्

இறந்த காலத்துக்காக தாதுவின் பூர்வம் சேர்க்க வேண்டிய आ வின் முன் ஒருமையில் ए யும், மற்ற எண்களில் इ யும் வரின் இரண்டும் சேர்ந்து ऐ ஆகிறது. 1. புஸ்தகம் விதி 8 பார்க்க.

इ ஆக் अधि பூ:—இறந்தகாலபடர்க்கை अध्यैत-अध्यैयाताम्—अध्यैयत

आताम् என்பதற்குப் பூர்வம் इ கரம் इय् என ஆகி (59 பக்கம் II பார்க்க.) விகுதியோடு इयाताम् என ஆகிறது. இறந்த காலத்துக்குச் சேர்க்கவேண்டிய आ வுடகூடி ऐयाताम् என ஆகி अधि யோடு சேர்ந்து अध्यैयाताम् எனச் சித்தித்தது. இப்பகுதி உயிர்முதல் ஏனைய விகுதிகள் வரினும் இதே மாதிரி விகாரமடைகிறது. வியங்கோள் படர்க்கை ஒருமை अधीयीत முதலியன. இறந்த காலம் முன்னிலை आस्; अस्थाः आसाथाम् आध्वम्.

अहरहः स्नात्वा संध्यामुपासीत ।

दशरथस्य भार्या कौसल्या चैत्रे नवम्यां तिथौ मध्याह्ने पुत्रं रामं प्रासूत ।

पारिक्षितस्य जनमेजयस्य सत्रं सारमेयोऽभ्यैत् ।

तत्र च जनमेजयस्यर्त्विजस्तमताडयन् ।

सोऽरोदीद्रुदंश्च मातरमयात् ।

मातापृच्छद्वत्स किं रोदिषि ।

सोऽब्रवीज्जनमेजयस्य सत्रमायं तत्र केऽपि मां प्राहरन् ।

मातावदत्किं त्वमकरोः किं तानस्पृशः ।

सोऽभाषत नाहं मर्यादामत्यायम् ।

सरमा सत्रभूमिं गत्वोच्चैर्वाचाब्रूत ।

अयं मे पुत्रको न युष्मानस्पृशत्तत्किमेनमनपराधिनमताडयत ।

तां न कोऽपि प्रत्यभाषत । तेन क्रुद्धा सा देवशुनी सरमा जनमेजयं शप्त्वा गृहमयात् ।

द्रोणाच्छस्त्रविद्यामध्यैयत पाण्डवाः कुशलवौ वाल्मीकेरध्यैयातां कर्णश्च परशुरामादध्यैत ।

अभिवाद्य गुरुं ब्रूयादधीष्व* भगवन्निति ।

अनिषण्णे गुरौ नासीत ।

विदेहानुपयन्तो वयमेकरात्रं गङ्गायास्तीरेऽवसाम तत्र च पूर्वरात्रे नाना रम्याः कथाः कृत्वानन्तरमस्वपिम ।

---

* கற்பியும்.

ब्रूयात्क्षमी गभीरोऽसीति युधिष्ठिरं प्रभुं को न।

कथमहं बली स्यां कथं मयि प्रजा विश्वस्युः कथं च प्रकृतयो मामुपासीरन्नित्येवं चिन्तयतस्तस्य रात्रिरयात्।

ततः प्रामुह्यतां वीरौ राघवावरुतां तथा।
उष्णं च प्राणितां दीर्घमुच्चैर्व्याक्रोशतां तथा॥
यथा काष्ठं च काष्ठं च समेयातां महोदधौ।
समेत्य च व्यपेयातां तद्वद्भूतसमागमः॥

திருதராஷ்டிரனுடைய குமாரர்கள் பாண்டு புத்திரர்களோடு சூதாடி அவர்களுடைய ஆஸ்தியை எல்லாம் அபகரித்துக் கொண்டார்கள். பிறகு பாண்டவர்கள் காட்டுக்குச் சென்றார்கள் (इ)

அவ்விடத்துக்கு அநேக பிராமணர்கள் அவர்களுக்குப் பின்சென்றார்கள் (अनु பூ. इ)

அப்புறம் யுதிஷ்டிரர் அவர்களுக்குச் சொன்னார் ப்ரூ "நீங்கள் எங்கள் பின் வரக் கூடாது (अनु. பூ. इ) நாங்கள் இப்பொழுது திரவியமற்றவராயிருக்கிறோம் (अस्). உங்களுக்கு அன்னம் கொடுக்க முடியாது"

பிறகு பிராமணர்கள் சொன்னதாவது ப்ரூ "எங்களுடைய ஆகாரத்தை நாங்கள் சம்பாதித்துக் கொள்ள சக்தியுள்ளவர்களாயிருக்கிறோம்" (अस्)

அப்புறம் யுதிஷ்டிரர் அவர்களை மறுத்துப் பேசவில்லை (प्रति+आ-பூ. ख्या)

ஆனால் பிராமணர்கள் தம் அன்னத்துக்கு தாமே உழைக்க வேண்டுமென்பது யுதிஷ்டிரருக்கு இஷ்டமில்லை (न+इष् தாதுவின் ரூபம்)

பிறகு தான் என்ன செய்யவேண்டுமென்று தன் புரோகிதரைக் கேட்டார்

சூரியனைத் துதி (स्तु) என்று அவர் சொன்னார்

யுதிஷ்டிரர் பிறகு சூரியனைத் துதித்தார் (स्तु). சூரியன் சந்தோஷமடைந்தபோது அவனிடமிருந்து ஓர் சமயல் பாத்திரம் பெற்றார். அதிலிருந்து அவர்கள் கோரிய அளவு அன்னம் எப்பொழுதும் அடைந்தார்கள்

சகரனுடைய மனைவிகள் அநேக புத்திரர்களைப் பெற்றார்கள் (सू)

சென்ற இரவு நான் தூங்கவில்லை (स्वप्)

கங்கையின் தீர்த்தங்களில் எப்பொழுது நீ ஸ்நானம் செய்தாய் स्ना

கிருஷ்ணன் மதுரைக்குப் போகையில் இடஸ்திரீகள் உரக்க அழுதார்கள் (रुद्)

நான் அஸ்தின புரத்தில் இருந்தால் (अस्), கபடமான சூதினால் பாண்டவர்கள் சொத்தை அபகரிப்பது நீதியல்லவென்று திருதராஷ்டிரனுக்கு நான் சொல்லியிருப்பேன் (ब्रू)

பொல்லாதவரது வார்த்தைகளில் எவரும் நம்பலாகாது (वि. பூ. श्वस्)

அகராதி 8.

अनपराधिन् வி. குற்றமற்ற
अनिषण्ण வி. உட்காராத
अहरहः அ. தினந்தோறும்
आप् 5க. **अव** பூ. அடை, பெறு
इ, वि+अप பூ. பிரி, **सम्+आ** பூ. சேர், கூடு
उच्चैः அ. உரக்க
उष्णम् அ. உஷ்ணமாய்
एकरात्र ந. ஓர் இரவு
कर्ण பு. ஓர் மனிதன்
क्षमिन् வி. பொறுமையுள்ள
कुश பு. **लव** பு. ராமனுடைய குமாரர்கள்
क्रुश् 1க. ப. **वि+आ** பூ. கூவு, துக்கப்படு
गभीर வி. ஆழமான
चैत्र பு. சித்திரைமாதம்
जनमेजय பு. பரீக்ஷித்தின் குமாரன்
तद्वत् அ. அதுபோல [நாள்
तिथि பு. ஸ். பக்ஷத்தின் ஒரு
दीर्घम् அ. தீர்க்கமாய், நெடுங்காலம் [நாய்
देवशुनी ஸ். தேவலோகத்தின்
द्रोण பு. ஓர் மனிதன்

नवमि ஸ். பக்ஷத்தின் 9 ஆம் நாள்
नाना அ. பற்பல, நாநாவித
पारिक्षित பு. பரீக்ஷித்தின் குமா
पूर्वरात्र பு. முன்னிரவு [ரன்
प्रकृति ஸ். ஜனங்கள், மந்திரி வர்க்கம்
वत அ. துக்கம், ஆச்சர்யம் முதலியவற்றைக் குறிக்கும் அசைச்சொல்
भाष् 1. க. ஆ. **प्रति** பூ. பதிலளி [சேர்க்கை
भूतसमागम பு. பூதங்களின்
मध्याह्न பு. (**मध्य** ந. நடு **अहन्** பகல்) நடுப்பகல்
मर्यादा ஸ். வரம்பு, எல்லை
महोदधि பு. பெரியசமுத்திரம்
मुह्, प्र பூ. மோகமடை
वाल्मीकि பு. ஓர் இருஷி
विदेह பு. ஓர் நாடு (பன்மையில்) [வினை யெச்சம்
शप् 1 க. உ. சாபமிடு **शप्त्वा**
शस्त्रविद्या ஸ். போர் வித்தை
सत्र ந. யாககாலம் **सत्रभूमि** ஸ். யாக பூமி

सरमा ஸ். தேவநாயின் பெயர்
संध्या ஸ். சந்தியாகாலம்
सारमेय பு. சரமாவின் மகன், ஓர் நாய்

அபகரி हृ 1 க अप பூ.
அபேக்ஷி, விரும்பு ईक्ष् 1 க. ஆ. अप பூ.
அன்னம் अन्न ந.
உபாத்தியாயர் उपाध्याय பு.
உரக்க उच्चैः அ. [पुरोहित பு.
சகரன், ஓர் அரசன் सगर பு.
சமயல் பாத்திரம் स्थाली ஸ்.
சூதாடு दिव् 4 க ப.
சென்ற இரவு गतारात्रि ஸ்.
தனமற்ற धनहीन வி.
மதுரை, வடக்கு मथुरा ஸ்
மூர்க்கன், கொடியன் शठ பு. खल பு. दुरात्मन् பு.
யுக்தமான युक्त, उचित வி.
வஞ்சகக்சூது कपटद्यूत ந.
விரஜஸ்திரிகள், இடைய ஸ்திரீகள் व्रजांगनाः ஸ். எழுவாய்ப் பன்மை
வேலை செய் परिश्रमं कृ 8. க. உ

பாடம் 9.

இரண்டாம் கணத் தொடர்ச்சி.

இக்கணத்தைச் சேர்ந்த ஏனைய தாதுக்களோடு விகுதிகளைக் கூட்டும் போது சில சந்தி விகாரங்கள் நிகழ்கின்றன. அவைகளை இங்கு கூறுவோம்.

I. நாசிகை அந்தஸ்தம் அல்லாத ஏனைய மெய்வரினும் ஈற்றில் தனித்து நிற்கினும் தாதுவின் ह् என்பது ढ् ஆகிறது

உதாரணம் लिह् என்னும் பகுதியோடு, நிகழ்கால படர்க்கை ஒருமை விகுதியாகிய ति யைக் கூட்டும் போது, 17 பக்கம் 5 விதிப்படி लेह्+ति என ஆகி लेढ्+ति என நிற்கிறது; ஏனென்றால் ति யிலுள்ள மெய் நாசிகையுமல்ல, அந்தஸ்தமுமல்ல. இப்பொழுது,

II நிலை மொழியீற்றிலுள்ள வர்க்கத்தின் நான்காவது எழுத்துக்கு முன் வரும் விகுதியின் முதலிலுள்ள **त्**, **थ्** கள் **ध्** ஆகும்

लेढ् என்பதிலுள்ள ढ्, வர்க்கத்தின் நான்காவது எழுத்தாகையால் ति என்பது धि ஆகிறது, தந்தாக்ஷரமும், மூர்த்தாக்ஷரமும் புணரும் போது தந்தாக்ஷரங்களுக்குப் பதிலாக முறையே மூர்த்தாக்ஷரங்கள் வருகின்றன (1. பு. 19 விதி) ஆகவே लेढ्+ढि என ஆகிறது. பிறகு

III **ढ्** க்கு முன் **ढ्** வரின் முதல் **ढ्** கெடும். கீழுள்ள உயிர் (**ऋ** தவிர) குறிலாயின் நீளும்.

ஆகவே लेढि என்று சித்தித்தது. படர்க்கை இருமை விகுதியாகிய तस् கூடும்போது, 1 விதிப்படி लिढ्+तस् என ஆகி II விதிப்படி लिढ्+धस् எனவும் பிறகு लिढ्+ढस् எனவும் ஆகி III விதிப்படி लीढः என சித்தித்தது. (இங்கு முந்திய உயிர் குறிலானதால் நீண்டது. तस् விகுதி பலமற்றதால் குண விகாரமில்லை. படர்க்கைப் பன்மை लिहन्ति. இங்கு விகுதி உயிர் முதலானதால் சந்தியில்லை. முன்னிலை ஒருமையில், सि பலமுள்ள விகுதி யானதால் I விதிப்படி लेढ् + सि என ஆகிறது. இங்கு 1 புஸ்தகம் 19 விதிப்படி सि ஆனது षि எனத் திரியுமுன், பின் கூறும் சிறப்பு விதி கவனிக்கத்தக்கது, அதாவது

IV **ढ्** அல்லது **ष्**, **स्** வரின் **क्** ஆகும்

இதனால் लेक्+सि என ஆகிறது. பிறகு I புத்தகம் 34 விதிப்படி सि. षि என ஆகிறது. இவ்வாறு लेक्षि சித்தித்தது.

நிகழ்கால பரஸ்மைபத ரூபங்கள் பின் வருமாறு :—

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	लेह्मि	लिह्वः	लिह्मः
முன்னிலை	लेक्षि	लीढः	लीढ
படர்க்கை	लेढि	लीढः	लिहन्ति

முன்னிலை இருமை பன்மை ரூபங்கள், படர்க்கை இருமை ரூபத்தைப்போல் சித்திக்கின்றன. मि, मः என்பவைகள் நாசிகை முதலானதாலும் वः என்பது அந்தஸ்த முதலதானதாலும் இவைகளுக்குப் பூர்வம் ஒரு விகாரமுமில்லை. ஆத்மனேபத ரூபங்கள் பின்வருமாறு:—

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	लिहे	लिह्वहे	लिह्महे
முன்னிலை	लिक्षे	लिहाथे	लीढ्वे
படர்க்கை	लीढे	लिहाते	लिहते

1. வினையின் அங்கமானது, நாசிகை, அந்தஸ்தம் அல்லாத ஏனையமெய்யீறுயின் இரண்டாம் பிரிவு ரூபகாணத்தில் பரஸ்மைபத ஏவல் முன்னிலை ஒருமை விகுதி धि ஆம்

ஏவல்

பரஸ்மைபதம்

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	लेहानि	लेहाव	लेहाम
முன்னிலை	लीढि	लीढम्	लीढ
படர்க்கை	लेढु	लीढाम्	लिहन्तु

ஆத்மனேபதம்

தன்மை	लेहै	लेहावहै	लेहामहै
முன்னிலை	लिक्ष्व	लिहाथाम्	लीढ्वम्
படர்க்கை	लीढाम्	लिहाताम्	लिहताम्

V. I விதியில் எங்கெங்கு ह्, ढ् ஆக மாறுகிறதோ, அதே இடங்களில் ஆதியில் द् ஐயும் அந்தத்தில் ह् ஐயும் உடைய தாதுக் களின் ह्, घ् ஆகமாறுகிறது

दुह्+ति=दोघ्+ति (ति பலமுள்ளது.) II விதிப்படி दोघ्+धि ஆகிறது. பிறகு,

VI வர்க்கத்தின் மூன்றாவது அல்லது நான்காவது எழுத்து வரின் நிலை மொழியீற்றிலுள்ள நாசிகை அல்லாத எனைய மெய், தன் இனத்து மூன்றாவது எழுத்தாகிறது. இவ்விதிப்படி घ् க்குப் பதிலாக ड् வருகிறது.

இவ்வாறு दोग्+धि அதாவது दोग्धि என்று சித்திக்கிறது. இவ்வாறே இருமையாகிய दुग्धः என்பதும். பன்மையில் दुहन्ति. முன்னிலை ஒருமை सि சேரும்போது, V விதிப்படி दोघ्+सि என நிற்கிறது இந்நிலைமையில் முதற் புத்தகம் 16 ஆம் விதியை எற்கு முன்னம் பின்வரும் விதி கவனிக்கத்தக்கது. அதாவது:—

VII ब्, ग्, द् களுள்ள தாதுக் களின் ஈற்றில் வர்க்கத்தின் நான்காம் மெய் இருந்து, முன்னர் स्, ध्व् வரினும் ஒன்றும் வராவிட்டாலும் ब् க்கு भ् உம், ग् க்கு घ् உம், द्க்கு ध् உம் ஆதேசங்களாகின்றன.

இவ்விதிப்படி धोघ्+सि என ஆகி, முதற் புத்தகம் 16 ஆம் விதிப்படி धोक्+सि என ஆகி, பிறகு முதற் புத்தகம் 34 ஆம் விதிப்

படி धोक्षि அதாவது धोक्षि என சித்திக்கிறது. ஆகவே ரூபங்கள் பின்வருமாறு :—

பரஸ்மைபதம் நிகழ்காலம்

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	दोह्मि	दुह्वः	दुह्मः
முன்னிலை	धोक्षि	दुग्धः	दुग्ध
படர்க்கை	दोग्धि	दुग्धः	दुहन्ति

ஆத்மனே, நிகழ், படர்க்கை, दुग्धे– दुहाते– दुहते

முன்னிலை धुक्षे दुहाथे धुग्ध्वे முதலியன

பரஸ்மை, ஏவல், படர்க்கை दोग्धु दुग्धाम् दुहन्तु

ஆத்மனே ஷை ஷை दुग्धाम् दुहाताम् दुहताम्

முன்னிலை धुक्ष्व दुहाथाम् धुग्ध्वम् முதலிய

2. (अ) நாசிகையும், அந்தஸ்தமு மல்லாத ஏனைய மெய் முதல் பலமற்ற விகுதிகள் வரின், हन् தாதுவின் न् கெடும். மெய்முதல் பலமற்ற விகுதிகள்வரின், ஈற்றயல் अ கெடும்.

(इ) ஏவல், முன்னிலை ஒருமை ரூபம் जहि

(उ) இந்த தாதுவின் ह् ஆனது न् வரின் घ् ஆகும்.

VIII ஒரு சப்தம் அல்லது பதத்தின் அவயவமாகிய न् ம் म् ம் தம் முன் வரும் (நாசிகை அல்லாத வேறு வர்க்க) மெய்யின் இனமான நாசிகை யாக மாறும். ह् स्, श्, ष् வரின் அநுஸ்வாரமாகும்.

பரஸ்மைபதம் நிகழ்காலம்

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	हन्मि	हन्वः	हन्मः
முன்னிலை	हंसि	हथः	हथ
படர்க்கை	हन्ति	हतः	घ्नन्ति

சில சமயங்களில் இந்த தாது ஆத்மனேபத விகுதிகளை ஏற்கும்போது நிகழ்கால ரூபங்கள் பின் வருமாறு :—

தன்மை	घ्ने	हन्वहे	हन्महे
முன்னிலை	हंसे	घ्नाथे	हध्वे
படர்க்கை	हते	घ्नाते	घ्नते

ஏவல் பரஸ்மைபதம் படர்க்கை हन्तु—हताम्—घ्नन्तु
முன்னிலை जहि
தன்மை हनानि
ஆத்மனேபதம் படர்க்கை हताम् घ्नाताम्

3 ईश्, ईड् இந்த இரண்டு தாதுக் களின் முன் स्, ध्व् முதலிலுள்ள விகுதிகள் வரின் அவ்விகுதிகளுக்குப் பூர்வம் इ மிகுகிறது. இறந்தகால முன்னிலை பன்மையில் மாத்திரம் மிகாது

IX श्, छ् ஈற்று தாதுக்களும் व्रश्च्, भ्रस्ज्, सृज्, मृज्, यज्, राज्, भ्राज् என்னும் தாதுக்களும் நாசிகை அந்தஸ்தம் அல்லாத மெய்வரினும், தனித்து நிற்பினும், இவைகளின் ஈறு ष् ஆகமாறுகிறது.

ईशू ஆ. நிகழ்

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	ईशे	ईश्वहे	ईश्महे
முன்னிலை	ईशिषे	ईशाथे	ईशिध्वे
படர்க்கை	ईष्टे	ईशाते	ईशते

ते என்பதற்குப் பூர்வம் श् ஆனது ष् ஆயிற்று. பிறகு தந்த ஜமாகிய त், ठ् ஆக, ते ஆனது टे ஆயிற்று. அதாவது ईष्टे என ஆயிற்று. से, ध्वे என்பவைகளுக்குப் பூர்வம் इ மிகுதலால் ईशिषे, ईशिध्वे என்பவைகள் சித்தித்தன.

ஏவல் படர்க்கை ईष्टाम्—ईशाताम्—ईशताम्. தன்மை ஒருமை ईशै.

4. मृज् தாதுவின் ஈற்றிற்கு அயல் உயிராகிய ऋ பலமுள்ள விகுதிகள் வரின் நித்தியமாயும், பலமற்ற உயிர் முதல் விகுதிகள்வரின் விகற்பமாயும், விருத்தியாகிறது.

मृज् நிகழ்காலம்.

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	मार्ज्मि	मृज्वः	मृज्मः
முன்னிலை	मार्क्षि	मृष्ठः	मृष्ठ
படர்க்கை	मार्ष्टि	मृष्टः	मृजन्ति-मार्जन्ति

IX ஆம் விதிப்படி ति, तस् விகுதிகளுக்குப் பூர்வம் இத்தாதுவின் ஈற்று ज्-ष् ஆக मार्ष्टि முதலியவைகள் சித்தித்தன. மூவிடத்து ஒருமைகளிலும் படர்க்கைப் பன்மையிலும் மேல் 4 ஆம் விதிப்படி விருத்தியானது. IX விதிப்படி सि முன் ज् ஆனது ष् ஆகி இந்த

ष् 70 ப. IV விதிப்படி क् ஆனது सि யும் षि ஆனது; ஆகவே मार्क्षि என்று சித்தித்தது.

ஏவல் படர்க்கை; मार्ष्टु-मृष्टाम्-मृजन्तु அல்லது मार्जन्तु முன்னிலை ஒருமை मृड्ढि முன்னிலை ஒருமையில் मृज्+धि (71 ப, 1) मृष्+धि IX मृड्+धि 72 ப VI

5. वश् தாதுவின் व காம், பலமற்ற விகுதிகள் வரின் उ ஆகிறது.

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	वश्मि	उश्वः	उश्मः
முன்னிலை	वक्षि	उष्ठः	उष्ठ
படர்க்கை	वष्टि	उष्टः	उशन्ति

ஏவல் முன்னிலை ஒருமை उड्ढि.

वश्+ति—वष्+ति (74 ப. IX) वष्+टि (1 பு. 19.) वष्टि ; वश्+सि—वष्+सि (74ப. IX)—वक्+सि (70 ப. IV) वक्+षि—वक्षि,

वश्+धि (71 ப. 1) उश्+धि—उष्+ढि (1 பு. 19 ப.) उड्ढि (72 ப. VI)

6. மெய்முதல் பலமற்ற விகுதிகள்வரின், பாஸ்மை பதி शास् தாதுவின் உயிர் इ ஆகிறது.

7. शास्, जक्ष्. चकास्, दरिद्रा, जागृ ஆகிய இத்தாதுக்களோடு சேரும் படர்க்கைப் பன்மை விகுதியிலுள்ள न् கெடுகிறது. शास् தாதுவின் ஏவல் முன்னிலை ஒருமை ரூபம் शाधि எனவும் चकास् தாதுவின் ரூபம் चकाद्धि அல்லது चकाधि எனவும் ஆம்.

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	शास्मि	शिष्वः	शिष्मः
முன்னிலை	शास्मि	शिष्टः	शिष्ट
படர்க்கை	शास्ति	शिष्टः	शासति

शास्+तस्—शिस्+तस् (6 விதிப்படி) शिष्+तस्, शिष्+टस् (1 பு. 19) शिष्टः;

जागृ ப. जागर्ति—जागृतः—जाग्रति. ஏவல் முன்னிலை ஒருமை जागृहि. தன்மை ஒருமை जागराणि.

8. दरिद्रा தாதுவின் आ உயிர்முதல் பலமற்ற விகுதிகள் வரின் கெடும்; மெய்முதல் பலமற்ற விகுதிகள்வரின் அது इ ஆகிறது.

பாஸ்மைபடர்க்கை दरिद्राति दरिद्रितः—दरिद्रति.

9 विद् தாதுவின் ஏவல் ரூபங்கள் विदाम् என்பதோடு कृ தாதுவின் ஏவல் ரூபங்களைச் சேர்ப்பதினாலும் உண்டாகின்றன.

ஏவல் படர்க்கை वेत्तु--विदांकरोतु, वित्ताम्—विदांकुरुताम् विदन्तु—विदांकुर्वन्तु

நிகழ்காலம் படர்க்கை वेत्ति, वित्तः, विदन्ति

X स् அல்லது क् என்பதை முதலில் உடைய சம்புக் தாக்ஷரமானது, ஒரு பதத்தின் இறுதியிலிருக்கும் போதாவது நாசிகை அந்தஸ்தம் அல்லாத ஏனைய மெய்யால் தொடரப் படினாவது स् ம் क् ம் கெடுகின்றன.

இங்கு चक्ष्+ते என்பதில் क्ष् இன் முதல் அவயவம் क्; ते இன் त् நாசிகையுமல்ல அந்தஸ்தமுமல்ல, ஆகவே क् கெட்டு चष्+ते

எனவாகி चष्टे என ஆயிற்று. முன்னிலை ஒருமையில் चक्ष्+से—चष्+से (X) चक्+से (70 ப. IV) चक्षे (1ப.34)

चक्ष् ஆத்மனே—நிகழ்காலம்

தன்மை	चक्षे	चक्ष्वहे	चक्ष्महे
முன்னிலை	चक्षे	चक्षाथे	चड्ढ्वे
படர்க்கை	चष्टे	चक्षाते	चक्षते

चक्ष्+ध्वे—चष्+ध्वे (X)–चष्+ढ्वे (1ப, 19) चड्ढ्वे (72பVI)

ஏவல் படர்க்கை चष्टाम्—चक्षाताम्—चक्षताम्

द्विष् படர்க்கை நிகழ்கால ஒருமை द्वेष्टि
दिह् ௸ देग्धि

सविता वै प्रसवानामीष्टे*।

गोपः सायं धेनूर्दोग्धि पयः।

अधुनाखिलं भरतवर्षं महाप्रतापा आङ्गलभौमाः प्रशासति।

तस्मिन्पुष्पे भ्रमरौ मधु लीढः।

अग्निमीडे पुरोहितं यज्ञस्य देवमृत्विजम्।

योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मस्तं घ्नन्त्विमान्यस्माभिः पठ्यमानानि मन्त्राक्षराणि।

हे जगन्नाथाखिलस्यैतस्य वस्तुजातस्य त्वमीशिषे।

हे दीनबन्धो यद्यन्मे नम्रस्य पापं भवेत्तत्तत्प्रतिजहि।

शत्रुं हन्तुं शरान्विषेण दोग्धि।

---

* ईश् தாதுவின் கருமம் ஆறும் வேற்றுமையில் வரும்.

आचक्ष्व क्व मामेकाकिनीमत्र विहायाकरुण यासि ।

यं मां धर्ममाचड्ढ्वे तमेव प्रत्यहमाचरामि ।

वत्से न युक्तं ते मङ्गलकाले रोदितुं प्रमृड्ढ्यश्रूणि । अथवा सख्यौ प्रमृष्टाम् ।

भाष्यकृत्पतञ्जलिः कात्यायनस्य वचनानि विस्तरतो व्याचष्टे ।

शिष्यस्तेऽहं शाधि मां त्वां प्रपन्नम् ।

शास्त्यरीन् धर्ममाशास्ते कीर्त्तिमाशंसते पराम् ।
स शंसति सतां वृत्तं विशसत्युत्पथास्थितान् ॥

ईट्टे त्रिविष्टपास्थाने तत्कीर्त्ति वासवः स्वयम् ।
ईडयन्ति नरेन्द्राश्च भूमावुद्भूतविस्मयाः ॥

या निशा सर्वभूतानां तस्यां जागर्ति संयमी ।
यस्यां जाग्रति भूतानि सा निशा पश्यतो मुनेः ॥

य एनं वेत्ति हन्तारं यश्चैनं मन्यते हतम् ।
उभौ तौ न विजानीतो नायं हन्ति न हन्यते ॥

करोति पापं योऽज्ञानान्नात्मनो वेत्ति च क्षयम् ।
प्रद्वेष्टि साधुवृत्तांश्च स लोकस्यैति वाच्यताम् ॥

प्राप्य चाप्युत्तमं जन्म लब्ध्वा चेन्द्रियसौष्ठवम् ।
न वेत्त्यात्महितं यस्तु स भवेदात्मघातकः ॥

ஒரு தினத்தில் எத்தனை தரம் நீ பசுக்களைக் கறக்கிறாய் (दुह्)?

பூவிலிருந்து வண்டைத் தூரத்த வேண்டாம்; அது தேனை நக்கட்டும் (लिह्)

எவர்கள் விசாரியாது பிராணிகளைக் கொல்லுகிறார்களோ (हन्) அவர்கள் ஒருபோதும் சுகத்தை அடையார்கள்

அரசர்கள் பட்டணங்களில் பிரவேசிக்கையில் அவற்றின் ஜனங்கள் தெருக்களை சுத்தமாய்ப் பெருக்குகிறார்கள் (सम् பூ मृज्)

இரவின் கடைசி ஜாமத்தில் இருடியின் சிடர்கள் விழித்துக் கொண்டு (जागृ) வேதத்தை ஓதுகிறார்கள்.

மகதநாட்டின் தலைநகர் ராஜக்கிரஹமோ, பாடலீபுத்ரமோ என்பதை நாங்கள் அறிகிறோமில்லை (विद्)

சாது ஜனங்களைத் துவேஷிக்காதே (द्विष्)

இராணியும் அவள் வம்சத்தினரும் நம்மை நெடுங்காலம் ஆளட்டும் (शास्)

தாங்கள் இந்த சூத்திரத்தை விரித்துரைப்பீராக (वि+आ பூ. चक्ष्).

அகராதி 9.

இரண்டாம் கண தாதுக்கள்.

ईड् ஆ. துதி	चक्ष् * ஆ. பேசு, आ பூ. சொல்,
ईश् ஆ. ஆளு	वि+आ பூ. விரித்துரை
चकास् ப. பிரகாசி	जागृ ப. விழித்திரு

* சார்வதாதுக காலங்களிலும், பூதகாலத்திலும் இது வழங்கும் ஆர்த்த தாதுகபிரத்யயங்கள் வரும்போது चक्ष् தாதுவிற்கு ख्या (உ) ஆதேசமாகிறது. பூதகாலத்தில் இவ்வாதே சம் விகற்பமாம்.

दरिद्रा ப. தரித்திரப்படு
दिह् உ. பூசு.
दुह् உ. கற
द्विष् உ. துவேஷி
मृज् ப. துடை, சுத்தம் பண்ணு **प्र.** பூ. துடைத்துப்போடு **सम्** பூ. பெருக்கு
लि[ह्] உ. நக்கு
वश् ப. விரும்பு, பிரகாசி
विद् * ப. அறி
शास् ப. சிக்ஷி, ஆளு
शास् ஆ. **आ** பூ. இச்சி, விரும்பு
हन् ப. கொல்

अकरुण வி. (**अ** அற்ற, **करुणा** ஸ்.) கருணையற்ற.
आत्मघातक பு. ந. (**आत्मन्** தான், **घातक** கொல்லுவோன்) தன்னைக் கொல்லு வோன் [மானது
आत्महित ந. தனக்கு ஹித
इन्द्रियसौष्ठव ந. (இந்திரியம் **इन्द्रिय** ந. அழகு **सौष्ठव** ந.) அவயவ சௌந்தர்யம்
ईड् 10 க. துதி
उत्पथास्थित வி. (**उत्पथ** பு. தீவழி **आस्थित आ** பூ. **स्था** வின் இ. செ. பெ. எ.) தீவழியில் நிற்கின்ற
उद्भूतविस्मय வி, (**उद्भूत** இ. செ. பெ. எ.) ஆச்சர்ய மடைந்தவன்
का[त्य]ायन பு. ஓர் வையாகரணி
क्षय பு. குறைவு. அழிவு
[जग]न्नाथ பு. (**जगत्** ந+**नाथ** பு.) ஜகந்நாதன்
तत्कीर्ति ஸ். அவனுடைய கீர்த்தி
त्रिविष्टपास्थान ந. (**त्रिविष्टप** ந. சொர்க்கம் **आस्थान** ந. சபை) தேவசபை
दीनबन्धु பு. (**दीन** வி. எளிய **बन्धु** பு. சகாயன்) எளியோர் சகாயன்
देव வி. பிரகாசிக்கிற
नम्र வி. தாழ்ந்த

---

* இத்தாதுவின் நிகழ்காலரூபங்கள் 13 ஆம் பாடத்தில் உள்ள பரோக்ஷ பூத விகுதிகளைக் கூட்டுவதினாலும் சித்திக்கின்றன உ-ம். वेद, विदतुः, विदुः.

नरेन्द्र பு. அரசன்
पठ्यमान (**पठ्** 1. க தாதுவின் கி. செ. பெ. எ.) படிக்கப் படுகிற
पतञ्जलि பு. மகாபாஷ்யமென் னும் இலக்கண நூலா சிரியர் [குரு
पुरोहित பு. புரோகிதர், குல
प्रपन्न வி. (**प्र** மு. **पद्** இன் பெ. எ.) சரணமடைந்த
प्रसव பு. உத்பத்தியானது, பலம்
भाष्यकृत् பு. பாஷ்யகாரர்
मंगलकाल பு. (**मंगल** சுப **काल** காலம்) சுபகாலம்
मन्त्राक्षर ந. மந்திரத்தின் எழு த்து
वस्तुजात ந. வஸ்துக்களின் கூ ட்டம்
वाच्यता ஸ். நிந்திக்கப்படுதல்
वासव பு. இந்திரன்
विस्तरतः அ. விரிவாய்
विहाय விட்டு, நீக்கி
शस् 1 க. ப **वि** மு. கொல், அழி [முனி
संयमिन् பு. ஆசை யடக்கிய
सर्वभूतानि ந. 1, 2, வே. பன்மை. எல்லாப் பொருள்களும்
सवितृ பு. சூரியன்
साधुवृत्त வி. (**साधु** வி. நல்ல **वृत्त** ந. நடக்கை) நன்ன டக்கையுள்ள
सायम् அ. மாலையில்
हन्तृ வி. கொல்வோன்

அஜாக்கிரதையாய், விசாரி யாது **रभसात्, मोहात्** அ.
எத்தனை தரம் **कतिकृत्वः** அ.
எப்பொழுதோ அப்பொழுது **यदा यदा—तदा तदा**
ஒருபோதுமில்லை **न कदा**
ஓட்டு **प्र** மு. **चुद्** 10. க,
கடைசியான **चरम** வி.
சூத்திரம் **सूत्र** ந.
தலைநகர் **राजधानी** ஸ்.
தாங்கள் **भगवान्. भवान्** எழு வாய் ஒருமை
பாடலீ புத்ரம் **पाटलिपुत्र** ந.
படி, வாசி **पठ्** 1. க. ப.
மகத நாடு **मगधाः** பு. பன்மை
யாமம் **याम** பு.

ராஜகிருஹம் **राजगृह** ந. மகத நாட்டில் ஓர் ஊர்

வண்டு **भ्रमर** பு.

வம்சத்தில் உதித்தோன் **वंश्य** வி., **कुलज** வி.

வீதி **रथ्या** ஸ்

பாடம் 10.

இரண்டாம் கணம்—தொடர்ச்சி.

இறந்த (அநத்யதன பூத) காலம்

I இறந்த காலத்து முன்னிலைப் படர்க்கை ஒருமை விகுதிகளான **स्** ம் **त्** ம் அங்கத்தின் ஈற்று மெய்க்கு முன் கெடுகின்றன.

II ஒரு பதத்தின் அல்லது சப்தத்தின் ஈற்றிலுள்ள நாசிகையல்லாத மெய், தன் வர்க்கத்தின் முதல் அல்லது மூன்றாம் மெய்யாக மாறுகின்றது. **ष्** என்பது **ट्** அல்லது **ड्** ஆக மாறுகிறது.

(अ) உதாரணமாக लिह् தாதுவின் இறந்தகாலப் படர்க்கை ஒருமையின் ரூபம் अलिह्+त ; अलेह्+त (17. ப. 5) ; अलेह् (I); अलेढ् (69 ப 1) இது மேல் II விதிப்படி अलेट् அல்லது अलेड् என ஆகின்றது.

இவ்வாறே முன்னிலை ஒருமை ரூபமும் **अलेट्** அல்லது **अलेड्** ஆமாறு காண்க.

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	**अलेहम्**	**अलिह्व**	**अलिह्म**
முன்னிலை	**अलेट्—ड्**	**अलीढम्**	**अलीढ**
படர்க்கை	**अलेट्—ड्**	**अलीढाम्**	**अलिहन्**

ஆத்மனே பதம்

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	अलिहि	अलिह्वहि	अलिह्महि
முன்னிலை	अलीढाः	अलिहाथाम्	अलीढ्वम्
படர்க்கை	अलीढ	अलिहाताम्	अलिहत

(इ) अदुह्+त्, अदोह्+त् (17 ப. 5); अदोह् (83, ப. I)—अदोघ् 72 ப V—अधोघ् 72 ப VII); अधोक् அல்லது अधोग् (83 ப II) இவ்வாறே முன்னிலை ஒருமை ரூபமும் காண்க.

பரஸ்மை பதம்

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	अदोहम्	अदुह्व	अदुह्म
முன்னிலை	अधोक्–ग्	अदुग्धम्	अदुग्ध
படர்க்கை	अधोक्–ग्	अदुग्धाम्	अदुहन्

ஆத்மனே பதம்

தன்மை	अदुहि	अदुह्वहि	अदुह्महि
முன்னிலை	अदुग्धाः	अदुहाथाम्	अधुग्ध्वम्
படர்க்கை	अदुग्ध	अदुहाताम्	अदुहत

(उ) अहन्+त्—अहन् (83 ப. I); अहन्+ताम्—अहताम् (73ப.2 अ); अहन्+अन् (73 ப. 2 अ) अघ्नन् (73 ப. 2 उ)

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	अहनम्	अहन्व	अहन्म
முன்னிலை	अहन्	अहतम्	अहत
படர்க்கை	अहन्	अहताम्	अघ्नन्
ஆத் படர்க்கை	अहत	अघ्नाताम्	अघ्नत

(ए) अमृज्+त्--अमार्ज्+त् (75 ப. 4) अमार्ज् (83 ப. I)—अमार्ष् (74 ப. IX); *अमार्ट्—ड् (83 ப. II). இவ்வாறே முன்னிலை ஒருமை ரூபமும் ஆம்.

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	अमार्जम्	अमृज्व	अमृज्म
முன்னிலை	अमार्ट्-ड्	अमृष्टम्	अमृष्ट
படர்க்கை	अमार्ट्-ड्	अमृष्टाम्	अमृजन्-अमार्जन्

1. **विद्, शास्, जक्ष्, चकास्, दरिद्रा, जागृ** தாதுக்களுக்கு இறந்தகாலப் படர்க்கைப் பன்மை விகுதி **उस्** ஆம்.

द्विष् தாது இவ்விகுதியை விகற்பமாய் ஏற்கும்.

III ஒரு தாதுவின் ஈற்று **द्** இறந்தகால படர்க்கை முன்னிலை ஒருமையில் **र्** அல்லது விஸர்க்கமாக மாறினும் மாறும். உதாரணமாக अवे द्+स्—अवेत्—द्—அல்லது **अवेः.**

தன்மை	अवेदम्	अविद्व	अविद्म
முன்னிலை	अवेः—अवेत्—द्	अवित्तम्	अवित्त
படர்க்கை	अवेत्—द्	अवित्ताम्	अविदुः

2. **उस्** வரின், ஈற்று உயிர் குணமாகும்.

जागृ—பரஸ்மை இறந்தகால படர்க்கை अजागः—अजागृताम्—अजागरुः अजागृ+त्—अजागर्+त्—अजागर् (83 ப. I) अजागः.

IV ஒரு தாதுவின் ஈற்று **स्** ஆனது, **त्** விகுதிவரின் **त्** அல்லது **द्** ஆக மாறும்; **स्** வரின் விகற்பமாய் மாறும்.

---

* சப்தத்தின் ஈற்றிலுள்ள ஸம்யுக்த மெய்யின் முதல் எழுத்து **र्** ஆனால் அதற்குமுன் **र्** நீங்கிய வேறெந்த மெய்யும் கெடாது.

शास् பரஸ்மை.

தன்மை	अशासम्	अशिष्व	अशिष्म
முன்னிலை	अशाः-अशात्-द्	अशिष्टम्	अशिष्ट
படர்க்கை	अशात्-द्	अशिष्टाम्	अशासुः

अशास्+त् : त् கெட अशास् என்று நிற்கிறது. இது மேல் விதிப்படி अशात्—द् என ஆகிறது.

ईश् இறந்தகால ஆத்மநே படர்க்கை ऐष्ट--ऐशाताम्—ऐशत; முன்னிலை பன்மை ऐड्ढ्वम्.(74 ப. IX) श् ஆனது ष् ஆகிறது. இந்த ष् (72 ப. VI விதிப்படி) ड् ஆகிறது; ध्व என்பது ढ्व ஆகிறது.

वश् படர்க்கை अवट्-ड्, औष्टाम्, औशन्. ताम् முதலியவற்றிற்கும் பூர்வம் व கரம் उ கரமாக இறந்தகால அடையாளமாகிய आ, उ வோடு சேர்ந்து விருத்தியாகிறது, அதாவது औ ஆகிறது.

வியங்கோள் दुह्.

	பரஸ்மை			ஆத்மனே		
	ஒருமை	இருமை	பன்மை	ஒருமை	இருமை	பன்மை
த.	दुह्याम्	दुह्याव	दुह्याम	दुहीय	दुहीवहि	दुहीमहि
மு.	दुह्याः	दुह्यातम्	दुह्यात	दुहीथाः	दुहीयाथाम्	दुहीध्वम्
ப.	दुह्यात्	दुह्याताम्	दुह्युः	दुहीत	दुहीयाताम्	दुहीरन्

हन् படர்க்கை, பரஸ்மைபதம் हन्यात्—हन्याताम्—हन्युः
ஆத்மனேபதம் घ्नीत--घ्नीयाताम्—घ्नीरन्

शास् பரஸ்மை, படர்க்கை शिष्यात्—शिष्याताम्—शिष्युः

सायं प्रातर्धेनुमग्निहोत्रायाधोगृषिः ।

दण्डकायां वसन्तौ रामलक्ष्मणौ रक्षसां सहस्राण्यहताम् ।

चाणक्योऽकिंचनो ब्राह्मणो नन्दानद्वेड्बुद्धिप्रभावाच्च तानहन् ।

तेषां च राज्यं चन्द्रगुप्तो नाम नृपतिश्चाणक्यस्य शिष्योऽशात् ।

देवानां संदेशं हरन्नलो दमयन्त्या अन्तःपुरं प्राविशत् । प्रविशन्तं च तं देवानां वराद्रक्षितारो नाविदुः ।

केचिद्बटवस्तडागस्य तटमुपगता लोष्टैर्भेकानभ्यघ्नन् ।

स राजा दिग्विजयादारभ्यात्मनः सर्वं वृत्तान्तं गन्धर्वकन्याया * आचष्ट ।

यथा पाण्डवा रणे नास्मान्हन्युस्तथा क्रियताम् ।

कश्चित्कुकुरो यज्ञमण्डपं गतो हवींष्यवालेट् । तत्रर्त्विजस्तमाघ्नन्सर्वं च समुपाहृतं यज्ञियं द्रव्यं त्यक्त्वा मण्डपं सममार्जन् ।

राजानो धर्मेण वसुधां शिष्युः ।

நந்தர்களுக்குப் பிறகு மௌரியர்கள் பூமியை ஆண்டார்கள் (शास्)

கலிங்கர்களுடைய சிப்பாய்கள் எங்களுக்கு இப்படிச் சொன்னார்கள் (चक्ष्)

“நெடுங்காலம் எங்களைத் துவேஷித்த (द्विष्) அங்கர்கள் எங்கள் ராஜ்யத்தின்மேல் படை எடுத்தார்கள். அவர்களோடு போர் புரிந்து அவர்களுடைய சேனைத் தலைவர்களைக் கொன்றோம் (हन्). அவர்களுடைய அரசன் இதை அறியவில்லை (विद्). ஆகையால் அவன் தானே யுத்த களத்திற்கு வந்தான்;

---

* முதல் புத்தகம் 13 ஆம் விதியைப் பார்க்க

ஆனால் தன் ஜனங்கள் கொல்லப்பட்டதைப் பார்த்து தன் ராஜ்யத்திற்குத் திரும்பினான்.”

நேற்று பசுக்களைக் கறந்தாயா? (दुह्)

ஹரி இராத்திரி முழுவதும் வேதங்களைப் படிக்கின்றவனைப் விழித்திருந்தான் (जागृ)

ஒரு மனிதன் தினந்தோறும் காலையில் தன் முகத்தைக் கழுவவேண்டும் (प्र பூ. मृज्)

அகராதி 10.

अग्निहोत्र ந. அக்கினிஹோத்திரம்
कुक्कुर பு. நாய்
गन्धर्वकन्या ஸ். கந்தர்வப்பெண்
चन्द्रगुप्त பு. ஓர் அரசன்
चाणक्य பு. ஓர் மனிதன்
तट பு. ந. ஸ். கரை
दिग्विजय பு. (दिश् ஸ். திசை **विजय** பு. ஜயம்) திக்கு விஜயம்
द्रव्य ந. பதார்த்தம்
नन्द பு. ஓர் ராஜவம்சம், அவ்வம்சத்தான்
बटु பு. பையன்
भेक பு. தவளை
मण्डप பு. மண்டபம்
यज्ञमण्डप பு. யாகமண்டபம்
यज्ञिय வி. யாக சம்பந்தமான
रण ந. போர்
वसुधा ஸ். பூமி
वृत्तान्त பு. சம்பவம், கதை
समुपाहृत (**सम्+उप+आ** பூ. ह் தாதுவின் இ.செ பெ.எ.) சேகரிக்கப்பட்ட
सहस्र ந. ஆயிரம்
हन्, **अभि** அல்லது **आ** பூ. அடி, அறை

அங்கதேசம் **अंगाः**
இராஜ்யம் **विषय** பு.
கலிங்கநாடு **कलिंगाः**
சேனாபதி **चमूपति** பு **सेनापति**

தானகவே **स्वयम्** அ.	படையெடு **द्रु** 1 க.ப. **अभि** பூ.
திரும்பு **नि** பூ. **वृत्** 1 க. ஆ.	போர்க்களம் **रणभूमि** ஸ்.
படி அல்லது வாசி **पठ्** 1 க.ப	மௌரியவம்சத்தான் **मौर्य** பு.

பாடம் 11.

மூன்றும் கணம்.

1. இக்கணத்தில் தாதுக்களோடு விகுதிகள் கூடுமுன்னர் தாதுக்களிலுள்ள முதல் உயிரும், அவ்வுயிருக்குக் கீழ் மெய்யிருப்பின் அம்மெய்யும் இரட்டிக்கிறது. ஓர் தாதுவில் அநேக உயிர்கள் இருப்பின் முதல் உயிரும் அதன் பூர்வத்திலிருக்கும் மெய்யும் இரட்டிக்கும். இவ்வாறு இரட்டித்து உண்டான எழுத்திற்கு அப்பியாசமெனப்பெயர். உ-ம் **निज्** தாது இரட்டித்து **निनिज्** ஆகிறது. இதில் முதல் **नि** க்கு அப்பியாசமெனப் பெயர்.

2. இரட்டிக்கும்போது அனுசரிக்கவேண்டிய பொது விதிகளாவன :—

अ அப்பியாசத்திலுள்ள ஓர் வர்க்கத்தின் இரண்டாவது மெய் அவ்வர்க்கத்தின் முதல் மெய்யாகவும், நான்காவது மெய் மூன்றுவதாகவும் மாறும்.

உ—ம். **फल्** என்பது **फफल्** என விரட்டித்து இவ்விதிப்படி **पफल्** எனவாகும். இவ்வாறே **धा-धाधा-दाधा** எனவாகும்.

इ மொழிக்கு முதலிலுள்ள **क** வர்க்கம் முறையே **च** வர்க்கமாகும் ; (மேல் **अ** விதி வருமிடத்து இவ்விதி வராது) **ह्** ஆனது **ज्** ஆகும் உ-ம்.

खन्-खखन्-छखन् (इ விதி)-चखन् (अ விதி).

उ தாதுவுக்கு முதலில் சம்யுக்தாக்ஷரமிருப்பின் அதன் முதல் மெய் மாத்திரமே உயிரோடு கூடி இரட்டிக்கின்றது. உ-ம். ही-हीही-जीही (इ விதி).

ए விலக்கு—முதல் மெய் சிர்காராக்ஷரமாயும் இரண்டாவது மெய் வன்கண மெய்யாகவும் இருந்தால் வன்கண மெய்தானிரட்டிக்கும். உ-ம் स्पर्ध्-पस्पर्ध्.

ओ அப்பியாசத்திலுள்ள நெடில் குறிலாகும், ऋ காரம் अ காரமாகும். உ-ம் दा-ददा: कृ-चकृ.

3. மூன்றுங் கண சம்பந்தமான சில சிறப்பு விதிகள்:- मा, हा போ, भृ, पृ அல்லது पॄ, ऋ தாதுக்களின் அப்பியாச உயிர் इ ஆகின்றது. निज्, विज्, विष् தாதுக்களின் அப்பியாச உயிர் குணமாகும்.

4. ऋ தாதுவிலுள்ள அப்பியாச इ காரம் इय् ஆகின்றது. (பாடம் 13. வி. 8.)

5. படர்க்கைப் பன்மை பரஸ்மைபத ஆத்மனே பத விகுதிகளிலுள்ள न् கெடும்.

6. இறந்த (அநத்ப தன பூத) கால பரஸ்மைபத படர்க்கை விகுதி उस् ஆகும், இதற்குப் பூர்வம் தாதுக்களின் ஈற்று आ கெடும். ஈற்று इ, उ, ऋ குறிலாயினும் நெடிலாயினுங் குணமாகின்றன (85 ப. 1-2 வி.)

भृ பரஸ்மை பதம்.

	நிகழ்காலம்.			இறந்த காலம்.		
	ஒருமை	இருமை	பன்மை	ஒருமை	இருமை	பன்மை
த.	बिभर्मि	बिभृवः	बिभृमः	अबिभरम्	अबिभृव	अबिभृम
மு.	बिभर्षि	बिभृथः	बिभृथ	अबिभः	अबिभृतम्	अबिभृत
ப.	बिभर्ति	बिभृतः	बिभ्रति	अबिभः	अबिभृताम्	अबिभरुः

	ஏவல்.			வியங்கோள்.		
த.	बिभराणि	बिभराव	बिभराम	बिभृयाम्	बिभृयाव	बिभृयाम
மு.	बिभृहि	बिभृतम्	बिभृत	बिभृयाः	बिभृयातम्	बिभृयात
ப.	बिभर्तु	बिभृताम्	बिभ्रतु	बिभृयात्	बिभृयाताम्	बिभृयुः

बिभृ (1, 2 अ, 3.) பலமுள்ள விகுதிகளுக்குப் பூர்வம் குண விதியின் ஞாபக மிருக்கவேண்டும். बिभ्रते (5)

இறந்தகாலப் படர்க்கை ஒருமை अबिभृ+त्; अबिभर्त् (17 ப. 5 வி.) अबिभर् (83 ப. 1) अबिभः (1 பு. 28 வி.) படர்க்கைப் பன்மை अबिभरुः (6 வி.)

ஆத்மனே நிகழ் படர்க்கை बिभृते बिभ्राते बिभ्रते

,, இறந்த ,, अबिभृत अबिभ्राताम् अबिभ्रत

ह्री பரஸ்மை நிகழ்படர்க்கை जिह्रेति जिह्रीतः जिह्रियति (50ப.II)

,, ,, இறந்த ,, अजिह्रेत् अजिह्रीताम् अजिह्रयुः (6வி)

7. मा, हा போ, தாதுக்களின் ஈற்று உயிர், மெய்முதல் பலமற்ற விகுதிவரின் ई ஆகும்; உயிர் முதல் பலமற்ற விகுதிவரின் கெடும்.

मा	ஆ. படர்க்கை நிகழ்	मिमीते	मिमाते	मिमते
हा	ஆ. போ. „ „	जिहीते	जिहाते	जिहते
	படர்க்கை இறந்தகாலம்	अमिमीत	अमिमाताम्	अमिमत
		अजिहीत	अजिहाताम्	अजिहत

8. விடு என்னும் பொருளுடைய हा வின் आ மேற் கூறிய விகாரங்களையே படைகின்றது ; ஆனால் 7 ஆம் விதிப்படி வந்த ई குறுகினுங் குறுகும். य் யை முதலிலுடைய வியங்கோள் விகுதிகளுக்குப் பூர்வம் இத்தாதுவின் आ கெடும் ஏவல் முன்னிலை ஒருமையில் அது கெடாமலு மிருக்கும். ஆகவே ஏவல் முன்னிலை யொருமையில் जहाहि, जहिहि, जहीहि என மூன்று ரூபங்களுள.

हा விடு பரஸ்மை நிகழ்.

தன்மை	जहामि	जहिवः-जहीवः	जहिमः-जहीमः
முன்னிலை	जहासि	जहिथः-जहीथः	जहिथ-जहीथ
படர்க்கை	जहाति	जहितः-जहीतः	जहति
இறந்தகால படர்க்கை	अजहात्	अजहिताम्-अजहीताम्	अजहुः
ஏவல் „	जहातु	जहिताम्-जहीताम्	जहतु
வியங்கோள் „	जह्यात्	जह्याताम्	जह्युः

9. भी தாதுவின் ई மெய் முதல் பலமற்ற விகுதிகள் வரின் குறுகினுங் குறுகும்.

I ஸம்யுக்தாக்ஷரத்தைப் பூர்வத்திலுடைத்தாகாத வோர் தாதுவின் ஈற்று इ குறிலாயினு நெடிலாயினும் (அங்

கத்தில் ஒன்றுக் கதிக அக்ஷர மிருப்பின்) உயிர் முதல் பல மற்ற விகுதிகள் வரின் य् ஆக மாறும் உ-ம்.

भी+अति=बिभ्यति. இங்கு बिभी என்னு மங்கம் இரண்டு அக்ஷரமுடையது. ஆனல் जिह्री+अति—जिह्रियति, ஏனெனின் ह्री யின் ஈற்று ई சம்யுக்தாக்ஷர பூர்வகமானது.

படர்க்கை நிகழ்	बिभेति	बिभितः-बिभीतः		बिभ्यति	பர
,, இறப்பு	अबिभेत्	अबिभिताम्-अबिभीताम्		अबिभयुः	,,
தன்மை ஏவல்	बिभयानि	बिभयाव-		बिभयाम	,,

10. दा, धा தாதுக்களின் ஈற்றுயிர் பலமற்ற விகுதிகள் வரின் கெடும். स्, ध्, त्, थ् என்பவைகள் வரின் धा தாது धत् ஆகிறது.

பரஸ்மை பத ஏவல் முன்னிலை ஒருமை ரூபங்கள் முறையே देहि, धेहि என்பவையாம்.

பரஸ்மை धा வை, செய் நிகழ் ஆத்மனே,

	ஒருமை	இருமை	பன்மை	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	दधामि	दध्वः	दध्मः	दधे	दध्वहे	दध्महे
முன்னிலை	दधासि	धत्थः	धत्थ	धत्से	दधाथे	धद्ध्वे
படர்க்கை	दधाति	धत्तः	दधति	धत्ते	दधाते	दधते

இறந்த காலம்.

த.	अदधाम्	अदध्व	अदध्म	अदधि	अदध्वहि	अदध्महि
மு.	अदधाः	अधत्तम्	अधत्त	अधत्थाः	अदधाथाम्	अधद्ध्वम्
ப.	अदधात्	अधत्ताम्	अदधुः	अधत्त	अदधाताम्	अदधत

ஏவல்.

த. दधानि दधाव दधाम दधै दधावहै दधामहै
மு. धेहि धत्तम् धत्त धत्स्व दधाथाम् धद्ध्वम्
ப. दधातु धत्ताम् दधतु धत्ताम् दधाताम् दधताम्

வியங்கோள்.

த. दध्याम् दध्याव दध्याम दधीय दधीवहि दधीमहि
மு. दध्याः दध्यातम् दध्यात दधीथाः दधीयाथाम् दधीध्वम्
ப. दध्यात् दध्याताम् दध्युः दधीत दधीयाताम् दधीरन्

இவ்வாறே दा தாதுவின் ரூபகரணமும் ஆம்.

11. இக்கணத்தில் உயிர் முதல் பலமுள்ள விகுதிகள் வரின் தாதுவின் ஈற்றயல் குற்றுயிர் குணமாகிறதில்லை. ஏவல் தன்மை ரூபம் नेनिजानि என்பதாம்.

நிகழ்காலம் படர்க்கை பரஸ்மை नेनेक्ति नेनिक्तः नेनिजति
" " ஆத்மனே नेनिक्ते नेनिजाते नेनिजते

तिக்குப் பூர்வம் முதற் புத்தகம் 22 விதிப்படி ज् ஆனது क् ஆகின்றது.

பரஸ்மை இறந்த தன்மை अनेनिजम् अनेनिज्व अनेनिज्म
" ஏவல் " नेनिजानि नेनिजाव नेनिजाम
ஆத்மனே இறந்த " अनेनिजि अनेनिज्वहि अनेनिज्महि
" ஏவல் " नेनिजै नेनिजावहै नेनिजामहै
ஹு பர படர்க்கை நிகழ் जुहोति जुहुतः जुह्वति
" " இறந்த अजुहोत् अजुहुताम् अजुहवुः

ஏவல் முன்னிலை ஒருமை जुहुधि. விகுதி हि அன்று धि என்பதாம். சார்வ தாதுக காலங்களில் हु வின் उ கரம் பலமற்ற உயிர் முதல் விகுதி வரின் व् ஆகின்றதேயன்றி, 50 ப. II விதிப்படி उव् ஆகின்றதின்று.

நிகழ் இறந்த

मा ஆ. ப. मिमीते मिमाते मिमते । अमिमीत अमिमाताम् अमिमत
(91 ப. 7 வி.)

हा ,, ,, जिहीते जिहाते जिहते । अजिहीत अजिहाताम् अजिहत

पृ ப ,, पिपर्ति पिपृतः पिप्रति । अपिपः अपिपृताम् अपिपरुः

पॄ ,, ,, पिपर्ति पिपूर्तः पिपुरति । अपिपः अपिपूर्ताम् अपिपरुः

ऋ ,, ,, इयर्ति इयृतः इय्रति । ऐयः ऐयृताम् ऐयरुः

पॄ விலுள்ள ॠ (3 பக்கம் 9 விதிப்படி) उर् ஆனது.

ऋ-ऋ ऋ (89 ப. 1.)-इऋ (90 ப. 3.)-इयृ (90 ப. 4)आ+इयृ =ऐयृ.

विज् பரஸ்மை படாக்கை वेवेक्ति वेविक्तः वेविजति

,, ,, தன்மை अवेविजम् अवेविज्व अवेविज्म இ. கா.

,, ஆத்மனே படாக்கை वेविक्ते वेविजाते वेविजते நி. ,,

विष् பரஸ்மை ,, वेवेष्टि वेविष्टः वेविषति ,,

,, ஆத்மனே ,, वेविष्टे वेविषाते वेविषते ,,

धान्यं मिमीते कुडवेन ।

अग्नौ समिधो जुहोत्यध्वर्युः ।

यथा मे पिता धर्मं न प्रजह्यात् तथा मे वरं देहि।

* येभ्यः सर्वे लोका अबिभयुस्तान्राक्षसानरण्ये रामोऽहन्।

भर्त्रा सह पितुः समीपं गच्छन्ती जिह्रेमीत्यवदच्छकुन्तला।

कृष्णश्चक्रमबिभरर्जुनो गाण्डीवं दुर्योधनभीमसेनौ गदामबिभृतामन्ये सर्वे योधाः साधारणं धनुरबिभरुः।

ब्राह्मणोऽब्राह्मणो वा यः कोऽपि निर्धनोऽशक्तश्च भवेत्तस्मै धनं दत्त।

रामभार्यां जहाहि जहाहि जहीहीति बिभीषणो रावणमुपादिशत्।

यस्मिन्कन्यामलंकृत्य वरमाहूय तस्मै तां ददति स ब्राह्मो विवाह उत्तमफलकः।

हरिचरणयोः प्रक्षिप्तोऽयं पुष्पाणामञ्जलिर्नः कल्याणं विधत्ताम्।

पुरोहितास्तेषां गृहं गत्वा प्रथमं पादानवानेनिजुः पश्चात्समन्त्रकं कर्म व्यदधुः।

ददाति द्रविणं भूरि दाति दारिद्र्यमर्थिनाम्।
सोऽवदायति कीर्तिं च शिरोऽवद्यति विद्विषाम्॥
संदधाति धनुर्ज्यायां यदैवेषून् रुषान्वितः।
तदैव तं भयाक्रान्ताः संधियन्ति धराधिपाः॥

---

* அச்சம், அபாயத்தினின்றும் காத்தல் முதலிய பொருளையுடைய தாதுக்கள் அச்சம், அபாயம் உண்டாகிற இடத்தின் பெயரின் ஐந்தாம் வேற்றுமையைக் கொண்டு முடியும்.

न जहाति सदाचारं स सदा चारणस्तुतः ।
उज्जिहीते जगज्जित्वा तस्य कीर्तिः सुरालयम् ॥
न क्लाम्यति दिनं कृत्स्नं ददानोऽपि धनं बहु ।
न च क्लामति संग्रामे निघ्नन् गजघटाशतम् ॥
न्यायप्रवृत्तो नृपतिरात्मानमपि च प्रजाः ।
त्रिवर्गेणोपसंधत्ते निहन्ति ध्रुवमन्यथा ॥
अधर्मान्नात्रसः पाप लोकवादान्न चाबिभेः ॥
दैवाद्बिभीहि काकुत्स्थ जिह्रीहि त्वं तथा जनात् ।
मिथ्या *मामभिसंक्रुध्यन्नवशां शत्रुणा हृताम् ।
आनन्दं ब्रह्मणो विद्वान्न बिभेति कदाचन ॥
यद्ददासि विशिष्टेभ्यो यच्चाश्नासि दिनेदिने ।
तत्ते वित्तमहं मन्ये शेषं कस्यापि रक्षसि ॥
न बिभेति यदा चायं यदा चास्मान्न बिभ्यति ।
यदा नेच्छति न द्वेष्टि ब्रह्म संपद्यते तदा ॥

திருதராட்டிரனுடைய புத்திரர்கள் பசுக்களை விட்டு விட்டு (हा) போர்க் களத்தினின்றும் ஓடினார்கள்.

இராமன் சிவதனுஸை முறித்ததினால் ஜனகன் தன் மகளாகிய சீதையை அவனுக்குக் கொடுத்தான் (दा)

தீரர்கள் தங்கள் பகைவர்களுக்கு அஞ்சுவதில்லை (भी)

---

* क्रुध् द्रुह् தாதுக்கள் உபஸர்க்க பூர்வகமாயின் குரோத, துரோஹங்களின் விஷயத்தைச் சொல்லும் பெயர் நான்கில் அல்ல; 2 ஆம் வேற்றுமையில் வரும்.

அரசனுடைய ஜனங்கள் என் பணத்தை எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாதென்று நான் அதை அந்த வீட்டில் வைத்தேன் (नि पू. धा)

உன் தேசமெல்லாம் அழியாதபடி பலமுள்ளவர்களான உன் பகைவர்களோடு சமாதானஞ்செய்துகொள். (सम् पू धा)

நிர்வாணனாய்த் திரிய நீ வெட்கப்படுகிறதில்லையா? (ह्री)

தர்ம சாஸ்திரங்கள் கைம்பெண்களின் மறு விவாகத்தை விதிக்கின்றன (वि पू. धा)

கோவிந்தன் கதை சொல்லுகையில் உன் காதுகளை ஏன் மூடிக்கொண்டாய்? (पि, अपि पू. धा)

ஸ்திரீகள் சரீரங்களின் மேல் அணிகளை யணிந்து கொள்ளுகின்றார்கள் (परि पू. धा)

ஒருவன் தன் மதிப்பினின்று அடங்காமையைப் பிரித்தறியவேண்டும் (वि पू. विज्)

கை கால்களைக் கழுவிக்கொள் (अव पू निज्). பிறகு சந்தியா வந்தனத்தை யாரம்பி.

அரசனுடைய சேவகன் பூமியின் நீளத்தை யளந்தான் (मा).

சந்நியாசிகள் தம் கமண்டலங்களை ஏரியில் நீரினால் நிரப்புகிறார்கள். (पृ, पॄ)

அகராதி 11.

மூன்றாங் கண தாதுக்கள்.

दा உ. கொடு

धा உ. பிடி, வை—**वि** பூ. செய், கட்டளை யிடு—**परि** பூ. உடு, தரி—**सम्** பூ. சந்தி செய், பொருத்து. **अपि** பூ. மூடு—**उप+सम्** பூ. சேர்—**नि** பூ. வை—**अव** பூ. கவனி.

निज् உ. சுத்தி செய். **अव** பூ. கழுவு

पृ, पॄ ப. நிரப்பு.

भी ப. பயப்படு, அஞ்சு.

भृ உ. தாங்கு, ரக்ஷி

मा ஆ. அள.

विज् உ. வேற்றுமைப்படுத்து, பிரி **वि** பூ.

विष् உ. சூழ், சுற்றிக்கொள்

हा ஆ. போ. **उद्** பூ. மேலே போ, ஏறு.

हा ப. நீக்கு, தள்ளு, விடு.

हु ப. யாகஞ் செய்

ह्री ப. வெட்கப்படு

अञ्जलि பு. கைகளைச் சேர்ப்பதினுலாம் பள்ளம். சேரங்கை.

अन्यथा அ. இல்லாவிட்டால்

अन्वित (**अनु** பூ. **इ** இன். இ. செ. பெ. எ,) சேர்ந்த, கூடின.

अर्थिन् பு. ந. ஸ். யாசகன்.

अवश வி. திக்கற்ற. ஆதரவற்ற.

अशक्त வி. சக்தியற்ற.

उत्तमफलक வி. **उत्तम** வி. மேலான **फल** ந. பயன் **क** விகுதி) மேலான பலமுடைய.

काकुत्स्थ பு. இராமன்

कुडव பு. தானியமளக்கும்படி.

कृ—अलम् பூ. அலங்கரி

कृत्स्न வி. முழுதும், எல்லாம்

क्रुध्—अभि+सम् பூ. கோபங் கொள்

गजघटाशत ந. (**घटा** ஸ். சேனை, **शत** ந. நூறு) நூறுயானைப் படை.

गदा ஸ். கதையென்னுமாயு தம்.

गाण्डीव ந. அருச்சுனன் வில் லின் பெயர்.

चारणस्तुत வி. சாரணர்களால் துதிக்கப்பட்ட

त्रिः அ. மூன்றுதரம்

त्रिवर्ग பு. தரும அருத்த காமங்களாகிய மூன்றின் கூட்டம்.

दिनेदिने அ. தினந்தோறும்

दुर्योधनभीमसेनौ பு. இருமை துர்யோதனனும் பீம சேனனும். [செய்

दै 1 க. ப. **अव** பூ. சுத்தி

दो 4. க. ப. **अव** பூ. வெட்டு

द्रविण ந. தனம், பணம்.

धनुर्ज्या ஸ். (**ज्या** ஸ். நாண்) வில்லின் நாண்

धराधिप பு. (**धरा** ஸ். பூமி **अधिप** பு. தலைவன்) அரசன்.

धि 6 க. ப. **सम्** பூ. சமா தானஞ் செய்

ध्रुवम् அ. மெய்யாக.

निर्धन வி. எளிய, தனமற்ற.

न्यायप्रवृत्त வி. (**न्याय** பு. நீதி **प्रवृत्त** இ. செ. பெ. எ.) நீதியில் நடக்கின்ற.

पद् 4 க. ஆ. **सम्** பூ. ஆகு, பெருகு.

प्रादुस् அ. உபஸர்க்கம். காண த்தக்கதாய்.

विभीषण பு. விபீஷணன்

ब्राह्म பு. ஓர்வகை கலியாணம்

भयाक्रान्त வி. பயங்கொண்ட

मिथ्या அ. பொய்யாய்

रामभार्या ஸ் ராமன் மனைவி.

रुष् ஸ். கோபம்

लोकवाद பு. உலகநிந்தை.

विद्वस् (**विद्** தாதுவின் நி. பெ. எ.) அறிகின்ற.

विशिष्ट வி. மரியாதைக்குரிய

व्यास பு. வியாசர் [மனைவி

शकुन्तला ஸ், துஷ்யந்தன்

शेष பு. ந. மிகுதி. சேடம்

समन्त्रकम् அ. மந்திரத்தோடு

समिध् ஸ். ஓமத்திற்குரிய அரசு முதலியவற்றின் குச்சிகள்.

साधारण வி. வழக்கமான

सुरालय பு. தேவலோகம்

हन्—नि பூ. கொல், அழி

அடங்காமை अविनय பு.
அழிக்கப்பட்ட ध्वस्त, उच्छिन्न
ஓடு अय् 1 க. ஆ. पला பூ.
கமண்டலம் कमण्डलु பு.
சந்தியாவந்தனம் संध्यावन्दन ந.
சரீரம் शरीर ந. देह பு.
தன் மதிப்பு स्वाभिमान பு.
சந்நியாசி वानप्रस्थ, यति பு.
நிர்வாணமான नग्न வி.
நீளம் आयाम பு.
மறுவிவாகம் पुनरुद्वाह பு.
யுத்தபூமி रणभूमि ஸ்.
வளைக்கப்பட்ட नामित ; रामेण धनुर्नामिते ராமனால் வில்முறிக்கப் படுகையில்.

பாடம் 12

ஏழாம் கணம்

1. இக்கணத்தில் பலமற்ற விகுதிகள்வரின் न् விகரணமும், பலமுள்ள விகுதிகள்வரின் न விகரணமும் தாதுவின் உயிருக்கும் தாதுவினீற்று மெய்க்கும் நடுவே வரும். தாதுக்களோடு விகுதிகள் கூடும்போது, 9, 10 ஆம் பாடங்களில் கூறிய சந்தி காரியங்கள் நிகழ்கின்றன.

2. தாதுவிலுள்ள நாசிகை கெடுகிறது.

3. तृह्, தாதுவின் முன்னர் மெய்முதல் பலமுள்ள விகுதிகள்வரின் न விகரணம் கெட ने மிகும்.

பாஸ்மைபதம்.

நிகழ்—रुध् தடைசெய்.

தன்மை	रुणध्मि	रुन्ध्वः	रुन्ध्मः
முன்னிலை	रुणत्सि	रुन्द्धः	रुन्द्ध
படர்க்கை	रुणद्धि	रुन्द्धः	रुन्धन्ति

रुध्+ति—रुणध्+ति (மேல் 1 விதி) रुणध्+धि (பக் 70 II) रुणद्+धि—रुणद्धि (பக் 72, VI) இவ்வாறே रुन्द्धः. रुणत्सि என்பதில் முதல்புத்தகம் 16 விதிப்படி ध् ஆனது त् ஆகிறது.

அநத்யதனபூதம்.

தன்மை	अरुणधम्	अरुन्ध्व	अरुन्ध्म
முன்னிலை	अरुणत्-द्-:	अरुन्द्धम्	अरुन्द्ध
படர்க்கை	अरुणत्-द्	अरुन्द्धाम्	अरुन्धन्

படர்க்கை ஒருமை अरुणध्+त्, (பக் 83, விதி I படி त् கெடுகிறது.) अरुणध्—अरुणत्-द् (பக் 83, II) முன்னிலை ஒருமையில் பக் 85 வி. III படி द् விகற்பித்து விஸர்க்கமாகிறது.

ஏவல்.

தன்மை	रुणधानि	रुणधाव	रुणधाम
முன்னிலை	रुन्द्धि	रुन्द्धम्	रुन्द्ध
படர்க்கை	रुणद्धु	रुन्द्धाम्	रुन्धन्तु

பக் 17, 3 விதியும் பக் 71 விதி I ம் பார்க்க.

வியங்கோள்.

தன்மை	रुन्ध्याम्	रुन्ध्याव	रुन्ध्याम
முன்னிலை	रुन्ध्याः	रुन्ध्यातम्	रुन्ध्यात
படர்க்கை	रुन्ध्यात्	रुन्ध्याताम्	रुन्ध्युः

ஆத்மனேபதம்—நிகழ்காலம்.

தன்மை	रुन्धे	रुन्ध्वहे	रुन्ध्महे
முன்னிலை	रुन्त्से	रुन्धाथे	रुन्द्ध्वे
படர்க்கை	रुन्द्धे	रुन्धाते	रुन्धते

அநத்யதநபூதம்.

தன்மை	अरुन्धि	अरुन्ध्वहि	अरुन्ध्महि
முன்னிலை	अरुन्द्धाः	अरुन्धाथाम्	अरुन्द्ध्वम्
படர்க்கை	अरुन्द्ध	अरुन्धाताम्	अरुन्धत

ஏவல்

தன்மை	रुणधै	रुणधावहै	रुणधामहै
முன்னிலை	रुन्त्स्व	रुन्धाथाम्	रुन्द्ध्वम्
படர்க்கை	रुन्द्धाम्	रुन्धाताम्	रुन्धताम्

வியங்கோள்

தன்மை	रुन्धीय	रुन्धीवहि	रुन्धीमहि
முன்னிலை	रुन्धीथाः	रुन्धीयाथाम्	रुन्धीध्वम्
படர்க்கை	रुन्धीत	रुन्धीयाताम्	रुन्धीरन्

अञ्जू—நிகழ் பட ஒருமை. अनक्ति 101 பக்கம். 2விதிப்படி நாசிகை கெட்டு முதற் புத்தகம் 22 ஆம் விதிப்படி ज् ஆனது क् ஆயிற்று.

அநத் பூதம். படர்க்கை ஒ. आनक्—ग् ஏவல் மு. ஒ अङ्ग्धि.

पिषॢ—நிகழ் ப. ஒ. पिनष्टि. முதல் புத்தகம் 19 ஆம் விதிப்படி ति ஆனது टि ஆயிற்று.

ஏவல் மு. ஒ. पिष्+धि (பக் 71, வி 1.)—पिन्ष्+धि (பக் 101 வி 1—पिन्ष्+ढि (மு. பு. 19 வி)—पिन्ड्+ढि (பக் 72, 73. VI)—पिण्ड्ढि (பக் 73 VIII)

அநத்யதனபூதம் படர்க்கை ஒருமை **अपिनष्** (பக் 101 வி 1, பக் 83, வி 1.)—**अपिनट्—ड्** (பக் 83 II)

रिचृ—பரஸ். நிகழ் பட. ஒருமை **रिणच्+ति—रिणक्+ति** (மு. பு. 22 விதி)—**रिणक्ति**. ஏவல் முன்னிலை. ஒருமை **रिङ्ग्घि** அநத்யதனபூதம் பட. ஒருமை **अरिणक्—ग्**.

भिदु பரஸ்மை. நிகழ். பட. ஒரு. **भिनत्ति**. ஏவல் முன்னிலை ஒரு. **भिन्द्धि**. அநத் பூ. முன். ஒ. **अभिनत्—द्—:**.

हिंस्—ஏவல் மு. ஒ. **हिन्धि** (பக் 50, I) விதிப்படி **स्** கெட்டது) அநத்பூத பட. ஒரு. **अहिनत्—द्**; முன். ஒ. **अहिनत्—द्—:** (பக் 85 IV)

तृह्—நிகழ். படர்க்கை. ஒருமை. **तृणेह्+ति** (பக் 101—3.) **तृणढ्+ति—तृणढ्+धि—तृणढ्+ढि—तृणेढि** (பக் 70. **लेढि**யைப்போல்) **तृन्ढः** இருமை. **तृ+न्+ह्+अन्ति—तृंहन्ति** (பக் 73 VIII) இவ்வாறே **अतृणट्**.

दीनाय याचमानाय धनं ददतं मां मा रुन्द्धि पापमेव तस्मात्त्वामाश्रयेत् ।

किर्मीरस्य शरीरं चूर्णवदभिनड्भीमसेनः ।

रिपोः करिणां गण्डस्थलान्यभिन्दत वीराः ।

अद्यप्रभृति त्वां कोशागारे नियुनज्मि तदात्मनोऽधिकारेऽप्रमत्तो भव ।

तस्यां तवानुरागमस्माकं पुरो व्यर्थं किं व्यनक्षि किं तेन लभेथाः । तामेव गच्छ ।

अरण्ये केचित्पशवोऽन्यान्हिंसन्त्यतस्तान्हिंस्रान्ब्रुवन्ति ।

रेरे पान्था जालेनिपतितोऽहम् । अत्रागत्य मे पाशांश्छिन्त्त ।
यत्किंचिल्लभसे तद्भुञ्जीथाः । अन्यस्य कस्यचिद्धनं मा गृध्य ।
न हिंस्यात्सर्वाणि भूतानीत्येतं विधिमक्षरशो जैना अनुसरन्ति ।
स्वगृहमागतमर्थिनं रघुः कियद्वस्विष्यते त्वयेत्यन्वयुङ्क्त ।
रात्रौ नाभुञ्जि मह्यं किंचिद्भक्षयितुं देहि ।
वेत्ति सर्वाणि शास्त्राणि गर्वस्तस्य न विद्यते ।
विन्त्ते धर्मं सदा सद्भिस्तेषु पूजां च विन्दति ॥
वृणक्ति वृजिनैः सङ्गं वृक्ते च वृषलैः सह ।
वर्जत्यनार्जवोपेतैः स वर्जयति दुर्जनैः ॥
न संपृणक्ति कृपणैः संपृक्ते न पृथग्जनैः ।
संपर्चति सदाचारैः संपर्चयति पण्डितैः ॥
नियुङ्क्ते गुल्मपालान् स नियोजति नियोगिनः ।
नियोजयत्यनीकस्थान् स्वयं चात्मनि युज्यते ॥
न हिनस्ति वृथा जन्तूंस्तृणान्यपि न हिंसति ।
तमेव हिंसयत्येकं यस्तदाज्ञां विलङ्घते ॥
खिद्यतेऽसौ न भृत्येषु याचकेषु न खिन्दति ।
खिन्त्ते तेष्वेव ये द्रव्यं दीयमानं न गृह्णते ॥
प्रणिङ्क्ते दक्षिणीयानां विप्राणां चरणौ च सः ।
यत्पादौ मुकुटजोत्स्नाजलैर्नेनेक्ति राजकम् ॥
छिनत्ति संशयं शास्त्रे विदुषां सूक्तिभिस्सदा ।
छेदयत्यसिधाराभिर्विद्विषां मस्तकं च सः ॥

मनो नोद्विजते तस्य ददतोऽप्यहर्निशम् ।
उद्विजन्ति तु संसारादसारात्तत्त्ववेदिनः ॥
केचिद्युम्नाय धावन्ति प्रद्युम्नाय च केचन ।
तोयार्द्रे कोऽपि धर्माय सर्वाभिमतहेतवे ॥
पीडाकरममित्राणां कर्तव्यमिति शक्रजित् ।
अब्रवीत् खड्गकृष्टश्च तस्या मूर्धानमच्छिनत् ॥
तृणेऽपि देहमात्मीयं त्वं वाचं न ददासि चेत् ॥
कामान्दुग्धे विप्रकर्षत्यलक्ष्मीं कीर्तिं सूते दुष्कृतं या हिनस्ति ।
तां चाप्येतां मातरं मङ्गलानां धेनुं धीराः सूनृतां वाचमाहुः ॥

ஹரி என்னைத் தடுக்காவிடின் (रुध्) நான் மரக்கிளையை வெட்டுவேன் (छिद्)

நோயாளியான தன் சகோதரனுக்குக் கொடுக்க மருந்துகளை இடித்தான் (क्षुद्)

கடைசி பிராமண அரசனோடு விச்ராம அரண்மனையில் தினந்தோறும் அனேக பிராமணர்கள் போஜனம் செய்தார்கள் (भुज्)

சுழல்காற்று மரங்களையும் வீடுகளையும் முறிக்கிறது (भञ्ज्)

என் துயரங்களை அவன் முன்பு நான் வெளிப்படுத்தினேன் (वि பூ. अञ्ज्), அவன் ஹிருதயம் கருணையினால் இளகினது

தாங்கள் அவனை சேனைகளின் சேனாதிபதி வேலைக்கு நியமிக்கட்டும். (नि பூ. युज्). அவன் சூரனும் சமர்த்தனுமாயிருக்கின்றான்.

காசிக்குப் போவதிலிருந்து என்னை ஏன் தடுக்கிறீர்கள் (रुध्)

வழக்கமாய் எப்பொழுது எங்கே புசிக்கிறாய் (भुज्)

இந்துதேசத்தில் நமது கைகளால் தானியத்தைக் குத்துகிறோம் (पिष्). ஆங்கில தேயத்திலோ யந்தரங்களினால் குத்துகிறார்கள்

மந்திரிவேலைக்கு நான் யாரை நியமிக்கட்டும்.(नि पू. युज्)

பசுக்களின் வெவ்வேறு வகைகளை நான் இப்பொழுது விசேஷப்படுத்துகிறேன் (वि पू. शिष्)

அவனுடைய முன்னேற்றத்தின் ஆசைகளை எல்லாம் முறிக்காதே. (भञ्ज्)

யவனர்கள் சாகேதுவை முற்றுகைப் போட்டார்கள் (रुध्)

அகராதி 12.

ஏழாவது கண தாதுக்கள்.

अञ्ज् ப. அபிஷேகம் செய், பூசு **वि** பூ. வெளிப்படுத்து

इन्ध् ஆ. தீமூட்டு

क्षुद् உப. பொடிசெய், இடி

खिद् ஆ. கேதமடை

छिद् உப. வெட்டு

तृह् ப. கொல், அழி

पिष् ப. மாவுஅரை, குத்து

पृच् ப. **सम्** பூ. சேர், கூடு,

भञ्ज् ப. நாசம்செய், முறி

भिद् உப. பிள, உடை

भुज् ப. சுகப்படு, ஆ. உண்ணு. புசி

युज् உப. சேர், **अनु** பூ. கேள், பிரச்னம்பண் **नि** பூ. நியமி, **उद्** பூ. ப்ரயாசப்படு

रिच् உப. காலிபண்ணு, விடு

रुध् உப. தடைசெய், முற்று

கைபோடு [படு
विज् ப. उद् பூ. நடுங்கு, பயப்
विद् ஆ. தர்க்கி, வாதம்பண்ணு
वृज् ப. தள்ளு, நீக்கு

शिष् ப. வேறுசெய், वि பூ, விசேஷப்படுத்து
हिंस् ப. கொல்லு, அழி

अक्षरशः அ. அக்ஷரப்படி
अगार ந. வீடு
अद्यप्रभृति அ. (अद्य இன்று प्रभृति முதல்) இன்றுமுதல்
अधिकार பு. உத்யோகம், வேலை
अनार्जवोपेत வி. (अन् இல்லை, आर्जव நேர்மை, उपेत கூடின उप பூ. इ தாதுவின் இ. செ. பெ. எ.) நேர்மை அற்ற
अनीकस्थ வி. (अनीक ந. சேனை स्था நில்) சேனையில் உள்ள வன், வீரன்
अन्य ஸ. வேறு, பிற
अप्रमत्त வி. अ+प्रमत्त) சாக்கிரதை உள்ள
अर्थिन् பு. யாசகன்
अलक्ष्मी ஸ். துரதிருஷ்டம், வறுமை
असार வி. (सार பு. சாரம்) சாரமற்ற [கத்திமுனை
असिधारा ஸ். (धारा ஸ். நுனி

अहर्निशम् அ. அல்லும் பகலும்
आत्मीय வி. தன்னுடைய
काम பு. விருப்பம், ஆசை
कियत् வி. எவ்வளவு
किर्मीर பு. ஓர் ராக்ஷசன்
कृपण வி. இழிவான, லோப குணமுள்ள
कृष् (1 க. ப.) இழு वि+प्र பூ. தாழ்வாக்கு
कोशागार ந. பொக்கிஷ ஸ்தலம், கஜானா
खड्गकृष् வி. கத்தியை இழுத்த
खिद् 4 க. ஆ. 6 க. ப, கேதமடை [லம்
गण्डस्थल ந. யானையின் கபோ
गुल्मपाल பு. கோட்டைக்காப்போன்
गृध् 4 க, ப. ஆசைப்படு
चूर्ण பு. ந. பொடி, தூளி
चेत् அ. ஆல்
छिद् 10 க. வெட்டு

जैन பு. ஜைனன்
तत्त्ववेदिन् வி. உண்மை அறிந்த
दक्षिणीय வி. தக்ஷிணைக் குரிய
ददत् (**दा** 3 க. தாதுவின் நி. பெ. எ.) கொடுக்கின்ற
दीन வி. எளிய
दुष्कृत ந. தீச்செயல், பாபம்
द्युम्न ந. செல்வம், திரவியம்
निज् 2 க. ஆ. **प्र** பூ. கழுவு
नियोगिन् பு. மந்திரி, உத்யோகஸ்தன்
पान्थ பு. பிரயாணி
पाश பு. வலை
पीडाकर வி. துன்பம் செய்கிற
पृच् 1 க. ப. 2 க. ஆ. 10 க. **सम्** பூ. சேர், கூடு
पृथग्जन பு. தாழ்ந்தவன், இழிந்தவன்
प्रद्युम्न பு. மன்மதன்
मंगल ந. சுபம், உயர்நிலை
मस्तक பு. ந. தலை
मुकुटज्योत्स्नाजल ந. (**मुकुट** ந. கிரீடம்) கிரீடப்ரகாசமாகிய ஜலம்
मूर्धन् பு. தலை
यत्पाद பு. எவன் கால்
युज् 4 க. ஆ. மனமடக்கு
युज् 1 க. ப. 10 க. சேர், **नि** பூ. நியமி
राजक ந. அரச சமூகம்
विज् 6 க. ஆ. **उद्** பூ. நடுங்கு, பயப்படு
विप्र பு. ப்ராஹ்மணன்
वृज् 1 க. ப. 2 க. ஆ. 10 க. தள்ளு [நீக்கு
वृजिन பு. துஷ்டன்
वृथा அ. வீணாய்
वृषल பு. சூத்திரன், பாபி
शक्रजित् பு. இந்திரனை ஜெயித்தவன் [அண்டு
श्रि 1 க. உ. **आ** பூ. ஆச்ரயி,
सदाचार வி. (**सत्** வி. நல்ல **आचार** பு. நடத்தை) நன்னடக்கை
सर्वाभिप्रेतहेतु பு. (**अभि**+**प्र** பூர்வக **इ** தாதுவின் இ. செ. பெ. எ.) எல்லா இச்சைகளையும், அடைய காரணம்
सूक्ति ஸ். (**सु** நல்ல **उक्ति** ஸ்.) நல்லவாக்கு [பயக்கிற
सूनृत வி. இன்பமான, நன்மை
हिंस् 1 க. ப. 10 க. கொல்லு, அழி [க்ரூரமான
हिंस्र வி. கொலைபாதகமான,

அதிகாரம், வேலை **अधिकार** பு.

ஔஷதம்,மூலிகை **ओषधि** ஸ்.

கிளை **शाखा** ஸ்

சாமர்த்தியமுள்ள **चतुर** வி.

சுழல்காற்று **चक्रवात** பு. **झञ्झावात** பு.

ஸாகேதபுரி **साकेत** ந.

தயையால் இளகின **दयार्द्र** வி

நோயாளியான **रुग्ण** வி.

பசு **पशु** பு.

பதம் **पद** ந.

ப்ராஹ்மணராஜன் **ब्राह्मणराज** [பு.

மந்திரி **मन्त्रिन्** பு. **धीसचिव** பு.

வழக்கமாய் **प्रायेण** அ **प्रायः**

விச்ராம அரமனை **विश्रामप्रासाद** பு.

வெவ்வேறு **विविध** வி.

பாடம் 13.

பரோக்ஷ பூதம்.

1. பொதுவிதி—சில ஸித்த தாதுக்களின் * முன்னர் **य** கரமல்லாத வினைய மெய்முதல் ஆர்த்த தாதுக விகுதிகள்

---

* வடமொழி தாதுக்கள் இயற்கைப் பகுதிகளென்றும், செயற்கைப் பகுதிகளென்றும், இருவகைப்படும். இயல்பாகவே தாதுக்களானவை இயற்கைப் பகுதிகள் (சித்த தாதுக்கள்). விகுதிசேர்ந்து பெயரினின்றோ வினையினின்றோ பிறந்து புதியதோர் பகுதியாவது செயற்கைப் பகுதியாம் (சாதித தாது). 10–ஆம் கண தாதுக்கள், ணிஜந்த தாதுக்கள், நாமதாதுக்கள், சன்னந்த தாதுக்கள் முதலியவை செயற்கைப் பகுதிகளாம். இவைகளெல்லாம் सेट् தாதுக்களாம். ஒரெழுத்து ஒருமொழியாகிய இயற்கைப் பகுதிகளும் सेट् ஆம் கீழ் ச்லோகங்களில் सेट् अनिट् தாதுக்களைப் பிரித்துக் கூறியுள்ளது. இவைகளை எளிதில் பாடம் செய்யலாம்.

ऊदॄदन्तैर्यौतिरुक्ष्णुशीस्नुनुक्षुश्विडीङ्श्रिभिः । वृङ्वृञ्भ्यांचविनैकाचोऽजन्तेषु, निहताः स्मृता அதாவது ऊ, ॠ, ஈற்று தாதுக்கள், यु, रु, क्ष्णु, शी, स्नु,नु

வரின், இவ்விகுதிகளின் பூர்வத்தில் इ மிகுகிறது. இத்தகைய தாதுக்களை सेट् தாதுக்களென்றும், इ காம் மிகாத தாதுக்களை अनिट् தாதுக்களென்றும், इ விகற்பமாய் மிகும் தாதுக்களை वेट् தாதுக்களென்றும் அழைப்போம். अनिट्

क्षु, श्वि, डी, श्रि, वृ, वॄ, தாதுக்கள் தவிர மற்ற. ஒரெழுத்து ஒருமொழியாகிய உயிரீற்று தாதுக்களெல்லாம் अनिट् ஆம்

शक्लृ पच् मुचि रिच् वच् विच् सिच् प्रच्छि त्यज् निजिर् भजः भञ्ज् भुज् भ्रस्ज् मस्जि यज् रुज् रञ्ज् विजिर् स्वञ्जि सञ्ज् सृजः ॥ अद् क्षुद् खिद् छिद् तुदिनुदः पद्य भिद् विद्यतिर् विनद् । शद् सदी स्विद्यतिः स्कन्दि हदी क्रुध् क्षुधि बुध्यती ॥ बन्धिर् युधि रुधी राधि व्यध् शुधः साधि सिध्यती । मन्य हन् आप् क्षिप् छुपि तप् तिपस्तृप्यति दृप्यती ॥ लिप् लुप् वप् शप् स्वप् सृपि यभ् रभ् लभ् गम् नम् यमो रमिः । क्रुशिर् दंशि दिशी दृश् मृश् रिश् रुश् लिश् विश् स्पृशः कृषिः ॥ त्विष् तुष् द्विष् दुष् पुष्य पिष् विष् शिष् शुष् श्लिष्यतयो घसिः । वसतिर् दह् दिहि दुहो नह् मिह् रुह् लिह् वहिस्तथा ॥ अनुदात्ता हलन्तेषु धातवो द्व्यधिकं शतम् ॥ இந்த ச்லோகங்களில் अनिट् தாதுக்கள் கூறப்பட்டுள. செய்யுள் நிறையும்பொருட்டு சில மெய்யீற்று தாதுக்களின் ஈற்றில் इ சேர்ந்துளது. வேறு சிலவற்றின் ஈற்றில் அவற்றின் விகரணமும், ति யும், சேர்ந்துள.

இந்த இரண்டு ச்லோகங்களில் கூறியுள்ள अनिट् தாதுக்களின் முன் आर्धधातुक விகுதிகள்வரின் சாதாரணமாய் इ மிகாது. ஆனல் சில விடங்களில் விதி மாறுபடும். அவ்விடங்கள் பாடங்களில் ஆங்காங்கு காட்டப்படும்.

தாதுக்கள் सेट् ஆ अनिट् ஆ என அறிவதற்கு அவைகள் உயிரீறுயின் முதல் ச்லோகத்தையும் மெய்யீறுயின் இரண்டாம் ச்லோகத்தையும் நோக்கி அறியவும்.

தாதுக்களைவிட **सेट्** தாதுக்கள் அதிகம். ஆனால் **अनिट्** தாதுக்களே முக்கியமானவைகள். வடமொழி இலக்கியங்களிலும், இவைகளே மிகுதியாய் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

2. பரோக்ஷ பூதத்தின் விகுதிகள் பின்வருமாறு.

பரஸ்மை பதம்.

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	**अ**	**व**	**म**
முன்னிலை	**थ**	**अथुस्**	**अ**
படர்க்கை	**अ**	**अतुस्**	**उस्**

3. இங்கு **इ** கர மிகையைப் பெறக்கூடிய விகுதிகள். **थ**, **व**, **म**, என மூன்றேயாம். (**अ**) **कृ, सृ, भृ, वृ, स्तु, द्रु, स्रु, श्रु**, தாதுக்களுக்கு முன் **थ, व, म,** விகுதிகள் **इ** கர மிகையைப் பெறு. (**इ**) ஆனல் மற்ற தாதுக்களோடு கூடும்போது அவ்விகுதிகள் **इ** கர மிகுதியைப் பெறும். (**उ**) குறில் **ऋ** கர ஈற்று **अनिट्** தாதுக்கள் முன்னர் **थ** விகுதி **इ**காரத்தை ஏற்கிறதில்லை **ए**) ஈற்றில் **ऋ** அல்லாத உயிரையாவது, தமக்குள் **अ** உயிரை யாவது உடைய **अनिट्** தாதுக்களுக்கு முன் **थ** வின் பூர்வத்தில் **इ** விகற்பமாய் மிகும்.

ஆத்மனே பதம்.

தன்மை	**ए**	**वहे**	**महे**
முன்னிலை	**से**	**आथे**	**ध्वे**
படர்க்கை	**ए**	**आते**	**इरे**

4. இங்கு படர்க்கை, ஒருமை பன்மை விகுதிகள் தவிர ஏனையவிகுதிகள்இரண்டாவது பிரிவு வினைகள் ரூப

திகளைப் போன்றன என்பது எளிதில் காணப்படும். इ கா மிகை பெறுத ध्वे விகுதி अ கர आ காரங்களல்லாத உயிர்களின் முன்வரின் ढ्व எனத் திரியும். அது इ காமிகையைப் பெறும்போது அந்த इ காத்திற்குப் பூர்வம் य्: र्, ल्, व्, ह्, இவைகளில் ஒன்றிருப்பின் இந்தத் திரிதல் விகாரம் விகற்பமாகும்.

5. மேல் கூறப்பட்ட எட்டு தாதுக்கள் தவிர மற்ற தாதுக்களின் முன்னர் इ கர மிகையைப் பெறக்கூடிய விகுதிகள் அதைப் பெறுகின்றன.

6. गुप्, (1 க. ப.) त्रप्, सिध्, 1 க. क्षम् मृज्, क्लिद् अञ्, स्यन्द्, क्लृप्, गुह्. गाह्, रध्, नश्, तृप्, दृप्, गृह्, द्रुह्, मुह् स्नुह् स्निह्, अश्, வியாபி முதலான சில தாதுக்கள் எல்லா ஆர்த்த தாதுககாலங்களிலும் போலவே இதிலும் वेट् ஆம். स्वृ: सू, (2, 4 க) धू, (5, 9 க.) தாதுக்களும், वेट् ஆயினும் இந்த பரோக்ஷ பூதகாலத்தில் மாத்திரம் இவைகளின்முன் थ அல்லாத மற்ற விகுதிகள்வரின் इ அவசியம் மிகும்.

7. அங்கம் சித்திக்கும் விதம்.

11 ஆம் பாடத்தில் கூறிய விதிப்படி முதல் மெய்யும், அதன்மீதேறிய உயிரும், இரட்டிக்கின்றன. முதலில் உயிர் இருந்தால் அவ்வுயிர்மாத்திரம் இரட்டிக்கிறது.

8. இனமல்லாத உயிர்வரின் அப்பியாச इ கரம் इय् எனவும், उ கரம் उव् எனவும், திரிகிறது. இன உயிர்வரின் இரண்டு இன உயிர்களும் சேர்ந்து ई, ऊ, என ஆகின்றன. போ என்னும் பொருளுடைய इ தாதுவின் அப்பியாச इ கரம் இந்த காலத்தின் பலமற்ற விகுதிகள்வரின் நீளுகிறது.

உ-ம். **उख्-उउख्** (மேல் 7 விதிப்படி); கீழ் 9 விதிப்படி **उओख्** இக்த் விதிப்படி **उवोख्**. இவ்வாறே **इष्-इइष्, इएष्-इयेष्**. குண மாகாதபோது **उख्-उउख्-ऊख्** எனவும் **इष्-इइष्-ईष्** எனவும் வரும், இப்படியே **इ-इइ-ईइ** கடைசி **इ** பக் 54 விதி 10-ல் கூறியபடி **यू** ஆகிறது. ஆகவே **ईयतुः-ईयुः** எனவரும்.

9. பரஸ்மைபத இருமை பன்மை விகுதிகளும், ஆத்மநேபத விகுதிகளும் பலமற்றவைகளேயாம். பரஸ்மைபத ஒருமைகள் பலமுள்ள வைகள். (अ) பலமுள்ள விகுதிகள் வரின் அங்கத்தின் ஈற்றிற்கயல்குறில் குணமாகும். (इ) ஈற்று உயிரும், ஈற்றிற்கயல் **अ** காமும் பரஸ்மைபத தன்மை ஒருமையில் விகற்பமாயும் படர்க்கை ஒருமையில் அவசியமாயும் வ்ருத்தியாகின்றன. (उ) பரஸ்மைபத முன்னிலை ஒருமையில் ஈற்று உயிர் குணமாகிறது ; ஈற்றிற்கயல் **अ** காம் இயல்பாய் இருக்கும்.

बुध् பரஸ்மை பதம்.

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	बुबोध	बुबुधिव	बुबुधिम
முன்னிலை	बुबोधिथ	बुबुधथुः	बुबुध
படர்க்கை	बुबोध	बुबुधतुः	बुबुधुः

बुध्-बुबुध् 7 வி. बुबोध् 9 (अ), बुबोध, बुबुधिव பக் 112 வி. 3 (इ) பார்க்க.

ஆத்மனே பதம்.

தன்மை	बुबुधे	बुबुधिवहे	बुबुधिमहे
முன்னிலை	बुबुधिषे	बुबुधाथे	बुबुधिध्वे

படர்க்கை	बुबुधे	बुबुधाते	बुबुधिरे

कृ பரஸ்மை பதம்.

தன்மை	चकार-चकर	चकृव	चकृम
முன்னிலை	चकर्थ	चक्रथुः	चक्र
படர்க்கை	चकार	चक्रतुः	चक्रुः

कृ-कृकृ-चकृ பக் 89, 2 (इ) 2 (ऐ). चकार्—चकर् மேல் 9 (इ) चकार—चकर. चकृव-चकर्थ முதலானவைகள் 112. பக்கம் 3. (अ)

ஆத்மனே பதம்.

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	चक्रे	चकृवहे	चकृमहे
முன்னிலை	चकृषे	चक्राथे	चकृढ्वे
படர்க்கை	चक्रे	चक्राते	चक्रिरे

ढ्वे என்பதற்கு 112 பக் 4 பார்க்க.

नी பரஸ்மை பதம்.

தன்மை	निनाय-निनय	निन्यिव	निन्यिम
முன்னிலை	निनयिथ-निनेथ	निन्यथुः	निन्य
படர்க்கை	निनाय	निन्यतुः	निन्युः

नी-नीनी-பக் 113 வி. 7. निनी பக் 89 வி. 2-निनै பக் 114 வி. 9 (इ)! निनाय படர்க்கை ஒருமை निनी-निन्यतुः பக் 92 1. निनयिथ-निनेथ என்பவைகளுக்கு 112 வது பக்கம் 3, 114 பக்கம் 9 பார்க்க.

ஆத்மனே பதம், தன்மை निन्ये-निन्यिवहे, निन्यिमहे

गद्. படர்க்கை जगाद-जगदतुः—जगदुः

10. சம்யுக்தாக்ஷரத்தைப் பூர்வத்திலுடைய ऋ ஈற்று தாதுக்கள், ॠ ஈற்று தாதுக்கள், जागृ, ऋ தாதுக்கள், இவைகளின் ஈற்று உயிர் இக்காலத்து பலமற்ற விகுதிகள்வரின் குணமாகிறது. शॄ दॄ पॄ தாதுக்களின் ஈற்றுயிர் விகற்பித்து குணமாகும். குணமாகாதபோது இந்த உயிர் குறுகுகின்றது. ऋच्छ् தாதுவின் முதல் உயிர் குணமாகிறது.

स्मृ

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	सस्मार-सस्मर	सस्मरिव	सस्मरिम
முன்னிலை	सस्मर्थ	सस्मरथुः	सस्मर
படர்க்கை	सस्मार	सस्मरतुः	सस्मरुः

பக் 90 விதி 2, (उ) 112 ஆம் பக்கம் 3 பார்க்க. शशार-शशरतुः शश्रतुः, शशरुः शश्रुः

11. कुट्, स्फुट्, त्रुट्, स्फुर्, नू, धू, முதலிய 6 ஆம் கணதாதுக்களின் ஈற்றுயிர் அல்லது. ஈற்றயல் உயிர் பரோக்ஷபூதத் தன்மை படர்க்கை, ஒருமை விகுதிகள், ணிஜந்தமான अय, பூதகால செயப்பாட்டுப் படர்க்கை ஒருமை इ விகுதி, இவைகளல்லாத மற்றபலமுள்ள விகுதிகளுக்குப் பூர்வம் கூட குணமாகவாவது, வ்ருத்தியாகவாவது ஆகிறதில்லை. ஆனல் பரோக்ஷ பூததன்மை ஒருமையில் விருத்தி யெடுத்துக் கொள்ளக்கூடியதாதுக்கள் விகல்பமாய் விருத்திமாத்திரம் பெறும், குணம் பெறு ; மற்றவைகள் விகற்பமாய் குணம்பெறும் नुनाव—नुनुव ; चुकोट—चुकुट

12. अस्, ब्रू, முதலான சிலதாதுக்கள் குறைவினைகள்.

ஆர்த்ததாதுக காலரூபங்கள் இவைகளுக்குக் கிடையா.

13. **आ** ஈற்று தாதுக்களின் முன்வரும் (अ) பரஸ்மை பத தன்மை, படர்க்கை, ஒருமை விகுதியாகிற **अ** கரம், **औ** ஆகிறது. (इ) உயிர்முதல் பலமற்ற உயிர் வரினும், **इ** ஆகமத்தைப் பெறுகிற விகுதிகள் வரினும், ஈற்று, **आ** கெடும். உ-ம்.

ज्ञा

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	**जज्ञौ**	**जज्ञिव**	**जज्ञिम**
முன்னிலை	**जज्ञिथ,जज्ञाथ**	**जज्ञथुः**	**जज्ञ**
படர்க்கை	**जज्ञौ**	**जज्ञतुः**	**जज्ञुः**

ज्ञा—जज्ञा, **अ** கரம் **औ** ஆக **जज्ञौ** ஆயிற்று. **इथ** (112 பக் 3 விதிபார்க்க), போன்ற உயிர் முதல் விகுதிக்குப் பூர்வம் **आ** கெட **जज्ञ्+इथ—जज्ञिथ** ஆனது.

14. சார்வதாதுக காலவிகுதிகள் நிகழ்கால பெயரெச்சவிகுதிகளல்லாத ஏனைய எவ்வகை விகுதிகள் வரினும் தாதுக்களின் ஈற்று, **ए, ऐ, ओ,** என்பவைகள் **आ** ஆகின்றன.

ग्लै, படர்க்கை **जग्लौ—जग्लतुः—जग्लुः** முன்னிலை **जग्लिथ-जग्लाथ**.

15. (अ) **भू** தாது இரட்டித்த போது **ब भू व्** என ஆகிறது. (इ) பரோக்ஷபூதத்தில் **जि** தாதுவின் **ज्—ग्** எனவும் **हि** யின் **ह्—घ्** எனவும் **चि** யின் **च्—क्** எனவும், விகற்பித்துத்திரியும்.

बभूव, बभूविथ, जिगाय—जिगय, जिग्यिव, जिगेथ—जिगयिथ (பக் 112 விதி 3). **जिघाय, चिकाय—चिचाय**

16. गम्, हन्, जन्, खन्, घस्ॢ, இந்த தாதுக்களின் ஈற்றயல் अ காரம் உயிர்முதல் பலமற்ற விகுதிகள் வரின் கெடும். ह् எல்லாவிடத்தும், घ् ஆகும். जन्, घस्, தாதுக்கள் अ கெட்ட பிறகு முறையே ज्ञ्, क्ष् எனவாகும்.

हन्

தன்மை	जघान जघन	जघ्निव	जघ्निम
முன்னிலை	जघनिथ जघन्थ	जघ्नथुः	जघ्न
படர்க்கை	जघान	जघ्नतुः	जघ्नुः

17. ஓது என்னும் பொருளில் வரும் अधि பூர்வக इ தாதுவின் அங்கம் अधिजगा என்பதாம். अधिजगे अधिजगाते अधिजगिरे.

18. (अ) सृज्, दृश्, தாதுக்களின் ऋ காரம், மெய்முதல் பலமுள்ள விகுதிவரின் र ஆகும். அதாவது स्रज्, द्रश् ஆகின்றன. (इ) இந்த தாதுக்களின் थ வுக்குப் பூர்வம் इ மிகினும் மிகும்.

सृज्-सृसृज्-ससृज्+थ. सस्रज्+थ. सस्रष्+थ. (பக் 74 IX) सस्रष्+ठ (முதல் புத்தகம் 19 விதி) सस्रष्ठ

இப்படியே दद्रष्ठ ससर्जिथ, ददर्शिथ என்பவைகளும். प्रच्छ्-पप्रच्छिथ-पप्रष्ठ (பக் 112 விதி 3)

19. (இந்த பரோக்ஷ பூதத்தில்) வன்கண மெய்முதல் பலமுள்ள விகுதிவரின் ऋ காத்தை ஈற்றிற்கயலிலுள்ள अनिट् தாதுக்களின் ऋ ஆனது र ஆனாலும் ஆகும். உ-ம் दद्रप्थ அல்லது ददर्प्थ, तत्रप्थ அல்லது ततर्प्थ ददर्पिथ, ततर्पिथ என்ற ரூபங்களுமுண்டு.

20. பரோக்ஷ பூதத்தில் अद् தாது घस् என்த் திரிபி னும் திரியும். அப்படித் திரிந்தபோது थ வுக்குப் பூர்வம் इ அவசியம் மிகும். பலமற்ற விகுதிகள்வரின் மேலே 16 ஆம் விதிப்படி ரூபங்கள் சித்திக்கின்றன.

21. பரோக்ஷபூதம் ஓர் தொழில் பரோக்ஷத்தில் அதாவது பேசுகிறவனால் அறியப்படாத காலத்தில் நிகழ்ந்தது என்று காண்பிக்கும். அது சாதாரணமாய் பழையகால சம்பவங்களைக் கூற உபயோகப்படுகிறது. தன்மையில் வரும் போது சித்தப்ராந்தியினால் நடந்ததையாவது, முற்றிலும் நடந்ததை மறைத்து அதற்கு வேறானதைக் கூறவாவது இது உபயோகிக்கப்படுகிறது.

बहु जगद पुरस्तात्तस्य मत्ता किलाहम् ।

भुक्तं त्वया कलिङ्गेषु । नाहं कलिङ्गाञ्जगाम ।

पुरा किल दुष्यन्तो नाम राजा बभूव । स एकदा मृगयां कर्तुं वनमियाय । तं तस्य सैनिका अमात्याश्चानुजग्मुः । तस्मिन्कानने दुष्यन्तो बहून्मृगाञ्जघान । एकं मृगं पलायमानमनुसरन्मार्गे दिव्याश्रमपदं ददर्श । तस्य सैनिकाः पूर्वस्मिन्नेव स्थाने तस्थुः । कण्वस्यायमृषेराश्रम इति ज्ञात्वा तं प्रविवेश । प्रविश्य च को नु भो अत्रेति पप्रच्छ । कण्वस्य कृतिका दुहिता शकुन्तलाश्रमाद्बहिरागत्य दुष्यन्तं स्वागतं व्याजहार । शकुन्तलां चारुसर्वाङ्गीं दृष्ट्वा दुष्यन्तस्तां चकमे । तस्याः पाणिं गान्धर्वेण विधिना राजा जग्राह । अनन्तरं कंचित्कालं तावुभौ तस्मिन्नाश्रमे चिक्रीडतुः ।

रममाणं राजानं प्रेक्ष्य सैनिकाः पुरं निववृतिरे। राजापि पश्चात्स्वं नगरमुपययौ ॥

कियद्वस्तु ब्राह्मणेभ्यो यूयं दद । न वयं तेभ्यः किंचिद्ददिम।
उन्मादं वीक्ष्य पद्मानां कुमुदानां च मन्दताम् ।
क्षणिकत्वं विभूतीनां चेतसा निश्चिकाय सः ॥
शुश्राव रामस्तत्सर्वं प्रतस्थे च ससैनिकः ॥
तस्तनुर्जज्वलु र्मम्लुर्जग्लुर्लुलुठिरे क्षताः ।
मुमूर्च्छुर्ववमू रक्तं ततृषुश्चोभये भटाः ॥
जम्बुमाली जहौ प्राणान् ग्राव्णा मारुतिना हतः ॥
बभाण स न मे मायां जिगायेन्द्रोऽपि किं नृभिः ॥

காதி என்னும் அரசன், பிருகுவின் மகனாகிய ருசீகனுக்குத் தன் மகளைக் கொடுத்தான் (दा)

அவள் ஜமதக்னி என்ற மகனைப் பெற்றாள் (सू)

ஜமதக்னி ரேணுகையை மணம்புரிந்தான் (परि பூ. नी)*

அவன் ஒரு காலத்தில் அவள் வியபிசாரத்திற்காக

---

* नर्द्, नट् 10 க, नाथ्, नाध्, नन्द, नक्क्. नॄ, नृत्, தாதுக்கள் தவிர மற்ற न காராதி தாதுக்களின் பூர்வத்தில் र् உள்ள உபஸர்க்கமிருப்பின், அந்த न् கெட ण् மிகுகிறது. இந்த र् न् களுக்கு இடையே, உயிர்கள், य् व् ह क வர்க்கம் அல்லது प வர்க்கம் இருந்தால் தான் न् க்கு ण् ஆதேசமாகும். மற்ற எழுத்துக்கள் இருந்தால் ஆதேசமாகாது.

அவள்மேல் மிகவும் கோபித்து (कुप्) அவளைக் கொல்லும் படித் தன் புத்திரர்களுக்குக் கட்டளையிட்டான் (दिश्)

கனிஷ்ட குமாரனாகிய பரசுராமன் தவிர, யாரும் அதைச் செய்யவில்லை (कृ)

அவன் தன் கோடாரியால் அவள் தலையை வெட்டினான் (छिद्)

ஜமதக்னி அவன் செய்கையினால் திருப்தி அடைந்தவனாகி (तुष्) "ஓ மகனே! ஒரு வரத்தைத் தெரிந்துகொள்" என்று சொன்னான் (अभि பூ धा)

தன் தாயார் மீண்டும் உயிர்த்து அவள் பாபத்தினின்றும் விடுபட்டவளாகவேண்டும் என்று பரசுராமன் வரித்தான் (वृ)

பிறகு ஜமதக்னி அப்படியே ஆகட்டும் என்று சொன்னான் (वि+आ பூ. हृ)

ரேணுகையும் உயிருள்ளவளாய் எழுந்தாள் (उद् பூ.स्था)

சிலகாலத்திற்குப் பின்பு கார்த்தவீரியன் என்ற அரசன் ஆச்ரமத்திற்கு வந்தான் (आ பூ गम्)

அவனும் அவன் சிப்பாய்களும் எல்லா மரங்களையும் முறித்து (भञ्ज्) பூமியைப் பாழாக்கி उत्सन्नां कृ இருஷியின் பசுக்களை அபகரித்தார்கள் (अप பூ. हृ) பரசுராமன் வீட்டில் இருக்க (भू) வில்லை. அவன் வந்தபோது கார்த்தவீரியனோடு போர் புரிந்து (युध्) அவனைக் கொன்றான் (हन्)

கார்த்தவீர்யனுடைய புத்திரர்கள் இதைக் கேட்டு (श्रु) அதிக கோபமடைந்து (क्रुध्) ஆசிரமத்திற்குப் போனார்கள் (गम्)

ஜமதக்னி தனியனுக இருக்கக்கண்டு அவர்கள் அவன் மீது பாணங்களை எறிந்து क्षिप्) அவனைக் கொன்ருர்கள்

பரசுராமன் வீட்டிற்குத் திரும்பியபோது (नि பூ वृत्) கோபமடைந்து க்ஷத்திரியர்களை நிர்மூலமாக்க நிச்சயித்தான் लिस् பூ चि)

அவன் கார்த்தவீரியனுடைய பிள்ளைகளை "நீங்கள் என் தகப்பனுரைக் கொன்றீர்களா" என்று கேட்டான் (अनु பூ युज्) "இல்லை, நாங்கள் ஒருபோதும் கொல்லவில்லை" என்று அவர்கள் சொன்னுர்கள் (गद्)

ஆனுல் அவர்கள் குற்றவாளிகளென்று பாசுராமன் அறிந்தான் [ज्ञा]. அவர்களையும் மற்ற எல்லா க்ஷத்திரியர்களையும் கொன்ருன்.

அகராதி 13.

उख्, 1 க ப. போ.

उन्माद् பு. சந்தோஷம், விகாசம்.

उपरि அ. மேல்

उभय. ஸ. வி. இருதிறத்திற்குரிய

एकदा அ. ஒரு காலத்தில்,

कण्व. பு. ஓர்ருஷியின் பெயர்

कम् *10க. ஆ. இச்சி, ப்ரீதிகொள்

कलिङ्ग பு. ஓர் தேசம். (பன்மையில்.)

कानन ந. காடு, அடவி.

कुमुद. ந. அல்லி.

---

* இத் தாதுவின் மேல் வரும் अय விகாணம் ஆர்த்த தாதுக விகுதிகள் வரின் கெடும், மற்ற பத்தாம் கண தாதுக்களின் முன்னர் பூதகால விகுதிகள் ஆசிப் (வாழ்த்துதல்) பொருள் விகுதிகள், நீங்கிய ஏனைய ஆர்த்ததாதுக விகுதிகள் வரின் अय விகாணம் கெடாது. ஆனுல் கற்ற அ மாத்திரம் கெடும்.

क्ठतिका. ஸ். தத்தானை. (பெண்)

क्रुध्, 4. க. ப. கோபமடை

क्षणिकत्व. ந. க்ஷணமிருப்பது.

क्षत. (क्षण् தாதுவின் இ செ பெ. எ.) காயமடைந்த.

गद् 1 க. ப. பேசு.

गान्धर्व पु. ஓர்வகைகல்யாணம்

गुप्† 1 க. ரக்ஷி.

ग्रावन् பு. கல்.

घस् 1 க ப. புசி. தின்னு

चारुसर्वांगी ஸ். (चारु, அழகிய सर्वाङ्ग எல்லா அவயவமும்) அழகிய அவயவங்களை உடையவள்.

चि-निस् பூ. நிச்சயி.

जंबुमालिन् பு. ஓரரக்கன்

ज्वल्, 1 க. ப. ப்ரகாசி ஜொலி.

तृष् 4 க. ப. தாகமடை

दिव्याश्रमपद ந. (दिव्य அழகிய आश्रमपद ந. ஆச்ரமம்) அழகிய ஆச்ரமம்.

दृप् 4 க. ப. கர்வங்கொள்

द्रु 1 க. ப. ஓடு.

नु அ. ஐய அசை.

पद्म, ந. தாமரை.

पलायमान. (परा பூ. अय् 1 க ப. ஆ. தாதுவின் நி. பெ. எ.) ஓடுகிற.

पुरस्तात्. அ. முன்னே.,

पूर्व ஸ. முந்தினது.

वहिस् அ. வெளியே.

भण् 1 க. ப. பேசு. சொல்லு.

मत्त. (मद्. இ. செ. பெ. எ.) வெறிகொண்ட

मन्दता. ஸ் மந்தத்தன்மை.

माया. ஸ். மாயை, வஞ்சகம்.

मूर्छ्. 1. க. ப. மூர்ச்சை அடை.

मृगया. ஸ். வேட்டை

म्लै 1. க. ப. இளைப்படை.

रक्त. ந. இரத்தம்.

---

† முதல் பாடம் முதல் பாராவில் கூறிய தாதுக்களோடு ஆர்த்ததாதுக விகுதிகளுக்குப் பூர்வம் आय् விகற்பித்து மிகும்

रध् ‡ 4 க. ப. தீங்குசெய்
लुट्, 1 க. ஆ. புரளு.
वम् 1 க. ப. வாந்திசெய். கார்
विभूति ஸ். ஐசுவர்யம், சம்பத்து
ससैनिक वி. சேனையோடு கூடிய.
सिध् 1 க. ப. ஒழுங்குசெய், சுபமாய் முடி.
स्तन्, 1 க. ப. முழங்கு, கர்ஜி
स्निह्, 3. க. ப. ஸ்நேகி
स्नु 2 க. ப. பாய், ஓடு,
स्तृ 1 க. ப. சப்தி.
हत (हन् இ. செ. பெ. எ.) கொல்லப்பட்ட

அதிகமாய், भृशम् அ.
அல்லாமல், தவிர ऋते அ. (5ம் வேற்றுமையோடு.)
உயிருள்ள. பிழைத்திருக்கிற जीवन्ती ஸ்.
உயிர்த்தெழு जीव्-पुनर, பூ.
எல்லாரிலும் இளைய कनिष्ठ வி.
என்ற, சொல்லப்பட்ட. नाम अ. नाम्ना (नामन् இன் 3வது வேற்றுமை)
ஒரு போதுமில்லை. नैव अ.
नकार्हिंचित
காதி அரசன் गाधि. பு.
கார்த்தவீர்யன். कार्तवीर्य. பு.
கோடாலி. परशु. பு.
ப்ருகு-இருஷி. भृगु. பு.
ருசிக இருஷி. ऋचीक பு.
விடுபட்ட. मुक्त.
வியபிசாரம், அவிவேகம் व्यभिचार.
வேரோடு களை. मूल् 10 க உத், பூ.

---

‡ உயிர் முதல் விகுதிகள் வரின் रध्, जभ्, தாதுக்களிலுள்ள अ கர முன்னர் न् மிகும் உ-ம் रन्धय பூத கால பட ஒருமை. இந்த உயிருக்கு விருத்தியாகிற தில்லை. எனெனில் न् மிகும்போது கற்றயல் எழுத்து अ அல்ல

பாடம் 14.

பரோக்ஷ பூதத் தொடர்ச்சி.

1. ஓர் தாதுவில் இரண்டு தனிமெய்களுக்கு நடுவே ஓர் अ கரம் இருந்து, தாதுவின் முதல் மெய் இரட்டிக்கையில் மாறுபடாமல் இருக்கும்போது பலமற்ற விகுதிகள் வரினும் பரஸ்மைபத முன்னிலை ஒருமையில் इ கர மிகையோடு கூடிய थ வரினும், अ கரம் ए ஆகிறது. அப்பியாஸம் கெடுகிறது. உதாரணம் வருமாறு.

तन्

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	ततान-ततन	तेनिव	तेनिम
முன்னிலை	तेनिथ	तेनथुः	तेन
படர்க்கை	ततान	तेनतुः	तेनुः

तन् தாதுவில் இந்த விதியின் இலக்கணங்களெல்லாம் பொருந்தியுள. ஆனால். नन्द् தாதுவானது அப்படியன்று ஏனென்றால் அதில் சம்யுக்த அக்ஷரம் இருக்கின்றது गद् भण्, தாதுக்களும் இவ்விதியின் கீழ்வாரா. ஏனென்றால் இரட்டித்ததில் தாதுவின் முதல் மெய் ज् என்றும் ब् என்றும் முறையே மாறுகின்றன. இவைகளின் ரூபங்கள் பின்வருமாறு.

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
படர்க்கை	ननन्द	ननन्दतुः	ननन्दुः
,,	जगाद	जगदतुः	जगदुः
,,	बभाण	बभणतुः	बभणुः

ஆனால் नेन्दतुः, गेदतुः, भणतुः, என ஆகிறதில்லை.

पच् தாதுவின் முன்னிலை ஒருமை पेचिथ — पपक्थ
शक् „ शेकिथ — शशक्थ

थ காம் (பக் 112 விதி 3) படி. விகற்பமாய் इ காமிலைகையைப்பெறும்.– इ மிகும்போது மேற்கூறிய ரூபம் சித்திக்கும். மிகாதபோது இல்லை. மு. பு. 22 விதிப்படி च् ஆனது क् ஆகிறது.

2. तॄ, फल्, भज् त्रप्, राध्, (5 க. துன்பப்படுத்து என்னும் பொருளில்.) இந்ததாதுக்களின் अ அல்லது आ மேற்கூறிய விதிப்படி ए ஆகின்றது. .जॄ, भ्रम्, त्रस्, फण्, राज्, भ्राज्, श्लाश्, भ्राश्, स्यम्, स्वन्, முதலியதாதுக்களில் மேற்கூறிய விகாரம் விகற்பமாகும். இங்கு கூறப்பட்ட தாதுக்கள் முதல் பாராவில் கூறிய விதியின் கீழ் அடங்கா. तॄ–ततॄ (90 ப. 2 ஓ) ततर्+अतु,: (பக் 116 வி 10.) மேற்கூறிய விதிப்படி तेरतु,: இவ்வாறே त्रेपे त्रेपाते முதலியன., बभ्राम–बभ्रमतुः அல்லது. भ्रेमतुः– बभ्रमुः. அல்லது भ्रेमुः.

3. व्, முதல் தாதுக்களும், शस्, दद्, தாதுக்களும், இந்த விகாரத்தை அடைகிறதில்லை. உ. ம். वम्–படர்க்கை. ववाम–ववमतुः– ववमुः,

4. * वच्, यज्, वप्, वह् वस् 1 க, वे, व्ये, ह्वे, श्वि, वद्, स्वप्, ज्या, वश्, व्यच्, प्रच्छ्, व्रश्च, भ्रस्ज्, ग्रह्, व्यध्, இவை முதலிய சிலதாதுக்களின் முன் பலமற்றவிகுதிகள் வரின்

* இது முதல் 11 தாதுக்களின் முன் சார்வ தாதுக பலமற்ற விகுதிகள் வரின், இவ்விகாரம் நிகழாது.

அவைகளிலுள்ள य्, व्, र्, என்பவைகளுக்கு इ, उ, ऋ, முறையே ஆதேசங்களாகின்றன. *இந்த விகாரத்திற்கும், இவைகளுக்குப் பதிலாக வந்த உயிர்களுக்கும், ஸம்ப்ரஸாரணம் என்றுபெயர். ஆனால் प्रच्छ्, व्रश्च्, भ्रस्ज् என்னும் தாதுக்கள் பரோக்ஷ பூதகாலத்தில் இவ்விகாரமடைகிறதில்லை.

5. இந்த காலத்தின் பலமுள்ளவிகுதிகள் வரின் அப்யாஸ அக்ஷரத்திற்கு மாத்திரம் ஸம்ப்ரஸாரணம் நிகழும். व्यच् தாதுவின் அப்யாஸம் எல்லாவிடங்களிலும் वि ஆகும்.

6. ஸம்ப்ரஸாரணத்திற்கு முன்வரும் உயிர்கெடும்.

7. ஓர் சம்யுக்தாக்ஷரத்தில் இரண்டு எழுத்துக்களும் ஸம்ப்ரஸாரணத்தை ஏற்கக்கூடுமானால் இரண்டாவது எழுத்து மாத்திரம் ஏற்கும்.

	பரஸ்மைபதம்.	यज्	ஆத்மனேபதம்.
தன்மை	इयाज-इयज ईजिव ईजिम		ईजे ईजिवहे ईजिमहे
முன்னிலை	इयजिथ इयष्ठ ईजथुः ईज		ईजिषे ईजाथे ईजिध्वे
படர்க்கை	इयाज ईजतुः ईजुः		ईजे ईजाते ईजिरे

यज् — ययज् — इअयज् வி 5 — इयज् வி 6 — इयाज. यज् — इज् வி 4, 6, — इइज् — ईज् + अतुः — ईजतुः. यज् — इयजिथ அல்லது इयज् + थ. பக் 112 வி 3. — इयष् + थ. பக். 74. வி. IX — इयष् + ठ. इयष्ठ. மு. பு. 19 வி. व्यध् व्यव्यध्* —

* பலமுள்ள விகுதிகள் வரின் இரட்டித்த பிறகு, அப்யாசத்தின் எழுத்துக்களுக்கு ஸம்பிரஸாரணமாகிறது. பலமற்ற விகுதிகள் வரின் முதலில் ஸம்பிரஸாரணமும் பிறகே இரட்டித்தலும் நடக்கிறது.

विअव्यध् வி. 5, 7, — विव्यध् வி. 6 विव्याध. स्वप् — स्वस्वप् सुस्वप् — †सुष्वप् + अ— सुष्वाप॰ व्यध्— विध्— विविध्+ अतुः-- विविधतुः स्वप् — सुप् — सुष्प् + अतुः — सुषुपतुः वच् படர்க்கை பரஸ்மை. उवाच - ऊचतुः. ऊचुः — முன்னிலை ஒ. उवचिथ — उवक्थ — ஆத்மனே. ऊचे. ऊचाते. முதலியன.

I. (अ) द्रुह्, मुह्, स्नुह्, स्निह् தாதுக்களின் ஈற்று ह् நாசிகை அந்த ஸ்தமல்லாத எனையமெய் வரினும், தனித்து நிற்பினும் घ् அல்லது ढ् என மாறினும், மாறும் உ-ம். मुमोहिथ, मुमोह्+थ (பக் 113, வி 6)-मुमोढ्+थ அல்லது मुमोघ्+ थ—मुमोढ அல்லது मुमोग्ध.

इ அதே நிலைமைகளில் नह् தாதுவின் ஈற்று ह् ஆனது ध् ஆகிறது. உ-ம். नेहिथ—, ननह्+थ=ननध्+थ=ननद्ध.

II பக் 70 III விதிப்படி वह् என்பதின் ढ् கெடும்போது அதற்குக் கீழுள்ள अ கர आ கரங்கள் ओ ஆகின்றன.

वह्—ववह्—उवह्+थ—उवढ्+थ 69 ப I—उवढ्+ ध பக் 70 II—उवढ्+ढ மு பு. 19 வி. उवढ பக் 70 III. ஆனால் இவ்விதிப்படி उवाढ என்பதற்குப் பதிலாக उवोढ என ஆகிறது.

---

† உயிரெழுத்தாவது, தந்தஜமாவது, பரமான स காராதிதாதுக்கள், स्वद्, स्विद्, स्वञ्ज्, स्वप्, स्मि தாதுக்கள் இவற்றின் स् அதேசப்தம் அல்லது பதத்தினுள் अ, आ அல்லாத உயிராவது क வர்க்கமாவது பூர்வமாயின் ष् ஆகிறது सेक्, सृप्, सृज्, स्तृ, स्तृ स्तॄ स्त्यै தாதுக்கள் இவ்விதிக்கு விலக்காம்

8. अ. இக்காலத்தில் பலமுள்ள விகுதிகளுக்குப் பூர்வம் நெசவு நெய் எனப்பொருளுடைய वे தாதுவின் அங்கம் उवय् எனவும், பலமற்றவிகுதிகளுக்குப் பூர்வம் ऊयू அல்லது ऊवू, எனவும் ஆகிறது. மூடு என்னும் பொருளுடைய व्ये தாதுவின் அங்கம்பலமுள்ள விகுதிகளுக்குப் பூர்வம் विव्यय् எனவும், பலமற்ற விகுதிகளுக்குப் பூர்வம் विवी எனவும் ஆகிறது. उवयू தாதுவின் थ வுக்குப் பூர்வம் इ மிகும். இல்லாதபோது பக் 117. வி 14 பொருந்தும். व्ये - व्येव्ये - वइएव्ये 7 விதிப்படி विव्ये 6 விதியால் — विव्यै + अ — विव्याय

(इ) அழை, சண்டைக்கு இழு எனப்பொருள் படும் உபயபதியாகிய ह्वे தாதுவின் அங்கம் எல்லா விடத்திலும் हु ஆகிறது. श्वि தாதுவின் अंगம் शु. அதாவது பலமுள்ள விகுதிகள் வரினும், இவைகள் ஸம்ப்ரஸாரணம் அடைகின்றன. உ. ம். ह्वे — ह् उए—हु மேல் வி. 6.

(उ) वे, श्वि தாதுக்களின் ரூபங்கள் விகற்பமாய்ப் பொது விதிப்படியும் ஆகும். वे— वा பக் 117. 14 வி. — ववा — ववौ ववतुः, ववुः, பக் 117 வி. 13.

9. अद्, ऋ, व्ये, தாதுக்களின் थवுக்குப் பூர்வம் इ மிகுகிறது. முன்னிலை ஒருமை. आरिथ, படர்க்கை आर-आरतुः आरुः,

10, மெய் முதல் பலமுள்ள விகுதிகள் வரின் मस्ज् नशू, தாதுக்களின் अ வுக்குமுன் न् மிகும்,

11. (अ) அப்யாஸ அக்ஷரம் अ ஆயின் அது நீளும்.

(इ) முதலில் अ காரத்தையும், ஈற்றில் இரண்டு மெய்களையும் உடைய தாதுக்களும், ऋ முதல் தாதுக்களும், अशू

தாதுவும், ஆகிய இவைகளின் அப்பியாஸத்தின் முன்னர் ந் மிருகிறது.

अर्द्	படர்க்கை	आनर्द	आनर्दतुः	आनर्दुः,
अन्त्	,,	आनन्त	आनन्ततुः	आनन्तुः
ऋज्	,,	आनृजे	आनृजाते	आनृजिरे

12. பரோக்ஷபூதரூபம் உண்டாகும் வேறுவகை.

अ காரம் आ காரமல்லாத வினைநெட்டுயிரை முதலிலுடைய தாதுக்களினதும், சம்யுக்தாக்ஷரத்தினால் தொடரப் பெற்ற குற்றுயிரை முதலிலுடைய தாதுக்களினதும், பரோக்ஷ பூதரூபத்தைச் செய்ய, தாதுவோடு आम् என்பதைக்கூட்டி பிறகு कृ, भू, अस् இவைகளுள் ஒன்றன் பரோக்ஷபூத ரூபங்களைக் கூட்ட வேண்டும். இவ்விதிக்கு ऋच्छ् தாது விலக்கு.

(इ) 10 ஆம் கண தாதுக்கள், ணிஜந்ததாதுக்கள், ஸன்னந்ததாதுக்கள், முதலான மற்ற பிரத்யயாந்த தாதுக்கள் இவைகளின் பரோக்ஷ பூதரூபம் இம்மாதிரியே செய்யப்படுகிறது.

(उ) தாது ஆத்மனேபதியாயின். कृ தாதுவின் ஆத்மனேபத ரூபங்களையும். பரஸ்மைபதியாயின் அதின் பரஸ்மைபத ரூபங்களையும், சேர்க்கவேண்டும்.

(अ) ईश् ஆ

தன்மை	ईशांचक्रे	ईशांचकृवहे	ईशांचकृमहे
முன்னிலை	ईशांचकृषे	ईशांचक्राथे	ईशांचकृढ्वे
படர்க்கை	ईशांचक्रे	ईशांचक्राते	ईशांचक्रिरे

ईशामास, ईशांबभूव, என்றும் ரூபங்களுண்டு.

(इ), कथ्, 10 க. ப.

தன்மை	कथयांचकार-चकर	कथयांचकृव	कथयांचकृम
முன்னிலை	कथयांचकर्थ	कथयांचक्रथुः	कथयांचक्र
படர்க்கை	कथयांचकार	कथयांचक्रतुः	कथयांचक्रुः

कथयांचक्रे—முதலான ஆத்மனேபத ரூபங்களும் உள. ஆர்த்ததாதுக காலங்களில் அநேகமாய் **अय** விகரணம் கெடுகிறதில்லை.

13. (अ) **दय्, अय्, कास्, आस्**, முதலான தாதுக்கள் அவசியமாய் மேல் 12 ஆம் பாராவில் கூறிய ரூபத்தை ஏற்கின்றன. **उष्. विद् 2** க., **जागृ**, தாதுக்கள் விகற்பமாய் ஏற்கும்.

(इ) **भी, ह्री, भृ** 3 க., हु, என்னும் தாதுக்கள் மேல் சொன்ன ரூபாந்தரத்தை விகற்பமாய் ஏற்கின்றன. ஆனால் இவைகளின் அங்கம் 3வது கணத்தில் போல முந்தி இரட்டித்து பிறகு **आम्** என்பதையும், துணைவினையையும், சேர்த்துக்கொள்ளுகிறது.

14. **आम्** விகுதி பலமுள்ள தாகையினால் **विद्** தவிர மற்ற தாதுக்களின் ஈற்று உயிரும், ஈற்றயல் குற்றுயிரும், குணமாகும். உ. ம். **बिभयां चकार जिह्रयांचकार, बिभरां चकार**

15. **मृ** தாது பூதகாலம், ஆசிர் பொருள் இவை தவிர மற்ற ஆர்த்த தாதுக காலங்களில் எல்லாம் பரஸ்மைபத விகுதிகளையே ஏற்கும்.

16. தாது செய்வினையில் பரஸ்மை பதியாயினும், ஆத்மனேபதியாயினும், அதன் பரோக்ஷ பூதசெயப்பாட்டு வினையைச் சித்திக்க முதலில் இந்த இரண்டு பாடங்களில் கூறியுள்ள விதிப்படி ரூபங்களைச் செய்துகொண்டு பிறகு ஆத்மனே பதவிகுதிகளைக் கூட்டவேண்டியது.

गतायां रात्रौ सुप्ता वयं किल बहु विलेपिम ।

युधिष्ठिरेण पृष्टो लोमशोऽगस्त्यस्य प्रभावं कथयामास ।

कृतयुगे कालेया इति विश्रुता दानवा वृत्रं समाश्रित्य महीं स्वर्गलोकं च भृशं पीडयांचक्रुः । नैतत्कर्तुमानर्हुस्ते ।

तान्हन्तुं सेन्द्रा विबुधा न शेकुः ।

ते ब्रह्माणमुपसंगम्योचुर्भगवन्नखिलं त्रैलोक्यं दानवैरर्द्यते किमत्रकरवामहै ।

परमेष्ठ्युवाच भो देवा दधीचमृषिं गत्वा तस्यास्थीनि याचध्वम् । तेषां वज्रं कृत्वा वृत्रं हत ।

तथेति प्रतिज्ञाय ते सर्वे दधीचस्याश्रममुपययुः ।

तमृषिं देवाः प्रणेमुस्तस्यास्थीनि च ययाचिरे ।

ततः स महात्मा त्रैलोक्यस्य हितायात्मनः प्राणानुत्ससर्ज ।

तस्य परासोरस्थीनि देवा जगृहुस्त्वष्टारं च गत्वा तं* तेषामुग्रं वज्रं कारयामासुः ।

ततस्त्वष्ट्रा शक्रमुवाचैतद्गृहीत्वा वृत्रं जहि ।

* பாடம் 21, பாரா 12, பார்க்க

इन्द्रेण सहिता देवा रोदसी आवृत्य तिष्ठन्तं कालेयैरभिरक्षितं च वृत्रमासेदुः । तांश्च युद्धायाजुहुविरे ।

तैः सह देवानां तुमुलं युद्धं समापेदे । रजोभिः सर्वा दिशो व्यानशिरे । दानवेभ्यश्च देवा भृशं त्रेसुः ।

इतस्ततः प्रधावतां तेषां वेगं देवा दौर्बल्यान्न सेहिरे भीताश्च पलायामासुः ।

तादृशांस्तान्दृष्ट्वेन्द्रो विष्णुं शरणं वव्राज ।

ततो विष्णुरात्मनस्तेज इन्द्रे निदधे देवाश्च महर्षयश्चापि तथा विदधिरे ।

ततो रणधुरामेकोऽपीन्द्र उवाह ।

स वृत्रस्य वधाय महद्वज्रं मुमोच । तेन हतो वृत्रो भूमौ मुष्वाप ।

कोट्याकोट्या पुरद्वारमेकैकं रुरुधे द्विषाम् ॥
तत्कर्म वालिपुत्रस्य दृष्ट्वा विश्वं विसिष्मिये ।
संत्रेसू राक्षसाः सर्वे बहु मेने च राघवः ॥
सुग्रीवो मुमुदे देवा साध्वित्यूचुः सविस्मयाः ।
विभीषणोऽभितुष्टाव प्रशशंसुः प्लवंगमाः ॥
राघवो न दयांचक्रे दधुर्धैर्यं न केचन ।
सस्रे पतङ्गवद्वीरैर्हाहेति च विचुक्रुशे ॥

*प्राणा दध्वंसिरे गात्रं तस्तम्भे च प्रिये हते ।
उच्छश्वास चिराद्दीना रुरोदासौ ररास च ॥
लोहबन्धैर्बबन्धे नु वज्रेण किं विनिर्ममे ।
मनो मे न विना रामाद्यत्पुस्फोट सहस्रधा ॥
उत्तेरिथ समुद्रं त्वं मदर्थेऽरीञ् जिहिंसिथ ।
ममर्थ चातिघोरां मां† धिग्जीवितलघूकृताम् ॥
मालिन्यं मार्जयामास चन्द्रमास्तिमिरैः कृतम् ।
खलैर्दत्तं मृषा दोषमिव सत्पुरुषः सताम् ॥

ऐन्द्रेण ह वै महाभिषेकेण संवर्त आङ्गिरसो मरुत्तमाविक्षितमभिषिषेच । तस्मादु मरुत्त आविक्षितः समन्तं सर्वतः पृथिवीं जयन्परीयायाश्वेन च मेध्येनेजे । तदप्येष श्लोकोऽभिगीतः ।

मरुतः परिवेष्टारो मरुत्तस्यावसन्गृहे ।
आविक्षितस्य कामप्रेर्विश्वेदेवाः सभासद इति ॥

காலேயர்களுடைய தலைவன் கொல்லப்பட்டபோது
ஹூ அவர்கள் தங்களையும் கருதாமல் யுத்தம் செய்தார்கள்

---

* இந்திர ஜித்தின் வலிமையால் கட்டுண்டு மூர்ச்சையாய்த் தரையில் விழுந்திருந்த ராமனைப் பார்த்தபொழுது சீதையின் மனோ நிலைமையை இந்தச் செய்யுள் கூறுகிறது. இதற்கடுத்த இரண்டு செய்யுட்களும் அச்சமயத்தில் சீதை புலம்பின சொற்களைக் கூறுகின்றன.

† धिक् இரண்டாம் வேற்றுமையைக் கொண்டுமுடியும்.

(युधू). ஆனால் தேவர்கள் கடைசியாக அவர்களை ஜெயித்தார்கள் (जि)

அவர்கள் பிறகு ஆலோசனை செய்து (मन्त्र्) உலகத்தையே அழிக்க நிச்சயித்தார்கள் (निस् पू चि)

அந்த காரியத்திற்கு எல்லா ரிஷிகள் பிராமணர்களின் மரணமே தக்க உபாயமென்று எண்ணினார்கள் (मन्). ஏனென்றால் அவர்கள் ஆசரித்த (तप्, चर्) தபசுக்களையும் அவர்கள் செய்த (तन्, आ पू हृ) யாகங்களையும் இந்த உலகம் பற்றி உள்ளது (आ पू श्रि, अव पू लम्ब्).

அவர்கள் ஆகையினாலே பகலில் தங்களைக் கடலில் ஒளித்துக்கொண்டார்கள் प्र+छद्. இரவில் வெளியில் சஞ்சரித்தார்க்ள் चर्. அநேக பிராமணர்களைக் கொன்றார்கள் हन्. எல்லா ஜனங்களையும் பிடித்தார்கள் (पीड्, अर्द्).

வசிஷ்டர், பார்க்கவர், மற்றரிஷிகள் இவர்களுடைய ஆசிரமங்கள் பாழாக்கப்பட்டு अव+साद् ஜனங்கள் இல்லாதவைகளாய்ச் செய்யப்பட்டன (कृ). பிறகு அவர்கள் அவைகளைக் கொளுத்தினார்கள் दह्. ஒரு மனிதனும் யாகஞ் செய்யவில்லை (यज्). தேவர்கள் பயந்தார்கள் भी, त्रस्.

இதை யெல்லாம் எவன் செய்தானோ அவனை அவர்கள் அறியவில்லை ज्ञा, ஆகையினால் விஷ்ணுவைச் சமீபித்து அவர் உதவியை யாசித்தார்கள் याच्.

விஷ்ணு, காலேயர்கள் இதை இரவில் செய்தார்கள், பகலில் கடலில் மறைந்திருந்தார்கள் என்று சொன்னார் कथ्, चक्ष्.

அவர் அகஸ்தியரிடத்தில் போய் சமுத்திரத்தைக் குடிக்க அவரை வேண்டிக்கொள்ளும்படி அவர்களைக் கட்டளையிட்டார் **आ पூ दिश्**. தேவர்கள் ரிஷியினிடம் போனார்கள் **उप** பூ **इ**. அவரை வணங்கினார்கள் **प्र** பூ **नम्**. அவருடைய மகிமையைத் துதிசெய்தார்கள் **स्तु, प्रशंस्**.

அவர்கள் வருவதின் கருத்தை அவர்களைக்கேட்டார் **प्रच्छ्**.

அவர்கள் இதை அவருக்குச் சொன்னார்கள் **कथ्**. அதற்குமேல் அகஸ்தியர் கடலுக்குப் போனார் **या**. தேவர்கள் அவருக்குப்பின் சென்றார்கள் **अनु+इ**. அவர் சமுத்திரத்தைக் குடித்தார் **पा**. சரண்புகுந்த இடத்திலிருந்து காலேயர்கள் வெளியே இழுக்கப்பட்டார்கள் **आ** பூ **कृष्**.

பிறகு ஓர் யுத்தம் நேர்ந்தது (**सम्+आ** பூ **पद्**). தேவர்கள் அவர்களைக் கொன்றார்கள் **हन्**.

பாடம். 14

अगस्त्य பு. ஒருரிஷி.

अतिघोर. வி. மிகக்கொடிய.

अन्ततः அ. கடைசியாய்.

अभिगीत (**अभि** பூர்வக **गै** தாதுவின் இ. செ. பெ. எ) பாடப்பட்ட, ஸ்துதிக்கப்பட்ட.

अर्थ्. **प्र** பூ. 10 க. ஆ. வேண்டிக்கொள்.

अर्द् 1 க. 10 க. தொந்தரவு செய், துன்புறுத்து.

अश् 5. க. ஆ. **वि** பூ. வியாபி.

अस्थि* ந. எலும்பு.

आङ्गिरस பு. அங்கிரஸ வம்சத்தான்

आविक्षित பு. **अविक्षित** இன் குமாரன்

---

* பாடம் 16, பாரா 11. பார்க்க

इ. 2 க. ப. परि பூ. ப்ரதக்ஷிணம் செய்.
इतस्ततः அ. இங்குமங்கும்..
उ. அ. அசைச்சொல்.
उग्र. வி. கடினமான.
उष् 1 க. ப. கொளுத்து.
एकैक ஸ. ஒவ்வொன்றாக
ऐन्द्र. வி. இந்திரனுக்குரிய
कामप्रि பு. நிறைவேறிய இச்சை உடையவன்
कारय, कृ வின் பிறவினை செய் வி.
कालेय பு. ஓர்வகை ராக்ஷசர்
कृतयुग ந. முதல்யுகம்
क्रुश् 1. க. ப. वि பூ. கூவு கத்து.
चर् 1 க. ப. நட, போ
चिराद् அ. வெகுகாலத்திற்கு பின்பு
छद्. 10 க. प्र பூ. மறை,
जीवितलग्नकृत. வி. வாழ்க்கையில் தாழ்வடைந்த.
तप् 1 க. ப. தவம் செய்
तादृश வி. அப்படிப்பட்ட
तैमिर. பு. ந. இருள், இருட்டு
तुमुल வி. பயங்கரமான
त्रस्, सं. பூ. பயப்படு.
त्रैलोक्य ந. மூன்று உலகங்கள்
दद् 1 க. ஆ. கொடு.
दधीच. பு. ஓர் ரிஷி
दय् 1 க. ஆ. தயைகூர்
दानव. பு. ஓர் ராக்ஷசன்
दिश्. ஸ். திசை, திக்கு.
दीन. வி. எளிய.
दोष. பு. நிந்தை.
दौर्बल्य ந. பலமின்மை.
धिक् அ. சீ.
पतङ्गवत् அ. விட்டில் பூச்சி போல்
परमेष्ठिन् பு. பிரமன்.
परासु வி. இறந்த.
परिवेष्टृ பு. அன்னம் பரிமாறுவோன்
पुरद्वार ந. நகர்ப்புறம்.
प्रभाव பு. பெருமை, மஹிமை.
प्लवंगम. பு. குரங்கு.
फण् 1 க. ப. போ.
फल् 1 க. ப. பலன் கொடு, காய்.
बहु அ. மிக. அதிகமாய்

विभीषण பு. விபிஷணன்.

†भ्रस्ज् 6 க. உப. சுடு.

भ्राज् 1 க. ஆ. ப்ரகாசி

भ्लाश्
भ्राश् } 1 க. ஆ. ப்ரகாசி.

मदर्थे அ. எனக்கு.

मन्त्र् 10 க. ஆ. ஆலோசி.

मरुत् பு. வாயுதேவதை.

मरुत्त பு. ஓர் அரசன்.

महाभिषेक (महत् வி. பெரிய

अभिषेक பு. அபிஷேகம்.)

பெரிய அபிஷேகம்.

मालिन्य. ந. அழுக்கு.

मृज् 10 க. துடை.

मृषा அ. பொய்யாய்

मेध्य வி. யாகத்துக்கு எற்ற

रणधुरा ஸ். யுத்தபாரம்.

रस् 1 க. ப. கத்து, கூவு.

रोदसी ந. இருமை. பூமியும் வானமும்.

लप् 1 க. ப. वि பூ. துக்கி, அழு.

लंब् 1 க. ஆ. अव பூ. தாங்கு பற்று.

लोगश पு. ஓர் ரிஷி.

लोहबन्ध பு. இருப்புச்சங்கிலி.

वज्र பு. ந. வஜ்ராயுதம்

वालिपुत्र பு. வாலியின் புத்திரன்.

विबुध பு. தேவன்

विश्रुत வி. பேர் பெற்ற.

विश्वेदेवाः (பு. பன்மை) எல்லா தேவர்களும்

वेग பு. வேகம்.

शक्र பு. இந்திரன்.

श्रि—आ பூ. ஆச்ரயி, அண்டு

संवर्त பு. ஓர் புரோகிதன்.

सत्पुरुष பு. நல்லவன்.

सभासद् பு. சபையின் அங்கத்தினன்.

समंतम् அ. சுற்றிலும்.

सर्वतः அ. எத்திசையிலும்,

सविस्मय வி. ஆச்சரியத்தோடு கூடிய

सहस्रधा அ. ஆயிரம் கூறாக.

साधु அ. நன்றாய்.

सृज्, उद् பூ. நீக்கு, தள்ளு.

सेन्द्र வி. இந்திரனோடு கூடிய.

स्तु, अभि பூ. துதி, புகழ்.

स्फुट् 6 க. ப. பிள.

---

† பரஸ்மை ஆசிப்பொருள் தவிர மற்ற எல்லா ஆர்த்ததாதுக காலங்களிலும் இத்தாதுவிற்கு भ्रस्ज् भर्ज् என இரண்டு அங்கங்கள் உண்டு. स्, கெடாதபோது ज् ஆகும்.

அழி छिदु 7. க. उदु பூர்வக. सदु 10 க. नी பூ.
அழிவு ध्वंस பு. नाश பு. अवसाद பு.
உபாயம் उपाय பு. अभ्युपाय பு.
கொலை, மரணம், वध பு.
ஜனமில்லாத निर्जन வி.
தபசுகள் तपांसि (பன்மை)
தன்னைக்கவனிக்காமல் आत्मनिरपेक्षम् அ. प्रसह्य, साहसेन 3 வே.
பலம், காரியம் कार्य ந. फल
फलावाप्तये காரிய சித்தியின் பொருட்டு
ப்ரயோஜனம், காரணம் प्रयोजन ந.
புகலிடம் आश्रयस्थानम् ந.
மகிமை, பராக்ரமம், प्रभाव பு
வரவு. आगमन ந. आगम பு.

பாடம் 15.

முதற்பாகம்.—முதல் இரண்டாம் எதிர்காலங்களும், சங்கேதார்த்தமும்.—1 முதல் எதிர்காலம்.

1. தாதுவோடு तृ விகுதியைக் கூட்டவேண்டியது. இதற்குப் பூர்வத்திலுள்ள ஈற்றுயிரும், ஈற்றயல் குற்றுயிரும். குணமாகின்றன. இப்படி விகுதி கூடி உண்டான பெயர்களின் எழுவாய் வேற்றுமை ரூபங்களே முதல் எதிர் கால படர்க்கை ரூபங்களாம். தன்மை முன்னிலைகளிலோ, எழுவாய் ஒருமை ரூபத்தோடு अस् தாதுவின் நிகழ்கால தன்மை முன்னிலை ரூபங்களைச் சேர்க்கவேண்டும். மூலதாது பரஸ்மைபதியாகில் अस् தாதுவின் பரஸ்மைபத ரூபங்களையும், ஆத்மனே பதியாயின், ஆத்மனேபத ரூபங்களையும் கூட்டவேண்டியது.

2. **तृ** விகுதிக்குப் பூர்வம் **सेट्** தாதுக்களின் முன் **इ** மிகுகிறது. **वेट्** தாதுக்களின் முன் விகற்பித்து மிகும். **अनिट्** தாதுக்களுக்கு முன்-மிகாது. **इष्, सह्, लुभ्, रुष्, रिष्,** தாதுக்களின் **तृ** விகுதிக்குப் பூர்வம் **इ** மிகினும், மிகும்.

3. **ग्रह्,** தாதுவின் முன் மிகும் **इ** காரம் பரோக்ஷபூதமல்லாத மற்ற ஆர்த்ததாதுககாலங்களில் **ई** ஆகும். **वृ** தாது, **ॠ** ஈற்று தாது இவைகளின் **इ** பரோக்ஷபூதம், ஆத்மனேபத ஆசிர்பொருள், பரஸ்மைபத பூதம் இவைகளைத் தவிரமற்ற ஆர்த்ததாதுககாலங்களில் விகற்பித்துநீளும்.

4. **अनिट्** தாதுக்களின் ஈற்றிற் கயல் **ऋ** காரம், வன்கணத்தை முதலிலுடைய பலமுள்ள விகுதிவரின் **र** காரமாகமாறினும் மாறும், உதாகாணம் **स्पृश्, स्पष्टा** அல்லது **स्प्रष्टा. सृज्—स्रष्टा, दृश्—द्रष्टा**

5. 70 பக் III விதிப்படி. **सह्** தாதுவின் **ढ्** கெடும்போது அதற்குப் பூர்வமுள்ள **अ** கா **आ** காரங்கள், **ओ** ஆகின்றன.

भू. பரஸ்மைபதம்,

தன்மை	**भवितास्मि**	**भवितास्वः**	**भवितास्मः**
முன்னிலை	**भवितासि**	**भवितास्थः**	**भवितास्थ**
படர்க்கை	**भविता**	**भवितारौ**	**भवितारः**

सह्—सह्+ता—सढ्+ता—सढ्+धा—सढ्+ढा—साढा सोढा—இப்படியே **वह्** என்பது **वोढा** ஆகும். **लभ्+ता—लभ्+धा—लब्धा· दह्+ता—दघ्+ता—दघ्+धा· दग्धा.—नह्+ता नध्+ता** (பக் 128 விதி 1)—**नध्+धा—नद्धा· सृज्+ता· सृज्+**

ता सृप्+ता—सृप्+टा—सृप्टा. सृप्—सर्प्ता—स्रप्ता. तृप्—तर्पिता तर्प्ता—அல்லது त्रप्ता.

मुद् ஆத்மனேபதம்

தன்மை	मोदिताहे	मोदितास्वहे	मोदितास्महे
முன்னிலை	मोदितासे	मोदितासाथे	मोदिताध्वे
படர்க்கை	मोदिता	मोदितारौ	मोदितारः.

II இரண்டாவது எதிர்காலம்

1. நிகழ் கால விகுதிகளுக்குப் பூர்வம் स्य என்பதைக் கூட்ட இக்காலவிகுதிகள் உண்டாகின்றன. தாது सेट् ஆயின் स्य என்பதற்குப் பூர்வம் इ மிகும். वेट् ஆயின் விகற்பமாகும். अनिट् ஆயின் மிகாது. ஈற்றுயிரும் ஈற்றயல் குற்றுயிரும் விகுதிகள் வரின் குணமாகும்.

1. தாதுவின் ஈற்று स् தனக்குமுன் स् என்பதை முதலிலுடைய ஆர்த்தாதுக விகுதி வரின் त् எனமாறும்.

2. गम्, हन्, தாதுக்கள் ऋ ஈற்றுதாதுக்கள் अनिट् ஆனலும், இக்காலத்தில் அவைகளுக்குமுன் स्य என்பதற்குப் பூர்வம் इ மிகும். कृत् नृत् தாதுக்கள் सेट् ஆயினும், இவைகளுக்கு முன் इ மிகினும் மிகும்.

3. क्लृप्, वृत्, वृध्, शृध्, स्यन्द्, தாதுக்கள், இரண்டாம் எதிர்காலத்தில் விகற்பமாய் பரஸ்மை பதி களாம். அப்போது स्य என்பதற்குப் பூர்வம் इ மிகுகிறதில்லை. முதல் எதிர்காலத்திற் கூட क्लृप्, தாது இவ் விதிப்படி நடக்கும்.

लभ्

தன்மை	लप्स्ये	लप्स्यावहे	लप्स्यामहे
முன்னிலை	लप्स्यसे	लप्स्येथे	लप्स्यध्वे
படர்க்கை	लप्स्यते	लप्स्येते	लप्स्यन्ते

भू

தன்மை	भविष्यामि	भविष्यावः	भविष्यामः
முன்னிலை	भविष्यसि	भविष्यथः	भविष्यथ
படர்க்கை	भविष्यति	भविष्यतः	भविष्यन्ति

लभ्+स्य+लप्+स्य+ते=लप्स्यते ; दिश्+स्य — देश् देष्,—देक्.—देक्+ष्यति—देक्ष्यति;दुह्+स्य—दोह्—दोघ्—धोघ् धोक् धोक्+ष्यति धोक्ष्यति. दृश्+स्य—द्रश्—द्रष्—द्रक्— द्रक्+ष्यति—द्रक्ष्यति. सृप्+स्यति—सर्प् *அல்லது* स्रप्—सर्प्स्यति *அ.* स्रप्स्यति. तृप्—तर्पिष्यति, तर्प्स्यति, त्रप्स्यति. वृध्+स्य— वर्ध्,—वर्त्—वर्त्स्यति *அல்லது* वर्धिष्यते स्यन्त्स्यति, स्यन्दिष्यते *அல்லது* स्यन्त्स्यते.

III *சங்கேதப் பொருள்.*

1. **स्य** *என்பதோடு இறந்த கால விகுதிகளைச் சேர்க்க* **संकेतार्थ** *விகுதிகள் பிறக்கின்றன. தாதுவுக்குப் பூர்வம்* **अ** *மிகும். மற்ற விஷயங்களில் இரண்டாவது எதிர்கால ரூபங்களைப் போலவேயாம்.*

தன்மை	अलप्स्ये	अलप्स्यावहि	अलप्स्यामहि
முன்னிலை	अलप्स्यथाः	अलप्स्येथाम्	अलप्स्यध्वम्
படர்க்கை	अलप्स्यत	अलप्स्येताम्	अलप्स्यन्त

தன்மை	अभविष्यम्	अभविष्याव	अभविष्याम
முன்னிலை	अभविष्यः	अभविष्यतम्	अभविष्यत
படர்க்கை	अभविष्यत्	अभविष्यताम्	अभविष्यन्

2. பூதகாலத்திலும், சங்கேதார்த்தத்திலும், अधि பூர்வக इ தாதுவின் इ காத்திற்கு விகற்பித்து गा ஆதேசமாகும். அப்போது மெய்முதல் விகுதிவரின் அது गी ஆகும். உ-ம். **अध्यैष्यत** அல்லது **अध्यगीष्यत**.

3. ஆர்த்த தாதுக காலங்களின் செயப்பாட்டு வினைகள் சித்தமான அங்கத்தோடு ஆத்மனேபத விகுதிகளைக் கூட்ட உண்டாகும்.

4. இரண்டாவது எதிர்காலம் பொதுவாய் எதிர்காலத்தையும், சிறப்பாய் இன்றைக் குரிய எதிர்காலத்தையும், காட்டுகிறது. முதல் எதிர்காலம், இன்றைக்கு அல்லாத எதிர்காலத்தைக் காட்டும். சங்கேதார்த்தமானது காரியம் நிகழாமையைக் குறிப்பிக்கும்; சங்கேத வாக்கியங்களில் உபயோகப்படுகிறது. அது எதிர்காலத்தையும், இறந்தகாலத்தையும் காட்டும்.

हरिद्वारं गमिष्यामि तत्र च गङ्गाया उद्गमं हिमाचलं च द्रक्ष्यामि सर्वासां देवतानां पूजां च विधाय स्वकीयं ग्रामं प्रतिनिवर्त्स्यामि ।

यद्यत्ते हितकरं तत्सर्वं कर्तुं यतिष्ये ।

स्वामिनादिष्टोऽपि पुष्पाणि नानयसि यदानीतानि न वेति स प्रक्ष्यति तदा किं प्रतिवक्ष्यसि ।

अस्माकं मित्रं हिरण्यको नाम मूषकराजो गण्डकीतीरे चित्रवने निवसति सोऽस्माकं पाशांश्छेत्स्यति ।

यदि मे बाणपथमायास्यस्यसंशयं मरिष्यसि ।
सुवृष्टिश्चेदभविष्यत्तदा सुभिक्षमभविष्यत् ।
यदि स धर्ममत्यक्ष्यद्दुःखभाक्समवर्तिष्यत ।

कुसुमपुर एकस्मिन्गृहे शत्रुणा पातितमग्निं यदि कृष्णवर्मा न निरवापयिष्यत्तदा सर्वमेव नगरमग्निरधक्ष्यत् ।

कुम्भकर्णस्य गात्राणि रामो रणे कर्त्स्यतीति केन संभावितम् ।

पुष्करेण भ्रात्रा द्यूते जितो नलो राज्यात्परिभ्रष्टो दमयन्त्या सह वनमियाय । तत्रापि कलिना बहुविधैश्छलैः पीडितः सुप्तां दमयन्तीमुत्सृज्यैकस्मिन्स्थले जगाम । गच्छंश्च महान्तं दावं ददर्श । तन्मध्ये कर्कोटको नाम नाग आसीत् । तं स राजाग्नेर्मध्यादुद्धृत्य कानिचित्पदानि निनाय । दशमे पदे कर्कोटको नलमदशत् । तेन नैषधस्य स्वीयं रूपमन्तरधीयत । आत्मानं विकृतं दृष्ट्वा स राजा विस्मितस्तस्थौ ।

ततः कर्कोटको नागः सान्त्वयन्नलमब्रवीत् ।
मया तेऽन्तर्हितं रूपं न त्वां विद्युर्जना इति ॥
यत्कृते चासि निकृतो दुःखेन महता नल ।
विषेण स मदीयेन त्वयि दुःखं निवत्स्यति ॥

विषेण संवृतैर्गात्रैर्यावत्त्वां न विमोक्ष्यति ।
तावत्त्वयि महाराज दुःखं वै स निवत्स्यति ॥
अनागा येन निकृतस्त्वमनर्हो जनाधिप ।
क्रोधादसूययित्वा तं रक्षा मे भवतः कृता ॥
न ते भयं महावीर दंष्ट्रिभ्यः शत्रुतोऽपि वा ।
ब्रह्मर्षिभ्यश्च भविता मत्प्रसादान्नराधिप ॥
राजन्विषनिमित्ता च न ते पीडा भविष्यति ।
सङ्ग्रामेषु च राजेन्द्र शश्वज्जयमवाप्स्यसि ॥
गच्छ राजन्नितः सूतो बाहुकोऽहमिति ब्रुवन् ।
समीपमृतुपर्णस्य स हि चैवाक्षनैपुणः ॥
अयोध्यां नगरीं रम्यामद्य वै निषधेश्वर ।
स तेऽक्षहृदयं दाता राजाश्वहृदयेन वै ॥
इक्ष्वाकुकुलजः श्रीमान्मित्रं चैव भविष्यति ।
भविष्यसि यदाक्षज्ञः श्रेयसा योक्ष्यसे तदा ॥
समेष्यसि च दारैस्त्वं मा स्म शोके मनः कृथाः* ।
राज्येन तनयाभ्यां च सत्यमेतद्ब्रवीमि ते ॥
स्वं रूपं च यदा द्रष्टुमिच्छेथास्त्वं नराधिप ।
संस्मर्तव्यस्तदा तेऽहं वासश्चेदं निवासयेः ॥

---

* இது कृ தாதுவின் பூதகால முன்னிலை ஒருமை ஆத்மனேபத ரூபம். இதற்குக் கீழ் मा இருத்தலால், இறந்தகால अ கெட்டது (பாடம் 22) விதி 2).

अनेन वाससा च्छन्नः स्वं रूपं प्रतिपत्स्यसे ।
इत्युक्त्वा प्रददौ तस्मै दिव्यं वासोयुगं तदा ॥
एवं नलं च संदिश्य वासो दत्त्वा च कौरव ।
नागराजस्ततो †राजंस्तत्रैवान्तरधीयत ॥

मरिष्यामि विजेष्ये वा हताश्चेत्तनया मम ।
हनिष्यामि रिपूंस्तूर्णं न जीविष्यामि दुःखितः ॥
स्मेष्यन्ते मुनयो देवाः कथयिष्यन्ति चानिशम् ।
दशग्रीवस्य दुर्नीतैर्विनष्टं रक्षसां कुलम् ॥
मधुकर मदिराक्ष्याः शंस तस्याः प्रवृत्तिं
वरतनुरथवासौ नैव दृष्टा त्वया मे ।
यदि सुरभिमवाप्स्यस्तन्मुखोच्छ्वासगन्धं
तव रतिरभविष्यत्पुण्डरीके किमस्मिन् ॥
अकरिष्यदसौ पापमतिनिष्करुणैव सा ।
नाभविष्यमहं तत्र यदि तत्परिपन्थिनी ॥

---

† நளசரிதம் சொல்லப்படும் அரசனைக் குறிக்கிறது.

நான் இன்று நளனைப் பார்க்கா விட்டால் **दृश्** என்னை நெருப்பில் தள்ளிக் கொண்டு (**परित्यज्**) சாவேன் (**मृ**)

அரசன் தன்வருகையின் உத்தேசத்தை எனக்குச் சொல்லுகிறான் இல்லை. நல்லது, முடிவில் நான் அதை அறிவேன் (**ज्ञा**).

சுதேவா, ருதுபர்னனிடம் போய் "தமயந்தி ஒருபுதிய சுயம்வரத்தை நாட்டப் போகிறாள் (**आ** பூ **स्था**) அநேக சிற்றரசர்களும் அரசர்களும் அங்கேபோகிறார்கள். அது நாளைக்கு நடக்கும் (**प्र** பூ **वृत्**) என்று அவனுக்குச் சொல்.

நீ இச்சித்தால், ஒரேநாளில் குண்டினபுரத்துக்குப் போ; ஏனென்றால் சூரியன் உதயமானதும் (**उद्** பூ **इ**) அவள் வேறுகணவனை வரிப்பாள் (**वृ**)

பர்ணாதனுக்கு தமயந்தி மிகுந்த திரவியம் கொடுத்துச் சொன்னதாவது "நளன் எப்போது வருவானோ (**आ** பூ **गम्**) அப்போது உனக்கு அதிகம் கொடுப்பேன் (**दा**); என் பொருட்டு நீ அதிகம் செய்திருக்கிறாய்; வேறு யாரும் அவ்வளவு செய்யார் (**कृ**). ஏனென்றால் இப்பொழுது உன் பிரயத்தனத்தின் பலனாக† நான் சீக்கிரம் என் பதியுடன் கூடப் போகிறேன் (**युज्** செயப்பாட்டு, **इ**, **सं** பூ **गम्**.)

ஓ பாகுகா, நீ என்னை மோசம் செய்யக்கூடாது. இந்த பலஹீனமான குதிரைகள் ஒருநாளில் என்னை எப்படி குண்டினபுரத்திற்குக் கொண்டு போகும் (**वह्**, **नी**)?

---

† **यत्नसामर्थ्यात्** என்று உபயோகிக்கவும்.

நாம் இப்பொழுது நம் குதிரைகளின் மேல் ஏறி (आरुह्) வேகமாய் ஓடுவோம்

பாகுகன் அரசனுக்குச் சொன்னதாவது "இந்த மரத்தினுடைய இலைகள் பழங்களினது தொகையை எனக்குச் சொன்னாய், நல்லது நான் உன் எதிரில் அதை வெட்டுவித்து‡ (शद्, छिद्) இலைகளை எண்ணுவேன்.

நான் உன்னைத் தொடமாட்டேன் (स्पृस्) ஏனென்றால் நீ சண்டாளர்களோடு புசிக்கிறாய்

வசிப்பதற்கு அவன் எப்பொழுது வீடுகட்டத்தொடங்குவானோ (आ प्र रभ्) எனக்குத் தெரியாது

அவ்வீட்டிற்கு வந்தபோது எக்யதத்தன் அவனுக்கு வணங்கி இருந்தால் (प्र-नम्) அவன் இவனைக் கர்வங்கொண்ட ஒரு மிலேச்சனாக மதித்திருக்கமாட்டான் (मन्)

அவன் தன் பகைவனுடைய முன்பில் ரக்ஷிக்கப்படாதவனாய்ப் போயிருந்தால் (गम्), பகைவன் அவனைக் கொன்றிருப்பான் (हन्)

சர்ப்பம் அவனை அப்போது கடித்திருந்து दश् மருந்து கொண்டு வரவும் இங்கே ஒருவரும் இருந்திராவிட்டால் (भू) தேவதத்தன் உண்மையாய் மரித்திருப்பான் (मृ, उप प्र रभ्)

என் ஆசிர்வாதத்தால் நீ இவ்வுலகத்தில் சாம்ராஜ்யத்தை அனுபவித்து (भुज्) உன் குணங்கள் எல்லாவற்றோடும் கூடியுள்ள ஒரு புத்திரனை அடைவாய் (आप्); உன் பிரஜைகளை யெல்லாம் திருப்தி படுத்து.

---

‡ शद् தாதுவின் द् பிறவினையில் त् ஆகும்.

பாகம் II செயப்பாட்டு வினை

முதற் புஸ்தகத்திலும், இங்கு சிலபாடங்களிலும். கூறியுள்ள விதிகளோடு மாணாக்கன் பின்வரும் விதிகளையும் மனப்பாடம் பண்ணவேண்டும்.

1. சார்வதாதுக காலங்களில் தாதுக்களோடு கூட்டப்படும் य பலமற்றது.

2. செயப்பாட்டு य காரத்திற்குப் பூர்வம் பின் கூறப்படும் விகாரங்கள் உண்டாகும்.

(अ) ऋ கர ஈற்று தாதுக்களின் ऋ, रि ஆகிறது உ. ம் कृ, क्रियते.

(आ) சம்யுக்தாக்ஷரத்திற்கு முன் வரும் ऋ காரமும், जागृ, ऋ, தாதுக்களின் ऋ காரமும், குணமாகும் உ. ம். स्मृ, स्मर्यते.

(इ) 14 ஆம் பாடம் 4 ஆம் பாராவில் கூறியவிதி இங்கு பொருந்தும். உ. ம். वच्, उच्यते.

(ई) दा, धा தாதுக்கள், இவற்றின் ரூபங்களைத் தரிக்கும் தாதுக்கள்*, मा, स्था - गै, पा குடி,. सो, हा விடு, இந்த தாதுக்களின் ஈற்று உயிர் य காரத்திற்குப் பூர்வம், ई ஆகிறது உ. ம் दीयते - धीयते.

(उ) ஈற்று इ அல்லது उ நெடில் ஆகிறது. जि - जीयते स्तु - स्तूयते.

(ऊ) ஈற்று ऋ காரம் ईर् என மாறுகிறது. அதற்குப் பூர்வம் प வர்க்கம் அல்லது व् இருப்பின் ऊर् எனமாறுகிறது

---

* दा. 2. க. வெட்டு, दै. 1 க. சுத்த மாக்கு. என்னும் 2 தாதுக்கள் தவிர மற்றவை கொள்ளத்தக்கன.

(ए) मन्थ्, अञ्ज्, போ. शंस्, दंश्, सञ्ज्, रञ्ज्, अञ्ज्, भञ्ज्, स्कन्द्, ग्रन्थ्, स्तम्भ्, बन्ध्, भ्रंश् முதலிய சில தாதுக்களிலுள்ள நாசிகைகள் கெடும்.

3. உயிர் ஈற்று தாதுக்கள், हन्, ग्रह्, दृश् தாதுக்கள், இவைகளினது உயிரை விருத்தியாக்கி*ஆத்மனேபத விகுதிகளைக் கூட்ட முதல் இரண்டாவது எதிர்காலங்கள், சங்கேதப் பொருள், பூதகாலம். ஆசிர்பொருள், முதலியவற்றின் செயப்பாட்டு ரூபங்கள் பிறக்கின்றனவாம். இந்த ரூபங்களில் தாது अनिट् ஆயினும் इ மிகும். आ ஈற்றுதாதுக்களின் முன்னர் இந்த इ காம் यू ஆகிறது.

4. பின் ரூபங்களை விளக்குக.

स्तर्यते, स्तीर्यते—तीर्ये—पूर्ये,—उह्यते--अवसीयते--भाविष्यते घानिष्यते - भविष्यते -- दर्शिष्यते -- द्रक्ष्यते - हारिष्यते - नायिष्यते नेष्यते—स्थास्यते—हरिष्यते—स्थायिष्यते.

5. हृ, हृत्, वप्, यज्, सह्, नह्, रुह्, लिह्, बन्ध्, ग्लै, हा भिद्, वृत्, रुच्, दु, लू, सो, स्तु, रु, शास्, இவற்றின் இரண்டாவது எதிர்கால செயப்பாட்டு ரூபங்களைக் கூறுக.

6. शॄ, वप्, यज्, दॄ, वॄ, कॄ, सृ, स्मृ, व्यच्, இவற்றின் நிகழ் கால இறந்தகால செயப்பாட்டு ரூபங்களைக் கூறுக.

---

* दृश् தாதுவுக்கு மாத்திரம் விருத்தியாகிறதில்லை குணமே ஆகிறது அருக்கணமான नृ. धृ தாதுக்களுக்கு மற்ற விடங்களில் குண விருத்திகள் ஆகாவிட்டாலும் இங்கு விருத்தி ஆகிறது (பாடம் 13) விதி 11)

அகராதி. 15.

अक्ष பு. சொக்கட்டான்
अक्षज्ञ. வி. சொக்கட்டான் ஆடத்தெரிந்த
अक्षनैपुण வி. சொக்கட்டானில் சாமர்த்திய முள்ள
अक्षहृदय ந. சூதாட்டத்தின் ரஹஸ்யம்.
अतिनिष्करुण வி. கருணையற்ற
अनर्ह வி. அபாத்திரமான.
अनागस् வி. குற்றமற்ற
अनिशम् அ. இடைவிடாமல் அடிக்கடி.
अश्वहृदय ந. குதிரை நடத்தும் ரஹஸ்யம்.
असंशयम् அ. சந்தேகமின்றி
असूयय தீங்கு நினை,
इक्ष्वाकु பு. இக்ஷ்வாகு
ईश्वर பு. ஆண்டவன்.
उद्गम பு. ஆரம்பம் உத்பத்தி
कर्कोटक பு. ஓர் சர்ப்பம்
कलि பு. சனியன்
कुण्डिनपुर ந. ஓர் பட்டணம்.
कुम्भकर्ण பு. ராவணன் தம்பி.
कुलज. (**कुल.** ந. குலம்) குலத்தில் உண்டான
कृ नि. பூ. பிழை, தீங்கு செய்.
कृते. அ. பொருட்டு.
गण्डकी. ஸ். ஓர் ஆறு,
गण्डकीतीर. ந. ஆற்றங்கரை.
गात्र ந. அவயவம், உடல்
चित्रवन ந. ஓர் காடு
छल. பு. ந-சூது, கபடம்.
तनय பு. புத்திரன்.
तन्मध्ये (**तद्+मध्ये**) அதற்குள்ளே.
तन्मुखोच्छ्वासगन्ध-பு. (**उच्छ्वास.** பு. மூச்சு. **गन्ध,** வாசனை-) அவள் வாய் மூச்சின் வாசனை.
दंष्ट्रिन् பு. கூரியபல்லுடைய ப்ராணி பாம்பு.
दशम வி. பத்தாவதான.
दाव பு. காட்டுத்தீ, காடு
दिव्य வி. அழகான, சொர்க்கத்திற்குரிய.
दुःखभाज्. வி. துக்கப் படும்.
दुःखित. வி. துன்புற்ற
दुर्नीत ந. கெட்ட செய்கை.
धा - अन्तर् பூ. மறைபடு,

निषधेश्वर. பு. நிஷதகோமான்,
नैपुण्य-ந-சாமர்த்தியம்.
नैषध பு. நளன்,
पद्-रुति பூ. அடை
परिपन्थिन्-வி. தடுக்கிற,
तत्परिपन्थिनी ஸ் அதன் வழியில் நிற்கிற.
परिभ्रष्ट (परि பூ. भ्रंश् இ. செ. பெ. எ. நழுவின. கெட்ட.
पातित (पत् தாதுவின்ணிஜந்த இ. செ. பெ. எ.) எறியப்பட்ட.
पुष्कर பு. ஓர் மனிதன்
बहु विध. வி. அநேகவிதமான
बाण पथ. பு. (पथिन् பு. வழி) பாணத்தின் மார்க்கம்.
बाहुक. பு. நளன் தேர்ப் பாகனை போது வைத்துக் கொண்ட பெயர்.
मूषक. பு. பெருச்சாளி
युग. ந. ஜதை, वासोयुग ந. இரண்டுவஸ்திரம்.
रति ஸ். ஆசை, ப்ரீதி,
वच् प्रति பூ. மறுமொழி கூறு
वस् नि பூ. உடுத்துக் கொள்.
वापय ணிஜந்தம். அணை.
विनष्ट நஷ்டமடைந்த.
शत्रुतस् அ. சத்ருவினின்று
शश्वत् அ. எப்பொழுதும்,
संभावित (सम् பூர்வக भू. தாதுவின் ணிஜந்த இ செ பெ. எ.) கருதின, சாத்தியமாய் அறிந்த.
संस्मर्तव्य வி. ஞாபகத்தில் வைக்கத்தக்க
सुभिक्ष ந. சுபிக்ஷம்.
सूत. பு. தேர்ப்பாகன்.
स्वकीय வி. தன்னுடைய
हरिद्वार ந. ஒரு க்ஷேத்திரம்
हिमाचल பு. பனிமலை.
हिरण्यक. பு. ஓர் எலி.

அற்பன். தாழ்ந்தவன் कापुरुष பு.
அனுக்ரஹம் आशिस्. ஸ்.
உண்டாக்கு-கட்டு. मा-निर् பூ
எண்—கணக்கு. संख्या ஸ்.
கருத்து उद्देश பு. प्रयोजन ந.
கருவம் கொண்ட अवलिप्त வி.
காக்கப்படாத अरक्षित வி.

சர்வவல்லமை **साम्राज्य** ந. **पारमेष्ठ्य** ந.
த்ருப்திசெய் **रञ्ज्** **अनु** பூர்வகம்.
நேராக-**समक्षम्, प्रत्यक्षम्.** அ.
பர்ணாதன் **पर्णाद** பு.
முடிவு **उदर्क** பு. **अवसान** ந.
முடிவில் **उदर्के** [**परिणाम** பு.
மோசம் செய் **वञ्च्** 10 க.
வரவு, பேட்டி **आगमन** ந.
சுதேவன் **सुदेव.** பு.

பாடம் 16.

சிலவிசேஷசப்தங்களுக்கு வேற்றுமை ரூபங்கள் ;

முதல் புஸ்தகம் 25 ஆம் பாடத்தில் கூறியுள்ள வேற்றுமை உருபுகள், நினைவுகூரத்தக்கன.

1. சில பெயர்ச்சொற்களின் சிறப்பான வேற்றுமை ரூபங்களை மட்டில் இங்கு கவனிப்போம். சந்திவிதியைக் கவனித்து வேற்றுமை உருபுகளைக் கூட்ட மற்ற ரூபங்கள் பிறக்கும். தனியாய்க் கூறினால் தவிர விளி வேற்றுமையின் ஒருமை ரூபம் எழுவாய் வேற்றுமையினதைப் போன்றதேயாம்.

2. **विश्वपा, शंखध्मा,** முதலான **आ** கார ஈற்று வினை ஈற்றுப் பெயர்களின் ஈறு, இரண்டாம் வேற்றுமை பன்மை தொடங்கி உயிர் முதல் உருபுகள் வரின் கெடும். உம்.

1. வே.	**विश्वपा**	**विश्वपौ**	**विश्वपाः**
2. வே.	**विश्वपाम्**	**विश्वपौ**	**विश्वपः**

3. **पति** சப்தத்தினுடைய முதல் இரண்டாம் வேற்றுமை ரூபங்களும், ஆறும் வேற்றுமை பன்மை ரூபமும், விளி வேற்றுமை ஒருமை ரூபமும், **हरि** சப்தத்தினுடைப்

வைகளைப் போல் உண்டாகின்றன. ஐந்து, ஆறு, எழாம் வேற்றுமைகளின் ஒருமை ரூபங்கள் முறையே **पत्युः,—त्युः, त्यौ**, என்பவைகளே.

4. **सखि** சப்தத்தின் முதல் ஐந்துரூபங்களாவன, **सखा,-यौ—यः,—यम्—यौ**. 2. வே. பன்மை **सखीन्**. ஐந்து, ஆறு, எழு ஒருமைகளும் ஆறும் வேற்றுமைப் பன்மையும், முறையே **सख्युः सख्युः—सख्यौ सखीनाम्** என்பவைகளாம். 8 வே ஒருமை **सखे**.

5. **श्री, धी, भू,** முதலான பெயர்ச் சொற்களும் **भ्रू, स्त्री**-பெயர்ச் சொற்களும், உயிர் முதல் உருபுகள் வரின் ஈற்று குறில் அல்லது நெடில், **इ, उ,** முறையே **इय्. उव्.** என ஆகின்றன. **स्त्री** சப்தம், **नदी** சப்தத்தைப் போல வேற்றுமைப்படும், **श्री, धी, भ्रू,** முதலான ஸ்த்ரிலிங்கச் சொற்கள் நான்கு, ஐந்து, ஆறு, எழாம் வேற்றுமை ஒருமை களிலும் ஆறும் வேற்றுமைப் பன்மையிலும், **नदी** சப்தத்தைப் போல், வேற்றுமைப் படினும் படும். **स्त्री** என்பதின் 2. வே. ஒ. **स्त्रीम् स्त्रियम्**, பன்மை. **स्त्रीः. स्त्रियः**, 8 வே. ஒ. **स्त्रि**.

6. **धी, श्री,** போன்ற **ई** கார ஈற்று ஸ்த்ரீலிங்க தாதுப் பெயர்கள், **तरी, तन्त्री, लक्ष्मी,** ஆகிய இவைகளின் முன் எழுவாய் ஒருமை **स्**. கெடாது.

	ஒ.	இ.	ப.
1 வே	स्त्री	स्त्रियौ	स्त्रियः
2 வே	स्त्रियम्-स्त्रीम्	स्त्रियौ	स्त्रियः-स्त्रीः
3 வே	स्त्रिया	स्त्रीभ्याम्	स्त्रीभिः

4 வே	स्त्रियै	स्त्रीभ्याम्	स्त्रीभ्यः
5 வே	स्त्रियाः	स्त्रीभ्याम्	स्त्रीभ्यः
6 வே	स्त्रियाः	स्त्रियोः	स्त्रीणाम्
7 வே	स्त्रियाम्	स्त्रियोः	स्त्रीषु.
8 வே	स्त्रि		

ஶ்ரீ श्रीः

1 வே	श्रीः	श्रियौ	श्रियः
2 வே	श्रियम्	श्रियौ	श्रियः
3 வே	श्रिया	श्रीभ्याम्	श्रीभिः
4 வே	श्रिये-श्रियै	श्रीभ्याम्	श्रीभ्यः
5 வே	श्रियः श्रियाः	श्रीभ्याम्	श्रीभ्यः
6 வே	श्रियः श्रियाः	श्रियोः	श्रियाम् श्रीणाम्
7 வே	श्रियि-श्रियाम्		
8 வே	श्रीः.		

भ्रू

1 வே	भ्रूः	भ्रुवौ	भ्रुवः
6 வே	भ्रुवः-भ्रुवाः	भ्रुवोः	भ्रुवाम् भ्रूणाम्
8 வே	भ्रूः		

7. (अ) ஓர் தாதுப்பெயரின் ஈற்று குறில் நெடில், इ. उ. என்பவைகளுக்குப் பூர்வம், ஸம்யுக்த மெய் இராமல் தாது சம்பந்தமான உபசர்க்கமாயினும், விரிக்கின் எழுவாய்

அல்லாத வேற்றுமையை உடைய பெயராயினும், பூர்வத்தில் இருப்பின் அத்தகைய பெயரின் ஈறு **इ, उ,** முறையே **य्, व्,** ஆகின்றன. உ. ம். **ग्रामणीः,—ण्यौ—ण्यः ण्यम्; प्रधीः,—ध्यौ—ध्यः. उन्नीः—न्यौ-न्यः. नी** ஈற்று **ग्रामणी** போன்ற பெயர்களின் ஏழாம் வேற்றுமை ஒருமை ரூபம் **आम्** விகுதியைக் கூட்ட சித்திக்கிறது உ. ம். **ग्रामण्याम्**—புருஷனுக்குரிய தொழிலை உணர்த்தும், **ग्रामणी, सेनानी,** முதலிய பெயர்ச்சொற்கள் ஸ்த்ரீலிங்க பெயர்ச்சொற்களின் விசேஷணங்களாகவிருனும் புல்லிங்க சப்தங்களைப் போலவே வேற்றுமைப்படும். முற்கூறியபடி **य्, व्,** எனத்திரியும் **ई. ऊ.** ஈற்று தாதுப் பெயர்கள் ஸ்த்ரீலிங்கத்தில் **नदी, वधू,** சப்தங்களைப் போல வேற்றுமைப் படும். **ई** கார ஈற்று தாதுப்பெயரின் ஏழுவாய் ஒருமை ரூபத்திற்கு,மேல் 6-வது விதியைப்பார்க்க

प्रधी ஸ்.

4 வே	**प्रध्यै**	**प्रधीभ्याम्**	**प्रधीभ्यः**
5 வே	**प्रध्याः**	**प्रधीभ्याम्**	**प्रधीभ्यः**
6 வே	**प्रध्याः**	**प्रध्योः**	**प्रधीनाम्**

ஸ்திரீ லிங்கமாகிற **पुनर्भू.** சப்தமும், இவ்வாறே வேற்றுமைப் படும்.

(ஆ) விலக்குகள்—**सुधी,** யும், **भू** ஈற்று சப்தங்களும். உ-ம். **सुधीः—धियौ—धियः स्वयंभूः—भुवौ—भुवः ई, ऊ** க்கள் **इय् उव्** களாக மாறும் இந்த சப்தங்களும் மற்றவைகளும், ஸ்திரீலிங்கத்தில் **श्री** சப்தத்தைப்போல வேற்றுமைப்படும். மேல் 5-ஆம் விதியைப்பார்க்க—

(ஓ) ப்ரதிவிலக்குகள். वर्षाभू, पुनर्भू—சப்தங்கள் அபவாதத்திற்கு அபவாதங்களாம். அதாவது ஊ ஆனது व् ஆகின்றது உ. ம். वर्षाभ्वौ.

8. முதல் ஐந்து ரூபங்களில் गो, द्यो, சப்தங்களின் ஈற்று ओ காரம் औ ஆகிறது. உ.ம். गौः—गावौ—गावः. இரண்டாம் வேற்றுமை ஒருமை ரூபங்கள் गाम्, द्याम्, பன்மைகள். गाः—द्याः. ஐந்து ஆறும் வேற்றுமை ஒருமைகள் गोः द्योः என்பவைகளாம். ओ ஈற்று சப்தங்களெல்லாம் இவ்வாறே.

9. नौ, ग्लौ, சப்தங்கள் பொது விதிப்படி வேற்றுமைப் படும்.

10. रै சப்தம் மெய்முதல் உருபுகள் வரின் रा எனத் திரியும். உ.ம். राः—रायौ. 3. வே. राया. राभ्याम्. राभिः.

11. மூன்றும் வேற்றுமை ஒருமை தொடங்கி உயிர் முதல் உருபுகள் வரின் अस्थि, दधि, सक्थि, अक्षि, சப்தங்களை अस्थन्, दधन्, सक्थन्, अक्षन्, என பாவித்து अन् ஈற்று சப்தங்களைப் போல வேற்றுமைப் படுத்த வேண்டியது. முதல் இரண்டு வேற்றுமை களிலோ वारि சப்தத்தைப் போல வேற்றுமைப் படும்.

1, 2, வே. अस्थि,—अस्थिनी—अस्थीनि

3 வே अस्थ्ना—अस्थिभ्याम्, अस्थिभिः

அநேக தாதுக்கள் யாதொரு விகுதிகளோடுங் கூடாமலே பெயர்ச் சொற்களாகின்றன.

12. ஓர் தாதுவின். ஈற்று ह् இன்ன இன்ன மெய் வரும்போது இன்ன இன்ன விகாரம் அடையுமென்று 9

14, பாடங்களில் கூறப்பட்டது. உ.தாரணமாக. தாதுப் பெயராகிய—**लिह्**. என்பதை எடுத்துக் கொள்ளுவோம் முதல் வே, **स्**—கெட பக் 69. வி. 1. படி. ह्—ढ्—ஆகிறது. **भ्याम्** முதலான உருபுகள் வரின் அது ड् ஆகிறது. (பக் 72-VI)

ஆகவே 1 வே **लिट्-लिड्** **लिहौ** **लिहः**
3 வே **लिहा** **लिड्भ्याम्** **लिड्भिः**

दुह्—**स्** கெட பக் 72-V படி **दुघ्** ஆகிறது அதேபாடம் VII விதிப்படி. **धुघ्** என ஆகி பாடம் 10, II விதிப்படி **धुक्**—**धुग्**—எனவாம். **भ्याम्** முதலிய உருபுகள் வரின் ஒன்பதாம் பாடம் 5 விதிப்படி. **दुघ्+भ्याम्** என நிற்க, பிறகு

13. ஒன்பதாம் பாடம் 7 ஆம் விதியில் கூறியவிகாரம் மெய் முதல் உருபுகள் வரின் நேர்கிறது. இவ்விதியாலும் 9 ஆம் பாடம் 6 வது விதியாலும். **धुग्भ्याम्**—முதலியன சித்திக்கின்றன. 7. வே. ப. **धुक्षु**—.

14. **अनडुह्** என்பதின் முதல் ஐந்து ரூபங்களாவன **अनड्वान्**—**ड्वाहौ**—-**हः**—**हम्**—**हौ** 8 வே. ஒருமை **अनड्वन्**. மெய் முதல் உருபுகள் வரின் ஈற்று **ह्**. ஆனது **द्** ஆகும் உ. ம். **अनडुद्भ्याम् अनडुद्भिः**—

15. **दिव्** சப்தத்தின் எழுவாய் ஒருமை **द्यौः**. மெய் முதல் உருபுகள்வரின் அது **द्यु** ஆகிறது. உ. ம். **द्युभ्याम्**.

16. **वृत्रहन्** போன்ற **हन्** ஈற்றுப்பெயர்களும் **अर्यमन्**, **पूषन्** சப்தங்களும் **अन्** ஈற்று சப்தங்களைப் போல வேற்றுமைப்படுகின்றன. ஆனால் எழுவாய் ஒருமையில் மாத்திரம் அவைகளின் ஈற்றயல் **अ** நீளும். **अ** கரம் கெடாதபோது

वृत्रहन्—என்பதின் - **न्** ஆனது **ण्** ஆகிறது உ. ம். **वृत्रहा-हणौ -हण**ः. 1 வே, **वृत्रघ्ना—हभ्याम्—हाभिः**. 3 வே.

अ கெட்டு **ह्**—**घ्**. ஆனதற்கு 9 ஆம் பாடம் 7. வி. 2. **इ** பார்க்க.

17. இரண்டாம் வேற்றுமைபன்மை துடங்கி உயிர் முதல் உருபுகள் வரின் **श्वन् युवन् मघवन्** என்னும். பெயர்களின் **व** கரம் **उ** எனத்திரியும், உ. ம். **शुनः यूनः मघोनः** 2. வே. ப; மற்றபடி இவைகள் **अन्** ஈற்றுப் பெயர்ச்சொற்களைப்போல் பொதுவிதிப்படி வேற்றுமைப்படும்.

18. **पथिन्** சப்தத்தின் முதல் ஐந்து ரூபங்களாவன. **पन्थाः— पन्था नौः—नः—नम्--नौ**. உயிர் முதல் உருபுகள் வரின் ஈற்று **इन्** கெடும். மற்றபடி **इन्** ஈற்று சப்தங்களைப் போலவே பொது விதிப்படி வேற்றுமைப்படும். உ. ம். 2. வே. ப. **पथः** 3. வே. **पथा-थिभ्याम्—थिभिः**. 8 வே. ஒ. **पन्थाः**.

19. **मथिन्** சப்தமும், இவ்வாறே. இதற்கும் **ऋभुक्षिन्** என்பதற்கும் உள்ள விதயாசமாவது. முதல் ஐந்து ரூபங்களில் நாசிகை மிகுகிறதில்லை. உ. ம். **ऋभुक्षाः—क्षाणौ—क्षाणः**. 1 வே; **ऋभुक्षः**. 2. வே ப; **ऋभुक्षा**. 3. வே. ஒ.

20. **परिव्राज्**, சப்தத்தின் **ज्** ஆனது 9ஆம் பாடம் 9ஆம் விதியை அனுசரிக்கிறது. எழுவாய். ஒருமை. **परिव्राज्—परिव्राष्**. (**स्**) கெடுகிறது—**परिव्राट्—ड्**. (10ம் பாடம் 2வது விதி) 3 வே. இ. **परिव्राज्+भ्याम्—परिव्राष्+भ्याम्—परिव्राड्भ्याम्** (பாடம் 9. விதி 6) இவ்வாறே **विश्** இன் எழுவாய் ஒருமையும், அதாவது பாடம் 9 விதி 9 படி.

கெட்டு विप् ஆகி பாடம் 10 விதி 2படி विट् அல்லது विड् ஆகிறது. 3வே இருமை विश्—विष्—विड्भ्याम्—இவ் வாறே.

देवेज् (देव+यज्), निश्, विश्वसृज्, राज्, முதலியவைகளுக்கு ரூபம் சொல்லுக :—

21. प्राच्. प्रत्यच्, उदच्, अवाच्, संयच्, तिर्यच्, சப்தங்களின் ஈற்று மெய்க்குப் பூர்வம் முதல் ஐந்து ரூபங்களில் ஓர் நாசிகை மிகுகிறது. எழுவாய் ஒருமைகள் ஆவன. प्राङ्, प्रत्यङ्, उदङ्. இரண்டாம் வேற்றுமைப் பன்மைத் தொடங்கி உயிர் முதல் உருபுகள் வரினும், நபும்ஸகலிங்க முதல் இரண்டாம் வேற்றுமை ई வரினும், प्रत्य,—उद,—संय,—तिर्य,—என்பவைகள் முறையே प्रती, उदी, समी, तिरश्, என ஆகின்றன. உதாரணம் பு. 2. வே. பன்மை प्रतीचः, उदीचः, समीचः, तिरश्चः இவைகளின் ஸ்திரீலிங்க ரூபங்கள், இம்மாதிரி திரிந்த ப்ராதிபதிகங்களோடு ई காரத்தைக் கூட்ட உண்டாகின்றன. உ.ம். प्राची—प्रतीची முதலியனவாம்.

புல்லிங்கம்.

1 வே	तिर्यङ्	तिर्यञ्चौ	तिर्यञ्चः.
2 வே	तिर्यञ्चम्	तिर्यञ्चौ	तिरश्चः
3 வே	तिरश्चा	तिर्यग्भ्याम्	तिर्यग्भिः

நபும்ஸகலிங்கம் 1, 2. வே. तिर्यक्—ग्-तिरश्ची-तिर्यञ्चि,

22. स्रज्, तादृश्, दिश्, दृश्, சப்தங்களின் ஈறு வன்கண மெய்வரின் क् ஆகவும், மென்கண மெய்வரின் ग् ஆகவும் திரியும். தனித்து நிற்பின் இவ்விரண்டில் ஒன்றாகத் திரியும். உ. ம். எழுவாய் ஒருமை. स्रक्—ग्—3. வே. இருமை स्रग्भ्याम् - 7 வே. பன்மை. स्रक्षु.

23. 9 ஆம் பாடம் 9 ஆம் விதியின் 7 ஆம். பிரிவில் கூறப்பட்டுள்ள தாதுக்களின் நிகழ்கால பெயரெச்சங்களும் 3 ஆம் கண தாதுக்களின் நிகழ்கால பெயரெச்சங்களும் புல்லிங்க முதல் ஐந்து ரூபங்களில் தங்கள் ஈற்றிற்கு அயலில் **न्**. மிகைபெருவாம். நபும்சகலிங்கத்தில் 1. 2. வே பன்மைகளில் **न्** மிகினும் மிகும். நபும்சகலிங்க .1 2. வேற்றுமை இருமை ரூபங்களும் ஸ்திரீலிங்க அங்கமும், **ई** காரத்தைக் கூட்ட உண்டாகின்றன. **भृ** வின் நி. பெ. எ. **बिभ्रत्.**

புல்லிங்கம்.

1 வே	बिभ्रत्	बिभ्रतौ	बिभ्रतः
2 வே	बिभ्रतम्	बिभ्रतौ	बिभ्रतः

நபும்சகலிங்கம்

1. 2. வே	बिभ्रत्	बिभ्रती	बिभ्रति-बिभ्रन्ति

ஸ்த்ரீலிங்கம் **बिभ्रती–.**

24. இரண்டாம் கணத்தைச் சேர்ந்த **आ** ஈற்றுதாதுக்களின் நிகழ்கால பெயரெச்சங்களுக்கு 6-ம் கண தாதுக்களின் பெயரெச்சங்களுக்குப் போலவே, ஸ்த்ரீலிங்க **ई** காரத்திற்குப் பூர்வத்திலும், நபும்சக 1. 2. வே. இருமை **ई** காரத்திற்குப் பூர்வத்திலும், **न्** மிகினும் மிகும். உ. ம். **यात्,--याती-** அல்லது **यान्ती**--நபும்சக 1. 2. வே. இ. ஸ்.

25. **पुंस्** சப்தத்தின் முதல் ஐந்து ரூபங்களாவன **पुमान्,—मांसौ—मांसः, मांसम्—मांसौ.** 8 வே. ஒ. **पुमन्—,** மெய்முதல் உருபுகள் வரின் ஈற்று **स्** கெடும்.

26. गिर्, पुर्, धुर् முதலான र् ஈற்றுப்பெயர்ச் சொற்கள் आशिस्, என்பவற்றிற்கு முன் மெய் முதல் உருபு வரினும், யாதொன்றும் வராவிடினும், ஈற்றிற்கயல் நீளுகிறது. आशिस् என்பதின் ஈறு, உயிர் முதல் உருபுவரின் ष् ஆகும். 7. வே: பன்மையில்--பின்வரும் விதி அமையும்.

1. सु க்கும் அதற்குப் பூர்வம் உள்ள உயிருக்கும் இடையில் அநுஸ்வாரமாயினும், விசர்க்கமாயினும், श्, ष्, स्, ஆயினும் இருப்பினும், அந்த स्. ष् ஆகும். உ ம்.
आशिस्+सु—आशीः—षु அல்லது आशीष्षु

1 வே.	गीः	गिरौ	गिरः
2 வே.	गिरम्	गिरौ	गिरः
3 வே.	गिरा	गीर्भ्याम्.	गीर्भिः.

27. अप् சப்தம் நித்திய பன்மையாம். பு. 1 வே. आपः. அதன் प् ஆனது भ् முதல் உருபுகள் வரின் द् ஆகிறது உ.ம். 3 வே. अद्भिः

28. अहन् சப்தத்தினுடைய ஈற்று न् எழுவாய் ஒருமையில் र् ஆகவும், மற்றமெய் முதல் உருபுகள் வரின், விஸர்க்கமாகவும், மாறுகிறது. 1.2. வே अहः--अह्नी—अहनी-अहानि, 3. வே. अह्ना—अहोभ्याम्—अहोभिः
अहर्भाति என்னும் வாக்கியத்தில் अहर् என்பது 1. வே. ஒருமை.

29. पूर्व, पर, अवर, दक्षिण, उत्तर, अपर, अधर, स्व, சப்தங்களும் (காலப்பொருளையும், இடப்பொருளையும், உணர்த்தும்போது,) உள்ளாடை, உள், என்னும் பொருளில் வரும்

अन्तर. சப்தமும் ஸர்வநாமசப்தங்களைப்போல் வேற்றுமைப் படும். எழுவாய் பன்மையிலும், ஐந்தாம் வேற்றுமை எழாம்வேற்றுமை ஒருமையிலும், அவைகள் अ கா ஈற்றுப் பெயர்களைப் போல் விகற்பமாய் வேற்றுமைப் படும் உ.ம். பு 1. வே ப. पूर्वे—पूर्वाः 5 வே. ஒ. पूर्वात्—அல்லது पूर्वस्मात्—7: வே. ஒ. पूर्वे அல்லது पूर्वस्मिन्.

30. ஸர்வநாம சப்தங்களும், அவைகளைப்போல் வேற்றுமைப் படுகின்றனவும், ஆகிய பின்வரும் பத்து சொற்களும், நபும்சகலிங்க 1. 2. வே. ஒருமையில் त् அல்லது द्. ஐக்கூட்டிக்கொள்ளுகின்றன—अन्य-, अन्यतर. कतर-,कतम,-यतर, यतम,—ततर., ततम, एकतम.--इतर, உ.ம., अन्यत्--द्कतरत्—द्.

31. चरम । अल्प, अर्ध, कतिपय, नेम, என்பவைகளின் புல்லிங்க எழுவாய் பன்மைரூபம் புல்லிங்க ஸர்வநாமசப்தங்களின் ரூபத்தைப் போல் ஆயினும், ஆகும். नेम என்பது ஸர்வநாமசப்தம்.

32. पपी, ययी. முதலான ई ஈற்றுப் புல்லிங்கப் பெயர்ச் சொற்களோடு म्, न्, என்பவைகள் கூட முறையே இரண்டாம் வே. ஒருமை, பன்மைரூபங்கள் உண்டாகின்றன.

33. क्रोष्टु, என்பது क्रोष्टृ என்பதைப் போல் வேற்றுமைப் படுகிறது. முதலைந்து ரூபங்களில் அவசியமாகவும், மூன்றும் வேற்றுமை ஒருமை துடங்கி உயிர் முதல் உருபுகள் வரின் விற்கபமாயும், அவ்வாறு வேற்றுமைப் படுகிறது. ஆனால், 6வதுவே. பன்மையில் மாத்திரம் क्रोष्टूनाम् என ஆகிறது

8 வே. ஒ. क्रोष्टो. மற்றபடி उ கா ஈற்று புல்லிங்கப் பெயர் களைப் போல் வேற்றுமைப் படுகிறது.

34. जरा, निर्जर, என்பவைகள், உயிர்முதல் உருபுகள் வரின் जरस् निर्जरस् எனத்திரியினும் திரியும். மற்றப்படி முதல் சப்தம். आ ஈற்று ஸ்த்ரீலிங்கப் பெயர்ச்சொற்களைப் போலவும், வேற்றுமைப் படுகிறது. உ.ம். जरा—जरसौ அல்லது जरे முதலியன

35. अर्वन् சப்தம் எழுவாய் விளி ஒருமையில் தவிர மற்ற விடங்களில் वत् ஈற்றுப்பெயர்களைப் போல் வேற்றுமைப்படும். எதிர் மறை விகுதியாகிற अन् ஒடு கூடும்போது அது आत्मन् சப்தத்தைப்போல் நடக்கும்.

36. उशनस् என்பது चन्द्रमस् போன்ற अस्, ஈற்றுப் பெயர்களைப் போல் வேற்றுமைப் படுகிறது. ஆனல் 1 வே. 8. வே. ஒருமைகளில் மாத்திரம் வித்தியாசப்படுகிறது. 1. வே ஒ. उशना—8 வே. ஒருமை उशनन्-उशन அல்லது उशनः.

37. இரண்டாம் வேற்றுமை பன்மை துடங்கி உயிர் முதல் உருபுகள் வரின் சிலபெயர்ச் சொற்களின் ஈற்று वाह् ஆனது ऊह् ஆகிறது. இதிலுள்ள ऊ தனக்கு பூர்வத்திலுள்ள अ அல்லது आ ஒடு கூடி औ ஆகிறது. உ.ம், विश्ववाह् என்பதின் 2 வே ப. विश्वौहः லிह् என்பதில் போல் ह् ஆனது ढ् ஆகிறது. ஆகவே 1 வே ஒ. विश्ववाड्—ट्, 3 வே. இரு विश्ववाड्भ्याम्.

38. மெய்முதல் உருபுகள் வரின் तुरासाह् என்பதிலுள்ள स्, ष् ஆகிறது.

39. दोषन् பு. ந, असन् ந. दत् பு. पद् பு. नस् ஸ், मास् பு हृद् ந. मांस् (मान्स्) ந. पृत् ஸ் स्नु பு. ந. शकन् ந. उदन् ந. आसन्, ந. निशू ஸ் என்பவைகளுக்கு முதல் ஐந்து ரூபங்களில்லை. மற்ற வேற்றுமைகளில் பொது விதிப்படி வேற்றுமைப் படுகின்றன. மெய்முதல் உருபுகள் வரின் मास्, मांस् சப்தங்களின் ஈற்று स् கெடும். सु வுக்குப்பூர்வம் मास् இன் ஈறுகெடுகிறதில்லை.

यदा महान्वैयाकरणः पाणिनिः समजायत तदा व्याकरणविषये प्राचां कानिचिन्मतानि प्रतीचां मतेभ्यो भिन्नान्यासन् ।

पूर्वेषां संप्रदायमनुसृत्य ग्रन्थारम्भे देवतां स्तौमि ।

विधवायाः पुनरुद्वाहः सशास्त्र इत्येके* शास्त्रविरुद्ध इत्यन्ये कलौ प्रतिषिद्ध इत्यपरे वदन्ति ।

विवाहविधावर्यमणं पूषणं चाधिकृत्य मन्त्रान्पठन्ति ।

अपराधं विना पत्युर्नारी तस्मै प्रकुप्यति ।

प्रजापीडनजो वह्नी राज्ञः श्रियं कुलं प्राणांश्च दहति ।

யஸ्मिञ्छकटे सोमो †राजानीयते तस्य धुर्यन्यतरोऽनड्वान्युक्तः स्यादन्यतरो विमुक्तोऽथ राजानमुपावहरेयुः ।

यूनां बुद्धिः शास्त्रैः संस्क्रियते ।

पत्या परित्यक्ता विधवा वा यान्यं पतिं विन्दते सा पुनर्भूर्भवति ।

---

* பாடம் 17, பாரா 4 பார்க்க.

† சோமக்கொடியை ராஜா என்பது மரபு. उ पा व ह रे युः வினைக்கு ऋ त्वि जः தோன்றா எழுவாய்.

दिवि यथा संख्यातीतास्तारकास्तथैव दाशरथौ रामे गुणाः।

तस्याश्चार्वङ्ग्याः स्त्रिया लावण्यं पश्यन्तो जना अक्ष्णां फलं प्रापुः।

इन्द्रियं वा एतदस्मिँल्लोके यद्दधि। यद्दध्नाभिषिञ्चतीन्द्रियमेवा‡स्मिंस्त* द्धाति।

मधुराभिर्गीर्भिः साधुं सान्त्वयामास गोविन्दः। स साधुश्च तमाशीर्भिरनुगृह्येष्टं प्रदेशं जगाम।

‖असृना रक्षः संसृजतात्।

एकः शब्दः सम्यग्ज्ञातः सम्यक्प्रयुक्तश्च स्वर्गे लोके कामधुग्भवतीति वैयाकरणानां मतम्।

पुण्येऽहनि पुरोधास्तं राज्येऽभिषिषेच मन्त्रं चेमं पपाठ।

याभिरिन्द्रमभ्यषिञ्चत्प्रजापतिः सोमं राजानं वरुणं यमं मनुं ताभिरद्भिरभिषिञ्चामि त्वामहं राज्ञां त्वमधिराजो भवेह।

देवासुरा वा एषु लोकेषु संयेतिरे। त एतस्यां दिशि येतिरे तांस्ततोऽसुरा अजयन्। ते दक्षिणस्यां दिशि येतिरे तांस्ततोऽसुरा अजयन्। ते प्रतीच्यां दिशि येतिरे तांस्ततोऽसुरा अजयन्। त उदीच्यां दिशि येतिरे तांस्ततोऽसुरा अजयन्।

---

‡ ஜலம் அல்லது தயிரால் தெளிக்கப் படுபவனைக் குறிக்கிறது

* तद् = ஆகையால்

‖ யாகத்தில் கொல்லப்பட்ட பலியினது இரத்தம் பூதங்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது: இச்சைப்பொருளில், ஏவல் முன்னிலை அல்லது படர்க்கை ஒருமை ரூபம் तात् விகுதி கூடுவதாலும் பிறக்கும். இவ்விகுதி பலமற்றது.

आदित्यचन्द्रावनिलोऽनलश्च
द्यौर्भूमिरापो हृदयं यमश्च ।
अहश्च रात्रिश्च उभे च संध्ये
धर्मोऽपि जानाति नरस्य वृत्तम् ॥

अवश्यं नश्वरे देहे दुर्दमे च यमे द्विषि ।
हास्यं नास्याद्विनिर्याति यत्पुंसामिदमद्भुतम् ॥

सत्यं संसृतिगर्तेयं दुःखैः पूर्णा निरन्तरम् ।
यतस्तद्व्यतिरेकेण नान्यत्किंचिदिहाप्यते ॥

अनित्ये प्रियसंवासे संसारे चक्रवद्गतौ ।
पथि संगतमेवैतद्भ्राता माता पिता सखा ॥

हृदि विद्ध इवात्यर्थं यया संतप्यते जनः ।
पीडितोऽपि हि मेधावी न तां वाचमुदीरयेत् ॥

तस्य पृथ्वी प्रसूतेऽर्थं धर्ममर्थः प्रसूयते ।
प्रसौति विजयं धर्मः स च प्रसवति श्रियम् ॥

गर्हते न तथा श्वानं चाण्डालं च न गर्हति ।
गर्हयत्याहवे भग्नं यथासौ क्षत्रियं नरम् ॥

हते भर्तरि वैक्लव्यात्क्लिन्दन्ति तदरिस्त्रियः ।
अजस्रैरश्रुभिस्तासां क्लिद्यन्ति नयनानि च ॥

ददात्यसौ धनं भूरि ब्राह्मणेभ्यो दिनेदिने ।
ददते ब्राह्मणास्तस्मै संतुष्टा नित्यमाशिषः ॥

असौ स्वप्नायमानोऽपि कत्थते नात्मनो गुणान् ।
कथयन्ति जना एव तस्य तानद्भुतान् भुवि ॥

वृश्चिकानां भुजङ्गानां दुर्जनानां च वेधसा ।
विभज्य नियतं न्यस्तं विषं पुच्छे मुखे हृदि ॥

चन्दनैश्चर्चितेव द्यौर्दिशः काशैरिव श्रिताः ।
क्षीरेण क्षालितेवोर्वी शर्वरीशे विराजति ॥

यथामिषं जले मत्स्यैर्भक्ष्यते श्वापदैर्भुवि ।
आकाशे पक्षिभिश्चैव तथा सर्वत्र वित्तवान् ॥

नक्रः स्वस्थानमासाद्य गजेन्द्रमपि कर्षति ।
स एव प्रच्युतः स्थानाच्छुनापि परिभूयते ॥

बुद्धिमान्पुरुषो जह्याच्छिन्नां नावमिवाम्भसि ।
अप्रवक्तारमाचार्यमनधीयानमृत्विजम् ॥

जाड्यं धियो हरति सिञ्चति वाचि सत्यं
मानोन्नतिं दिशति पापमपाकरोति ।
चेतः प्रसादयति दिक्षु तनोति कीर्तिं
सत्संगतिः कथय किं न करोति पुंसाम् ॥

मानुषाणां* प्रमाणं स्याद्भुक्तिर्वै दशवार्षिकी ।
विहंगानां तिरश्चां च यावदेव समाश्रयः ॥
कृष्णसारे ददच्चक्षुस्त्वयि चाधिज्यकार्मुके ।
मृगानुसारिणं साक्षात्पश्यामीव पिनाकिनम् † ॥
नाधर्मश्चरितो लोके सद्यः फलति गौरिव ।
शनैरावर्तमानस्तु कर्तुर्मूलानि कृन्तति ॥

———

பாதனுடைய பட்டாபிஷேக காலத்தில் அவன் பிராமணர்களுக்குப் பசுக்களை நூற்றுக்கணக்காகக் கொடுத்தான். திர்க்க தமஸ் அவைகளைக் கொடுக்கிற ददत् அவனைப் பார்த்தார்.

பூர்வ पूर्व காலத்தில் பிராமணர்கள் பசுவின் गो மாமிசத்தையும் ஆட்டின் மாமிசத்தையும் தின்றார்கள்.

வடக்கு उदञ्च् ஜனங்கள் அடிமைத்தனத்தை மனிதத் தன்மைக்குஎலாததென நினைத்து தெற்கு अवाञ्च् ஜனங்களுடன் அதை நிர்மூலமாக்கப் போர்செய்தார்கள்.

உசனஸ் அசுரரின் குரு ; பிரகஸ்பதி தேவர்களின் குரு. எவைகளுக்கு அவ்விருவரும் கீர்த்திபெற்ற நூலாசாரியர்களோ அந்த ராஜ நீதிகிரந்தங்கள் இருக்கின்றன. அவர்

* மனிதர், பிராணிகள் விஷயமான உரிமைக்கு வேண்டிய அனுபோககாலத்தை வரையறுக்கிறது இச்செய்யுள்

† மானைத் துரத்திப்போகும் துஷ்யந்தனை நோக்கி அவன் சாரதி கூறியது,

கள் மலையைத்தோண்ட ஆரம்பித்து அநேகநாட்களால் (**अहन्**) அதை முடித்தார்கள்.

கிராமத் தலைவனை **ग्रामणी** சேனைக்கு தானியம் கொடுப்பாயா என்று சேனாபதி கேட்டான்.

சித்ரகூடத்தின் சமீபத்திலுள்ள ஆசிரமம் அருகில் வசித்த சந்நியாசிகளால் (**परिव्राज्**) கட்டப்பட்டது.

ஸ்திரிகள் **स्त्री** குழந்தைகளைக் காப்பாற்ற வேண்டும், புருஷர்கள் (**पुंस्**) உழைப்பினால் பணம் சம்பாதிக்கவேண்டும்.

திலீபனுடைய குதிரை இந்திரனால் **मघवन** அபகரிக்கப்பட்டது.

ஆதியில் ஜலங்கள் **अप्** மாத்திரம் இருந்தன; இந்த ஜலங்களின்மேல் சுவயம் பூவாகிய **स्वयंभू** பிரமன் தோன்றினான். இந்த எல்லாப்பொருள்களும் அந்த பிரமனால் படைக்கப்பட்டன. அவன் ஒருகண் **अक्षि** குருடு.

குந்தக் கொடியினுடைய புஷ்பங்களிலுள்ள தேன் வண்டுகளால் **मधुलिह्** குடிக்கப்பட்டது.

விக்கிரகங்கள் யானைகளினுடைய எலும்புகளால் **अस्थि** செய்யப்படுகின்றன.

சத்தியத்தினுடைய வழியில் **पथिन्** எவன் நடக்கிறானோ அவன் சம்பத்தைபடைகிறான்.

கிரீஸ் தேசத்தில் நாய் **श्वन्** தலைகள் என்று சொல்லப்பட்ட இரண்டு மலைகள் இருக்கின்றன.

ஏழைகளுக்கு திரவியம் கொடுக்கும்படி உன்கணவனால் **पति** நீ கட்டளை யிடப்பட்டிருக்கிறாய். அவன் சிநேகிதன் **सखि** காசிக்குப் போனபடியால் அவன் இங்கே தனிமையாய் வசிக்கிறான்.

அர்யமனுடைய பெயர் ஜெண்டு தர்ம நூல்களில் காணப்படுகிறது. இப்புத்தகங்களில் ஒன்றை **एकतम** எனக்குக் கொடு.

வேதங்களை ஒப்பிக்கிற பிராமணர்கள் மழைகாலத்தில் கத்துகிற தவளைகள் **वर्षाभू** போலிருக்கிறார்கள்.

அகராதி 16.

अक्षि ந. கண்.
अजस्र வி. தொடர்ச்சியான.
अत्यर्थम् அ. அதிகமாய்.
अद्भुत வி. ஆச்சரியமான.
अधर வி. கீழான.
अधर्म பு. தீச்செயல்.
अनडुह् பு. எருது.
अनल பு. நெருப்பு.
अनिल பு. காற்று.
अप् ஸ். (நித்தியபஹுவசனம்) நீர்.
अपर ஸ. பிற. வேறு.
अप्रवक्तृ பு. பேசாதவன்.
अर्यमन् ந. ஓர் பித்ருதேவதை.
अर्वन् பு. குதிரை.
अवर ஸ. பிந்திய. தாழ்ந்த.
अवश्यम् அ. அவசியமாய்,
अवाच् வி. தெற்கு சம்பந்தமான.
असन् ந. உதிரம்.
असृज् ந. உதிரம்.
अहन् ந. பகல்.
आमिष பு. ந. ஊன். மாம்சம்.
आशिस् ஸ். ஆசீர்வாதம்.
आसन् ந. வாய்.
आस्य ந. வாய்.
आहव பு. சண்டை,
इन्द्रिय ந. வீர்யம். சக்தி, பொறி.
ईर् 1. க. ப. 10. க. उद्, प्र சொல், பேசு.
उत्तर ஸ. மேலான, பின்பாகமான.
उदच् வி. வடக்கு சம்பந்தமான.
उदन् ந. நீர்.
उन्नति ஸ். மேன்மை. உயர்வு.
उर्वी ஸ். பூமீ.
उशनस् பு. அசுரகுரு, சுக்கிரர்.
ऋभुक्षिन् பு. இந்திரன்.
कपाल பு. ந. மண்டையோடு.
कामदुह् வி. இஷ்டத்தைப் பூர்த்தி செய்கிற.
कार्मुक ந வில். अधिज्य பூ. பு. வில்லை உடையவன்.
काश பு. ந. ஓர்வகைப்பூ.
कुल ந. குலம், வம்சம்.

कृ, अप+आ பூ. நீக்கு, அகற்று, अधि பூ. குறி. अधिकृत्य அ. குறித்து, सम् * பூ. அலங்கரி.

कृष्णसार பு. ஓர் மான்.

क्लिद् 4. க. ப. ஈரமாகு.

क्लिन्द् 1 க. ப. துக்கி, மறுகு.

क्षीर ந. பால்.

गर्ह् 1. க. ப. 10 க, இழிவாய் நினை நிந்தி.

गिर् ஸ். வாக்கு.

गृह् 1 க. ஆ. இழிவாய் நினை.

गो பு. எருது, ஸ். பசு. வாக்கு பூமி.

ग्रामणी பு. க்ராமாதிகாரன்.

ग्लौ பு. சந்திரன்.

चक्रवद्गति வி. (चक्रवत् சக்ரம் போன்ற.) சக்கிரகதியை உடைய.

चन्दन ந. சந்தனம்.

चरित (चर् இ. செ. பெ. எ.) ஆசரிக்கப்பட்ட.

चर्चित. (चर्च् இ. செ. பெ. எ,) பூசப்பட்ட.

चाण्डाल பு. பறையன்.

चार्वङ्गी ஸ். அழகானஸ்த்ரீ.

चेतस् ந. மனது.

जन् सं. பூ. உண்டாகு, ஓங்கு.

जाड्य ந. தடித்தனம்.

तन्त्री ஸ். வீணை.

तदरिस्त्री ஸ். அவன் பகைவன் மனைவி.

तद्व्यतिरेक பு. அதன் பிரிவு.

तप् 4. க. ஆ. सं. பூ. துன்பமடை,

तरी ஸ். தெப்பம், படகு.

तादृश् வி. அதைப்போன்ற. அ. அப்படி.

तिर्यच् பு. தாழ்ந்தப்ராணி. வி. குறுக்கான.

तुरासाह् பு. இந்திரன்.

त्विष् ஸ். ப்ரகாசம்.

दत् பு. பல்.

ददत् दा. நி. பெ.எ. கொடுக்கிற

दक्षिण. ஸ. வி. தெற்கு சம்பந்தமான.

दधि ந. தயிர்.

दाशरथि பு. தசரதன் மகன்.

---

* सम् பூர்வகமாயின் कृ. தாதுக்குப் பூர்வம் स् மிகும்.

दिव् ஸ். பகல் வானம்.
दिश् ஸ். திசை.
दुर्दम வி. அடக்கமுடியாத.
दृश् ஸ். பார்வை. கண்.
दैवज्ञ வி. பூசாரி, தேவனைப் பூசிக்கிறவன்.
दोषन् பு. ந. புயம்.
द्यो ஸ். சுவர்க்கம், வானம்.
धी ஸ். புத்தி.
धुर ஸ். நுகத்தடி நுகம்.
नक्र பு. முதலை.
नश्वर வி. அழியக்கூடிய,
नस् ஸ். மூக்கு.
नियतम् அ. உண்மையாய்.
निरन्तरम् அ. இடைவிடாமல்.
निर्जर பு. தேவன்.
निर्दय வி. தயையற்ற.
निश् ஸ். இரவு,
पठ् 1 க. ப. படி ஒப்பி.
पति பு. கணவன், எஜமான்.
पथिन् பு. பாதை. வழி.
पद् பு. பாதம், அடி,
पपी பு. சூரியன் ரக்ஷகன்.
पर ஸ. வேறு, மற்ற.
परित्यक्त (परि பூ. त्यज இ. செ. பெ. எ.) துறந்த நீக்கின.
परिव्राज् பு. துறவி,
पिनाकिन् பு. சிவன்.
पुंस् பு. மனிதன்.
पुनर्भू ஸ். புனர் விவாகமடைந்த ஸ்திரீ.
पुर् ஸ். புரீ.
पुरोधस् பு. புரோகிதன்,
पूर्ण. पृ செ. பெ. எ. நிறைந்த.
पूर्व ஸ. கிழக்குச் சம்பந்தமான.
पृत् ஸ். சேனை.
प्रच्युत. प्र பூ च्यु இ. செ. பெ. எ. நழுவின.
प्रजापीडनज வி. ப்ரஜைகளைப் பீடித்தலினின்றும் உண்டான.
प्रतिषिद्ध (प्रति பூ. सिध् இன். இ. செ. பெ, எ.) விலக்கப்பட்ட.
प्रत्यच् வி. மேற்கு சம்பந்தமான.
प्रधी வி. கூரிய புத்தியுள்ள.
प्रयुक्त प्र பூ. युज् இன். இ. செ, பெ. எ. ப்ரயோகம் பண்ணப்பட்ட.
प्राच् வி. கிழக்குசம்பந்தமான.

प्रियसंवास பு. ப்ரியரின்கூட்டுறவு.

फल् 1 க. பலன் கொடு.

भग्न, (भञ्ज् தாதுவின் இ. செ. பெ. எ.) ஒடிந்த முதுகு காட்டின.

भज्, वि பூ. பிரி, பாகம் பண்ணு.

भुजङ्ग பு. பாம்பு.

भुक्ति ஸ். உடமை. போகம்,

भू ஸ். பூமி.

भू परि பூ நிந்தி.

भ्रू. ஸ். புருவம்.

मघवन् பு. இந்திரன்.

मथिन् பு. மத்து.

मधुलिह् பு. கருவண்டு.

मांस् (मान् स्) ந मांस ந மாம்சம்.

मानोन्नति ஸ். (मान கௌரவம்) மிகுந்த கௌரவம்.

मास् பு. மாதம்.

मृगानुसारिन् வி. மான் பின் செல்லும்.

यत्, सं பூ. போராடு.

यम பு. எமன்.

ययी பு. வழி.

या, वि+निस् பூ. போ, புறப்படு.

राज् 1 க உ. वि. பூ. ப்ரகாசி.

राज् பு. அரசன்
வி. ப்ரக. சிக்கிற.

रै பு. செல்வம், ஐசுவரியம்.

लावण्य ந. அழகு.

वर्षाभू. பு. தவளை.

वह्नि பு. நெருப்பு.

वित्तवत् வி. பணமுள்ள.

विद्ध (व्यध् இ-செ-பெ.) காயம் அடைந்த.

विश् பு. வைசியன், ஸ. ப்ரஜைகள்.

विश्वपा பு. உலகரக்ஷகன்.

विश्ववाह् பு. உலகத்தைத்தாங்குவோன்.

विश्वसृज् பு. உலகத்தைப்படைப்போன்.

वृत् आ பூ. திரும்பு.

वृत्रहन् பு. இந்திரன்.

वृश्चिक பு. தேள்.

वैक्लव्य ந. துன்பம், வேதனை.

वैय्याकरण பு. வியாகரணம் அறிந்தவன்.

व्याकरण ந. இலக்கணம்.

शकट பு. ந. வண்டி.

शकन् ந. சாணம்.

शंखध्मा பு. சங்கூதுவோன்.

शनैस् அ. மெதுவாய்.

शर्वरीश பு. (शर्वरी ஸ். இரவு.) இரவுக்கதிபதி சந்திரன்.

श्री ஸ். சம்பத்து லச்குமி.

श्वन् பு. நாய்.

श्वापद् பு. ஓர் மிருகம்.

सखी பு. தோழன்.

संख्यातीत வி. (संख्या ஸ். எண் अतीत வி. கடந்த அளவு கடந்த.

सन्तुष्ट [सम्+तुष धாதுவின் இ-செ-பெ-எ.] த்ருப்தி அடைந்த,

संप्रदाय பு. வழக்கம் பத்ததி,

संसृतिगर्ता ஸ். (संसृति ஸ். சம்சாரம் गर्ता ஸ. பள்ளம் குழி (சம்சாரக்குழி)

सत्संगति ஸ். சாதுசங்கம்.

सद् आ. பூ. 1 க. ப. அணுகு.

सद् प्र பூ. (பிறவினையில் த்ருப்தி செய்.

सद्यस् அ. உடனே.

सम्यच् வி. நல்ல.

संम्राज् பு. பெரிய அரசன்.

साक्षात् அ. கண்கூடாக.

सु. 1. க. 2. க. ப. प्र. பூ. பெறு ஈனு.

सू. 2. க. 4. க. ஆ. உண்டாக்கு.

सृज्—सं. பூ இணை கூட்டு.

स्त्री ஸ. ஸத்ரீ மனைவி.

स्नु பு. ந. உச்சி சிகரம்.

स्वप्नाय ஆ. சுவப்பனத்திலிரு கனவு காண்.

स्वयंभू வி. தானே உண்டான.

आस्य ந. சிரிப்பு நகை.

ह, उप+अव பூ. கொண்டுபோ.

அடிமைத்தனம் दास्य ந.

உண்மை ऋत பு.

கட்டு, உண்டாக்கு निर् பூ. मा 3 க.

கத்து (தவளைப்போல்) रट् आ பூ.1. க. ப.

கீர்த்தி பெற்ற अभिमत, प्रसिद्ध

குருடான अन्ध வி.

கூப்பிடு अभि ப்ூ. धा. கூப்பிடப்பட்ட अभिहित.
சம்பாதி अर्ज् 1, 10, க. उप. ப்ூ.
தர்ம நூல் धर्मग्रन्थ. பு.
தானியம் धान्य. ந.
தீர்க்கதமஸ् दीर्घतमस् பு. ஓர் ரிஷி.
தோண்டு खन् उद् ப்ூ.
நூற்றுக்கணக்காய் शतशः.
போஷி, வளர், वृध्, वर्धय सम् ப்ூ. पोषणम्—भरणम् कृ.
மனிதத் தன்மைக்கு இயலாத मानवानर्ह. வி.
முதல் अग्र. ந. आदि. பு.
மழை वर्षा. ஸ். (பன்மை.)
ராஜநீதி नीति शास्त्र. ந.

பாடம் 17.

எண்ணுப் பெயர்கள்.

1. பின் வருபவைகள், 1 முதல் 20 ஈறான, வடமொழி யெண்ணுப் பெயர்களாம் :—

१	एक	ஒன்று	११	एकादशन्	பதினொன்று
२	द्वि	இரண்டு	१२	द्वादशन्	பன்னிரண்டு
३	त्रि	மூன்று	१३	त्रयोदशन्	பதின்மூன்று
४	चतुर्	நான்கு	१४	चतुर्दशन्	பதினான்கு
५	पञ्चन्	ஐந்து	१५	पञ्चदशन्	பதினைந்து
६	षष्	ஆறு	१६	षोडशन्	பதினாறு
७	सप्तन्	ஏழு	१७	सप्तदशन्	பதினேழு
८	अष्टन्	எட்டு	१८	अष्टादशन्	பதினெட்டு
९	नवन्	ஒன்பது	१९	नवदशन् / एकोनविंशत्	பத்தொன்பது
१०	दशन्	பத்து			
			२०	विंशति	இருபது.

नवदशन् வரையிலும் உள்ள இந்த எண்ணுப் பெயர் களை விசேஷணங்களாகக் கருதலாம். அதாவது, அவைகள் தங்கள் விசேஷியபதங்களின் வசன வேற்றுமைகளை யேற்கும். முதல் நான்கு பெயர்களும் விசேஷியத்தின் லிங்கத்தையும் ஏற்கும்.

2. **विंशति**	இருபது	**षष्टि**	அறுபது
त्रिंशत्	முப்பது	**सप्तति**	எழுபது
चत्वारिंशत्	நாற்பது	**अशीति**	எண்பது
पञ्चाशत्	ஐம்பது	**नवति**	தொண்ணூறு

இவைகளைப் பெயர்ச்சொற்களாகக் கருதலாம். இவைகளின் விசேஷ்யங்கள் எந்த லிங்கத்தனவாகிலும், இவைகளெல்லாம் ஸ்த்ரீலிங்கப்பெயர்களே. பன்மை பெயர்ச்சொல்லுகளோடு இவைகள் ஒருமையில் வரும். உ. ம். **विंशति ब्राह्मणाः** இருபது ப்ராஹ்மணர்கள். மற்றப் பெயர்களுக்குப் போல இவைகளுக்கும் இருமை, பன்மைகள் உண்டு. ஆனால் இந்த வசனங்களில் ப்ரயோகிக்கையில் வாக்கிய (ரசனை) அமைப்பு மாறுபடும். உ. ம். **ब्राह्मणानां विंशती** ஈ ிருபது ப்ராஹ்மணர்கள். **ब्राह्मणानां विंशतयः**. அனேக இருபது ப்ராஹ்மணர்கள். ஒருமையிலும் இவ்வாறு வரும். **ब्राह्मणानां विंशतिः**

3. மேல் 2 வது பாராவில் கூறிய யாதாவது தொடர்பான இரண்டு எண்களுக்கு இடையே உள்ள எண்ணை உண்டாக்க குறைந்த எண்ணிற்குப் பூர்வம் **एक** முதல் **नवन्** வரையுள்ள எண்களைக் கூட்டவேண்டியது. ஆனால் **नवन्** எண்ணைக் கூட்டுவதற்குப் பதிலாக அவ்விரண்டில் உயர்ந்த எண்ணிற்குப்

பூர்வம் **एकोन** என்பதைக் கூட்டுவது வழக்கமாம்(**एक+ऊन** = ஒன்று குறைய). இந்தத் தொடர்மொழிகளை உண்டாக்கும் போது ஈற்று **न्** சாதாரணமாய் கெடும். **द्वि**. என்பது **द्वा** எனவும், **त्रि**. என்பது **त्रयः** எனவும், **अष्टन्** என்பது **अष्टा**. எனவும், ஆகின்றன. ஆனால் **चत्वारिंशत्, पंचाशत्, षष्टि, सप्तति, नवति** என்பவைகளோடு கூடும்போது இங்கு கூறிய ரூபாந்தரங்கள் விகற்பமாம். **अशीति** என்பதோடு இவ்விகாரமே நிகழாது, முந்தியபாராவில் கூறிய விதிகளை இந்த எண்களும் அநுசரிக்கும். **शत** நூறு, என்பது நபும்சகலிங்கப் பெயர்.

३१	एकत्रिंशत्	முப்பத்தொன்று
३२	द्वात्रिंशत्	முப்பத்திரண்டு
३३	त्रयस्त्रिंशत्	முப்பத்துமூன்று
३४	चतुस्त्रिंशत्	முப்பத்துநான்கு
३५	पञ्चत्रिंशत्	முப்பத்தைந்து
३६	* षट्त्रिंशत्	முப்பத்தாறு
३७	सप्तत्रिंशत्	முப்பத்தேழு
३८	अष्टात्रिंशत्	முப்பத்தெட்டு
३९	नवत्रिंशत्, एकोनचत्वारिंशत्	முப்பத்தொன்பது
४२	द्विचत्वारिंशत्, द्वाचत्वारिंशत्	நாற்பத்திரண்டு

---

* இங்கு **त्रिंशत्** இன் முதல் **त्** தனக்கினமான **ट** வர்க்க எழுத்தாக மாறுகிறதில்லை. ஏனெனின், ஓர் பதத்தினீற்று **ट** வர்க்க மெய்முன் வரும் **त** வர்க்கமெய்கள் **ट** வர்க்கமெய்யாக மாறாது. உ.ம். **षट्ते षट्सन्तः**.

४३	त्रिचत्वारिंशत् त्रयश्चत्वारिंशत्	நாற்பத்துமூன்று
४८	अष्टचत्वारिंशत् अष्टाचत्वारिंशत्	நாற்பத்து எட்டு
८२	द्व्यशीति	எண்பத்திரண்டு
८३	त्र्यशीति	எண்பத்து மூன்று.

"வேற்றுமை ரூபகாரணம்"

புல்லிங்கம்.

4. एक என்பது சர்வநாம சப்தத்தைப் போல் வேற்றுமைப்படும். ஜனம், என்னும் பொருளில் வரும்போது இருமை, பன்மைகளை யேற்கும், द्वि என்பதற்கு இருமை மாத்திரம் உண்டு. அது வேற்றுமைப் படும்போது द्व. அதாவது अ ஈற்று சப்தமாகத்திரிகிறது. முதல் இரண்டாம் வேற்றுமை द्वौ. 3, 4, 5, வே. द्वाभ्याम्—6, 7, வே. द्वयोः. त्रि முதலான விசேஷணசப்தங்கள் பன்மையிலேயே வேற்றுமைப்படும். त्रि என்பது इ ஈற்று புல்லிங்க சப்தம்போல் வேற்றுமைப்படும். 6 வது வேற்றுமை ரூபம் மாத்திரம் சிறப்பானது. அதாவது त्रयाणाम्. चतुर् என்பதின் 1.வே.चत्वारः 6, 7. வே. चतुर्णाम् चतुर्षु. மற்றவைகள் பொது விதிப்படி ஆம். மற்ற விசேஷண எண்களுக்கு முன்முதலிரண்டாம் வேற்றுமை உருபுகள்கெடும். உயிர்முதல் உருபுகள்வரின் ஈற்று अन्, आन् ஆகிறது. மெய் முதல் உருபுகள்வரின் न् கெடும் உ.ம்.

1. 2. வே.	पञ्च	षट् அல்லது षड्	अष्ट-अष्टौ
3. வே.	पञ्चभिः	षड्भिः	अष्टभिः-अष्टाभिः
4. 5. வே.	पञ्चभ्यः	षड्भ्यः	अष्टभ्यः-अष्टाभ्यः

6. வே. पञ्चानाम् षण्णाम् अष्टानाम्
7. வே. पञ्चसु षट्सु अष्टसु-अष्टासु.

कति என்பதும் இவ்வாறே வேற்றுமைப்படும். कति = எவ்வளவு.

ஸ்த்ரீலிங்கம்.

5. एका, द्वा, என்பன, सर्वा சப்தத்தைப்போல் வேற்றுமைப்படுகின்றன. त्रि चतुर् என்பவைகளின் ஸ்த்ரீலிங்கரூபங்கள் तिसृ-चतसृ. என்பவைகளாம். இவைகளின் ரூபகரணம் பின்வருமாறு.

1. 2. வே.	तिस्रः	चतस्रः
3. வே.	तिसृभिः	चतसृभिः
4. 5. வே.	तिसृभ्यः	चतसृभ्यः
6 வே.	तिसृणाम्	चतसृणाम्
7. வே.	तिसृषु	चतसृषु.

மற்ற விசேஷணசப்தங்களின் ஸ்த்ரீலிங்கரூபங்கள் புல்லிங்கரூபங்களைப்போலவேயாம்.

நபும்சகலிங்கம்.

6. 1. 2. வே. एकम् द्वे, त्रीणि, चत्वारि.

மற்ற விசேஷண சங்கியாபதங்களின் நபும்சகலிங்க ரூபங்கள் புல்லிங்கரூபங்களைப்போலவேயாம்.

7. एक, द्वि, त्रि, चतुर्, षष्, என்பவைகளுக்கு சரியான க்ரமவாசக எண்கள் முறையே प्रथम, द्वितीय, तृतीय, चतुर्थ, षष्ठ, என்பவைகளாம். प्रथम என்பதற்குப்பதிலாக अग्रिम-आदिम என்பவைகளும், चतुर्थ என்பதற்குப் பதிலாக तुर्य तुरीय, என்பவைகளும், வழங்குகின்றன. दशन् வரையிலுமுள்ள

மற்ற எண்ணுப் பெயர்களின் ஈற்று **न्** ஐக் கெடுத்து **म** கரத்தைக் கூட்டுவதாலும், **दशन्** க்கு மேல் **नवदशन्** வரையிலுள்ள எண்களின் ஈற்று **न्** ஐமட்டில் கெடுப்பதாலும், அவ்வவற்றின் க்ரம வாசக எண்கள் பிறக்கின்றன உ. ம். **पञ्चमः एकादशः.**

8. **विंशति** முதலான எண்ணுப் பெயர்களினின்றும், இவற்றினோடு கூடிப்பிறந்த தொடர்மொழி எண்களினின்றும் க்ரமவாசக எண்களை உண்டாக்க அவற்றோடு **तम** விகுதியைக் கூட்டவேண்டும் உ. ம். **विंशतितमः एकविंशतितमः त्रिंशत्तमः एकत्रिंशत्तमः.** இன்னொருவழியாகவும் இங்கு சொன்ன எண்களினின்று க்ரமவாசக எண்கள் பிறக்கின்றன அதாவது **विंशति** சப்தத்தின் **ति** யையும், மற்றவற்றின் ஈற்று மெய்யையும் கெடுக்கவேண்டும். ஈற்றில் உயிர் இருக்குமாயில் அவ்வுயிர் **अ** ஆகிறது. ஆனால் ஸாமாசிக எண்ணுப் பெயர்களில் மாத்திரம் முதல் வழியே பொருந்தும். உ, ம். **विंशः एकविंशः. त्रिंशः एकत्रिंशः. षष्टितमः. एकषष्टः एकषष्टितमः शततमः**

9. **प्रथम, अग्रिम, आदिम, द्वितीय, तृतीय, तुर्य, तुरीय,** என்பவைகளோடு **आ** வைக்கூட்ட அவைகள் ஸ்த்ரீலிங்கமாகின்றன. மற்றவைகளின் ஈற்று **अ** காரத்தை **ई** ஆக்க அவை ஸ்த்ரீலிங்கமாகின்றன. உ. ம். **प्रथमा, द्वितीया, चतुर्थी, पञ्चमी, एकविंशी, एकविंशतितमी.**

10. **प्रथम** பு—1. வே. பன்மை **प्रथमे** அல்லது **प्रथमाः**
द्वितीय तृतीय, என்பவற்றிற்கும், **द्वितीया तृतीया,** என்பவற்றிற்கும் 4, 5, 6, 7. வே. ஒருமைகள், **अ आ.** ஈற்று சர்வநாம சப்தங்களுடைய ஒருமைகளைப்போலும், வரும். உ. ம். **द्वितीयस्मै द्वितीयाय.**

11. குறித்தகால இடைவரையைக் காட்டும், அதாவது தரம், தடவை, எனப் பொருள்படும், வினை உரிச்சொற்களும் இந்த எண்ணுப்பெயர்களினின்று, பிறக்கின்றன. அதற்கு द्वि, त्रि, चतुर्, என்பவைகளோடு स् விகுதியையும் மற்றவற்றோடு कृत्वस् விகுதியையும், கூட்டவும். कृत्वस् விகுதிக்குப் பூர்வம், ஈற்று न् கெடும். एक என்பதற்கு सकृत् என்பதாம் द्विः இருதரம் त्रिः மூன்றுதடவை चतुः நான்கு தரம் पञ्चकृत्वः ஐந்து தரம்; பிறவும் இவ்வாறே.

12. அவ்வளவுஎன்னும் அளவுப்பொருளைக்காட்ட यत्, तद्, एतद्, என்பவைகளோடு वत् விகுதியையும், इदम्-किम्. என்பவைகளோடு यत् விகுதியையும், கூட்டவும். கூட்டும் போது முந்திய மூன்றும் या-ता-एता எனவும், பிந்திய இரண்டும், इ-कि, எனவும் திரிகின்றன. உ. ம். तावत् அவ்வளவு 1. வே. ஒருமை பு. तावान्.

पञ्चाशते ब्राह्मणेभ्यः प्रत्यहं कृष्णवर्मान्नं ददाति ।
गुरोः परिचर्यां कुर्वतस्तस्य द्विचत्वारिंशदहानि व्यतीयुः ।
चतस्रो विद्याश्चतुष्षष्टिं कलाश्च चन्द्रापीडोऽशिक्षत ।
चत्वारि शृङ्गा* त्रयोऽस्य पादा द्वे शीर्षे सप्त हस्तासो1ऽस्य2 ।
श्रावणस्य कृष्णपक्षेऽष्टम्यां तिथौ देवकी कृष्णं सुषुवे ।
त्रिः सप्तकृत्वः परशुरामः पृथिवीमक्षत्रियामकरोत् ।

---

* शृङ्ग (ந) சப்தத்தின் எழுவாய்ப் பன்மை (வைதீகபிரயோகம்.

1 हस्त (பு). ,, ,,

2 பவித்ரமான அக்நி உண்டாக்கப்படும்போது இதைக் கூறுவதுண்டு.

सप्तदश सामिधेनीरनुब्रूयात् ।

ता एताः सप्तर्चोऽन्वाह*। तासां त्रिः प्रथमामन्वाह त्रिरुत्तमां ता एकादश संपद्यन्ते ।

त्रयस्त्रिंशद्वै देवा अष्टौ वसव एकादश रुद्रा द्वादशादित्याःप्रजापतिश्च वषट्कारश्च।

1 शतमनूच्यमायुष्कामस्य । शतायुर्वै पुरुष आयुष्येवै 2तद्धाति । त्रीणि च शतानि च षष्टिश्चानूच्यानि यज्ञकामस्य । त्रीणि च वै शतानि षष्टिश्च संवत्सरस्याहानि । तावान्संवत्सरः संवत्सरः प्रजापतिः प्रजापतिर्यज्ञः । उपैनं यज्ञो नमति यस्यैवं विद्वांस्त्रीणि च शतानि च षष्टिं चान्वाह । सप्त च शतानि विंशतिश्चानूच्यानि प्रजापशुकामस्य । सप्त च वै शतानि विंशतिश्च संवत्सरस्याहोरात्राः ।

संविभाजयति श्रीमान् स वित्तेन द्विजोत्तमान् ।
धर्मषष्ठांशभागेन तेऽपि संविभजन्ति तम् ॥
गर्भाष्टमेऽब्दे कुर्वीत ब्राह्मणस्योपनायनम् ।
गर्भादेकादशे राज्ञो गर्भात्तु द्वादशे विशः ॥
त्रिराचामेदपः पूर्वं द्विः प्रमृज्यात्ततो मुखम् ।
खानि चैव स्पृशेदद्भिरात्मानं शिर एव च ॥
जीवन्तोऽपि मृताः पञ्च व्यासेन परिकीर्तिताः ।

---

* இதன் எழுவாய் होता தொக்கியுளது. ஓர் கிரியையில் ஹோதா கூறும் பத்தியங்களைக் குறிக்கிறது.

1. அக்நிஷ்டோம யாகத்தில் ப்ராதரநுவாகமென்று ஓர் அங்கமுண்டு, அதில் யாகம் செய்வோர்கள் அநேக மந்திரங்களை ஓதுவார்கள் அவைகளின் சங்கியை இந்த வாக்கியத்தில் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது.

2. तद् = तस्मात्.

दरिद्रो व्याधितो मूर्खः प्रवासी नित्यसेवकः ॥
अनारम्भो हि कार्याणां प्रथमं बुद्धिलक्षणम् ।
प्रारब्धस्यान्तगमनं द्वितीयं बुद्धिलक्षणम् ॥
नष्टे मृते प्रव्रजिते क्लीबे च पतिते पतौ ।
पञ्चस्वापत्सु नारीणां पतिरन्यो विधीयते ॥
तिस्रः कोट्योऽर्धकोटी च यानि लोमानि मानवे ।
तावत्कालं वसेत्स्वर्गं भर्तारं यानुगच्छति ॥

——

மாதத்தின் இருபத்தேழாம் நாளில் பண்டிதர்களின் சபை கூடியது.

அந்த சமயத்தில் தொண்ணூற்றொன்பது மனிதர்கள் பரீக்ஷிக்கப்பட்டார்கள், அவர்களில் நாற்பத்துநான்குபேர் நல்ல இலக்கணம் உணர்ந்தவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள்.

பதினெண்புராணங்களும், இருபத்துநான்கு ஸ்மிருதிகளும் இருக்கின்றன என்று பண்டிதர் கூறுகிறார்கள்.

ஆதியில், ரிக்வேதம், யஜுர்வேதம், சாமவேதம் என மூன்று வேதங்கள் இருந்தன, பிறகு நான்கு உண்டாயின,

இப்பொழுது யஜுர்வேதத்திற்கு இரண்டு முக்கிய சாகைகள் இருக்கின்றன.

மனுதர்மநூல் பன்னிரண்டு சர்க்கங்களில் உள்ளது. ஏழாவதில் அரசர்களுடைய தர்மங்கள் கணக்கிடப்பட்டிருக்கின்றன.

அசுவனியின் சுக்லபக்ஷத்து தசமியில் தெக்காணத்

திலுள்ள ஜனங்கள் சமீவிருக்ஷத்தின் இலைகளை பொன் என்று ஒருவருக்கொருவர் கொடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள்.

சத்துருக்களெல்லாம் பஞ்சபாண்டவர்களால் கொல்லப் பட்டார்கள்.

இராமன் இராவணனுடைய பத்து தலைகளையும் வெட்டினான், நான்கு வித்தைகளிலும் ஆறுசாஸ்திரங்களிலும் அறுபத்து நான்கு கலைகளிலும் அவன் தேர்ச்சியடைந்தான்.

புறப்பட்டுப் போகும்படி நான் அவனுக்கு மூன்று தரம் சொன்னேன். அவன் அப்படிச்செய்யாதபோது நான் அவனுக்கு உதைக் கொடுத்தேன்.

எண்திக்குகளுக்கும் எட்டு பாலர்கள் இருக்கின்றார்களென்று இந்துக்கள் நம்புகிறார்கள்.

மஹாபாரதத்தின் பதினெண்பருவங்களில் மூன்றாவது சிரேஷ்டமானது. ஏனென்றால் அதில் அநேக இன்பமான கதைகள் உள.

நாற்பத்திரண்டுநாள் இந்த மருந்தைக்கொள்ளும்படி வைத்தியர் என்னைக் கட்டளையிட்டிருக்கிறார்.

ரகுவம்சத்தில் பதினேழு சர்க்கங்களையும், குமாரசம்பவத்தில் ஏழுசர்க்கங்களையும், ஒன்பது நாடகங்களையும், பதஞ்சலியின் மஹாபாஷியத்தில் எண்பத்தாறு பக்கங்களையும். படித்திருக்கிறேன்.

———

அகராதி 17.

अक्षत्रिय வி. க்ஷத்ரியனல்லாத.

अनारंभ பு. ஆரம்பியாமை.

अनूच्य வி. சொல்லத்தக்க.

अन्तगमन ந. முடிவுவரைக்கும் செல்லுதல்.

अन्वाह—(अनु+आह.) அவன் ஒப்பிக்கிறான்.

अब्द பு. வருஷம்.

अर्धकोटी ஸ். (**अर्ध** ந. அரை **कोटी** ஸ். கோடி) அரை கோடி

अहोरात्र பு. பகலும், இரவும்.

आयुष्काम பு. ஆயுளை விரும்புவோன்.

इष्यति பூ. போ. கட.

उत्तम வி. ச்ரேஷ்டமான, கடைசியான.

उपनायन
उपनयन ந. பூணூல் கல்யாணம்.

कला ஸ். வித்தை.

कार्य ந. காரியம். கடமை.

कृष्ण பு. கிருஷ்ணன்.

कृष्णपक्ष பு. க்ருஷ்ணபக்ஷம்.

कृष्णवर्मन् பு. ஓர் மனிதன்.

क्लीब பு. ந. வீரியமற்ற.

ख. ந. சரீரத்வாரங்கள், இந்திரியங்கள்

गर्भाष्टम வி. (**गर्भ** பு. கரு **अष्टम** எட்டாவது) கருதரித்து 8 மாசமான

चन्द्रापीड பு. ஓர் சிற்றரசன்.

चम् 1. க. ப. **आ**. பூ. ஆசமனம் பண்.

तावत्कालं அ. அவ்வளவு காலம்

देवकी ஸ். தேவகீ.

द्विजोत्तम பு. ப்ராஹ்மணசிரேஷ்டன்.

धर्मषष्ठांशभाग பு. புண்யத்தில் ஆறில் ஒரு பங்கு.

पतित வி. பாபியான, தவறின

पद् 4. க. ஆ. **सम्** பூ. ஆகு சம்பவி.

परिचर्या ஸ். பணிவிடை.

प्रजापति பு. பிரமன்.

प्रजापशुकाम (प्रजा ஸ். சந்ததி

पशु. பு. பசு. **काम** பு. இச்சை, புத்ரபசுக்களைவிரும்புவோன்.

प्रवासिन् பு. ப்ரயாணி.

प्रव्रजित (**प्रव्रज्** இ-செ-பெ-எ.) துறவியான.

बुद्धिलक्षण ந. (**बुद्धि** ஸ். புத்தி **लक्षण** ந. அடையாளம்) புத்தியின் அறிகுறி.

भज् सम्+वि பூ. பங்குகொடு.

भाज् 10. க. **सम्+वि**. பூ. பங்குகொடு.

मृज् प्र பூ. கழுவு.

लोमन् ந. மயிர்.

वषट्कार பு. அக்கினியில் ஆகுதியைக்கொடுக்கும்போது வஷட் என்று சொல்லல்.

विद्या ஸ். வித்தை.

विद्वस् அறிகிற.

वैश्य பு. வைசியன்.

व्याधित வி. நோயுள்ள.

व्यास பு. வியாசர்.

शतायुस् வி. நூறுயுளுள்ள.

शृङ्ग ந. கொம்பு.

श्रावण பு. ஆவணிமாசம்.

संवत्सर பு. வருஷம்.

सामिधेनी ஸ். ஹோமாக்னியைமூட்டும்போது சொல்லும் மந்திரம்.

அடைந்த, காணப்பட்ட **उपलब्ध**.

இ-செ-பெ-எ. **समधिगत**.

உதை **लत्ता** ஸ். **लत्तया प्रहरति** உதை கொடுக்கிறான்.

கணக்கிடப்பட்ட **परिकीर्तित, परिगणित** இ-செ-பெ-எ.

குமாரசம்பவம் **कुमारसंभव** பு

கூடின **मिलित** இ-செ-பெ-எ.

கூப்பிடுகிற **अभिदान** நி.பெ.எ.

சபை. கூட்டம், **समाज** பு. **परिषद्** ஸ். **सभा** ஸ்.

சர்க்கம். **सर्ग** பு.

சமீவிருக்ஷம் **शमी** ஸ்.

சாமவேதம் **सामवेद**. பு.

தர்மம். கடமை **धर्म** பு.

திக்பாலகன் **दिक्पाल** பு.

நல்ல, சரியான **समीचीन निपुण**. வி.

நாடகம் **नाटक** ந.

பர்வம் **पर्वन्** ந.	ருக்வேதம் **ऋग्वेद** பு.
புராணம் **पुराण** ந.	வளர்பிறை **शुक्लपक्ष** பு.
மஹாபாரதம் **महाभारत** ந.	வித்தை **विद्या** ஸ்.
முதலில் **अग्रे, आदौ,** 7. வே. ஒ.	வைத்தியன் **भिषज्** பு. **वैद्य** பு.
ரகுவம்சம் **रघुवंश** பு.	ஐற்பசி **आश्विन** பு.

— —

பாடம் 18.

விசேஷண சப்தங்களின் தாரதம்மியரூபங்கள்.

1. இரண்டு வஸ்துக்களில் ஒன்றினதிசயத்தைக் காட்ட **ईयस्** விகுதியும், அனேக வஸ்துக்களில் ஒன்றின் அதிசயத்தைக் காட்ட **इष्ठ** விகுதியும் உபயோகிக்கப் படுகின்றன இவ்விகுதிகள் வரின் உயிர் ஈற்றுச் சொற்களின் ஈற்று உயிரும், மெய் யீற்றுச் சொற்களின் ஈற்று மெய்யும் ஈற்றயல் உயிரும் கெடும் உ. ம். **लघु** மூல விசேஷணம் **लघीयस्**. ஒப்பளவுருபம் **लघिष्ठ**. உயர்வளவுருபம். **महत्**—மூ. வி. **महीयस्** ஒப்பளவு **बलिन्** .மூ. வி. **बलीयस्** ஒப்பளவு **बलिष्ठ** உயர்வளவு இந்த விகுதிகள் குணத்தைக்காட்டும் விசேஷணச் சொற்களோடே சேர்க்கப்படும். பெயரெச்சங்களோடும் மற்ற வினையடியாகப் பிறந்தவைளோடும் அவ்விகுதிகள் சேரா. ஆனல் இவைகளோடு **तर. तम** விகுதிகளே சேருகின்றன.

2 **पृथु मृदु भृश कृश दृढ परिवृढ** என்பவைகளிலுள்ள **ऋ** கரம் இவ்விகுதிகள் வரின் **र** ஆகிறது. உ. ம். **पृथु** மூ.வி **प्रथीयस्** ஒ-ரு. **प्रथिष्ठ** உ. ரு.

3. இவ்விகுதிகள் வரின் **स्थूल दूर ह्रस्व क्षिप्र क्षुद्र,** சப்

தங்களில் ஈற்றுயிரும் ஈற்றயல் மெய்யும் **युवन्** சப்தத்தின் **वन्** ம் கெடுகின்றன. எஞ்சிய உயிர் குணமாகிறது உ. ம். **स्थूल** மு...வி. **स्थवीयस्** ஒ.ரு. **स्थविष्ठ** உ.ரு. மேல் கூறப்படும் கிழமைப்பொருளுள்ள **वत् मत् विन्** விகுதிகள் கெடுகின்றன உ. ம். **बलवत्** மு வி **बलीयस्** ஒ. ரு. **बलिष्ठ** உ. ரு.

5. இவ்விதிகளை அனுசரிக்காத சில சப்தங்கள் உள அவைகளாவன

மூலரூபம்	ஒப்பளவுரூபம்	உயர்வளவுரூபம்
प्रशस्य புகழத்தக்க	श्रेयस् ज्यायस्	श्रेष्ठ ज्येष्ठ
वृद्ध மூத்த	ज्यायस् वर्षीयस्	ज्येष्ठ वर्षिष्ठ
अन्तिक சமீபமான	नेदीयस्	नेदिष्ठ
बाढ உறுதியான, நன்றாய்	साधीयस्	साधिष्ठ
प्रिय ப்ரியமான	प्रेयस्	प्रेष्ठ
स्थिर நிலையான	स्थेयस्	स्थेष्ठ
स्फिर சட்டியான, தடிப்பான	स्फेयस्	स्फेष्ठ
गुरु சுமையான	गरीयस्	गरिष्ठ
उरु அகலமான	वरीयस्	वरिष्ठ
बहुल அனேகமான	बंहीयस्	बंहिष्ठ
दीर्घ நீளமான	द्राघीयस्	द्राघिष्ठ
बहु அனேகமான, அதிகமான	भूयस्	भूयिष्ठ
युवन् இளைய	यवीयस् कनीयस्	यविष्ठ कनिष्ठ
अल्प சிறிய	कनीयस् अल्पीयस्	कनिष्ठ अल्पिष्ठ

6. ஒப்பளவுரூபத்தில் सृ ஈறுனசொற்கள் முதல்.புத்தகம் 27 வது பாடத்தில் கூறியபடி வேற்றுமைப்படும். அவைகளோடு ई விகுதிகூட்ட ஸ்திரீலிங்கமாகின்றன. உயர்வளவு ரூபத்தின் ஸ்திரீலிங்கம் आ வைக்கூட்ட வுண்டாகிறது உ. ம். कनीयसी, कनिष्ठा.

7 तर என்பது ஒப்பளவை உணர்த்தும் மற்றொரு விகுதியாம், அதற்கிணங்க உயர்வளவை உணர்த்தும் விகுதி तम என்பதாம். இவ்விகுதிகள் விசேஷணச் சொற்களோடு மாத்திரமல்லாமல் பெயர்ச்சொற்களோடும் பெயரெச்சங்களோடும் அவ்யயங்களோடும் வினைச்சொற்களோடும் கூடக் கூட்டப்படுகின்றன. வினைச்சொற்களோடும் அவ்யயங்களோடும் கூடும்போது तर तम விகுதிகள் तराम् तमाम् எனவாகின்றன. ஆனால் இவைகள் அவ்யயத்தோடு சேர்ந்து விசேஷணங்களாகும்போது இந்த விகாரங்களை அடைகிறதில்லை, இந்த விகுதிகள் கூடும் சொற்களும் யாதொருவிகாரமும், அடைகிறதில்லை. உ.ம். लघु लघु तरः, लघु तमः = पाचकतरः पाचकतमः पचतितराम् उच्चैस्तराम् उच्चैस्तमाम्. उच्चैस्तरः விசேஷணம். उच्चैस्तमः விசேஷணம்.

8. तर, तम ஈற்று விசேஷணங்களோடு आ வைக்கூட்ட அவைகள் ஸ்த்ரீலிங்கமாகும்.

9. ப்ராதிபதிகத்தினுல் சொல்லப்பட்ட பொருளின் உடையவனைக் காட்டும் பகுபதங்கள் அந்தப்ராதிபதிகத்தோடு मत् விகுதியைக்கூட்டப் பிறக்கின்றன. உ ம். धी அடியாகப் பிறந்த धीमत् புத்தியுள்ளவன்.

10. (குறில் அல்லது நெடில்) अ அல்லது म ப்ராதிபதி கத்தின் ஈற்றில் இருப்பினும், ஈற்றுக்கயலில் இருப்பினும், मत् விகுதியின் म காம் व காமாகிறது உ. ம். धन இங்கு ஈற்றில் अ இருப்பதால் धनवत् என ஆனது. இப்படியே विद्यावत् என்பதும் ஈற்றிற் கயலில் இருப்பதற்கு உதாஹரணம், यशस्वत्, भास्वत्, किंवत्, लक्ष्मीवत्. இவ்விதிக்குச் சில விலக்குகளும் உண்டாம் உ. ம். यवमत्, भूमिमत्.

11. இதே பொருளில், अ ஈற்றுப் பெயர்ச்சொற்களோடு इन् விகுதியும் கூட்டப்படும். இவ்விகுதிக்குப் பூர்வம் ஈற்று अ கெடும் உ. ம். दण्डिन् धनिन्. विन् விகுதியும், கிழமைப் பொருளை புணர்த்துவதாம். அது சில பெயர்களோடு கூடி வரும் உ. ம். यशस्विन्.

12. போலப் பொருளில் சர்வநாம சப்தங்களோடு दृश् பு.ந.ஸ். दृश பு. ந. दृशी. ஸ். விகுதிகள் சேர்க்கப்படுகின்றன. அப்போது ப்ராதிபதிகத்தின் ஈறு கெட்டு आ மிகும். உ. ம். तद्...तादृश அதுபோல் त्वम् त्वादृश உன்னைப் போல, इदम् किम् இவ்விரண்டும் முறையே ई. की ஆகின்றன உ. ம். ईदृश कीदृश எது போல.

13. ப்ராதிபதிகத்தால் சொல்லப்படும் பொருளைப்போலாதல் அல்லது அப்பொருளைச் செய்தல் என்னும் அர்த்தங்களை புணர்த்த பெயர்ச்சொல்லோடாயினும், அவ்யயத்தோடாயினும், भू. कृ. அல்லது अस् தாதுவின் ரூபங்கள் சேர்க்கப்படுகின்றன. சேர்க்கப்படுகையில்,

14. (अ) அவ்யயம் தவிர மற்றயதின் ஈற்று अ. அல்லது आ—ई. ஆகிறது. (इ) ஈற்றிற் கயல் इ அல்லது उ. நெடில் ஆகும். (उ) ऋ. குறில். री ஆகும் (ए) ஈற்று न् ம் . मनस् अरुस्, चक्षुस्, चेतस्, रहस्, रजस्, என்பவைகளின் स् ம். கெடுகின்றன. உ. ம்.

(अ) घनीकरोति,—भवति, गङ्गीभवति, प्रत्यक्षीकरोति दिवाभूता. (इ) रुचीकृतम्. ந. शुचीभूतम् ந. पटूभवनम् ந. (उ) मात्रीकरोति.

ऋग्वेदात्सामवेदस्य महिमा भूयान्।

यज्ञवर्मायोध्यां गच्छन्नध्वनोऽर्धाद्भूयोऽतिक्रम्याश्राम्यत।

कृष्णस्य सुभद्रा यवीयसी स्वसा।

सर्वेषु कुसुमेषु शिरीषकुसुमं म्रदिष्टम्।

निःश्रेयसाय कर्मपथाज्ज्ञानमार्गः साधीयान्। श्रेष्ठस्तु सर्वेषां भक्तिमार्गः।

परमात्माणोरप्यणीयान्महतोऽपि महीयान्वर्तते।

धार्तराष्ट्रेभ्यः पाण्डवाः कृष्णसाहाय्याद्बलीयांसः किं तु तेषां योधसमाजो गरीयान्।

दुःखितस्य वृत्तान्तश्रवणेनार्द्रीभवन्ति हृदयान्यनुकम्पिनां महात्मनाम्।

यो यज्ञकर्माणि यथाविधि करोति स प्रजावान्पशुमांस्तेजस्वी ब्रह्मवर्चसी यशस्वांश्च भवति।

विष्णुशर्मण एकपञ्चाशत्पुत्रा आसन्। तेषां ये मध्यमाद्देव-

दत्ताज्ज्यायांसः पञ्चविंशतिस्ते कनीयोभिः पञ्चविंशत्या कलहं चक्रुः ।

सर्वासु नदीषु भागीरथी द्राघिष्ठा विस्तारे वरिष्ठा च । तस्याः सलिलं यमुनायाः शुचितरम् । पर्वतेषु हिमालयः प्रथिष्ठः ।

अहो दीप्तिमतोऽपि विश्वसनीयतास्य राज्ञो वपुषः ।

ईदृशी मे मन्दभाग्यता यन्न केवलं भर्तुर्विरहो दारकयोरपि ।

हा सौम्य हनूमन्क पुनस्त्वादृशस्य साधोर्महोपकारिणः संभवोऽस्मिञ्जगति ।

नैतद्विद्मः कतरन्नो गरीयो यद्वा जयेम यदि वा नो जयेयुः ।

नेयं मे जटा किं तु वेणीकृतः कचानां कलाप इत्यब्रवीत्काचित्स्त्री ।

दासीभूतां सर्पाणां जनन्याः सेवां कुर्वतीं स्वमातरं बन्धनान्मुमोच गरुडः ।

तपश्चरन्रावणः स्वीयानि नव शिरांसि शिवायोपायनीचकारेति शृणुमः ।

प्रियतमस्य पुण्डरीकस्य मरणेन सशोकया महाश्वेतया तिरस्कृता विषया दूरीकृतो बान्धवजनोऽङ्गीकृतमरण्येऽवस्थानम् ।

एकः पुरुषः प्रियतमायाः प्रासादस्योपरितनीं भूमिं प्रवेष्टुमिच्छुर्वातायनादधोऽवलम्बमानमहिं रज्जुकृत्यारुरोह ।

उपरते भर्तरि यत्प्राणाः परित्यज्यन्ते तन्मौर्ख्यम् । उत्तरा विराटदुहिता बालिका विनयवति धीमति विक्रान्ते च पञ्चत्वमभिमन्यावुपगतेऽपि प्राणान्न जहौ । अन्या अपि सहस्रशः कन्यका अभर्तृमत्यो जाताः सत्यो जीवितानि न तत्यजुरिति श्रूयते ।

जीवनाय मनुजन्मनामिह भ्राम्यतामथ कदापि स प्रभुः ।
त्वादृशो भवति भाग्ययोगतो वेत्ति यः सदसतां यदन्तरम् ॥

——

கௌசல்யை தசரதனுடைய மூன்று மனைவிகளுள் மூத்தவள் (**वृद्ध.**) கைகேயி இளையவள் (**युवन्**)

சீதையினுடைய சரீராகிருதி திரௌபதியினுடையதைக் காட்டிலும் நுட்பமானது (**तनु**).

பெரியது (**वहु**) சிறியதற்கு (**लघु**) சமம் என்பது பொருத்த மற்றது.

ஓடுவதில் குதிரை எல்லா மிருகங்களிலும் மிக வேகமானது (**आशु**),

புண்யவான்கள் (**सद्गुण**) சுகமா (**सुख**) யிருக்கிறார்கள். மரியாதைக்கும் பாத்திரர்கள்.

ருக்மிணி சத்தியபாமையைக் காட்டிலும் கிருஷ்ணனுக்குப் பிரியமானவள் (**प्रिय**).

ஒருவனுடைய அதிர்ஷ்டம் கெட்டதாயின், அவனுடைய பந்துக்கள் கூட அவன் எதிரிகள் (**विपक्ष**). போல் ஆகிறார்கள்.

திரவியம் (**वसु**) உள்ளவன், தைரிய (**धैर्य**) முள்ளவன், கீர்த்தி **यशस्** புள்ளவன் இவர்களுக்கு என்ன பெயர். (இந்த கேள்விக்கு விடைமாத்திரம் கூறவேண்டியது).

எல்லோரும் ஒரு மனம் உள்ளவர்கள்போல் **एकाचित्त** ஆகி இந்த வலையை எடுத்துக்கொண்டு பறந்து போக வேண்டும்.

எல்லா தேவர்களுக்குள்ளும் இந்திரன் அதிக ஓஜ

ஸும் ओजस्विन् பலமும் वलिन् உடையவன். ஆகையினல் அவனை அரசனுகப்பட்டம் கட்டினர்கள்.

முதல் நூலின் அர்த்தம் உரை ஆசிரியனுல் சில வேளை தெளிவா (विशद) க்கப்படுகிறது. சில வேளை மறைவாக்கப்படுகிறது (गूढ).

அக்காலத்திலுள்ள எல்லா ஸ்திரீகளிலும் தமயந்தி அதிக அழகானவள் (चारु).

உன் ஹிருதயம் இப்பொழுது அன்பினுல் திரவம் (द्रव) போல் ஆனது. உருகினது.

வண்டிகளின் நுகத்தடிகளில் சட்டப்படுகின்ற எருதுகள் சாதாரண எருதுகளைக் காட்டிலும் கொழுத்தவைகளாயிருக்கின்றன (पीवर).

ஓ சிதையே, உன்னை (त्वद्) ப் போல் சுத்த சுபாவமும் நேர்மையும் சிநேகமும் प्रणय உடைய வேருெரு ஸ்திரீ இல்லை. என்னைப்போல் (मद्). தயை இல்லாதவனும் சொடியவனுமான வேறு மனிதனும் இல்லை.

அகராதி 18.

अणु வி. சிறிய, அணுவான.
अधस् அ. கீழே.
अध्वन् பு. வழி.
अनुकम्पिन् வி. இரக்கமுள்ள.
अन्तर ந. பேதம், வித்யாஸம்.
अभिमन्यु பு. அர்ச்சுனன் மகன்.
अरुस् பு. ந. புண்ணு. வ்ரணம்
अवलम्बमान वி. தொங்குகிற.
(अव பூ. लंब्. நி. பெ. எ.)

अवस्थान ந. இருப்பிடம்.
अहि பு. பாம்பு.
आर्द्र வி. ஈரமான, நனைந்த.
आशु அ. சீக்கிரம்.
इच्छु வி. இச்சிக்கிற.
उत्तरा ஸ். விராடன் மகள்.
उपरितन வி. மேலே உள்ள.
उपायन ந. பரிசு. காணிக்கை.
एकमनस् வி. ஒரேமனதான.
कच பு. மயிர்.
कर्मपथ பு. (कर्मन् ந. செய்கை, पथिन् மார்க்கம்,) கர்மமார்க்கம்.
कलह பு. சண்டை,
कलाप பு. கூட்டம், சமூகம்.
कृश வி. மெலிந்த, இளைத்த.
कृष्ण साहाय्य ந. கிருஷ்ணன் உதவி.
क्रम् 1. க. ப. अति பூ. மீறு, தாண்டு.
क्षुद्र வி. இழிவான, அற்பமான.
गरुड பு. கருடன்.
जटा ஸ். சடை.
जीवन ந. ஜீவனம்.
जीवित வாழ்க்கை, ப்ராணன்.
ज्ञानमार्ग பு. ஞானமார்க்கம்.
दारक பு. புத்திரன்.
दीप्ति ஸ். ப்ரகாசம்.
दृढ வி. திடமான.
निःश्रेयस ந. மோக்ஷம்,
परिवृढ பு. எஜமான்.
पुण्डरीक ந. தாமரை, பு. ஒரு ரிஷி புத்திரன்.
पृथु வி. பெரிய, விசாலமான.
बन्धन ந. கட்டுப்படுதல், தடை.
बालिका ஸ். பெண்.
ब्रह्मवर्चसिन् வி. ப்ரஹ்ம தேஜசு உடைய.
भक्तिमार्ग பு. பக்திமார்க்கம்.
भाग्ययोग பு. (भाग्य ந. பாக்கியம். योग பு. பேறு) பாக்கியப்பேறு.
भृश வி. அதிகமான.
मध्यम வி. இடை, மத்தி.
मनुजन्मन् பு. மனுகுலத்தில் உதித்தோன், மனிதன்.
मन्दभाग्यता ஸ். (मन्द அல்ப भाग्य அத்ருஷ்டம்) அல்ப பாக்கியம்.

महाश्वेता ஸ். ஓர் கந்தர்வ கன்னிகை.

महोपकारिन् வி. மஹா உபகாரமான.

मौर्ख्य ந. மூடத்தனம்.

यज्ञ वर्मन् பு. ஓர் மனிதன்.

यथाविधि அ. விதிப்படி,

यमुना ஸ். ஓர் ஆறு.

युग பு. ந. நுகத்தடி.

योधसमाज பு. (**योध** பு. வீரன் **समाज** பு. கூட்டம்) சேனை.

रज्जु ஸ், கயிறு.

रम् उप. பு. 1 க. ப. சா.

रहस् ந. ரஹஸ்யம், தனிமை, அ. ரஹஸ்யமாய்.

लघु வி. சிறிய.

वपुस् ந. சரீரம்.

विक्रान्त வி. தைரியமுள்ள.

विश्वसनीयता ஸ். விசுவாசத்தை உண்டாக்கும் சக்தி.

विषय பு, உலகசுகத்தைக் கொடுக்கும் விஷயம்.

विष्णुशर्मन् பு. ஓர் மனிதன்.

विस्तार பு. விஸ்தாரம், பரப்பு.

वृत्तान्तश्रवण ந. (**वृत्तान्त** பு. கதை **श्रवण** ந. கேட்டல்) கதை கேட்டல்.

वेणि-वेणी ஸ். ஜடை.

शिरीष ந. ஓர் வகைப் பூ,

शुचि வி. சுத்தமான.

संभव பு. பொருத்தம், சம்பவம்.

सदशत् வி. நல்லதும் கெட்டதும்.

सलिल ந. ஜலம்.

सशोक வி. சோகத்துடன் கூடின.

(**स** கூட **शोक** பு. சோகம்.)

सहस्रशः அ. ஆயிரக்கணக்காய்,

सुभद्रा ஸ். அர்ஜுனன் மனைவி

सेवा ஸ். சேவை, தொண்டு

सौम्य வி. அமைதியான, சாதுவான.

हनूमत् பு. அனுமான்.

ह्रस्व வி. குறுகிய.

அபிப்ராயம், பொருள் अर्थ பு
உரையாசிரியர் टीकाकृत्, टीकाकार பு.
உறவு, பந்து, बन्धु பு. ज्ञाति பு.
ஓடுகின்ற, இளகு கின்ற. विद्रवण. ந.
கட்டப்பட்ட नियुक्त இ-செ-பெ-எ.
கருணையற்ற नृशंस வி.
கைகேயி कैकेयी ஸ்.
கௌசலை कौसल्या ஸ்.
சக்தியபாமா सत्यभामा ஸ்.
சரீர உருவம் तनु ஸ். वपुस, ந. आकृति ஸ்.
சாதாரணமான साधारण, सामान्य வி.
நேர்மையான, கபடமற்ற, ऋजु सरळ வி.
நொடி, க்ஷணம் क्षण பு.
பரிசுத்த நடக்கையுள்ள विशुद्ध शील வி.
பொருந்தாத अयुक्त.
வலை जाल ந.
விபரீதமான प्रतिकूल ந.

பாடம் 19.

சமாசம்.

துவந்த்வனும் (உம்மைத்தொகையும்) தத்புருஷனும் (வேற்றுமைத் தொகையும்).

I. 1. வடமொழியில் தனிமொழிகள் பெயர்ச் சொல்லாயினும் விசேஷணச் சொல்லாயினும் அவ்யயமாயினும், ஒன்றோடொன்று கூடித் தொடர்மொழி அல்லது ஸமாஸமாகின்றன. இவ்வாறு உண்டான தொடர்மொழி வேறோர் தனிமொழியோடாவது தொடர்மொழியோடாவது கூடிப் புதியதோர் தொடர்மொழியுமாகும். ஓர் தொடர் மொழியில் ஸாதாரணமாய் மொழிகள் ஒன்றோடொன்று கூடும்போது

கடைசிமொழியே, வேற்றுமை—எண்களின் விகுதிகளை ஏற்கின்றது. மற்றைய மொழிகள் பெயரடிக (பிராதிபதகமாய்) ளாய் நின்று கூடுகின்றன. மொழிகள் கூடும் பொருளையும் வகையையும் ஒட்டித் தொடர்மொழிகள் முக்கியமாய் நான்கு வகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவை யாவன :—1. த்வந்த்வன் அல்லது உம்மைத்தொகை. 2. தத்புருஷன் அல்லது வேற்றுமைத்தொகை. 3. வெகுவ்ரீஹீ அல்லது அன்மொழித்தொகை 4, அவ்யயீபாவம். முன்னும் பின்னும் மொழிபடுத்துவரும் இடைச்சொற்றொகை.

1. உம்மைத்தொகை (த்வந்த்வன்). உம்மைத்தொகையில் இரண்டு அல்லது அதிகபதங்கள் கூடுகின்றன. இத்தொகையை விரிக்கும்போது அதிலுள்ள பதங்கள் च என்பதால் சேர்க்கப்படும். ஆகவே எந்தத் தொகையை விரிக்கும்போது च விரிகிறதோ அத்தொகைக்கு துவந்த்வசமாசம் என்று பெயர். உ. ம். रामश्च कृष्णश्च = रामकृष्णौ; रामश्च लक्ष्मणश्च भरतश्च शत्रुघ्नश्च रामलक्ष्मणभरतशत्रुघ्नाः.

2. (अ) இரண்டு ஒருமைசப்தங்கள் கூடி, துவந்துவனுயின் அதின் ஈறு இருமையாகும், இரண்டிற்கு அதிகமாயின், அத்தொடர்மொழியின் ஈறு பன்மையாகும்.

(आ) ஈற்றுப் பெயரின் லிங்கமே முழுத்தொடரின் லிங்கமாம் உ. ம். कुक्कुटमयूर्याविमे, मयूरीकुक्कुटाविमौ.

(इ) ஓர் ஸமாஸம் ஸமாஹாரார்த்தமுள்ளதாயின், அதாவது அதன் எல்லா அவயவங்களும் கூடி ஒரே ஸமூஹம் என்னும் அர்த்தத்தைக் கொடுப்பதாயின் அந்த ஸமாஸத்

திற்கு ஸமாஹாரத் த்வந்த்வம் என்று பெயர். இது எப்பொழுதும் நபும்ஸகலிங்க ஒருமை ஈற்றதாயிருக்கும்.

புழு பூச்சி வாசகமும், பிராணியின் அங்கவாசகமும், ஸேனையின் அங்கவாசகமும்,இயல்பாகவேபகையுடைய பிராணிவாசகமும்,உயிரில்லாப் பொருள் வாசகமுமான சப்தங்கள் கூடி இப்படிப்பட்ட ஸமாஸமாகும் உ. ம், **यूकालिक्षम् यूका-च लिक्षाच.** பூச்சிகளின் பெயரை உணர்த்துவது. **पाणी च पादौ च पाणिपादम्** (தேஹ அவயவங்கள். **रथिकाश्च अश्वारोहाश्च रथिकाश्वारोहं** (சேனாங்கம். **अहिश्च नकुलश्च अहि नकुलं** ஒன்றற்கொன்று பகை உடையவைகள். **धानाश्च शष्कुल्यश्च धानाशष्कुलि** ப்ராணிவாசகமல்லாத பெயர்கள்.

3. உம்மைத்தொகையில் **ऋ** காராந்த உறவின்முறை வாசகம் அல்லது வித்தியாஸம்பந்த வாசகமான பெயர்களின் முன் வேறோர் **ऋ** காராந்தப் பெயராவது **पुत्र** சப்தமாவது வரின், முதல் பெயரின் ஈற்று **ऋ** காத்திற்கு **आ** ஆதேசமாகிறது. (**ऋ** கெட்டு **आ** மிகும்) உ. ம். **होताच पोताच होतापोतारौ माताच पिताच मातापितरौ, पिताच पुत्रश्च पितापुत्रौ.**

4. ஓர் சமாஹாரதுவந்த்வனின் ஈற்றில் **च** வர்க்க எழுத்தாயினும் **द्**, **ष्** அல்லது **ह्** ஆயினும் இருப்பின் அதற்கு முன் **अ** மிகும், உ.ம். **वाक्च त्वक्च. वाक्त्वचम् त्वक्स्रजम् शमीदृषदम् वाक् त्विषम् छत्रो पानहम्** சமாஹார துவந்த்வன் அன்றேல், **अ** மிகாது உ. ம். **प्रावृट् शरदौ.**

II, தத்புருஷன் அல்லது வேற்றுமைத் தொகை.

தத்புருஷ்ஸமாஸமென்பது இருபதங்களாலாயது. அவ்விரண்டனுள் முதலது இரண்டாவதற்கு விசேஷணமாயும் அதன் அர்த்தத்தை நிர்ணயப்படுத்துவதாயும் இருக்கும். ஆகவே, அம்முதல் மொழி குணவாசகமாகவாவது எழுவாய் விளிகளல்லாத மற்றைய ஆறு வேற்றுமைகளில் ஒன்றிலாவது இருந்து கூடும். இந்த ஸமாஸத்தில் இருவகை உண்டு: முன்மொழி விசேஷணமாயின் கர்மதாரயன் அல்லது பண்புத்தொகை யென்றும் வேற்றுமைத் தொகையாயின் தத்புருஷன் என்றும் பெயர் பெறும். ஆறு வேற்றுமைகளுக் கேற்பத் தத்புருஷமும் ஆறு வகைப்படும். உ.ம். **राज्ञः पुरुषः राजपुरुषः**. (வே. தொ.) **गंभीरोनादः गंभीरनादः** (பண்புத்தொகை) **पुरुषो व्याघ्र इव पुरुष व्याघ्रः** (ப. தொ.)

(**अ**) 1. இரண்டாம் வேற்றுமைப் பெயர் **श्रित अतीत, पतित, गत, अत्यस्त, प्राप्त, आपन्न** இவைகளோடு கூடி இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையாகும். உ. ம். **कृष्णं श्रितः = कृष्णश्रितः दुःखं आपन्नः = दुःखापन्नः स्वर्गं गतः = स्वर्गगतः**.

2. ஓர் கிரியை அல்லது ஸ்திதி இடைவிடாமல் இவ்வளவு நேரம் நிகழ்ந்தது என்று சொல்லும் காலவாசக 2 ஆம் வேற்றுமைப் பெயர் அக்கிரியையை அல்லது ஸ்திதியைக் கூறும் பெயரோடு கூடி இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை ஆகிறது. **मुहूर्तम् सुखम् = मुहूर्तसुखम्**.

आ. மூன்றாம் வேற்றுமைப் பெயர் கீழ்க் கூறப்படும் வேறு சப்தங்களோடு கூடி சமாசமாகிறது.

1. காரியவாசகப் பெயரோடு. உ-ம். शंकुलया खण्डः = शंकुलाखण्डः.

2. पूर्व, सदृश, सम, ऊन, ऊन என்பதின் அர்த்த முள்ள மொழிகள், कलह, निपुण, मिश्र, श्लक्ष्ण, என்பவைக ளோடு. உ. ம். मासेन पूर्वः = मासपूर्वः मात्रा सदृशः = मातृसदृशः वाचा कलहः = वाक्कलहः.

3. கர்த்தாபொருள், அல்லது கருவிப்பொருள் உடைய மூன்றும் வேற்றுமைப்பெயர்கள் கிருதந்தங்களோடு கூடி மூன்றும் வேற்றுமைத் தொகை ஆகிறது. हरिणा त्रातः = हरित्रातः (கர்த்தாபொருள்) नखैः भिन्नः = नखभिन्नः கருவிப்பொருள்)

4. மூன்றும் வேற்றுமைப் பெயர் வியஞ்சனத்தை, உணர்த்தும் சொல்லாயின் அன்னத்தை உணர்த்தும் சொல்லோடு சேர்ந்து அது சமாசமாகும் உ. ம். दध्ना—ओदनः = दध्योदनः.

इ (1) நான்காம் வேற்றுமைப் பெயரானது தன் வாக்கியத்தின் உபாதானகாரண வாசக பதத்தோடு கூடி நான்காம் வேற்றுமைத் தொகையாகிறது. உ. ம். यूपायदारु = यूपदारु.

2. अर्थ, बलि, हित, सुख, रक्षित, என்பவைகளோடு கூடித் தொகையாகிறது. अर्थ சப்தத்தோடு கூடி உண்டான சமாசம் விசேஷணமாம். அது விசேஷ்யத்தின் லிங்கத்தையும் வசனத்தையும் ஏற்கும். உ. ம். द्विजाय अयम् = द्विजार्थ ओदनः, द्विजाय इयम् = द्विजार्था यवागूः, द्विजाय इदम् = द्वि-

जार्थम् पयः भूतेभ्यो बलिः = भूतबलिः गवेहितम् = गोहितम् गवे सुखम् = गोसुखम् गवेरक्षितं = गोरक्षितम्.

ई ஐந்தாம் வேற்றுமைப் பெயர் भय, भीत, भीति, भी, என்பவைகளோடும், சிறுபான்மை अपेत, अपोढ, मुक्त, पतित, अपत्रस्त. என்பவைகளோடும், கூடி ஐந்தாம் வேற்றுமைத் தொகையாகும். உ. ம். चोराद् भयम् = चोरभयम् सुखात् अपेतः = सुखापेतः चक्रान्मुक्तः = चक्रमुक्तः स्वर्गात् . पतितः = स्वर्ग पतितः.

उ 1. ஆறும் வேற்றுமைப் பெயர் வேறு ஓர் பெயரோடு கூடி ஆறும் வேற்றுமைத் தொகையாகும். राज्ञः पुरुषः = राजपुरुषः ஆனல் இதற்கு அனேக விலக்குகள் உண்டு.

கர்த்ருவாசகமான अक, तृ, விகுதிகளை ஈற்றிலுடைய க்ருதந்தங்களோடு கூடித் தொகையாகிறதில்லை. உ. ம். अपां स्रष्टा॥ ओदनस्य पाचकः घटस्य कर्ता—இப்படி இருக்குமேயன்றி अप् स्रष्टा—ओदनपाचकः घटकर्ता. என வாரா. ஆனல் இதற்கும் சில ப்ரதிவிலக்குகள் உண்டு. உ. ம். देवपूजकः ब्राह्मणयाजकः முதலியன.

பின் வருபவன போன்ற சில ஆறும் வேற்றுமைப் பெயர்கள் சமாசப் படுகிறதில்லை. உ. ம். नृणां द्विजः श्रेष्ठः. सतां षष्ठः, आश्चर्यो गवाम् दोहो अगोपेन.

2. पूर्व, अपर, अधर, उत्तर, என்பவைகள், ஆறும் வேற்றுமைப் பெயர்களோடு கூடி சமாசமாகும்போது இவைகள், சமாசத்தின் பூர்வபதங்களாய் இருக்கும். இவ்வாறே

ஏகதேச வாசகபதம் காலவாசக ஆறும் வேற்றுமைப் பெய ரோடு சமாசப் படுகையில் பூர்வபதமாய் நிற்கும். இவ் விரண்டு பக்ஷங்களிலும் ஆறும் வேற்றுமைப் பெயர் அம்சி வாசகமாயும், சமாசம் அம்சவாசகமாயும் இருக்கவேண்டும். உ. ம். **पूर्वम् कायस्य = पूर्वकायः चरमम् रात्रेः = चरमरात्रः मध्यम् अह्नः = मध्याह्नः.**

3. ஓர் சம்பவம் நேர்ந்தபிறகு சென்ற காலத்தைச் சொல்லும் பெயர் சம்பவத்தைக் கூறும் பெயரோடு கூடித் தொகையாகிறது. **संवत्सरोमृतस्य यस्य = संवत्सरमृतः. मासजातः**

ஊ. ஏழாம் வேற்றுமைப் பெயர் **शौण्ड, धूर्त, प्रवीण, निपुण, पण्डित, पटु, कुशल, सिद्ध, शुष्क, पक्व, बन्ध.** முத லியவைகளோடு கூடி ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகையாகி றது. உ. ம். **वाचि पटुः वाक्पटुः सभायाम् पण्डितः = सभा-पण्डितः आतपे शुष्कः आतपशुष्कः.**

3. சமான வேற்றுமையுடைய தத்புருஷன் கர்மதா ரயன் எனப் படும். இது அனேக வகைப்படும்.

अ. முன் மொழியொப்பு என்னும் உபமா பூர்வபதகர்ம தாரயம். உபமானவாசகபதம் சாமானிய வாசகபதத்தோடு சேர்ந்து இம்மாதிரி தொகையாகும். உ.ம். **घन इव श्यामः = घनश्यामः** இதில் **घन** மேகம், உவமாவாசகபதம். **श्याम** சா மானியவாசகபதம்.

आ. பின் மொழியொப்பு என்னும் உவமோத்தரபத

கர்மதாரயன். சாமானியத்தைக் கூறுதபோது உவமேயபத மானது व्याघ्र, चन्द्र, कमल, पद्म, முதலிய உவமான பதங்களோடு கூடித் தொகையாகிறது. உ. ம். पुरुषो व्याघ्र इव = पुरुषव्याघ्रः मुखं चन्द्र इव मुखचन्द्रः नेत्रम् कमलमिव = नेत्र कमलम्-पादः पद्ममिव = पादपद्मम्. குறிப்பு. இவ்விரண்டிற்கும் உள்ள பேதமாவது. अ வில் கூறிய சமாசத்தில் சமான தர்மம் வெளிப்படையாகக் கூறப்பட்டுளது. आ வில் கூறிய சமாசத்திலோ அது தொக்கி இருக்கிறது. அதைவெளிப்படுத்தினல் சமாசமே ஆகாது. உ. ம். पुरुषः व्याघ्र इवशूरः குறிப்பு 2. आ வில் கூறிய சமாசத்தை வேறுவிதமாகவும் விக்ரகம் செய்யலாம், அதாவது விரித்துக் கூறலாம். मुखमेव चन्द्रः = मुखचन्द्रः नेत्रमेवकमलम् = नेत्रकमलम्.

इ. முன் மொழிப்பண்பு என்னும் விசேஷண பூர்வ பதகர்மதாரயன். விசேஷணபதமானது விசேஷ்யபதத்தோடு பெரும்பான்மை சேர்ந்து தொகையாகும். உ. ம். नीलं च तत् उत्पलं च = नीलोत्पलम्. गंभीरश्च असौनादश्च गंभीरनादः.

ई. இருமொழிப்பண்பு என்னும் விசேஷண உபய பதகர்மதாரயன். இரண்டு விசேஷணபதங்கள் சேர்ந்து தொகையாகும். உ. ம். शुक्लकृष्णः कृष्णसारङ्गः.

कु என்பது வேறு எப்பதத்தோடும் கூடி கர்மதாரய சமாசமாகும். कुपुरुषः कुपुत्रः.

उ. ஒரே கர்த்தாவின் இரண்டு தொடர்ச்சியான காரியங்களைச் சொல்லும் பெயரெச்சங்கள் கூடித்தொகையாகும்

போது பூர்வகாலத்தில் நடந்ததைச்சொல்லும் பெயரெச்சம் பூர்வத்திலும், உத்தரகாலத்தில் நடந்ததைச் சொல்லும் பெயரெச்சம் உத்தரத்திலும் வைக்கப்படும். உ. ம். आदौ स्नातः पश्चात् अनुलिप्तः = स्नातानुलिप्तः.

4. नञ् தத்புருஷன். எதிர் மறையைக் காட்டும் अ அல்லது अन् விகுதி ஓர் பெயரோடு கூடிப் பிறக்கும் ஸமாசம். உ. ம். न ब्राह्मणः अब्राह्मणः न अश्वः अनश्वः.

5. பூர்வத்தில் எண்ணுப் பெயரை உடைய கர்மதாரய சமாசனுக்கு द्विगु என்று பெயர். உ. ம். त्रयाणां भुवनानाम् समाहारः त्रिभुवनम्.

6. கீழ் குறிக்கப்பட்ட இடங்களில் பின்வரும் சொற்களின் ஈற்று உயிராவது ஈற்று அயல் உயிரோடு கூடிய ஈற்று மெய்யாவது கெட அவ்விடத்தில் अ மிகுகிறது.

अ. எச் சமாசத்திலும், ஈற்றிலுள்ள पथिन्, உ. ம். स्वर्गपथः.

आ. தத்புருஷசமாச ஈற்றிலுள்ள सखि, राजन्, உ.ம். मद्रराजः कृष्णसखः.

इ. தத்புருஷன் ஈற்றிலுள்ள रात्रि என்னும் சப்தத்திற்குப் பூர்வம், எண்ணுப் பெயர், அவியயம் ஆவது, पूर्व, अपर, முதலிய அம்சவாசகபதமாவது, सर्व, संख्यात, पुण्य, பதமாவது இருப்பின் रात्रि இன் ஈறு கெட்டு अ மிகும். द्वन्द्वனின் ஈற்றிலுள்ள रात्रि, अहस् சப்தம் பூர்வத்தில் இருப்பின் அவ்வாறாகிறது. உ.ம். द्विरात्रम् अति रात्रः पूर्वरात्रः अहोरात्रः

ई. கீழ் கூறப்படும் ஏழாவது விதிப்படி अह्न என மாறாதபோது தத்புருஷனின் ஈற்றிலுள்ள अहन्. உதாரணம். पुण्याहम्, द्व्यहः उत्तमाहः.

7. தத்புருஷனின் ஈற்றிலுள்ள अहन् தனக்குப் பூர்வம் அவியயமாவது पूर्व, अपर, முதலான அம்சவாசகபதமாவது सर्व, संख्यात, என்னும் பதமாவது இருப்பின் अह्न என மாறுகிறது. सर्वाह्णः पूर्वाह्णः.

8. अ. ஒரு சமாசத்தின் ஈற்றிலுள்ள ऋच्, पुर्, धुर् (நுகத்தடி என்னும் பொருள்படாதபோது), என்பவைகளும் (आ) தத்புருஷனின் ஈற்றிலுள்ள गो பதமும், ஆகிய இவைகளின் முன் अ மிகுகிறது. உ. ம். अर्धर्चः—र्चम्. विष्णुपुरम्, रणधुरा, परमगवः

9. अ தத்புருஷனின் லிங்கம் அதன் ஈற்றிலுள்ள மொழியின் லிங்கமேயாம்.

आ த்விகு சமாசன் நபும்சகலிங்கமாம். ஆனால் अ ஈற்றுத்விகுசமாசன் சில வேளையில் ஸ்த்ரீலிங்கமாய் ई கார விகுதியை ஏற்கிறது. உ.ம். राजपुरुषः नखभिन्नः, न्ना, न्नम्, पञ्चगवम्...पञ्चपात्रम्, त्रिलोकी.

इ. रात्र, अह्न, अह ஈற்று எவ்வகைத் தத்புருஷனும் புல்லிங்கமாம். ஆனால் रात्र என்பதற்குப் பூர்வம் எண்ணுப் பெயரும், अह என்பதற்குப் பூர்வம் पुण्य என்னும் சப்தமும் இருப்பின் அச்சமாசம் நபும்சகலிங்கமாம். உ. ம். पूर्वरात्रः मध्याह्नः, सप्ताहः, द्विरात्रम् पुण्याहम्.

10. ஓர் நபும்சகலிங்க த்விகு. அல்லது த்வந்த்வ னின் ஈற்றில் நெடில் இருப்பின் அது குறில் ஆகும். ओ- औ, என்பவைகள் उ ஆகும். ए, ऐ, என்பவைகள் इ ஆகவும் குறுகும். உ. ம். द्वि+खारि = द्विखारि.

———

प्रयागे चतुरहमुषित्वा काशीपथमुपययावुद्दालकः ।

रविवारस्य चरमरात्रे संसाराङ्गारतप्तः कश्चित्पुरुषश्चिच्छेदात्मनः शिरः ।

आश्विनस्याद्ये नवरात्रे दुर्गाया महोत्सवः क्रियते ।

ननु प्रभाता रजनी । तच्छीघ्रं शयनं परित्यजामि । अथवा लघुलघूत्थिता । किं करोमि । न मे दुःखादुचितेषु प्रभातकरणीयेषु हस्तपादं प्रसरति ।

अस्मिन्कलौ खलोत्सृष्टदुष्टवाग्बाणदारुणे ।
कथं जीवेज्जगन्न स्युः संनाहाः सज्जना यदि ॥
इज्याध्ययनदानानि तपः सत्यं धृतिः क्षमा ।
अलोभ इति मार्गोऽयं धर्मस्याष्टविधः स्मृतः ॥
रोगशोकपरीतापबन्धनव्यसनानि च ।
* आत्मापराधवृक्षाणां फलान्येतानि देहिनाम् ॥

---

* ஓர் ஸமாசத்தில் மெய்யீற்று மொழி சமாஸத்தின் ஈற்றவயவமாகாதபோது மெய் முதல் வேற்றுமை யுருபுகள் வரின் அடையும் விகாரத்தையே அடையும் உ. ம். आत्मन्+अपराध = आत्म+अपराध = आत्मापराध विद्वस्+रत्न = विद्वद्रत्न.

सुखदुःखे समे कृत्वा लाभालाभौ जयाजयौ।
ततो युद्धाय युज्यस्व नैवं पापमवाप्स्यसि॥
धर्मार्थकाममोक्षाणां यस्यैकोऽपि न विद्यते।
अजागलस्तनस्येव तस्य जन्म निरर्थकम्॥

यदेतदनुमरणं नाम तदतिनिष्फलम्। अविद्वज्जनाचरित एष मार्गो मोहविलसितमेतदज्ञानपद्धतिरियं रभसाचरितमिदं क्षुद्रदृष्टिरेषातिप्रमादोऽयं मौर्ख्यस्खलितमिदं यदुपरते पितरि भ्रातरि सुहृदि भर्तरि वा प्राणाः परित्यज्यन्ते। स्वयं चेन्न जहति न परीत्याज्याः। अत्र हि विचार्यमाणे स्वार्थ एव प्राणपरित्यागोऽयमसह्यशोकवेदनाप्रतीकारत्वादात्मनः। उपरतस्य तु न कमपि गुणमावहति। न तावत्तस्यायं प्रत्युज्जीवनोपायो न धर्मोपचयकारणं न शुभलोकोपार्जनहेतुर्न निरयपातप्रतीकारो न दर्शनोपायो न परस्परसमागमनिमित्तम्। अन्यामेव स्वकर्मफलपरिपाकोपचितामसाववशो नीयते भूमिमसावप्यात्मघातिनः केवलमेनसा संयुज्यते।

——

கீழ்கோடிட்ட இடங்களில் தொடர்மொழிகள் உபயோகிக்க.

உபாத்தியாயர் பதினைந்து நாட்களில் எட்டுதரம் எங்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்.

ரித்விக்குகள் ஆறுநாட்களில் அக்னிஷ்டோம யாகத்தைச் செய்கின்றார்கள்.

ராமருடைய பராக்கிரமங்களின் மகிமை ஏழு ஸ்வர்க் கங்களிலும் ஏழுபாதாளங்களிலும் பாடப்பட்டது.

பிராமணர்கள், க்ஷத்திரியர்கள், வைசியர்கள், சூத்திரர் களுடைய தர்மங்கள், மனு, யாக்யவல்க்ய, அசீத ஸ்மிருதி களில் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

ராமனும் சுக்ரீவனும் ஒருவர்க் கொருவர் உதவிக்காக ஸ்நேகம் செய்து கொண்டார்கள்.

கீழ் சமுத்திரத்துக்கு போய்க் கொண்டிருக்கிற பெ ரிய சேனையை நடத்தின ரகு சிவனுடைய சடையிலி ருந்து விழுந்த கங்கையை நடத்தின பகீரதனைப்போல் தோ ன்றினான். இம்மாதிரி கீழ் நாடுகளை கடந்து ஜெயசாலி பனை மரங்களின் வனங்களால் கருப்பான பெரிய சமுத்திர த்தின் கரையைச் சேர்ந்தான்.

கப்பல் படைகளினால் கர்வங்கொண்ட வங்கர்களை நாச மாக்கி கங்கையின் உபநதிகளுக்கு நடுவேயுள்ள பிரதேசங் களில் ஜெயஸ்தம்பங்களை நாட்டினான்.

இரக்கைகளை வெட்டத் தயாராக இருந்த இந்திரனை மலைகள் கற்களால் எற்றுக் கொண்டதுபோல் கலிங்கர்களு டைய அரசன் அவனை அம்புகளால் எற்றான்.

முதலில் ஜெயிக்கப் பெற்று பிறகு விடுபட்ட மகேந்தி ரத்தின் நாதனுடைய பூமியை அல்ல, திரவியத்தையே ஜெயசாலி எடுத்துக் கொண்டான்

பரசுராமனுடைய அம்பினால் தூரத் தூரத்தப்பட்டும் கடலானது அவனுடைய பரந்தசயினி யத்தினால் சக்யபர்வ தத்தைத் தொடுவது போல் காணப்பட்டது.

அகராதி 19.

अग्निष्टोम பு. ஓர் வகை யாகம்.
अङ्गार பு. ந. எரிகரி, தணல்.
अजा ஸ். பெண் ஆடு, மறி.
अतिनिष्फल வி. பயனற்ற.
अतिप्रमाद பு. பெரிய தவறு.
अनुमरण ந. உடன்கட்டை ஏறல்.
अलाभ பு. லாபமின்மை.
अलोभ பு. த்ருப்தி, ஆசை இன்மை.
अवश வி. பரவசமான, பராதீனமான.
असह्य (வி.अ+सह्, இன்விய ங்கோள் பெயரெச்சம்) சகிக்கமுடியாத.
आचरित வி. ஆசரிக்கப்பட்ட, ந, ஒழுக்கம், ஆசாரம்.
आत्मघातिन् வி. தற்கொலை செய்பவன்.
उत्सृष्ट. उद् பூ. सृज् இ. செ. பெ. எ.) விடுவிக்கப்பட்ட.
उद्दालक பு. உத்தாலகன்.
उपचय பு. சேர்க்கை, விருத்தி
उपचित (उप பூ. चि. இ. செ. பெ. எ. சேர்க்கப்பட்ட.
उपरत(उप பூ. रम् இ.செ. பெ. எ.) செத்த, முடிந்த.
एनस् ந. பாபம்.
करणीय ந.செய்யவேண்டியது
कलि பு. கலியுகம்.
गल பு. தொண்டை.
गुण பு. பலன், லாபம்.
चरम வி. கடைசியான.
जय பு. வெற்றி, சித்தி.
देहिन् வி. தேகமுடைய, பு. மனிதன்.
निरय பு. நரகம்.
निरर्थक வி. ப்ரயோஜனமற்ற
पद्धति ஸ். முறை. ரீதி.

परित्याज्य வி. (परि பூ. त्यज् இன் வியங்கோள் பெயரெச்சம்) நீக்கத்தக்க.

परिपाक பு. பக்குவம்.

परीताप பு. கேதம், வருத்தம்

पात பு. வீழுதல், வீழ்ச்சி.

प्रतिकार, प्रतीकार பு. பரிகாரம், உபாயம்.

प्रत्युज्जीवन ந. பிழைக்கச் செய்தல்.

प्रभात ந. விடியற்காலம்.

मूल ந. வேர், மூலம்.

मोह பு. மயக்கம், ப்ராந்தி.

रभस பு. அவசரம், விசாரியாமை.

रोग பு. வியாதி.

लघुलघु அ. முந்தி, நேரத்தில்

लाभ பு. லாபம்.

वङ्गाः பு. வங்கநாடு.

वह् 1. க, உ. आ உண்டு பண்ணு.

वासर பு. ந. நாள்.

विचार्यमाण (वि பூ. चर् போ, தாதுவின் பிறவினை செயப்பாட்டு நி. பெ. எ. விசாரிக்கப்படுகிற.

विलसित ந. சேஷ்டை.

वेदना ஸ். வேதனை, கஷ்டம்.

संनाह பு. கவசம்.

संसार பு. ப்ரபஞ்சம்.

स्खलित ந. தவறு.

स्तन பு. முலை.

स्तंभ பு. கம்பம்.

स्वकर्तव्य ந. தன் கடமை.

ஆக்ரமி आ பூ. क्रम् 1. 4. க. ப.

ஆறு, பெருக்கு, स्रोतस् ந.

இரக்கை, பக்ஷம், पक्ष பு.

இருட்டான, கறுப்பான, श्याम வி.

உடன்படிக்கை, ஒப்பந்தம், सन्धि பு. समय ந.

உதவி साहाय्य ந.

கப்பல்படை नौसाधन ந.

கம்பம் स्तंभ பு.

கர்வமுள்ள उद्धत.

கிழக்கு சம்பந்தமான **पूर्व** வி. **प्राच्य**.

சம்பந்தமான, தொடுகிற **लग्न** வி.

சமுத்திரம் **अर्णव** பு.

தயாராய் உள்ள **उद्यत**.

தூரத்தள்ளப்பட்ட **दूरोत्सारित, उत्सारित** (**उद् प्र सृ**. பிறவினை இ. செ. பெ. எ.

நாதன், பதி, **नाथ** பு.

பராக்கிரமம், **पराक्रम** பு, **अद्भुत चरित** ந.

பனைமரம் **तालि** ஸ்.

பாதாளம் **पाताल** ந.

பிடிக்கப்பட்ட **गृहीत**.

மஹேந்திரமலை, **महेन्द्र** பு.

மத்ய ப்ரதேசம் **अन्तराळ, अन्तर** ந.

விடுபட்ட **मुक्त**.

வெட்டுதல் **छेद**. பு.

வெல்ல இச்சையுடையவன் **विजिगीषु**.

பாடம் 20

பஹுவ்ரீஹியும், அவ்யயீபாவமும்

1. 1. விசேஷணபதத்தை முதலி லுடைய சமானாதிகரணமுள்ள இரண்டு அல்லது அனேக பதங்கள் கூடி வேறொரு பெயர்க்கு விசேஷணமுமாக வழங்கும். தழுவப்பட்ட பெயர் (விசேஷ்யம்) சமாசத்தின் அவயவங்களாகிய பதங்களோடு சமான வேற்றுமையை உடைத்தாய் இருக்கக் கூடாது. இத்தகைய சமாசத்திற்கு பஹுவ்ரீஹி என்று பெயர். உ. ம். **महाबाहुः पीतांबरः**. இவைகளில் முதலிலிருக்கும் சப்தம் விசேஷணம். முதல் சப்தமும் அடுத்த சப்தமும் ஒரே வேற்றுமையன. இவ்விரண்டும் சேர்ந்து வேறொரு பெயரைத் தழுவுகின்றன. [குறிப்பு. கர்மதாரயனுக்

கும் பஹுவ்ரீஹிக்கும் உள்ள வேற்றுமை :...கர்மதாரயனில் சமாசத்தைச் சேர்ந்த பதங்களில் ஒன்று விசேஷணமாயும் மற்றொன்று விசேஷ்யமாயும், இருக்கும். பஹுவ்ரீஹியிலோ முழுசமாசமும் விசேஷணமாய் இருக்கிறது; விசேஷ்யம், சமாசத்திற்கு வெளியில் உளது. முந்தியதில் சமாசத்திற்கு ள்ளேயே பொருள் முடிவுபெறும். மற்றதில் அப்படியல்ல உ-ம். **घनश्यामो—नलः** இதில் பதங்களில் ஒன்றாகிய **श्यामः** என்பது மாத்திரம் **नलः** என்பதோடு ஒத்தவேற்றுமையில் இருக்கிறது. ஆகையால் இது கர்மதாரயசமாசம். மேலும் **महाबाहुः**, என்பது கர்மதாரயன் ஆகும்போது பெரியகை என்று பொருள் தனக்குள்ளே முடியும். அதுவெஹுவ் ரீஹியில் **महान् बाहुः यस्य** பெரிய கையுடைய, என்று பொருள் தனக்குள் முடியாது. **महान् बाहुः यस्य सः = महाबाहु नलः** இதில் **बाहु** ஆவது **महत्** ஆவது **नल** சப்தத்தோடு சமான வேற்றுமையாய் இருக்கவில்லை. மற்றோ முழுசமாசமும் **नल** சப்தத்திற்கு விசேஷணமாய் இருக்கிறது. ஆகையினால் எந்த சமாசத்தை விக்ரகம் பண்ணும்போது **यत्** சப்தம் இரண்டுமுதல் ஆறு வேற்றுமைவரையிலுள்ள யாதாயினும் ஓர் வேற்றுமையில் வருகிறதோ அது தான் பஹுவ்ரீஹி என்று அறியத்தக்கது. உ-ம் **प्राप्तं उदकं यम् = प्राप्तोदको ग्रामः, बह्व्यो नद्यो यस्मिन् = बहुनदीको देशः**

2. பஹுவ்ரீஹிசமாசம் இரண்டு வகைத்து. சமானாதிகரணபஹுவ்ரீஹி, வியதிகரணபஹுவ்ரீஹி என்பவைகளாம். சமானாதிகரணப்ஹுவ்ரீஹியில் இரண்டு சப்தங்களும் ஒரே

வேற்றுமையில் இருக்கும்; விரிக்கையில் **यत्** சப்தம் மேலே சொன்ன ஆறு வேற்றுமைகளிலும் வருவதற்கேற்ப இதுவும் ஆறுவகைப்படும். உ. ம். **प्राप्तम् उदकम् यम् असौ प्राप्तोदकोग्रामः** இரண்டாம் வே. **ऊढो रथो येन असौ ऊढरथः. अनड्वान्** 3. வே. **उपहृतः पशुः यस्मै सः = उपहृतपशुः रुद्रः** 4.வே. **उद्धृतः ओदनः यस्याः सा = उद्धृतोदना-स्थाली** 5. வே. **पीतम् अंबरम् यस्य सः = पीतांबरोहरिः** 6 வே. **वीराः पुरुषाः यस्मिन् सः = वीरपुरुषो देशः** 7. வே. வ்யதிகரண பஹுவ்ரீஹியில் இரண்டு சப்தங்களும் ஒரு வேற்றுமையில் இரா—உ-ம் **चक्रं पाणौ यस्य सः चक्रपाणिः हरिः**

3. உபமானத்தைக்காட்டும் போது முன் மொழி ஆறும் வேற்றுமைப் பொருளில் வரலாம். உ. ம். **चन्द्रकान्तिः = चन्द्रस्य इव कान्तिः यस्य** இது தத்புருஷனில் **चन्द्रस्य कान्तिः** என்றே விரியும். விபதிகரண பஹுவ்ரீஹீ 6, 7, வேற்றுமைகளில் தவிர மற்றவைகளில் வராது. குறிப்பு,பஹுவ்ரீஹீகள் பின்னும் தத்குணஸம்விக்ஞான பஹுவ்ரீஹீ, அதத்குணசம்விக்ஞான பஹுவ்ரீஹி, என இருவகைப்படும். முன்னதில் விசேஷணபதத்தின் அர்த்தம் வெளிப்படையாய் இருக்கும், பின்னதில் அது தொக்கி இருக்கும் உ-ம். **पीतांबरं हरिं आह्वय** வகை 1. **चित्रगुम् गोपम् आनय** வகை 2. இதில் இடையன் முக்கியமே அன்றி பல நிறமுடைய பசுக்கள் முக்கியமன்று.

4. எதிர்மறைவிகுதிகளான **अ, अन्** , என்பவைகளும், உபசர்க்கமும், ஓர் பெயரோடு சேர்ந்து பஹுவ்ரீஹி ஆவது

முண்டு உ. ம். अविद्यमानः पुत्रो यस्य सः अपुत्रः, निर्गता घृणा यस्य सः निर्घृणः (கீழே 10. வி. பார்க்க) विगतं जीवितं यस्य सः विजीवितः उद्गताकन्दरायस्य सः उत्कन्दरः பொதுவிதிப்படி. अविद्यमान पुत्रः निर्गतघृणः என்றும் சமாசமாகலாம்.

5. திசைப் பெயர்கள் சேர்ந்து சமாசமாய் தமக்கு இடையே உள்ள திசைகளைக் குறிக்கும். உ. ம். उत्तरपूर्वा. வடகிழக்கு. திசைப்பெயர் தனித்திருப்பின் அதாவது சமாசப்படாதபொழுது सर्वनाम த்தைப்போல் வேற்றுமைப்படும். சமாசப்படினும் அதைப்போல் விகல்பமாய் வேற்றுமைப்படும். இந்த சமாசத்திற்கு திகந்தராள லக்ஷண பஹுவ்ரீஹி எனப் பெயர்.

6. सह ஸஹ பூர்வபத பஹுவ்ரீஹி. स अல்லது सह ஓர் சப்தத்தோடு கூடி ஆன சமாசம் விசேஷணமாய் வரின் பஹுவ்ரீஹி ஆகும். உ. ம். देवदत्तः सह पुत्रो ग्रामं गतः,

7. அவியயம், எண்ணுப் பெயர், आसन्न, अदूर, அல்லது अधिक, ஓர் எண்ணுப் பெயரோடு சேர்ந்து ஆன சமாசமும் பஹுவ்ரீஹியாம். இவ்வாறுகும்போது உத்தர எண்ணுப் பெயரின் ஈற்று உயிராவது ஈற்று உயிர் மெய்யாவது கெட अ மிகுகிறது உ. ம். द्वित्राः இரண்டு அல்லது மூன்று. द्विदशाः இரண்டு பத்து, उपदशाः சுமார் பத்து. अदूरत्रिंशाः முப்பத்துக்கு அதிக மில்லாதது. आसन्नविंशाः ஏறக்குறைய இருபது, अधिकचत्वारिंशाः நாற்பதுக்குமேல்; ஆனல் उप என்பதையும், त्रि என்பதையும்

பூர்வத்திலுடைய **चतुर** சப்தத்தின் எந்த எழுத்தும் கெடாமல் **अ** மாத்திரம் ஈற்றில் மிகுகிறது. **उपचतुराः, त्रिचतुराः**

ஐந்து முதல் ஏழாம் பாராவரைக்கும் கூறிய சமாசங்களின் **विग्रह** வாக்கியங்கள் பின் வருமாறு. **उत्तरस्याः पूर्वस्याश्च दिशो अन्तरालम् उत्तरपूर्वा । पुत्रेण सह = सपुत्रः । द्वौ वा त्रयो वा द्वित्राः—द्विरावृत्ता दश = द्विदशाः दशानां समीपे ये सन्ति ते = उपदशाः । विंशतेः आसन्नाः = आसन्नविंशाः.**

8. பஹுவ்ரீஹியின் ஈற்று சப்தம் **ऋ** கர ஈறுயினும், **ई, ऊ,** ஈற்று ஸ்த்ரீலிங்கச் சொல்லாகிலும், சப்தத்தின் ஈற்றில் **क** மிகுகிறது. உ. ம். **ईश्वरः कर्ता यस्य तत् = ईश्वरकर्तृकम् जगत् . बह्व्यो नद्यो यस्मिन् सः = बहुनदीकः देशः रूपवद्वधूकः.** ஆனால் உயிர் முதல் உருபுவரின் ஈற்று **ई ऊ** க்கள் **इय् उव्** ஆகும்போது இந்த விதி பொருந்தாது. **स्त्री** சப்தம் இருந்தால் மாத்திரம் **क** விகுதி மிகும்.

9. (**अ**). பஹுவ்ரீஹியின் ஈற்றில் **आक्षि** அல்லது **धनुस्** சப்தம் இருப்பின் இவைகள் முறையே **अक्ष धन्वन्**, எனத் திரிகின்றன. உ. ம். **कमलाक्षः** தாமரைக்கண்ணன். **अधिज्यधन्वा.** நாணேறிய வில்லுடையவன்.

(**आ**). **उद्, पूति, सु,** அல்லது **सुरभि** பூர்வகமான **गन्ध** சப்தம் சமாசத்தின் ஈற்றிலிருப்பின் **गन्धि** என ஆகிறது. சமாசம் உவமையைச் சொல்லும் போதும், அதன் ஈற்றிலுள்ள **गन्ध** சப்தம், **गन्धि** ஆகிறது. உ. ம். **उद्गन्धि, सुगन्धि, पद्मगन्धि.**

इ. அப்படியே ஒரே சப்தத்தைப் பூர்வத்திலுடைய धर्म பதம் धर्मन् ஆகிறது.

ई. ஈற்று பதம் இம்மாதிரி விகாரம் அடையாதபோது 5, 6, 7, பாராக்களின்படி ஆன சமாசங்கள் தவிர மற்ற எவ்வகை பஹுவ்ரீஹி சமாசத்தோடும், ஈற்றில் क விகுதி மிகினும் மிகும். உ. ம். अध्ययन निमित्तको मे वासो अस्मिन् ग्रामे.

10. பஹுவ்ரீஹி சமாசத்தின் ஈற்றுமொழி गा ஆக வாவது, आ ஈற்று ஸ்த்ரீலிங்கப் பெயராக ஆவது இருப்பின் அச்சமாசத்தின் ஈற்று உயிர், क விகுதிமிகாதபோது குறுகினும் குறுகும். உ. ம். चित्रागावोयस्य सः चित्रगुः. लक्ष्मी र्भार्या यस्य सः = लक्ष्मीभार्यः, क மிகும்போதும் आ குறுகினும் குறுகும். लक्ष्मीभार्यकः அல்லது लक्ष्मीभार्याकः.

II. 1. அவ்யயீபாவசமாசம் அல்லது இடைச் சொற்றொகை:

இது இரண்டு மொழிகளால் ஆனது ; அவற்றுள் முன் மொழி பெரும்பாலும் அவியயமாம், இரண்டாவது பெயர்ச்சொல்லாம்.

अ. முழுசமாசமும், நபும்சகலிங்க இரண்டாம் வேற்றுமை ஒருமையைப்போல் கருதப்பட்டு அவியயமாகும்.

आ. अ ஈற்று இச்சமாசங்கள் சில வேளைகளில் மூன்று அல்லது ஏழாம் வேற்றுமை ஒருமை உருபை ஏற்கும்.

इ ஈற்று நெடில் குறிலாகும். (209 ப 10 பார்க்க).

ई. ஈற்று नू கெடும். ஆனல் சமாசத்தின் ஈற்று சப்தம் நபும்சகலிங்கமாயின் கெடாமலும் இருக்கும். உ. ம். अधिहरि. ஹரியினிடத்தில், = हरौ इति । अनु विष्णु விஷ்ணுவுக்குப்பின் = विष्णोः पश्चात् । उपगङ्गम् கங்கைக்கு அருகே = गङ्गायाः समीपम् । अनुगंगम् கங்கை யோடு = गङ्गामन्वायतम् । यथाशक्ति சத்திக்குத் தக்கப்படி = शक्तिं अनतिक्रम्य । अध्यात्मम् ஆத்மாவில் = आत्मनि इति । प्रत्यहम्, प्रत्यह தினம் தோறும், = अहन्यहनीति । सतृणम्. புல்லோடு = तृणमपि अपरित्यज्य.

स्नेहरूपस्तन्तुर्मनुजानां हृदयमर्माणि सीव्यति ।

भार्याया यद्यदिष्टं तत्तदधिज्यधन्वनस्तस्य भूपतेर्नासाध्यं किंचिदासीत् ।

प्रतिदिनं त्र्यम्बकं यथाविधि पूजयामि यावदवकाशं ग्रन्थानवलोकयाम्यामध्याह्नसमयमक्षमालां गृहीत्वा जपामि ।

त्रिचतुराण्यहान्यस्मिन्मे गृहे वस्तुं त्वमर्हसि यावत्तवार्थसिद्धिं करोमि ।

आसन्नपञ्चाशा गा ब्राह्मणेभ्योऽददाद्यज्ञवर्मा श्रावणस्य प्रथमे सोमवासरे ।

चिरप्रवृत्त एष मृतस्य पुनर्जीवप्रदाने पन्थाः । तथाहि । विश्वावसुना गन्धर्वराजेन मेनकायामुत्पन्नां प्रमद्वरां नाम कन्यामाशीविषविलुप्तजीवितां स्थूलकेशाश्रमे भार्गवस्य नप्ता प्रमतितनयो मुनिकुमारको रुरुर्नाम स्वायुषोऽर्धेन योजितवान् ।

अर्जुनं चाश्वमेधतुरगानुसारिणमात्मजेन बभ्रुवाहननाम्ना समरशिरसि शरापहृतप्राणमुलूपी नाम नागकन्यका सोच्छ्वासमकरोत् ।

अभिमन्युतनयं च परिक्षितमश्वत्थामास्त्रपावकपरिप्लुष्टमुदराद्धुपरतमेव निर्गतमुत्तराप्रलापोपजनितकृपो भगवान्वासुदेवो दुर्लभानसून्प्रापितवान् ।

*यान्येव सुरभिकुसुमधूपानुलेपनादीनि चन्द्रापीडसमागमसुखोपभोगायानीतानि तैरेव मृते तस्मिन्देवतोचितामपचितिं संपाद्य चन्द्रापीडमूर्तौ मूर्तिमतीव शोकवृत्तिरार्तरूपा रूपान्तरमिव तत्क्षणेनैवोपगता गतजीवितेव शून्यमुखी मुखावलोकिनी चन्द्रापीडस्य पीडोत्पीडितहृदयापि रक्षन्ती बाष्पमोक्षमुद्दामवृत्तेः शोकादपि मरणादपि च कष्टतमामवस्थामनुभवन्ती तथैवाङ्के समारोपितचन्द्रापीडचरणद्वया दूरागमनखिन्नेनापि बुभुक्षितेनाप्यप्रतिपन्नस्नानपानभोजनेन मुक्तात्मना राजपुत्रलोकेन स्वपरिजनेन च सह निराहारा कादम्बरी तं दिवसमनयत् ।

सज्जन्ति कुञ्जरघटाः खलु तत्प्रयाणे
तं संततं युधि परिष्वजते जयश्रीः ।
चेतः समासजति तस्य गुणानुरागा-
द्विद्याविशुद्धहृदये विदुषां समूहे ॥

यं न स्पृशन्त्येनमचिन्त्यतत्त्वं दुरन्तधामानमनन्तरूपम् ।
मनोवचोवृत्तय आत्मभाजां स एव पूज्यः परमः शिवो नः ॥

अयं निजः परो वेति गणना लघुचेतसाम् ।

---

* சந்திராபீடனென்னும் தன் நாயகனைப் பார்க்கச் சென்ற காதம்பரி, அவன் மரித்திருக்கக்கண்டு, மீளவும் தெய்வ சக்தியால் பிழைப்பன் என்று பிரேதத்தைக் காத்திருக்கிறாள்.

उदारचरितानां तु वसुधैव कुटुम्बकम् ॥
दंष्ट्राभङ्गं मृगाणामधिपतय इव व्यक्तमानावलेपाः ।
नाज्ञाभङ्गं सहन्ते नृवर नृपतयस्त्वादृशाः सार्वभौमाः ।

நான் ஐந்தாறு மனிதர்களையும், ஐம்பத்தைந்துக்குமே லான பசுக்களையும், சுமார் அறுபது நாய்களையும் வழியில் பார்த்தேன்.

தேவ கன்னிகைகளால் தேடப்பட்ட அனுராகமுடைய அங்கநாட்டரசன் இவன்.

சுபாவமாய் வெவ்வேறு இடங்கள் உள்ள ஸ்ரீதேவியும் ஸரஸ்வதி தேவியும் அவனிடத்தில் கூடி வாழ்கிறார்கள்.

மஹாஸ்வேதனுடைய விருத்தாந்தத்தைக்கேட்ட அரசன் துக்காக்ராந்தனாய் ஒரு வார்த்தை கூட பேசமுடிய வில்லை.

தன் பிரஜைகளைத் திருப்தி படுத்தி மிகக் கீர்த்தி சம் பாதித்தவனும் அளவிடமுடியாத தைரிய முள்ளவனுமான பரந்தபன் என்னும் பேருடைய அரசன் இவன்.

என் சக்தியின் அளவு நியாய சித்தாந்தத்தை நான் இன்றைக்குத் தெளிவாய்ச் சொல்லுகிறேன்.

தீபப் பூச்சிகள் நெருப்பை நோக்கிப் பறக்கின்றன.

ஒவ்வொரு மலையிலும் ரகு ஜயஸ்தம்பத்தை நிறுத்தி னான்.

ஜனஸ்தானம் கோதாவரியின் தீரங்களில் இருக்கிறது.

பெண்ணை அவள் புருஷன் வீட்டிற்கு அனுப்பிவிட்டு ஓர் நிதியை திருப்பிக் கொடுத்து விட்டவன் போல் இப்பொழுது நான் சமாதானமாய் இருக்கிறேன்.

நீண்ட புஜ முள்ளவனும் அகன்ற மார்புள்ளவனும் நுண்ணிய இடையுள்ளவனும் ஆன அவந்தியின் பிரபு இவன்.

கோமளமான அவயவங்கள் உள்ள தாமரைக் கண்ணுள்ள கன்னிகை அவன்மேல் ப்ரீதி வைக்கவில்லை,

அங்கதங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட புஜ முள்ளவனும் மஹேந்தரகிரிக்கு ஒப்பான பராக்ரம முள்ளவனும் தன் சாமர்த்தியத்தினுல் சத்துருக்களை அழித்தவனும் ஆன களிங்க நாட்டு அரசனுகிய ஹேமாங்கதன் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்த இடத்திற்கு சந்திரவதனமுள்ள பெண் வந்தபோது சுனந்தன் அவளோடு பேசினுன்.

அகராதி 20

अक्षमाला ஸ். (**अक्ष** பு. ஓர் விதை, **माला** ஸ், மாலை) அக்ஷமாலை.

अङ्क பு. மடி, தொடை.

अचिन्त्य வி. சிந்திக்க முடியாத.

अधिज्यधन्वन् பு. நாணேற்றிய வில்லினன்.

अनुराग பு. ப்ரீதி, ஆசை.

अनुलेपन ந. தைலம், முலாம்.

अपचिति ஸ். பூஜை.

अर्थ பு. விரும்பிய பொருள்.

अवलेप பு. கர்வம்,

अश्वमेध பு. அஸ்வமேதயாகம்.

असु பு. ப்ராணன் (பன்மை)

आ அ. எல்லையைக் காட்டும் அசை.

आत्मभाज् பு. ஆத்மா வுடையவன்.

आनीत (आ. பூ. नी. இ. செ. பெ. எ.) கொண்டுவரப் பட்ட.

आयुस् ந. ஆயுள்.

आर्त வி. துன்பமடைந்த,

आशीविष பு. பாம்பு.

आसाद्य வி. அடையத்தக்க.

उत्पन्न வி. உண்டான.

उदार வி. பெருமையுள்ள.

उद्दामवृत्ति வி. மிதமிஞ்சின.

उद्धत வி. கர்வமுள்ள.

उपजनित வி. உண்டான.

उपभोग பு. போகம், அநுபவம்.

उलूपी ஸ். ஓர் நாக கன்னிகை.

कन्यका ஸ். பெண்.

कादंबरी ஸ். ஓர் பெண்ணின் பெயர்.

कुञ्जर பு. யானை.

कुटुंबक ந. குடும்பம்.

कृतिन् வி. புண்யமுள்ள.

गतजीवित வி. மரித்த.

चिरप्रवृत्त வி. நெடுநாளாய் ஆரம்பிக்கப்பட்ட.

जप् 1. க. ப. ஜபம் செய்.

तनय பு. மகன்.

त्र्यंबक பு. முக்கண்ணன், சிவன்.

दंष्ट्रा ஸ். பல்,

दुरन्त வி. அடைய முடியாத.

देवता ஸ். தேவதை.

धामन् ந. மஹிமை, தேஜஸ்.

धूप பு. தூபம்.

निराहार வி. பட்டினியான.

निसर्ग பு. சுபாவம்.

परिक्षित् பு. அர்ச்சுனன் பேரன்.

परिजन பு. சேவகன்.

परिप्लुष्ट வி. தகிக்கப்பட்ட.

प्रचार பு. வழங்குதல்.

प्रमति பு. ஓர் மனிதன்.

प्रमद्वरा ஸ். ஒரு ஸ்த்ரீ.

प्रयाण ந. ப்ரயாணம்.

प्रापितवत् (प्र பூ. आप्, காதுவின் பிறவினை. செ. பெ) அடைவிக்கப்பட்ட.

वाष्प பு. ந. கண்ணீர்.
बुभुक्षित வி. பசியுள்ள.
भार्गव பு. ஓர் ரிஷி.
मान பு. மானம்.
मेनका ஸ். ஓர் தேவமாது.
यथाविधि அ. விதிப்படி.
यावत् அ. எதுவரையில்.
युध् சண்டை.
योजितवत्(युज् இன் பிறவினை பெ. எ.) சேர்ப்பித்த.
रुरु ஓர் மனிதன்.
लोक्—अव. பூ 1 க.ஆ. 10 க. பார்.
विलुप्त. (वि. பூ. लुप् இ. செ. பெ, எ.) அழிந்த
विश्वावसु பு. ஓர் கந்தர்வன்.
व्यक्त (वि பூ.अञ्ज्) தாதுவின் இ. செ. பெ, எ. வெளிப்படையான.

शून्यमुखी ஸ். பாழ்முகம் உள்ள.
समागम பு. சேர்க்கை.
समारोपित, सम्+आ, பூ. रुह् தாதுவின் பிறவினை இ. செ. பெ. எ. வைக்கப்பட்ட.
ससूजू 6. க. ப. தயாராய் இரு.
सञ्ज् सम्+आ, பூ. ப்ரியமாகு.
सार பு. சாரம்.
सार्वभौम, வி.சார்வபௌமன்.
सिव् 4. க. ப. தை.
सुरभि வி. வாசனையுள்ள.
सोच्छ्वास வி. ப்ராணனுள்ள.
स्थूलकेश பு. ஓர் முனிவர்.

இடை मध्य ந.
கடகம், अङ्गद பு.
கட்டு बन्धू 9 க, ப.
ஹேமாங்கத அரசன் हेमाङ्गद பு.

சுபாவம் निसर्ग.
சௌரியம் प्रताप பு. पराक्रम பு.
த்ருப்திபடுத்துதல் अनुरञ्जन ந.

திரும்பி கொடுக்கப்பட்ட **प्रत्यर्पित प्रति** பூ. **ऋ** தாதுவின் பிறவினை செ. பெ. எ.
தேவமாது **अप्सरस्**, **सुराङ्गना** ஸ்.
தைரியம், பலம். **सत्त्व** ந.
தோறும் **प्रति** அ.
நிலைக்காத **अगाध** வி.
நோக்கி **अभि** அ.
பரந்தபன் **परन्तप** பு.
ப்ரீதி **अनुराग** பு.
மார்பு **वक्षस्** ந.
விசாலமான **विशाल** வி.
விளக்குப்பூச்சி **शलभ** பு.
வெவ்வேறான **भिन्न**.
வாசஸ்தலம், **आस्पद** ந. **आवास** பு.
வேண்டப்பட்ட **प्रार्थित**.
மேற்கொள்ளப்பட்ட **अभिभूत**. **आकुल**.
வைப்பு **न्यास** பு. **निक्षेप** பு.

பாடம் 21

ணிஜந்தம் அல்லது பிறவினை.

1. ஓர் தாதுவோடு **अय** விகுதியைக்கூட்ட, அத்தாதுவின் பிறவினை உண்டாகிறது. 10ஆம் கண விகரணமான **अय** என்பதைக் கூட்டும்போது தாதுவுக்குச் செய்யவேண்டிய காரியங்களை எல்லாம் இங்கும் செய்யவேண்டியது. **करोति** செய்கிறான், **कारयति** செய்விக்கிறான்.

2. பிறவினை தாது உபய பதங்களிலும் வரும்.

3. (**कम्**, **अम्**, **चम्** தவிர) **अम्** ஈற்று தாதுக்கள், **जन्**, **जॄ** 4 க, **दल्**, **चल्**, **त्रप्**, **वन्**, **ज्वल्** முதலானவைகள் வேறு சில முக்கியமல்லாத தாதுக்கள் ஆகிய இவைகளின்

உயிர் வ்ருத்தியாகிறதில்லை. இவற்றுள் वम्, नम्, वन्, ज्वल् தாதுக்கள் உபசர்க்க பூர்வமாகாதபோது இவைகளின் अ விகற்பமாய் வ்ருத்தியாகும். உ-ம். जनयति, वलयति नमयति—नामयति, उन्नमयति.

4. आ ஈற்று தாதுக்கள், ह्री, ऋ, தாதுக்கள் இவற்றிற்கும் अय விகுதிக்கும் நடுவே प् மிகுகிறது. உ-ம். दा—दापयति. ह्रेपयति अर्पयति,

5. ए, ऐ அல்லது ओ ஈற்று தாதுக்களின் ஈற்றுயிர் आ ஆகிறது. உ-ம். धे—धा = धापयति, दे. दा = दापयति பக்கம் 117 வி. 14. பார்க்க.

6. क्षै என்பதின் ஈற்றிற்கு ஆதேசமாய் வரும் आ அவசியம் குறுகும். ग्लै, स्ना, தாதுக்களின் பூர்வம் உபசர்க்கம் இராவிடின் இவற்றின் आ விகற்பமாய் குறுகும். உ-ம். क्षपयति, ग्लपयति... ग्लापयति, प्रग्लापयति.

7. रुह् தாதுவின் ஈற்று ह् க்கு प् ஆதேசமாய் வரினும் வரும். உ-ம். रोपयति ... रोहयति. हन् தாது घात् என மாறுகிறது.

8. रभ् , लभ् தாதுக்களின் ஈற்றயலில் நாசிகை மிகும். உ-ம். रंभयति, लंभयति.

9. शो. छो, सो, ह्वे, व्ये, वे, पा குடி, என்னும் தாதுக்களுக்கும் अय விகுதிக்கும் இடையே प् க்குபதிலாக य् மிகுகிறது. पा ரக்ஷி என்னும் தாதுவிற்கோ ल् மிகுகிறது. உ-ம். शाययति, पाययति पालयति. जि, क्री, अधि பூ. इ

தாதுக்களின் ஈற்றுயிருக்கு **आ** ஆதேசமாகிறது. உ. ம். **ज्ञापयति क्ष्मापयति, अध्यापयति.**

10. **इ** மிகின் **अय** விகுதியின் ஈற்று **अ** கெடும். 1. இறந்தகாலபெயரெச்ச விகுதியும். 2. **य्** யை முதலினுடைய விகுதிகளும், 3. உயிர் முதல் கிருதந்த விகுதிகளும் வரின் **अय** கெடுகிறது; ஆனால் **अय** விகுதி சேர்தலினால் உண்டாகும் சந்தி காரியங்கள் மாத்திரம் உளவாகின்றன. உ. ம். **विद्** அறி, **विदित**, அறியப்பட்ட (தன் வினைப் பெயரெச்சம்,) **वेदित** அறிவிக்கப்பட்ட (பிறவினை பெ. எ. இங்கு **अय** சேர்ந்து கெட்டது: குண விகாரம் நிலை பெற்றது. **संहृत्य**, தன்வினை, **संहार्य** பிறவினை. இங்குமப்படியே. ஆனால் வ்ருத்தியானது. இறந்தகால வினையெச்ச விகுதியாகிய **य** வரின் ஈற்றுக்கயலில் குற்றுயிரையுடைய தாதுவிற்கு முன் சேரும் **अय** என்பதின் **अ** கெடுகிறது. உ. ம். **प्रणमय्य.**

11. பத்தாம் கண தாதுக்களின் பிறவினை ரூபங்கள் தன்வினை ரூபங்களைப்போலவேயாம்.

12. அகர்மக தாதுக்கள், ஓர் புத்தகத்தை கர்மமாக உடைய தாதுக்கள், கதி–செல்கை, புத்தி, புசித்தல் பொருள்களை உடைய தாதுக்கள், **दृश्** தாது ஆகிய இவைகள் பிறவினையில் வரும்போது மூலதாதுவின் கர்த்தா இரண்டாம் வேற்றுமையில் வரும். இவ்விதி **नी, वह** தாதுக்களுக்குப் பொருந்தாது. **हृ, कृ**, தாதுக்களுக்கு இவ்விதி விகற்பமாய் பொருந்தும். மற்ற தாதுக்கள் விஷயத்தில் மூலதாதுவின் கர்த்தா மூன்றும் வேற்றுமையில் வரும்.

यजमानो यज्ञकर्मर्त्विग्भिरारम्भयति ।

इन्द्रः स्वयशः किंनरमिथुनानि गापयामास ।

पुष्पमित्रो यजते याजकास्तं याजयन्ति ।

कृष्णवर्मा पुत्रेण ब्राह्मणेभ्यः प्रत्यहं शतं गा दापयति ।

जानकीं रथमारोप्य जाह्नवीतीरमासाद्य रामाज्ञापितो लक्ष्मणस्तां विजहौ ।

प्रभुप्रसादलवोऽप्यधीरप्रकृतेर्दासजनस्य प्रागल्भ्यं जनयति ।

असुरस्य तिग्मतपसा प्रीतात्मा भगवाञ्शंकरः स्वीयं रूपं तं दर्शयामास ।

नगेन्द्रसक्तां दृष्टिं पार्श्वे कस्यापि क्रन्दितमाकर्ण्य राजा निवर्तयामास ।

अस्मिँल्लोकेऽनुष्ठितो धर्मस्तस्य कर्तारं स्वर्गलोकं प्रापयति ।

ग्रीष्मकाले घर्मोऽङ्गानि ग्लपयति स्वेदं प्रवर्तयति तृष्णां परिवर्धयति च ।

बहिर्द्वारि प्रवृत्तमृषिकुमारकं प्रवेशयितुं प्रतिहारीमाज्ञापयामास राजा ।

चिरनष्टमात्मनो बालकं दृष्ट्वा सा सुन्दरी भृशं रुरोद तं च दृढं परिष्वज्याश्रुभिः स्नपयामास ।

शत्रूनगमयत्स्वर्गं वेदार्थं स्वानवेदयत् ।
आशयच्चामृतं देवान्वेदमध्यापयद्विधिम् ।
आसयत्सलिले पृथ्वीं यः स मे श्रीहरिर्गतिः ॥
रमयन्ति मनस्तावद्भावाः संसारसंभवाः ।
यावन्न श्रूयते साश्रुलोकफूत्कारकाहलः

स्वीयं यशः पौरुषं च गुप्तये कथितं च यत् ।
कृतं यदुपकाराय धर्मज्ञो न प्रकाशयेत् ॥
वेदाविनाशिनं नित्यं य एनमजमव्ययम् ।
कथं स पुरुषः पार्थ कं घातयति हन्ति कम् ॥
नैनं छिन्दन्ति शस्त्राणि नैनं दहति पावकः ।
न चैनं क्लेदयन्त्यापो न शोषयति मारुतः ॥
संयोजयति विद्यैव नीचगापि नरं सरित् ।
समुद्रमिव दुर्धर्षं नृपं भाग्यमतः परम् ॥
यदि सत्याभिसंधस्त्वं राजन्रामं प्रवासय ।
नव पञ्च च वर्षाणि निर्जने गहने वने ॥
युधिष्ठिरस्तु कौन्तेयो मयमाहूय सत्वरम् ।
कारयामास वै तेन सभामद्भुतदर्शनाम् ॥
दृष्टिस्तृणीकृतजगत्त्रयसत्त्वसारा
धीरोद्धता नमयतीव गतिर्धरित्रीम् ।
कौमारकेऽपि गिरिवद्गुरुतां दधानो
वीरो रसः किमयमेत्युत दर्प एव ॥

அரசன் பிராமணர்களைத் தனத்தை பெற்றுக்கொள்ளும்படி செய்கிறான் (प्रति पू. ग्रह्.)

வஸிஷ்டர் தசரதனை யாகம் செய்யப்பண்ணினார் (यजू.

பாஜீ ராஜனுடைய தீச்செய்கைகள் எங்களை நாணமடையப் பண்ணுகின்றன ह्री.

இந்திரன் மாதலியை தன் சொந்த தேரில் ஸ்வர்க்கத்திற்கு அர்ச்சுனனைக் கொண்டுவரச் செய்தான் **आ प्र. नी.**

அவன் மனிதர்களை தன்னை நம்பச்செய்து (**वि प्र श्वस्**), பிறகு அவர்களை அழிக்கிறான் **नश्.**

குருவினால் ஏவப்பட்டு **आ ज्ञा**, அவன் தினந்தோறும் பசுக்களை ஓட்டி **चर्**, அவைகளை தண்ணீர் குடிப்பிக்கிறான் (**पा.**)

அவன் காலைக்கடன்களை முடித்து பிறகு பதினாறு பிராமணர்களை உண்பித்து (**भुज्**) பிறகு தான் உண்டான்.

பதினான்கு வருஷம் காட்டில் வசிக்கும்படி ராமனுடைய செல்கை தசரதன் மரணத்தை நேரப் பண்ணிற்று **प्र प्र. सञ्ज्.**

பாண்டவர்களும் திருதராஷ்டிர குமாரர்களும் போர் புரிந்த யுத்தகளத்தில் நடந்ததை ஸஞ்சயன் திருதராஷ்டிரனை கேட்பித்தான் **श्रु.**

சகோதரர்களேயும், சிநேகிதர்களேயும் போர்புரியும்படி (**युध्**) செய்வதும், சிலவேளையில் ஓர் மனிதனை தன் தலையை வெட்டிக்கொள்ளும்படி செய்வதும் **छिद्**, விதியே.

மேற்குலத்தைச் சேர்ந்தவனும் நல்ல கல்விமானுமான நன்னடக்கையுள்ள சிறுவனுக்கு தகப்பன் தன் பெண்ணை மணம் செய்யவேண்டும் **उद् वह्.**

இந்த பையன் படித்த பாடல்கள் நான் என் நாயகியோடும் தம்பி லக்ஷ்மணனோடும் ப்ரஸ்ரவண மலை உச்சியில் வசித்த நாட்களை என்னை நினைக்கச்செய்கின்றன **स्मृ.**

———

அகராதி 21.

अज வி. பிறப்பற்ற
अधीर வி. துணிவில்லாத, கோழையான
अभिसंधा ஸ். பிரதிக்ஞை
अम् 1 க. ப. செல், அசை
अमृत ந. அமிர்தம்
अर्थ பு. பொருள்
अविनाशिन् வி. அழிவில்லாத
अव्यय வி. விகாரமற்ற
काहल பு. ஓசை
किंनर பு. ஒரு வகை மனிதன்
कृष्णवर्मन् பு. ஒருவன் பெயர்
कौमारक ந. குமரப்பருவம்.
क्रन्दित ந. கூச்சல்
क्लिद् 4 க. ப. ஈரமாகு
क्षै 1 க. ப. மெலி, குறை
गति ஸ். நடை
गहन வி. அடர்ந்த, கடக்க முடியாத
गुप्ति ஸ். ரஹஸ்யம், காத்தல்
गुरुता ஸ். பெருமை
ग्लै 1 க. ப. வாட்டமடை
घर्म பு. வெப்பம்
जाह्नवी ஸ். கங்கை.
ज्वल् 1 க. ப. பிரகாசி
तिग्म வி. கொடிய, கடினமான
तृष्णा ஸ். ஆசை.
दल् 1 க. ப. பிள
दुर्धर्ष வி. அணுகமுடியாத
धरित्री ஸ். பூமி
नगेन्द्र மலை அரசன், இமயமலை.
नित्य வி. எப்பொழுதுமுள்ள
निर्जन வி. மனிதனில்லாத
नीचग வி. கீழ்நிலையை அடைந்த, தாழ் பூமியில் ஓடுகிற
पार्थ பு. पृथा வின் மகன்
पुष्पमित्र பு. ஒரு அரசன் பெயர்
पौरुष ந. ஆண்மை, வீரியம்
प्रकृति ஸ். சுபாவம்
प्रतिहारी ஸ். வாயில்காப்பவள்
प्रागल्भ्य ந. தைரியம்
फूत्कार பு. விம்முதல்
मय பு. ஒரு சிற்பி.

मारुत பு. காற்று
मिथुन ந. இரட்டை
वम् 1 க. ப. வாந்திசெய்
वल् 1 க. ஆ. போ, மூடு
वीररस पु. வீரரசம்
श्रीहरि பு. விஷ்ணு
संभव பு. உற்பத்தி
सत्त्व ந. பெருமை, பலம்
सलिल ந. நீர்
स्वेद பு. வேர்வை

அப்படி तथा च, तथा, इत्थम्.
கல்வி विद्या ஸ். நல்லகல்வி யுள்ளவன் कृतविद्य வி. संस्कृतचित्त வி. सुविनीत வி
குலம் कुल ந.
கூச்சலிடு रु 2 க. ப. क्रन्द् 1 க. ப.
சிலவேளைகளில் काले काले, प्रसङ्गवशात्,
நன்னடக்கையுள்ள सुचरित வி
படி पट् 1 க. ப.
ப்ரஸ்ரவணமலை प्रस्रवण பு.
மேலான विशिष्ट. மேற்குலத்தான் अभिजनवत् வி. कुलीन
சியாபர்ணன் श्यापर्ण பு.
சௌஷத்மனன் सौषद्मन பு ஓர் அரசன்.

பாடம் 22

பூதகாலம்

1. இது சாமான்ய பூதத்தைக் காட்டுகிறது. அதாவது ஒரு குறித்த கால சம்பந்தமின்றி கேவலம் ஓர் தொழில் முற்றுப் பெற்றதையே காண்பிக்கிறது. இதை, "செய்திருக்கிறது" என்னும் வாய்பாட்டு வினையாகக் கொள்ளலாம். ஓர் காரியம் நடந்த காலம் முடிவுபெறுமல் இருக்கும்

போது இதை உபயோகிக்கவேண்டும். நடந்த காரியத்தை நிகழ் காலத்தோடு சம்பந்தப் படுத்துகிறது. இதைக் கதைகளில் உபயோகிக்கக்கூடாது. உ. ம். **अजनि ते वै पुत्रः** உனக்கு ஓர் புத்திரன் பிறந்திருக்கிறான். **तदहं तुभ्यमेव ददामि य एव सत्यमवादीः.** உண்மையைச்சொல்லி இருக்கிற உனக்கே நானிதைக் கொடுக்கிறேன். **उदु श्रिय उषसो अस्थुः.** உதயகாலத்தின் ப்ரகாசமான காந்திகள் உதித்திருக்கின்றன.

2. **मा** என்னும் நிஷேத (விலக்கு) இடைச் சொல்லோடு இந்த காலம் உபயோகிக்கப்படின் ஏவல் பொருளைச் சொல்லும். அப்போது தாதுவின் பூர்வத்தில் சேரத்தக்க **अ** கெடுகிறது. உ. ம். **मात्वं गमः**, போகாதே, **मानोहिंसी जनिता यः पृथिव्याः** ப்ருதிவியினுடைய கர்த்தாவாகிய அவர் நம்மை ஹிம்ஸியாதிருக்க. பூதகாலத்தில் ஏழு வகைகளுண்டு. அநத்தியதன பூதத்தைப்போல இதிலேயும் தாதுக்களுக்குப் பூர்வம் **अ** அல்லது **आ** கூட்டப்படும்.

1 முதல் வகை.

1. அநத்தியதன பூதகால விகுதிகளெல்லாம் (படர்க்கைப் பன்மையில் தவிர) தாதுக்களோடு கூட்டப்படுகின்றன. படர்க்கைப் பன்மையில் **उस्** விகுதியாம். இதற்குப் பூர்வம் **आ** இருப்பின் கெடும். ஆகவே விகுதிகள் பின்வருமாறு,

	ஒருமை.	இருமை.	பன்மை.
தன்மை.	**अम्**	**व**	**म**
முன்னிலை	**स्**	**तम्**	**त**
படர்க்கை	**त्**	**ताम्**	**उस.**

2. पा குடி, स्था, दा, धा, பதின்மூன்றும் பாடத்தில் 14 ஆம் விதிப்படி दा, धा, என ரூபங்களைக் கொள்ளுகிற தாதுக்கள், इ போ என்னும் தாதுவிற்கு இக்காலத்தில் ஆதேசமாய் வரும் गा, भू. இரு, முதலியவைகள் இவ்வகை யைச் சேர்ந்தன.

3. भू தாதுவின் படர்க்கைப் பன்மை விகுதி अन्-, உயிர் முதல் விகுதிகள் வரின் भू தாது भूव् ஆகிறது.

4. घ्रा, धे, शो, सो, छो தாதுக்கள் இந்த வகைப் படியும் ரூபகரணம் பெறும். 147 பக்கம் 14 ஆம் விதி ஞாபகத்தில் இருக்க வேண்டியது. இவைகளின் ரூபாந்தரங் கள் 6 ஆம் வகைப்படியும் வரும். धे தாது மூன்றும் வகை யிலும் வரும்.

5. இவ்வகைத் தாதுக்கள் பரஸ்மைபதிகளே. இவ் வகையைச் சார்ந்த தாதுக்கள் ஆத்மனே பதிகளாயின் 4 அல்லது 5ம் வகையில் ஆத்மனேபத ரூபங்களை ஏற்கும்.

दा—கொடு.

	ஒருமை.	இருமை.	பன்மை.
தன்மை.	अदाम्	अदाव	अदाम
முன்னிலை.	अदाः	अदातम्	अदात
படர்க்கை.	अदात्	अदाताम्	अदुः.

மேல் 1 விதிப்படி उस् விகுதிக்குப் பூர்வம் अ கெட अद्+उस्-अदुः எனவாகிறது. இப்படியே अस्थुः, अगुः முத லியவைகளும் ஆகும்.

II—ஆம் வகை.

1. இவ்வகையில் தாதுவோடு अ வைக்கூட்டி பிறகு முதல் பிரிவு வினைகளுக்குக் கூறிய अनद्यतनभूत விகுதிகளைக் கூட்டவேண்டும். விகுதிகளாவன :—

	பரஸ்மை பதம்			ஆத்மனே பதம்.		
	ஒ	இ	ப	ஒ	இ	ப
த	अम्	व	म	इ	वहि	महि
மு	स्	तम्	त	थास्	इथाम्	ध्वम्
ப	त्	ताम्	अन्	त	इताम्	अन्त.

अम्, अन्, अन्त. விகுதிகள் வரின் अ கெடுகிறது. व, म, वहि, महि வரின் अ நீளுகிறது.

2. தாதுவின் உயிர்கள் குண வ்ருத்தி ஆதேசங்களைப் பெறுகிறதில்லை.

3. இந்த வகை தாதுக்கள் சில தவிர மற்றவை யெல்லாம் பரஸ்மை பதிகளேயாம்.

4. சில தாதுக்கள் இந்த வகைப்படி நித்தியமாயும், சில விகற்பமாயும் ரூபங்கள் அடைகின்றன. இவற்றுள் முக்கியமான தாதுக்கள் கீழே காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

(अ) நித்தியமாய் அடைவன.

लिप् பூசு सिच् தெளி ह्वे (ह्वा) கூப்பிடு	இம் மூன்று தாதுக்களும் ஆத்மனே பதிகளாயின் விகற்பமாய் இந்த வகைப்படி நடக்கும்.

अस् (अस्थ्) எறி
आप् அடை
क्रुध् கோபம் கொள்
क्लम् இளைப்படை
क्षम् 4 க. பொறுத்துக்கொள்
ख्या (ख्य्) உப. சொல்,
गम् போ
गृध् போவாக்கொள்
घस् விழுங்கு, தின்னு
तम् கேதமடை
तुष् ஸந்தோஷமடை
तृष् தாகங்கொள்
दम् பழகு, சாதுவாகு
दुष् கெட்டுப்போ,
द्रुह् தீங்குசெய்
नश् நாசமடை
पत् (पप्त) விழு
पिष् மாவாக்கு
मद् வெறிகொள்ளு
पुष् 4 க. போஷி
भ्रम् 4 க. திரி

मुच् விடு
मुह् மோகமடை
लुप् வெட்டு, அறு
लुभ् 4 க. இச்சி
वच् (वोच्) உப. பேசு
शक् சாமர்த்தியமாகு
शद् அழி, விழு
शम् சாந்தமடை
शास् (शिष्) சிக்ஷி, ஆளு
शिष् வேறுபடுத்து
शुध् சுத்தமாகு
श्राम् உழை, சிரமப்படு
श्लिष् 4 க. ஒட்டிக்கொள், தழுவு
सद् ஏங்கு, உட்கார்
सिध् 4 க. தயாராகு
सृप् நகரு, ஊரு
स्निह् சிநேகம்கொள்
स्विद् 4 க. வேர்வைகொள்
हृष् 4 க. மகிழ்

அ—விகற்பமாய் அடைவன.

क्षुद् பொடியாக்கு
घुष् கோஷி

च्युत् நழுவு.
छिद् வெட்டு

जॄ (जर्) ஜீர்ணமடை
तृप् த்ருப்தியடை
दृप् கர்வமடை
दृश् (दर्श्) பார்
निज् கழுவு
बुध् அறி
भिद् பேதி, பிள
युज् சேர்
रिच् காலிபண்ணு
रुद् அழு
रुध् தடைசெய்
विच् பிரி, வேறுக்கு
शुच् 4 க. சுசியாயிரு
श्वि (श्व्) பெரியதாகு,
स्कन्द् (स्कद्) மேலே தாவு
स्तम्भ् (स्तभ्) தடு
स्फुट् 1 க. பிள

முதல் கணத்தைச்சேர்ந்தகீழ் வரும் தாதுக்கள் பொது வாய் ஆத்மனேபதிகள். ஆனால் பூதகால 2 ஆம் வகையில் வரும்போது பரஸ்மைபதிகளாகின்றன.

क्लृप् சாமர்த்தியமாகு
क्षुभ् கலங்கு
द्युत् பிரகாசி
ध्वंस् (ध्वस्) அழி
भ्रंश् (भ्रश्) நழுவு, விழு
रुच् பிரகாசி
वृत् இரு
वृध् வ்ருத்தியாகு
शुभ् சோபி, விளங்கு
स्यन्द् (स्यद्) நழுவு
स्रंस् (स्रस्) கீழே விழு
स्विद् வேர்வை அடை

5. இவைகளில் श्वि தாது 2 ஆம் வகையோடு 3, 5 ஆம் வகைகளையும் சாரும். மற்ற தாதுக்கள் अनिट् ஆனால் 4 ஆம் வகையும், सेट् ஆனால் 5 ஆம் வகையும் சாரும்.

6. श्लिष् தழுவு என்னும் பொருளில் ஏழாம் வகையைச்சாரும்.

7. ख्या, वच् தவிர மற்ற अ, आ, பட்டிகளில் கூறி

யுள்ள ஆத்மனேபதி தாதுக்கள் ஆத்மனேபதத்தில் நாலு அல்லது 5 ஆம் வகைப்படி நடக்கும்.

पुष् ப.

	ஒருமை.	இருமை.	பன்மை.
தன்மை	अपुषम्	अपुषाव	अपुषाम
முன்னிலை	अपुषः	अपुषतम्	अपुषत
படர்க்கை	अपुषत्	अपुषताम्	अपुषन्

वच् ஆ.

தன்மை	अवोचे	अवोचावहि	अवोचामहि
முன்னிலை	अवोचथाः	अवोचेथाम्	अवोचध्वम्
படர்க்கை	अवोचत	अवोचेताम्	अवोचन्त.

III.—மூன்றும் வகை.

1. பத்தாம் கண தாதுக்களும் ணிஜந்த தாதுக்களும் இவ்வகைப்படி பூதகாலரூபங்களை அடைகின்றன.

2. **अ. अय** விகுதி கெடும், ஆனல் அது சேர்தலினல் தாதுவுக்கு ஆன சந்தி காரியங்களெல்லாம் உளவாகின்றன. **आ.** ஈற்றயல் உயிர் குறுகும். **इ.** பிறகு பொது விதிப்படி தாதுக்கள் இரட்டிக்கும். அப்யாசத்திற்குமுன் உள்ள எழுத்து குறிலாகவும், செய்யுள் அளவுபடி நெடிலல்லாததாகவும் இருந்தால், **ई.** அப்யாசத்தின் **अ** கரம் **इ** ஆகும். **उ.** அதினுடைய உயிர் குறிலாயின் நீளும். **ऊ.** இவ்வாறு சித்தித்த அங்கத்தோடு **अ** வை கூட்டி 2-ம் வகையில்போல அநத்

யதனபூதகால விகுதிகளைக்கூட்ட இவ்வகை ரூபங்கள் சித்திக்கும்.

உதாரணமாக-भू தாதுவின் ணிஜந்தம் भावय....இதில் अ விதிப்படி अय கெட்டு भाव् ஆகிறது. आ விதிப்படி भव्, ஆகிறது. इ விதிப்படி बभव् ஆகிறது. ई விதிப்படி அப்யாசத்தின் अ கரம் इ ஆக बिभव् ஆகிறது. उ விதிப்படி बीभव् ஆகிறது. ऊ விதிப்படி அகாரத்தைக்கூட்டி त् விகுதியையும் இறந்தகால அடையாளமான अ வையும் கூட்ட अबीभवत् என சித்திக்கிறது. இவ்வாறே स्पन्द् தாதுவிலிருந்து अ விதிப்படி स्पन्द्. इ விதிப்படி पस्पन्द्. ऊ விதிப்படி अपस्पन्दत् என சித்திக்கின்றது. ஈற்றிற் கயல் உயிரல்லாததினால் आ விதிக்கு அவகாசமில்லை. அப்யாச प வுக்கு முன்னுள்ள स्प செய்யுளிலக்கணப்படி தீர்க்கமாதலால் ई, उ விதிகளுக்கும் அவகாசமில்லை. स्खलयति-स्खल् தாது अ விதிப்படி स्खल्. इ விதிப்படி चस्खल्. ई. விதிப்படி चिस्खल्. ऊ விதிப்படி अचिस्खलत्. மற்ற விதிகளுக்கு அவகாசமில்லை.

3. अ. ஓர் தாது உயிர்முதலாயின் அதற்கு முன்னுள்ள மெய் இரட்டிக்கிறது. அப்யாசத்தின் முன் इ மிகுகிறது.

आ. न्, द्, र् என்பவைகளில் ஒன்றை பூர்வத்திலுடைய ஸம்புக்தாக்ஷரம் மொழிமுதல் உயிருக்கு முன்னிருப்பின் ஸம்புக்தாக்ஷரத்தின் இரண்டாவது மெய் இரட்டும். உ-ம். अट्...आटय-आट् 2 अ விதிப்படி अट् 2 आ. अटिट्

8 अ. आटिट्ट्, (இறந்தகால आ வைக் கூட்டுதலினால்). आ-टिटत् 2 ऊ. இவ்வாறே उन्दू - उन्दय - उन्दू - उन्दिद् 3 आ. औन्दिद्, औन्दिदत्. இவ்வாறே अर्ह् தாது आर्जिहत् எனவாம். பின் இரண்டு உதாரணங்களில் उन्, अर् நீங்க, द्, ह् இரட்டிக்க இவற்றோடு इ கூடுகிறது.

4. अ. ஓர் தாதுவின் ஈறு குறில் அல்லது நெடில் उ ஆயின், அப்யாச इ காரத்திற்கு उ ஆதேசமாகிறது. இதற்கு முன் வரும் எழுத்தில் अ காரம் ஏறின प வர்க்கம், அல்லது य्, र्, ल्, व् அல்லது ज् இல்லாமல் இருக்கும்போது தான் இங்கு கூறிய விதி பொருந்தும். உ. ம். ....कु, ணிஜந்தம் कावय—काव्—कव्—चकव्, चिकव्. இங்கு தாதுவின் ஈறு उ ஆனதால் चुकव् - चूकव् अचूकवत् என ஆகிறது. ஆனால் भू, पू தாதுக்கள் अबूभवत्, अपूपवत्, ஆகாமல் முறையே अबीभवत्, अपीपवत् ஆகின்றன.

आ. सु, श्रु, द्रु, प्रु, प्लु, च्यु தாதுக்களில் इ விகற்பமாய்க்கெடும். உ. ம். श्रु ணிஜந்தரூபம் अशिश्रवत् அல்லது अशुश्रवत्.

5. भ्राज्, भाष्, भास्, दीप्, जीव्, मील्, पीड्, ह्वे, लुद्, लुप्, முதலிய இன்னும் சில தாதுக்களின் ஈற்றயல் குறுகினும் குறுகும். உ. ம. अपीपिडत् - अपि पीडत्. पीडय—पीड्—पिपीड्—अपिपीडत्. ஈற்றயல் குறுகும்போது पीड् - पिड्—पिपिड्—पीपिड—अपीपिडत् என ஆகிறது.

6. இரண்டாவது பாராவில் கூறிய உயிர் விகாரங்களாகிய ஈற்றயல் குறுக்கம், अ கெட்டு इ மிகல், அப்யாசம் நீளல் ஆகிய இம்மூன்றும் கீழ் கூறப்படும் வினைகளுக்கு இன்றாம். அவையாவன: कथ्, वर्, शठ्, रह्, स्पृह्, सूच्, मृग्, ध्वन्, पार्. உ. ம். कथ् - अचकथत्, वर् - अववरत्.

7. स्मृ, दृ, त्वर्, प्रथ्, म्रद्, स्तृ, स्पश् தாதுக்களின் அப்யாச अ கெடுகிறதில்லை. वेष्ट्, चेष्ट् தாதுக்களின் அப்யாச इ விகற்பமாய் अ ஆகும். உ. ம். असस्मरत्, अददरत्. अववेष्टत् - अविवेष्टत्.

8. गण् தாதுவுக்கு अजगणत्, अजीगणत् என இரு ரூபங்கள் உள.

9. श्रि, द्रु, स्रु தாதுக்கள் தன் வினையில் மூன்றும் வகையை சாரும். श्रि தாது அப்படி விகற்பமாம். धे தாது இரட்டித்தபின் அதன் ஈற்று ஆதேசமான आ கெடும். இந்த தாதுக்களுக்கு இரட்டிப்பு மாத்திரமே அவசியம். உ. ம். श्रि...शिश्रि+अत्...अशिश्रियत् (பாடம் 7. II.), अ பலமற்ற விகுதி. धे...अदधत्.

10, स्थापयति - अतिष्ठिपत् என்றும், पाययति — अपीप्यत् என்றும், घ्रापयति - अजिघ्रपत् அல்லது अजिघ्रिपत् என்றும் ஆகின்றன.

11. ஓர் தாதுவின் ஈற்றயல் ऋ விகற்பமாய் கெடாமலும் இருக்கும், ஈற்றயல் ऋ விகற்பமாய் குறுகும். உ-ம்.

वृत् தாது वर्तय { वर्त्, ववर्त्-अववर्तत् அல்லது, ..
वृत्,- ववृत्-विवृत्-वीवृत्-अवीवृतत्.

कृत् தாது कीर्तय { कीर्त्-चिकीर्त् अचिकीर्त्-अचिकीर्तत्
कृत्, चकृत्-चिकृत्-चीकृत् अचीकृतत्

12. लोकृ, लोचृ, शासृ, श्लाघृ, बाधृ, सेवृ, वेपृ, एजृ, लाघृ, राघृ, तायृ, दाशृ, याचृ राजृ, முதலான சில தாதுக்களின் ஈற்றயல் குறுகுகிறதில்லை. உ. ம். अलुलोकत्, अततायत्.

13. ணிஜந்த பூதகாலத்தில் ह्वे, स्वप् தாதுக்கள் हु, सुप् என மாறும். श्वि தாது शु என மாறினும் மாறும் உ. ம். अजूहवत्-अजुहावत् மேல் 5 விதிப்படி, असूषुपत्, अशूशवत् அல்லது अशिश्वयत्.

14. மூன்றும் வகையில் ஆத்மனேபதி தாதுக்கள் ஆத்மனேபத விகுதிகளையும், பரஸ்மைபதி தாதுக்கள் பரஸ்மைபத விகுதிகளையும் கொள்ளுகின்றன.

हृ கொண்டுபோ, பிறவினை.

பரஸ்மைபதம்.

	ஒருமை.	இருமை.	பன்மை.
தன்மை	अजीहरम्	अजीहराव	अजीहराम
முன்னிலை	अजीहरः	अजीहरतम्	अजीहरत
படர்க்கை	अजीहरत्	अजीहरताम्	अजीहरन्

ஆத்மனேபதம்.

தன்மை	अजीहरे	अजीहरावहि	अजीहरामहि
முன்னிலை	अजीहरथाः	अजीहरेथाम्	अजीहरध्वम्
படர்க்கை	अजीहरत	अजीहरेताम्	अजीहरन्त.

काशीं गन्तुकामः श्रीनगरान्निरगात्पण्डितः सह परिवारेण ।

भगो अर्यमा सविता पुरंधिर्मह्यं त्वादुर्गार्हपत्याय देवाः ।

तस्मिन्गुर्वनुचरे गृहं प्रविष्टे यूयं किमधुनोदस्थात । गुरुरयमिति मत्वा ।

अस्मिन्निर्जने वने नष्टमश्वमियन्तं कालमन्विष्यन्नपि न समासदम् ।

इदमाम्रफलं वृक्षादपप्तत् । यदि रोचते गृहीत्वा स्वादस्व ।

हे गङ्गे यदीदृशेभ्यः पापेभ्यो मामुददीधरस्ततः सत्यमनाथशरणमसि विष्णुपदपङ्कजोद्भवासि ।

प्रातरारभ्य पञ्चसप्ततिं वृक्षानसिचाम ।

वत्सस्य मरणेन तद्विषयकाः सर्वे मनोरथा मेऽध्वसन् ।

क्रीडार्थमुपवनमगमतां दंपती तयोर्निवृत्तयोरात्मनः करुणवार्तां कथय ।

इयं बालिका दुःखवार्तां श्रुत्वामुहत् । आश्वासयैनामुदकेन च सिञ्च ।

इमं ग्राममागच्छन्तौ भवन्निर्दिष्टे गहने वने नानापक्षिगणसमाकुलं महावटवृक्षं तमदर्शाव ।

उपाध्यायो देवानपूपुजदधुनातिथयो यथेष्टं भुञ्जताम् ।

अस्मिन्मण्डपे समाहृतान्ब्राह्मणानहमजगणम् । पञ्च शतानि तेषां वर्तन्ते । एतेभ्योऽधुना दक्षिणां दातुमारभस्व ।

मच्चिन्तिता सरणिर्बरीयसेऽधिकारिणे नारुचदतः स तां निरास्थन्नवीनां च स्वयं कल्पितां प्रावीवृतत् ।

किं यूयमवोचत । पुनरपि कथयत नाहमवहितोऽभूवम् ।

प्रातिष्ठिपत्स बोधार्थं कुम्भकर्णस्य राक्षसान् ॥
राघवस्यासुषः कान्तामाप्तैरुक्तो न चार्पिपः ॥
मुष्टिनाददरत्तस्य मूर्धानं मारुतात्मजः ॥
मुक्त्वा निःश्रीकमम्यब्जं मराली न गतान्यतः ।
भ्रमराली त्वगाद्धि गादिदं सदसदन्तरम् ॥

சோமத்தைக்குடித்து पा, மரணமற்றவர்களானோம் भू.

தேவதத்தன் இந்த பொன்னை நிறுத்து तुल्, அதனால் நகைகள் செய்திருக்கிறான்.

கலிங்கதேசத்து அரசன் பாடலிபுத்திரத்தை முற்றுகை போட்டான் रुध्, ஆனால் அவனுடைய வீரர்களில் அநேகர் வரிசையினின்றும் நழுவி भ्रंश्, கொள்ளையைத் தேடுகிறார்கள்.

பன்னிரண்டு கோசத்திற்கப்பாலிருந்து வந்த அஷ்டவக்ரர் இப்போது களைத்திருக்கிறார் श्रम्. அவருக்கு அன்னமும் பானமும் கொடு.

பிசாசுகளின் உண்மையில் என் நம்பிக்கை காரணமற்றது என்று அவன் என்னை நம்பச்செய்யமுடியவில்லை शक्.

மந்திரி தேசத்தை நியாயமாய் ஆண்டான் शास्. அவனிடத்தில் எல்லா ஜனங்களும் சினேகம் செய்கிறார்கள்.

கோவிந்தன் காணாமல் போன புஸ்தகத்தை ஒரு நாள் முழுதும் தேடினான். ஆனால் அதை கண்டடையவில்லை अधि–गम्. सम् आ सद्.

ஒரு யாகஸ்தம்பம் செய்ய பலாசமரத்தின் கிளையை வெட்டியுளோம் छिद्.

உன் கைகளை இன்னும் நீ கழுவவில்லையா क्षल्.

நான் என் குழந்தைகளை வெந்நீரால் நீராட்டினேன் स्ना. நான் உன்னை செய்யச்சொன்னபடி இன்னும் நீரை கடப்பண்ணவில்லையா तॄ?

சொந்தக்காரன் செத்தபடியால் வீட்டை இடிக்கும்படியும் उद्-सद्, துணிகளை கொளுத்தும்படியும் दह् செய்தார்கள்.

அகராதி 22.

अनाथ வி. திக்கற்ற	अस् 4 ப. निर्, பூ. நீக்கு
अनुचर பு. வேலைக்காரன்	आप्त பு. சினேகிதன், வேண்டியவன்
अब्ज ந. தாமரை	आली ஸ். வரிசை
अवहित (अव) பூ. धा இ. செ. பெ. எ.) கவனமுள்ள	इ, निर् பூ. புறப்படு
अष्टावक्र பு. ஒரு முனிவர்.	करुण வி. விசனிக்கத்தக்க

कल्पित (क्लृप् பிறவினை இ. செ. பெ. எ,) கல்பிக்கப்பட்ட
गन्तुकाम வி. போக இச்சையுள்ள
गार्हपत्य பு. ஓர் அக்னி.
तद्विषयक வி. அவனைப்பற்றிய
तायृ 1. க. அ. பரவு
दीप् 4 க. அ. ப்ரகாசி
तॄ, उद् பூ. கரையேற்று.
धे 1 க. உறிஞ்சு, குடி
ध्वन् 1 க. ப. சப்தமிடு
नवीन வி, புதிய
परिवार பு. பரிவாரம்
पलाश பு. ஒரு மரம்
पुरंध्रि பு. ஒரு தேவதை
बोध பு. அறிவு, விழிப்பு
भग பு. ஒரு தேவதை
भ्रंश् 1 க. அ. 4 க. நழுவு
मण्डप பு. மண்டபம்
मनोरथ பு. இச்சை
मराली ஸ். பெண் அன்னம்
मारुतात्मज பு. வாயுபுத்ரன்
मुष्टि ஸ். பு. கைப்பிடி
मृग् 10 க. ஆ, தேடு
रह् 10 க. விடு
वटवृक्ष பு. ஆலமரம்
वर् 10 க. தெரிந்துகொள்
वृत्, प्र பூ. வழக்கத்திற்கொண்டுவா (பிறவினையில்
शठ् 10 க. வஞ்சி, துஷ்டனாகு
श्री ஸ். அழகு
सद्, सम् + आ பூ. கண்டடை
समाकुल வி. நிறைந்த
समाहृत சேர்ந்த, கூடின
सरणि-णी ஸ். வழி, முறை
सवितृ பு. சூரியன்
सूच् 10 க. குறிப்பி
स्वामिन् பு. உடையவன்

இருப்பு, உண்மை भाव பு.
இன்னும் अद्यापि அ.
காரணமற்ற निर्मूल வி.
கொள்ளை लोप्त्र, लुण्ठन ந.
நம்பச்செய் इ, प्रति பூ. प्रतीतिं कृ.

நம்பிக்கை **श्रद्धा** ஸ். **विश्वास**
நியாயமாய் **धर्मेण, न्यायेन**
பிசாசம் **प्रेत, पिशाच** பு.
மரணமற்ற **अमृत.**
வரிசை **व्यूह** பு. சேனைவரிசை
ஸ்நேகம் செய் **स्निह्**

பாடம் 23

பூதகாலத் தொடர்ச்சி

I—6 ஆம் வகை.

1. **अ** சேட்ட **अस्** தாதுவின் (மூன்றும் வகைப்படி உண்டான) பூதகால ரூபங்களை தாதுக்களோடு சேர்க்க இவ் வகை ரூபங்கள் பிறக்கின்றன. கீழ் கூறப்படும் ரூபங்களை யே இவ்வகை தாதுக்களின் விகுதிகளாகக் கருதவும்.

	ஒருமை.	இருமை.	பன்மை.
தன்மை.	**सिषम्**	**सिष्व**	**सिष्म**
முன்னிலை.	**सीः**	**सिष्टम्**	**सिष्ट**
படர்க்கை.	**सीत्**	**सिष्टाम्**	**सिषुः.**

இவற்றை சுலபமாய் மனதிலாக்க உபாயமாவது. **अस्** தாதுவின் அனத்யதன பூதரூபங்களிலுள்ள **आ** வை நீக்கி அதனிடத்தில் **सि** வருதலினால் இதற்கு முன் வரும் **स्, ष्** ஆகிறது. படர்க்கை பன்மையில் **सन्** இன் இடத்தில் **सुस्** கொள்ளத்தக்கது. முன்னிலை, படர்க்கை ஒருமைகளில் இங்கு கூறிய **सि** யைக் கூட்டவேண்டியதில்லை.

2. **आ** ஈற்று தாதுக்கள், **यम्, रम्, नम्** தாதுக்கள் இவ்வகைப்படி நடக்கும். **आ** ஈறு என்றதனால் பாடம் 13

விதி 14 படி ए, ऐ, ओ ஈற்று தாதுக்களையும் கொள்ளவும்.

3. இவ்வகை தாதுக்கள் பரஸ்மைபதிகளே.

II—ஏழாம் வகை.

1. अ காரம் கெட்ட अस् தாதுவின் இரண்டாம் வகை ரூபங்களை தாதுக்களோடு சேர்க்க இவ்வகை ரூபங்கள் பிறக்கின்றன. அதாவது स् என்பதோடு अ வைக்கூட்டி கீழ் கூறுமாறு அனத்யதனபூத விகுதிகளை பிறகு கூட்டவும். இப்படி உண்டான ரூபங்களையே இவ்வகை தாதுக்களின் விகுதிகளாகக் கருதவும்.

	பரஸ்மை			ஆத்மனே		
த.	सम्	साव	साम	सि	सावहि	सामहि
மு.	सः	सतम्	सत	सथाः	साथाम्	सध्वम्
ப.	सत्	सताम्	सन्	सत	साताम्	सन्त.

2. இவ்வகை ஆத்மனேபதியும் பரஸ்மைபதியுமாம்.

3. श्, ष्, स्, ह् ஈற்றவும், इ, उ, ऋ, ऌ என்பவற்றுள் ஒன்றை ஈற்றயலில் உடையனவும் ஆகிய अनिट् தாதுக்கள் இவ்வகைப்படி நடக்கும்.

4. दृश्, தாது இவ்விதிக்கு விலக்கு.

5. स्पृश् · मृश्, कृष् தாதுக்கள் இவ்வகைப்படி விகற்பமாய் நடக்கும்.

6. दुह्, दिह्, लिह्, गुह् தாதுக்களின் ஆத்மனேபத படர்க்கை ஒருமை, முன்னிலை ஒருமை பன்மைகள், தன்

மை இருமை ஆகிய ரூபங்களை உண்டாக்க முதல் பாராவில் கூறிய விகுதிகளின் स அல்லது सा வை நீக்கி எஞ்சிய பாகத்தைக் கூட்டவும்.

ग्लै பரஸ்மைபதம்.

தன்மை.	अग्लासिषम्	अग्लासिष्व	अग्लासिष्म
முன்னிலை.	अग्लासीः	अग्लासिष्टम्	अग्लासिष्ट
படர்க்கை.	अग्लासीत्	अग्लासिष्टाम्	अग्लासिषुः

लिह् பரஸ்மைபதம்.

தன்மை.	अलिक्षम्	अलिक्षाव	अलिक्षाम
முன்னிலை.	अलिक्षः	अलिक्षतम्	अलिक्षत
படர்க்கை.	अलिक्षत्	अलिक्षताम्	अलिक्षन्

ஆத்மனேபதம்.

த. अलिक्षि	अलिक्षावहि-अलिह्वहि	अलिक्षामहि
மு. अलिक्षथाः-अलीढाः	अलिक्षाथाम्	अलिक्षध्वम्-अलीढ्वम्
ப. अलिक्षत-अलीढ	अलिक्षाताम्	अलिक्षन्त.

अ+लिह्+सत्—लिह्—लिढ् (பாடம் 9 வி. 1)—लिक् (பாடம் 9 வி. IV.)—लिक्+षत् முதல் புத்தகம் வி. 34—अलिक्षत्, अ+दिह्+सत्—दिह्—दिघ् (பாடம் 9 வி. 5) धिघ् (பாடம் 9 வி. VII.)—धिक् மு. பு. வி. 16.—धिक्+षत्—अधिक्षत्. अ+दिश्+सत्—दिश्—दिष् (பாடம் வி. IX.) दिक् பாடம் 9 வி. IV.)—दिक्+षत...अदिक्षत. अ+कृप्+सत—कृप्—कृक्—अकृक्षत. अ+लिह्+सत्—लिह्—लिढ्—अलि·

क्षत. लिह्+त—लिढ्+त. (பாடம் 9 வி. I) लिढ्+ध.(பாடம் 9 வி. II) लिढ्+ढ. மு. பு. வி. 19. लीढ. பாடம் 9 வி III, अ சேர்ந்து अलीढ. என ஆகும்.

नित्यकर्मानुष्ठानायास्नासीस्तच्छूद्रादीन्मा स्पृक्षः।

वेणुधमन्याग्निमधमासिषम्।तदस्मिन्प्रदीप्ते वह्नावाहुतीः प्रास्य भोः पुरोहित भवदाज्ञामनुसृत्य वटवेऽहं सावित्रीमुपादिक्षम्। तदधुनान्यत्करणीयं दर्शय।

विवाहविधेरितिकर्तव्यतामत्रत्या ब्राह्मणा नाज्ञासिषुरतो मां तत्संपादनायाह्वन्।

अस्तमयासीद्रविरस्तिमिरेणावृतं नभः। तत्किमद्यापि गां नाधुक्षत पयः।

कृषीवला भूमिमकृक्षन्वर्षं त्वार्द्रासु स्थितेऽपि सूर्ये पर्जन्यो न वर्षति।

मा वयं भ्रातरः परस्परं द्विक्षामेत्यस्माकं पितासन्नमरणो रिक्थस्य समानांश्चतुरो भागानकरोत्।

महाकार्यारम्भे देवो गुरुजनश्च वन्दितव्य इति वचनमनुरुध्य गृहदेवतां मातरं पितरमन्यांश्च वृद्धान्प्राणंसिष्म।

कूपतडागादिनिर्माणाय महान्तो यत्ना युष्माभिः कृतास्ते कस्मिन्पर्यवासासिषुः।

इदं मधु किं नालिक्षः। रुचिकरमेतत्।

அவன் தன் குழந்தையைக் கட்டிக்கொண்டு श्लिष्, அதிக விசனத்தோடு அழுதான் रुध्.

நாங்கள் எங்கள் குதிரைகளின்மேல் ஏறி आरुह्, இப்பொழுது சத்துருவை எதிர்த்துச் செல்லுகிறோம்.

நேற்று கொண்டுவந்த புஷ்பங்கள் இப்பொழுது வாடிப் போயின म्लै. அவைகளை வெளியே எறிந்துவிட்டு புதியவைகளைக் கொண்டுவா.

சந்திரகேதுவும் லவனும் ஒருவரோடொருவர் எப்படி சண்டை செய்தார்களென்பதையும் இராமன் அவர்களை சமாதானம் அடையும்படி கட்டளை இட்டதையும் * எங்களுக்குச் சொல்லி ஓய்ந்தான் वि रम्.

தர்ம சாஸ்திரத்தின் படிப்போ வைத்திய சாஸ்திரத்தின் படிப்போ எது எனக்கு நல்லது என்று நான் இன்னம் ஆலோசிக்கவில்லை विमृश्.

நீ புஷ்பத்தை முகர்ந்தாயா घ्रा. அது மிக மணமுள்ளது.

அரசன் சிங்காதனத்தின்மேல் உட்கார்ந்து उपविश्, மந்திரிகளோடு ஆலோசிக்கிறான்.

நாங்கள் இவ்வளவு காலம் உன்னை கெட்டினின்று ரக்ஷித்தோம் पा. நீ இப்போது எங்களுக்கு துரோகம் செய்கிறாய். அதிக விசனிக்கத்தக்கது என்ன இருக்கும்.

உனக்கு பிரியமில்லாத எதையும் ஒருபோதும் செய்திராத பிரியமுள்ள மனைவியை ஏன் தள்ளிவிட்டாய் हा.

---

* प्रशाम्यतमित्यादिशत्.

அகராதி 23.

अनुष्ठान ந. செய்கை
अस्त பு. மறைதல்
आर्द्रा ஸ். திருவாதிரை, சந்திரனின் ஆறும் வீடு
आवृत (आ பூ. वृ இ. செ. பெ. எ.) மறைபட்ட, நிறைந்த
आसन्नमरण வி. சாகுந்தருவாயிலுள்ள
आहुति ஸ். ஹோமதிரவியம்
इति कर्तव्यता ஸ். செய்யும் வகை
करणीय செய்யவேண்டிய
गृहदेवता ஸ. குலதெய்வம்
तिमिर ந. இருள்
धमनी ஸ். குழாய்
नित्यकर्मन् ந. நித்தியகர்மம்
पर्जन्य பு. மழை
प्रदीप्त வி. பிரகாசிக்கிற
भाग பு. பாகம், பங்கு
रिक्थ ந. சொத்து, செல்வம்
रुचिकर वि. சுவையுள்ள
वन्दितव्य வணங்கத்தக்க
वृष् 1 க. ப. மழைபெய்
वेणु பு. மூங்கில்
संपादन ந. செய்துமுடித்தல்
समान வி. சமமான
सावित्री ஸ். காயத்ரிமந்திரம்
सो 4. க. ப. परि+अव, பூ. முடிவடை

அதிகவிசனமாய் प्रसुक्तकण्ठम् அ.
அதிகவிசனமான दुःखतर வி.
எதிர்செல், படையெடு अभिगम्.
கேடு अनर्थ பு. पीडा ஸ். संकट ந.
வைத்தியநூல் आयुर्वेद பு. वैद्यक ந.
தர்மநூல் धर्मशास्त्र ந.
துரோகம்செய் द्रुह् 4 க.ப.
வாசனையான सुरभि வி.

பாடம் 24

பாகம் I...பூதகாலத் தொடர்ச்சி.

நான்கு ஐந்தாம் வகைகள்.

1. பூதகாலத்தில் நான்கு ஐந்தாம் வகைகளே மிகவும் சாதாரணமானவை. முற்கூறிய ஐந்து வகைகளைச் சாராத தாதுக்கள் இவ்விரண்டில் ஒன்றனைச் சாரும். அப்படியே முற்கூறிய வகைகளில் ஒன்றை விகற்பமாய் சாரும் தாது தன்னுடைய வேறு ரூபத்தை இவ்விரண்டில் ஒன்றின்படி எடுத்துக்கொள்ளும். முற்கூறிய வகைகளில் பரஸ்மைபதத்தை மாத்திரம் எடுத்துக்கொள்ளும் உபயபதிகளும் தம் ஆத்மனேபத ரூபங்களை இவ்விரண்டில் ஒன்றின்படி எடுத்துக்கொள்ளும்.

2. அ. ஐந்தாவது வகையில் விகுதிகளுக்குப் பூர்வத்தில் इ மிகும். நான்காம் வகையிலோ इ மிகாது. ஆகையால் பூதகாலத்தில் सेट् தாதுக்களெல்லாம் ஐந்தாம் வகைப்படியும். अनिट् தாதுக்களெல்லாம் 4-ம் வகைப்படியும் நடக்கும்.

ஆ. स्तु, सु தாதுக்கள் अनिट् ஆயினும் பரஸ்மைபதிகளாகும்போது ஐந்தாம் வகைப்படி நடக்கும்.

इ. वृ தாதுவும், சம்யுக்தாக்ஷர பூர்வமான ऋ ஈற்று தாதுக்களும், ॠ ஈற்று தாதுக்களும் ஆத்மனேபதிகளாம்போது இவ்விரண்டிலும் வரும். ई. वेट् தாதுக்களும் இரண்டு வகைகளிலும் வரும் उ. धू प, अञ्ज् தாதுக்கள் ஐந்தாம் வகைப்படி நடக்கும்

3. स्नु, क्रम् தாதுக்கள் ஆத்மனேபத விகுதிகளைக் கொள்ளும்போது அவை முன் इ மிகாது.

4. அ. अस् இரு, தாதுவின் அநத்யதனபூதகால ரூபங்களை முதல் आ வை நீக்கி தாதுக்களோடு விகுதிகளாகக் கூட்டவும். ஆ. படர்க்கை பன்மை விகுதி सुः ஆம் सन् அல்ல. இ. ஐந்தாம் வகையில் इ மிகாதபோது முன்னிலை, படர்க்கை ஒருமைகளிலுள்ள स् கெடும். ஈ. ध्वे விகுதி ढ्वे ஆவதற்கு சொன்ன பாடம் 13 விதி 4 இங்கு ध्वम् விகுதிக்கும் பொருந்தும். பூர்வத்தில் र् இருப்பினும் ध्वम् விகுதி ढ्वम् ஆகும்.

I. நாசிகை, ஊஷ்மாணம் அல்லாத ஏனைய மெய்களின் நடுவில் உள்ள स् கெடும். உ. ம். अभिद्+स्त=अभित्त; अभैद्+स्ताम्=अभैत्ताम्.

நான்காம் வகை.			ஐந்தாம் வகை.		
பரஸ்மைபதம்.			பரஸ்மைபதம்.		
ஒ	இ	ப	ஒ	இ	ப
सम्	स्व	स्म	इषम्	इष्व	इष्म
सीः	स्तम्	स्त	ईः	इष्टम्	इष्ट
सीत्	स्ताम्	सुः	ईत्	इष्टाम्	इषुः.
ஆத்மனே.			ஆத்மனே.		
सि	स्वहि	स्महि	इषि	इष्वहि	इष्महि
स्थाः	साथाम्	ध्वम्	इष्ठाः	इषाथाम्	इध्वम्
स्त	साताम्	सत	इष्ट	इषाताम्	इषत

பரஸ்மைபதம்.

நான்காம் வகை.

5. நான்காம் வகையின் பரஸ்மைபத ரூபங்களில் தாதுவின் உயிர் வ்ருத்தியாகிறது. உ. ம். भिद्- अभैत्सीत्.

ஐந்தாம் வகை.

6. பரஸ்மைபத ஐந்தாம் வகையில் (अ,) குறில் அல்லது நெடில் ஈற்று इ, उ, ऋ, ऌ க்களும், (आ.) र्, ल् ஈற்று தாதுக்களின் ஈற்றயல் अ கரமும், (इ.) वद्, व्रज् தாதுக்களின் अ கரமும் அவசியம் வ்ருத்தியாகும். உ. ம். लू- अलौ +इषम् = अलाविषम्. चर् - अचारिषम्, फल् - अफालिषम्.

7. மெய்யை முதலிலும், र्, ल् அல்லாத மெய்யை ஈற்றிலும் உடைய தாதுக்களின் अ செய்யுள் அளவுப்படி தீர்க்கமன்றேல் விகற்பமாய் வ்ருத்தியாகும். உ-ம். गद् - अगदीत् அல்லது अगादीत्.

8. விலக்குகள்—ह्, म्, य् ஈற்று தாதுக்களும், क्षण्, श्वस्, जागृ, कट्, लग्, हस्, श्वि முதலான சில தாதுக்களும் வ்ருத்தி அடைகிறதில்லை. உ. ம். क्सम्-अक्समीत्.

9. ஈற்றயலாகிய इ, उ, ऋ, ऌ உயிர்களும், जागृ श्वि தாதுக்களின் ஈற்றுயிர்களும், ஐந்தாம் வகையில் குணமடைகின்றன. உ. ம். स्निध् - अस्नेधीत्, शुच् - अशोचीत्. कृत् - अकर्तीत्.

ஆத்மனேபதம்.

நான்காம் வகை.

10. ஆத்மனேபத நான்காம் வகையில் (अ) ஈற்று குறில் அல்லது நெடில் इ அல்லது उ குணமாகிறது. (आ) ஆனால் ஈற்று ऋ வும் ஈற்றயல் உயிரும் திரிகிறதில்லை. உ. ம். नी—अनेष्ट, सु—असोष्ट, भृ—अभृषत . ஈற்று நெடில் ऋ பாடம் 1 விதி 9 ஐ அனுசரிக்கிறது. உ. ம். स्तृ—अस्तीर्ष्ट, वृ - अवूर्ष्ट.

11. குற்றுயிருக்கு முன்னுள்ள स्त, स्था விகுதிகளின் सू கெடும். உ. ம். हृ - अहृत.

12. ஆத்மனேபதத்தில் धा, दा தாதுக்களும் ஆர்த்த தாதுக காலங்களில் இம்மாதிரி आ. ஈறுகிற தாதுக்களும் स्था தாதுவும் ஈற்றில் इ கர ஆதேசத்தைப் பெறுகின்றன. இந்த इ குணமாகிறதில்லை. உ. ம். अदित, अदिषाताम्.

ஐந்தாம் வகை.

13. ஐந்தாம் வகையில் ஈற்றுயிரும் ஈற்றயல் குறிலும் குணமாகிறது. உ. ம். लू अलविष्ट, मुद्—अमोदिष्ट.

14, ஆத்மனேபத நான்காம் வகையில் हन् தாதுவின் நாசிகை கெடுகிறது. गम्, यम् மண, தாதுக்களின் நாசிகை கெடினும் கெடும். हन् தாதுவிற்குப் பரஸ்மைபதத்தில் நித்தியமாயும் ஆத்மனேபதத்தில் விகற்பமாயும் वध्, ஆதேசமாகும். वध् தாது வ்ருத்தி அடைகிறதில்லை. உ.ம். आ+हन् ஆ ... आ+अ+हन्+स्त— ह+स्त — ह+ त

மேல் வி 11. अहत—आहत· இருமை आहसाताम्, பன்மை आहसत. மற்ருெரு ரூபமாவது आवाधिष्ट முதலியன. उप+यम् ஆ. ... उपायत, उपायसाताम् முதலியன, அல்லது उपायंस्त, उपायंसाताम् முதலியன. सं+गम् ஆ. समगत, समगंस्त முதலியன.

15. पद् தாதுவின் பூதகால படர்க்கை ஒருமை ரூபம் अपादि· அதாவது, स्त விகுதிக்குப் பதில் इ சேர்ந்து இந்த ரூபம் ஆனது. दीप्, जन्, बुध् 4 க, पुर्, ताय्, प्याय् தாதுக்களின் स्त விகுதிக்கு इ ஆதேசமாவதும் உண்டு.

16, अ. மற்ற ஆர்த்த தாதுக காலங்களில் போல பூதகாலத்தின் செயப்பாட்டு வினை ரூபங்கள், தாதுக்களின் அங்கத்தோடு ஆத்மனேபத விகுதிகளைக் சேர்ப்பதினுலே உண்டாகின்றன. आ. பூதகாலத்தின் 1, 2, 3, 6 ஆம் வகைகள் செய்வினையாம். ஆகையால் அவ்வகைகளைச்சேர்ந்த தாதுக்கள் செயப்பாட்டு ரூபத்தில் 4, 5 அல்லது 7 ஆம் வகை ஆத்மனேபத விகுதிகளை எடுத்துக்கொள்ளும். इ. பூதகாலத்தின் செயப்பாட்டு ரூபத்தின் படர்க்கை ஒருமை स्त அல்லது सत என்பவற்றிற்கு इ ஆதேசமாகும்.

17. இந்த ஆதேசமான इ க்குப்பூர்வம் ஈற்றுயிரும் ஈற்றயல் अ வும் வ்ருத்தியாகின்றன. ஈற்றயல் ஏனைய குற்றுயிர் குணமாகிறது. जन् தாது, म् ஈற்று सेट् தாதுக்கள் (आ चम्, कम्, वम्, தவிர), இவற்றின் अ திரிகிறதில்லை.

18. ஈற்று आ வுக்கு முன் इ வரின் இடையே य् மிகும்.

19. உயிர் வ்ருத்தியாகும்போது हन् தாதுவின் ह्-घ् ஆக மாறுகிறது. பாடம் 21 வி. 7 பார்க்க.

भृ பாஸ்மைபதம்.

தன்மை	अभार्षम्	अभार्ष्व	अभार्ष्म
முன்னிலை	अभार्षीः	अभार्ष्टम्	अभार्ष्ट
படர்க்கை	अभार्षीत्	अभार्ष्टाम्	अभार्षुः

अ + भृ + सीत् —भार् மேல் ஐந்து விதி — अभार्षीत् .

ஆத்மனேபதம்.

தன்மை	अभृषि	अभृष्वहि	अभृष्महि
முன்னிலை	अभृथाः	अभृषाथाम्	अभृढ्वम्
படர்க்கை	अभृत	अभृषाताम्	अभृषत

अ+भृ+स्त மேல் 10. आ விதிப்படி உயிர் கிரியவில்லை, 11 விதிப்படி स् கெட अभृत ஆனது.

लू பாஸ்மை.

தன்மை	अलाविषम्	अलाविष्व	अलाविष्म
முன்னிலை	अलावीः	अलाविष्टम्	अलाविष्ट
படர்க்கை	अलावीत्	अलाविष्टाम्	अलाविषुः

अ + लू + ईत् , लौ+ईत् மேல் 6 வி, अलावीत् .

ஆத்மனே.

தன்மை	अलविषि	अलविष्वहि	अलविष्महि
முன்னிலை	अलविष्ठाः	अलविषाथाम्	अलविध्वम्-ढ्वम्
படர்க்கை	अलविष्ट	अलविषाताम्	अलविषत

अ+लू+इष्ट—लू-लो 13 விதி...अलविष्ट.

1. प्रच्छ् அனித்தானதினுல் நான்காம் வகையது ; अ + प्रच्छ्+सीत् - प्राच्छ् மேல் 5 வி.- प्राश् 74 ப. IX வி - प्राक् 70 ப. IV வி - प्राक्+षीत् மு. பு. 34. வி - अप्राक्षीत् · இருமை अ + प्रच्छ् + स्ताम् · प्राच्छ्+ताम् மேல் 1, 5 வி · प्राष्+ताम् - प्राष्टाम् மு. பு. 19 வி. — अप्राष्टाम्, பன்மை अप्राक्षुः. முன்னிலை अप्राक्षीः—अप्राष्टम्—अप्राष्ट. தன்மை. अप्राक्षम्— अप्राक्ष्व · अप्राक्ष्म.

2. तृप् - ஒரு ரூபம் अतृपत् என்பதாம். ப. 237 आ ப. 113 வி. 6 படி इ மிகினும் மிகும், ஆகையால் இது 4, 5 வகைகளைச்சாரும். अ + तृप् + सीत् - त्रप् விகற்பமாய் 118 ப. 19 வி — त्राप् மேல் 5 வி. - अत्राप्सीत्. तृप् - तार्प् மேல் 5 வி - अतार्प्सीत्. இருமைகள் अत्राप्ताम्, अतार्प्ताम्, மேல் I விதிப்படி स् கெட்டது. ஐந்தாம் வகைப்படி अतर्पीत् மேல் 9 விதிப்படி குணம். இருமை अतर्पिष्टाम्, முதலியன. ஆக நான்கு ரூபங்கள் உள. दृप् தாதுவும் இவ்வாறே.

3. त्यज् - अ+त्यज् +सीत् - त्याज् மேல் 5 வி - त्याक् மு. பு. 22 வி - त्याक्+षीत् மு. பு. வி. 34 - अत्याक्षीत्. இருமை अत्याक्ताम्, மேல் I விதிப்படி स् கெடுகிறது.

4. दह् · अ+दह्+सीत् - दाह् மேல் 5 வி - दाघ् 72 ப. V வி - धाघ् 72 ப VII-धाक् மு. பு. வி. 16 अधाक्षीत्. இருமை, अ+दह्+स्ताम् - अ+दाह्+स्ताम्. முதலில் स् கெடுகிறது, பிறகு 72 ப. V படி अ+दाह्+ताम् - दाघ् + ताम् — दाघ्+धाम् 70 ப,II - अदाग्धाम् 72 ப,VI. பன்மை अधाक्षुः.

5. वस् - अ+वस्+ सीत् - वास् - वात् 141, I — अवात्सीत् . இருமை अ+वास्+स्ताम्. இங்கு இப்பாடம் I விதிப்படி - स्ताम् என்பதின் स् கெடுமுன் वस् இன் स्, त् ஆகவேண்டும். ஆக अ+वात्+स्ताम् - अवात्ताम्.

6. वह् . अ+वह्+सीत् - वाह् - वाढ् 69 ப, I - वाक् 70 ப, IV—वाक्+षीत् — अवाक्षीत्. இருமைअ + वह्+ स्ताम् - वाह् + ताम् - वाढ्+ताम् - वाढ्+धाम् 70 ப, II— वाढ्+ढाम् - वाढाम् 70 ப, III—अवोढाम् 128 ப, II. तम्, त, ஆத்மனேபத त, थास् ध्वम् இவைகளுக்கு முன்னரும் இம்மாதிரி விகாரங்கள் நேருகின்றன.

7. रुध् உபயபதி. 237 ப, आ படி अरुधत् ஒரு ரூபம். மற்றொரு ரூபமாவது अ + रुध्+सीत् — रौध् மேல் 5 வி— रौत् மு. பு. 16 வி- अरौत्सीत् . இருமை रौध्+स्ताम् - रौध् +ताम्, स् கெட - रौध्+धाम् 70 ப, II - रौद्धाम् 72 ப, VI—अरौद्धाम्. பன்மை अरौत्सुः. ஆத்மனே, अरुध् + स्त - रुध्+त — स् கெட்டது. பிறகு रुद्ध — अरुद्ध. இருமை अरुत्साताम्. பன்மை अरुत्सत.

8. लभ् ஆத்மனே - अलभ्+स्त - लभ्+त - लभ्+ ध - लब्ध-अलब्ध. இருமை अ + लभ् + साताम् - अलप्सा- ताम् மு. பு. வி. 16

9. स्खल्—अस्खालीत् மேல் 6. आ. नद्-अनदीत्, अनादीत् மேல் 7 வி. नन्द्—अनन्दीत्.

10. सृज् அனிட் ஆனதினால் நான்காம் வகையது. — अ+सृज्+सीत्—सृज् 118 ப. 18 வி - स्राज मேல் 5 வி—

स्राष्ट् 74 ப. IX - स्रोक्ष् 70 ப, IV—स्राक्ष्+षीत् மு.பு. வி.34—असाक्षीत्.

11. वृ உபயபதி. ஸேத் ஆனதால் ஐந்தாம் வகையினது. பரஸ்மை अवारीत्. ஆத்மனேபதியில் மேல் . उ படி 4, 5 வகைகளை எற்கும். अ+वृ+स्त—अ+वृ+त மேல் 11 வி—अवृत. अ+वृ+इष्ट—वर्+इष्ट மேல் 13 வி —अवरिष्ट.—वर्+ईष्ट ப. 140, வி. 3 — अवरीष्ट.

12. अधि பூர்வக इ தாது அனித் ஆனதினால் நாலாம் வகையது. अधि+आ+इ+स्त - अधि+आ+ए+स्त - अधि+ऐ+स्त — अध्यैष्ट, அல்லது अधि+अ+गा+स्त—गी+स्त ப. 143 வி.2—अध्यगीष्ट.

दुष्टाञ् शब्दान्मा प्रयुक्ष्महि म्लेच्छाश्च मा भूमेत्यध्येयं व्याकरणम्।

ओदनं शाकांश्च सूदा अपाक्षुरतोऽधुना सर्वान्ब्राह्मणान्भोजय-

कनिष्ठं पुत्रमहमब्रवं पुत्रक कुसुमपुरं गत्वा तत्रैकस्मिन्गृहे मया निक्षिप्तं धनमास्ते तद्गृहाण। सोऽगच्छत्। निवृत्य च मामब्रवीत्तात भ्रातरो मे तत्रागत्यास्मभ्यमेतद्धनं पिताददादिति वदन्तः सर्वमेव तदादिषत।

यस्त्वं सत्यमवादीस्तस्तुभ्यमहमेतद्रूप्यं शतं ददामि।

त्वमात्मनः पूर्वभार्यामत्याक्षीरन्यां च पर्यणैषीरिति यदश्रौषं तत्किं सत्यम्।

मुग्धाकृतिरतीव प्रियश्चावयोः शिशुर्मृतेति शोकविकलोऽहं भार्या च मे। परं तु किं वृथाशोकेन सत्यमेव तद्यत्कविराह।

कस्यैकान्तं सुखमुपगतो दुःखमेकान्ततो वा ।
नीचैर्गच्छत्युपरि च दशा चक्रनेमिक्रमेण ॥

ऋषयो वै सरस्वत्यां सत्रमासत । ते कवषमैलूषं सोमादनयन्दास्याः पुत्रः कितवोऽब्राह्मणः कथं नो मध्येऽदीक्षिष्टेति ।

साचिव्ये मामवान्यान्सर्वाननादृत्य राजाऽयौक्षीदतोऽभियुक्तेन मनसा मया कार्यमनुष्ठेयम् ॥

अस्मिन्क्षेत्रे विपुलं धान्यमवाप्सम् ।

अङ्गीकृतं महत्कार्यं पारयितुमक्षमा वयमुदस्राक्ष्म ।

अखिला मनोरथा मेऽफाळिषुरतोऽहं सुखमस्वाप्सं न किंचिदवेदिषम् ।

किं नाद्याप्ययग्निरथमद्राष्ट प्रत्यहं त्वरेनेन मार्गेण स नीयते ।

मुक्तकेशीं मां दृष्ट्वा दुर्योधनस्य भार्या भानुमत्यहसीत्तन्मे दहति देहमित्यब्रवीद्भीमं द्रौपदी ।

असमर्थोऽयमर्जुनो धार्तराष्ट्रैः सह योद्धुमतः सङ्ग्रामान्न्यवर्तिष्टेति जना ब्रूयुः ॥

भार्या मे पुत्रमसविष्ट । अतो जातकर्मादिसंस्काराणां संभारान्करोमि ।

अधुनैव सोऽत्रागत्यायं पुरुषः सुविनीतोऽयं दुर्विनीत इति बहु प्रालापीत् । मैवं पुनः प्रलपीदित्येकदा तं भृशं ताडय ।

अस्माभिराहूतः पौराणिकः पुराणकथाः कथयितुमारब्ध तदेहि श्रोतुम् ।

परिचारकं मे दन्दशूकोऽदाङ्क्षीत्तत्त्वरस्व भिषजं गत्वौषधमनय ।

इयन्तं कालमुद्यमं कुर्वन्नपि सुखं नालप्सि तस्मान्नियतिर्ब लीयसी ।

महता प्रयत्नेन तेन संचितं धनमहृथास्तस्मात्पापोऽसि गर्ह- णीयचरितोऽसि ।

तेऽभ्यगुर्भवनं तस्य सुप्तं चैक्षिषताथ तम् ॥

अवोचत्कुम्भकर्णस्तं वयं मन्त्रेऽभ्यधाम यत् ।
न त्वं सर्वं तदश्रौषीः फलं तस्येदमागमत् ॥
प्राज्ञवाक्यान्यवामंस्था मूर्खवाक्येष्ववास्थिथाः ।
अध्यगीष्ठाश्च शास्त्राणि प्रत्यपत्था हितं न च ॥
मूर्खास्त्वामववञ्चन्त ये विग्रहमचीकरन् ।
अभाणीन्माल्यवान्युक्तमक्षंस्थास्त्वं न तन्मदात् ॥
ततोऽक्रन्दीद्दशग्रीवस्तमाशिश्वसदिन्द्रजित् ।
निरयासीच्च संक्रुद्धः प्रार्चिचच्च स्वयंभुवम् ॥
सोऽलब्ध ब्रह्मणः शस्त्रं स्यन्दनं च जयावहम् ॥
प्रोदपाति नभस्तेन स च प्रापि महागिरिः ।
यस्मिन्नज्वालिषू रात्रौ महौषध्यः सहस्रशः ॥

एत ह वा ऐन्द्रं महाभिषेकं वासिष्ठः सात्यहव्योऽत्यरातये जानंतपये प्रोवाच । तस्मादुत्यरातिर्जानंतपिरराजा* सन्विद्यया समन्तं सर्वतः पृथिवीं जयन्परीयाय । स होवाच वासिष्ठः सा- त्यहव्योऽजैषीर्वै समन्तं सर्वतः पृथिवीं महन्मा[1] गमयेति । स होवाचात्यरातिर्जानंतपिर्यदा ब्राह्मणोत्तरकुरूञ्जयेयमथ त्वमु हैव

* சமாஸத்தின் கற்றில் சில சப்தங்கள் அடையும் விகாரங்கள் நஞ்ஞு தத்புருஷனில் கிடையா.

1 अस्मद् சப்தத்தின் 2 வே. ஒருமை.

पृथिव्यै* राजा स्याः सेनापतिरेव तेऽहं स्यामिति । स होवाच वासिष्ठः सात्यहव्यो देवक्षत्रं वै तत्र वै तन्मर्त्यो जेतुमर्हत्यद्राक्षो** वै स आऽस्त इदं दद इति । ततो हात्यरातिं जानंतपिमात्तवीर्यं निः शुक्रममित्रतपनः शुष्मिणः शैब्यो राजा जघान ।

— —

பகைவர்கள் இருபது கிராமங்களைக் கொளுத்தி दह्, இப்பொழுது தலை நகரை எதிர்த்துச் செல்லுகிறார்கள்.

கூண்டில் சிறை பட்டிருந்த பறவைகளெல்லாம் பறந்து போய் விட்டன उद् பூ. डी ஆ.

இவ்வளவு காலம் நான் எதிர் பார்த்த சிநேகிதர்கள் வந்திருக்கிறார்கள் आ பூ. गम् . इ. இப்போது தான் வண்டிகளிலிருந்து இறங்கினார்கள் अव பூ. तॄ.

தோட்டத்தில் மரங்களின் கிளைகளை வெட்டினோம் लू.

பயிர்த்தொழிலுக்காக சிந்துநதியோடு சம்பந்தமான அநேக கால்வாய்களை வெட்டியிருக்கிறார்கள் खन् .

பத்து நாளில் சமஸ்கிருத பண்டிதன் ஆவேன் என்று அவன் சொன்னபோது वच् , நான் நகைத்தேன் स्मि.

யக்ஞதத்தன் சமீபத்தில் தன் மகனின் பூணூல் கலியாணத்தைச் செய்தான் कृ, वि - आ, अनु - स्था. அந்தகாலம் பிராமணர்களுக்கு அதிக தக்ஷிணை கொடுத்தான் दा.

உதவிக்கு கோவிந்தனை அழைக்க ஒரு மனிதனை அனுப்பினதாக அவர்கள் இப்போதான் நினைவுகூர்ந்தார்கள் स्मृ.

---

* ஆறாம் வேற்றுமைப் பொருளில் வந்த 4 ஆம் வேற்றுமை.

** இது दुह् தாதுவின் பூதகால ஏழாம் வகை ரூபம்.

பயப்படாதே मा - भी எதிரே நீ காண்பது பாம்பல்ல அது ஒரு பழுதை.

ஆங்கிலேயர்கள் கலகத்தலைவர்களைக் கொன்று वधू, தேசத்தை மீள ஜெயித்தார்கள் पुनर जि.

அவன் எப்பொழுதும் வீட்டில் உட்கார்ந்து ஒன்றும் செய்யாமையினால், வறுமையும் பீடிக்கிற அநேக நோய்களும் உண்டாயிருக்கின்றன जन् . निस पद्.

நான் செய்யச்சொன்ன நகைகளைச் செய்தாயா कृ

அரசனுடைய பூமி அளப்போர்கள் எல்லா நிலத்தையும் இன்னும் அளக்கவில்லை मा.

அக்கடிதங்கள் இப்பொழுது பயனற்றபடியால் அவைகளை யெல்லாம் கிழித்துவிட்டோம் ह.

கோவிந்தனுடைய மனோரதங்கள் பூர்த்தியாயின तृप्. அவன் இப்போது சந்தோஷமாய் இருக்கிறான்.

அவன் எல்லா உலக வியாபாரங்களையும் விட்டுவிட்டு परि त्यज्, இப்பொழுது துறவி ஆனான் परि व्रज्.

அவர்கள் நேற்று எங்களுக்குக் கொடுத்த பணத்தை நாங்கள் இன்னும் பெற்றுக்கொள்ளவில்லை प्रति ग्रह.

அவர்கள் தங்கள் அரசனுக்கு உண்மையாய் உழைத்தார்கள் सेव्.

வியாபாரிகள் கடைவீதியிலுள்ள பஞ்சையெல்லாம் வாங்கி परि क्री, அதை இங்கிலாந்து அனுப்பினார்கள் प्र हि.

குரங்குகள் வீட்டின் கூரையை முறித்தன भञ्ज्.

சகோதரர்கள் பிதுரார்ஜித சொத்தைப் பங்கிட்டுக் கொண்டார்கள் वि भज्.

ஜனங்களுடைய நிந்தைகளையெல்லாம் அமைதியுடன் பொறுத்துக்கொண்டு सह्, இடையறாமல் ராஜ்யபாரத்தை வகித்தேன் वह्.

இரண்டு அரசர்களும் தங்கள் சேனைகளை போருக்கு தயார் செய்துளார்கள் सम् नह्.

அகராதி 24.

अक्षम வி, சக்தியற்ற
अग्निरथ பு. புகைவண்டி
अत्यराति பு. ஓர் க்ஷத்ரியன்
अनुष्ठेय செய்யத்தக்க
अभियुक्त கவனமுள்ள
अमित्र பு. பகைவன்
आज्ञप्त ஏவப்பட்ட
आत्त வி. கொள்ளப்பட்ட
आसू - सत्रं யாகம்செய்
उत्तरकुरवः பு. ஓர் தேசம்,...
उपरि அ. மேல்
एकान्त வி. மாறாத
एकान्ततः அ. இடைவிடாமல்
ऐलूष பு. இலூஷன் மகன்
औषध ந. மருந்து
कवष பு. ஓர் மனிதன்
कितव பு. அயோக்கியன்
कुसुमपुर ந. ஓர் ஊர்
जयावह வி. வெற்றி தரும்
जातकर्मन् ந. ஓர் சடங்கு
जानन्तपि பு. ஜனந்தபன் மகன்
तपन பு. வருத்துவோன்
तृपू 4 க. ப. திருப்தி அடை
दंश् 1 க ப. கடி
दन्दशूक பு. பாம்பு
दशा ஸ். நிலைமை
दह् 1 க. ப. கொளுத்து
दीक्षू 1 க. அ. யாகஞ்செய்ய யோக்யனாகு, தீட்சைபெறு
दुर्विनीत வி. அடக்கமில்லாத
दृ 6 க. ஆ. ஆதரி, மதி
देवक्षेत्र ந. தேவபூமி
नियति ஸ். ஊழ்
निःशुक्र வி. வீரியமற்ற
नीचैः அ. கீழ்

नेमि சக்கரத்தின் சுற்றுபாகம்
पत् - प्र+उद् பூ. பற
पद् - प्रति பூ. அறி, செய்
पौराणिक பு. புராணிகன்.
फल् 1 க. ப. நிறைவேறு
भज् 1. க. உ. பங்குபிரி, वि.
मन् - अव, அசட்டைசெய்
महत् ந. பெருமை
महत्त्व ந. பெருமை, சக்தி
माल्यवत् பு. ஒரு அரக்கன்
मुक्तकेशी வி. தலைவிரிகோலம்
मुग्धाकृति வி. அழகிய
म्लेच्छ பு. மிலேச்சன்
लप् 1 க. ப. - प्र, பிதற்று
वञ्च् 10 க. ஆ. மோசம்செய்
वासिष्ठ பு. வசிஷ்டகுலத்தான்
शाक பு. காய்கறி
शुष्मिण வி. வலியுள்ள
शोकाभिप्लुत வி. துக்கத்தில் மூழ்கின.
सत्र ந. யாககாலம்
साचिव्य ந. அமைச்சு
सात्यहव्य பு. ஒரு புரோகிதன்
सुविनीत வி. அடக்கமுள்ள

இடைவிடாமல் अविरतम् அ.
ஐசுவரியம் रिक्थ, वित्त ந.
கடைவீதி पण्यवीथिका ஸ்.
கட்டுண்ட नियन्त्रित, निबद्ध
காகிதம் पत्रक ந.
கூரை छदिस् पटल ந
கூண்டு पञ्जर பு.
சம்பந்தமான संगत, संगच्छमान பெ. எ.
தரித்திரம் दारिद्र्य, दुर्गति ஸ்
தலைநகர் राजधानी ஸ்.
தூள் क्षोद பு. चूर्ण ந.
நிந்தை उपालम्भ பு.
பக்தியோடு भक्त्या, निष्ठया
பஞ்சு तूल, पिचु பு.
பயிர்த்தொழிலுக்காக कृषिहेतो, कृषिकर्मणे.
பாம்பு फणिन्, नाग பு.
பிடிக்கிற व्यथाकर, पीडाकर.
பிதுரார்ஜித पितृपैतामह வி.
பூமி அளப்போன் भूमापक பு.
மூலிகை ओषध, ओषधि ஸ்.
ராஜ்யபாரம் राज्यधुरा ஸ்.
ராஜ சலகத்தலைவன் प्रधानराजद्रोहिन् பு.
வர்த்தகன் वणिज् பு.
வாய்க்கால் कुल्या ஸ்.
வியாதி व्याधि பு.

II பாகம்.

ஆசிப்பொருள் துறை.

1, அனத்யதன பூதகால பரஸ்மைபத விகுதிகளை यास् ஓடு கூட்ட இந்துறையின் பரஸ்மைபத விகுதிகள் உண்டாகின்றன. यासुः படர்க்கை பன்மை விகுதியாம். படர்க்கை, முன்னிலை ஒருமை त्, स् வரின் यास् இன் ஈறு கெடும்.

2. வியங்கோள் ஆத்மனேபத விகுதிகளோடும் அவற்றிலிருக்கும் त्, थ् என்பவைகளோடும் பூர்வத்தில் इ யை கூட்ட இத்துறையின் ஆத்மனேபத விகுதிகள் உண்டாகின்றன. பக். 255 வி. 4 ஈ இல் கூறிய இடங்களில் षीध्वम् ஆனது षीढ्वम् ஆகிறது.

3. பரஸ்மைபத விகுதிகளெல்லாம் பலமற்றவை, ஆத்மனேபத விகுதிகள் பலமுள்ளவை. அவையாவன:

த.	यासम्	यास्व	यास्म	सीय	सीवहि	सीमहि
மு.	याः	यास्तम्	यास्त	सीष्ठाः	सीयास्थाम्	सीध्वम्
ப.	यात्	यास्ताम्	यासुः	सीष्ट	सीयास्ताम्	सीरन्

பரஸ்மைபத ரூப சம்பந்தமான விதிகள்.

4. பாடம் 15, பாகம் II, பாரா 2 अ, आ, इ, ई, उ ऊ, ए பிரிவுகளில் கூறிய விதிகள் இங்கும் பொருந்தும்.

5. பக்கம் 149 பாரா 2 ஈ இல் கூறிய தாதுக்களின் ஈற்றுயிர் ए ஆகும்.

6. சம்யுக்தாக்ஷரத்தைப் பூர்வத்திலுடைய आ (இய

ல்பு அல்லது விதி) ஈற்று மற்ற தாதுக்களின் आ வும் ए ஆகினும் ஆகும். உ. ம். ग्लेयात् - ग्लायात्, ग्लेयास्ताम् । ग्लायास्ताम्.

ஆத்மனேபத ரூபங்கள்.

7. सेट् தாதுக்களுக்கு முன் इ மிகும்.

8. ऋ ஈற்று தாதுக்கள். இணை எழுத்து பூர்வகமான ॠ ஈற்று தாதுக்கள், वृ தாது ஆகிய இவற்றின்முன் इ மிகினும் மிகும். உ. ம். वरिषीष्ट, वृषीष्ट वृ, स्तरिषीष्ट, स्तृषीष्ट.

9. தாதுவின்முன் इ மிகாதபோது ஈற்று ऋ ॠ ஈற்றயல் உயிர் ஆகிய இவை குணம்பெறா. உ. ம். हृ - हृषीष्ट, स्तृ - स्तरिषीष्ट, स्तीर्षीष्ट. मुचू - मुक्षीष्ट.

10. ஆர்த்தாதுக காலங்களில் தாதுவின் அங்கத்தோடு ஆத்மனேபதவிகுதியைக் கூட்ட செயப்பாட்டு வினை ரூபம் உண்டாகிறது என்ற பொது விதியோடு 15ம் பாடத்தில் செயப்பாட்டுவினைக்கு சொன்ன விதியும் இத்துறைக்கு பொருந்தும்.

कृ பரஸ்மை.

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
த.	क्रियासम्	क्रियास्व	क्रियास्म
மு.	क्रियाः	क्रियास्तम्	क्रियास्त
ப.	क्रियात्	क्रियास्ताम्	क्रियासुः

ஆத்மனே.

த.	कृषीय	कृषीवहि	कृषीमहि
மு.	कृषीष्ठाः	कृषीयास्थाम्	कृषीढ्वम्
ப.	कृषीष्ट	कृषीयास्ताम्	कृषीरन्

अ. கீழ்வரும் ரூபங்களை விதியுடன் விளக்குக:—

दिश्यात्, दिक्षीष्ट, रुध्यात्, रुत्सीष्ट, उच्यात्, स्मर्यात्, स्तर्यात्, नीयात्, नेषीष्ट, देयात्, दासीष्ट, धाक्षीष्ट, गाहिषीष्ट, ध्रेयात्, घ्रायात्, तीर्यात्, पूर्यात्, उह्यात्, वक्षीष्ट, मोदिषीष्ट, धुक्षीष्ट, दुह्यात्.

आ. பின்வரும் தாதுக்களுக்கு ஆசித்துறை ரூபங்கள் கூறுக:—ह, हृ, वप्, यज्, सह्, नह्, रुह्, लिह्, बन्ध्, ग्लै, हा, भिद्, भू, वृत्, रुध्, दु, स्रो, स्तु, रु, शास्.

பாடம் 25.

இச்சைப் பொருள் தாதுக்கள்.

1. (अ) தாதுவோடு स विகுதியைக் கூட்டவும். பிறகு, 11 ஆம் பாடத்திலும் 240 ப 3 விதியிலும் கூறப்பட்ட பொது விதிப்படி தாதுக்களை இரட்டிக்கவும். சார்வ தாதுக காலங்களில் स ச்கு முன் अ விகாரணம் வந்து கூடும்.

(आ) அப்யாசத்தின் अ காரம் इ ஆகிறது.

2. தாது सेट् ஆயின், स விகுதிக்குப் பூர்வம் इ மிகும். अनिट् ஆயின் மிகாது. இவ்விதிக்கு விலக்குகளாவன: (अ) ग्रह्, गुह् தாதுக்கள், उ, ऊ ஈற்று தாதுக்கள் இவைகளுக்கும் स விகுதிக்கும் நடுவே इ மிகாது. உ. ம். जिघृक्षति, बुभूषति.

(आ) दृ ஆ, धृ ஆ, कॄ, गॄ, ஆரும் கணமாகிய இந்நான்கும், स्मि, पू ஆ, अञ्ज्, प्रच्छ्, ऋ, अश् தாதுக்களும் इ ஆகமத்தைப் பெறும். உ. ம். पिपृच्छिषति, दिधरिषते.

(इ) ऋ इव्, ஈற்று தாதுக்கள், वृ, दंभ्, श्रि, यु, भृ, ज्ञप् தாதுக்கள் இவைகட்கும் स् விகுதிக்கும் நடுவே इ மிகி னும் மிகும். உ. ம். दिव्, दुद्यूषति - दिदेविषति. श्रि, शिश्रीषति—शिश्रयिषति.

3. குணசம்பந்தமான பொதுவிதி (17 ப. 5 வி.) கவ னிக்கத்தக்கது. இதற்கு விலக்குகளாவன:

அ. स् விகுதிக்குப் பூர்வம் इ மிகாதபோது, குறில் அல்லது நெடில் इ, उ, ऋ க்களை ஈற்றிலாவது ஈற்றயலிலா வது உடைய தாதுக்கள் குணமடைகிறதில்லை. உ. ம். बुभूषति, निनीषति.

ஆ. रुद्, विद्, मुष् தாதுக்களின் உயிர்கள் குணமா கிறதில்லை. स् விகுதிக்குப் பூர்வம் इ மிகும்போது, மெய் யை முதலிலும், குறில் इ அல்லது उ வை ஈற்றயலிலும் य् व् நீங்கிய மெய்யை ஈற்றிலும் உடைய தாதுக்களின் உயிர்கள் விகற்பமாய் குணமாகும். உ. ம். रुरुदिषति, सुसुदिषते · सुसोदिषते.

स् விகுதிக்குப் பூர்வம் इ மிகாதபோது தாதுக்களின் ஈற்றுயிர் நீளும். உ. ம். जि, जिगीषति. हन् இன் अ நீளும்.

5. அ. ग्रह्, स्वप्, प्रच्छ् தாதுக்களின் र्, व् முறை யே ऋ, उ ஆகும். (ப. 127. வி. 6 பார்க்க) सुषुप्सति.

ஆ. द्युत् தாதுவின் அப்பாசத்தின் य्, इ ஆகிறது.

இ. பின் வரும் தாதுக்களின் உயிர் इ ஆகிறது. ஆனல் அத்தாதுக்கள் இரட்டிக்கிறதில்லை. मि, मी, मा, दा धा

தாதுக்கள், स्था, धा மாதிரி ஆகிற தாதுக்கள் रभ्, लभ्, शक्, पत्, पद् தாதுக்கள். இவற்றுள் உயிரீற்று தாதுக்களின் முன் स् மிகுகிறது.

ई. आप् தாது ईप्सति எனவும் ज्ञप् - ज्ञीप्सति, जिज्ञपयिषति எனவும் ஆகின்றன.

उ. दम्भ् தாதுவிற்கு धिप्सति, धीप्सति, दिदम्भिषति என மூன்று ரூபங்கள் உள. तन् — तितांसति, तितंसति, तितनिषति. पत् — पित्सति, पिपतिषति விழ இச்சிக்கிறான்.

ऊ. पू ஆ. — पिपविषते. इ மிக, यु — यियविषति.

ए. ऋ — अरिरिषति. நிச்சயமடை என்னும் பொருளில் प्रति பூ. इ தாது प्रतीषिषति எனவாம். इ தாது போ என்னும் பொருளில் गम् எனத் திரிகிறது.

ऐ. जि தாதுவின் ज् அப்யாசத்துக்கு முன் ग् ஆகிறது. हि, हन् தாதுக்களின் ह्, घ् ஆகிறது. चि தாதுவின் च्, क् ஆகிலும் ஆம்.

6. பிறவினை அங்கத்தினின்றும் பத்தாம் கண தாதுவினின்றும் பொது விதிப்படி இச்சைப் பொருள் (सन्नन्त) தாதுக்கள் பிறக்கின்றன.

7. பிறவினைகளினின்றும் பத்தாம் கண தாதுக்களினின்றும் பிறந்த இச்சைப் பொருள் தாதுக்களுக்கு 241 ப. 4 பாராவில் கூறிய விதி பொருந்தும்.

8. अ. மூலதாது பரஸ்மைபதியோ, ஆத்மனேபதி

போ, உபபபதியோ, அதினின் றும் பிறந்த இச்சைப்பொருள் தாதுவும் அப்படியே ஆகும்.

आ, ज्ञा, श्रु, स्मृ, दृश् தாதுக்களின் ஸன்னந்தங்கள் ஆத்மனேபதிகளாம். कॄ+स्-कॄ* 4 வி. ஸூக்கு முன் 2 வி. படி इ மிகாது— कीर् ப. 3 வி. 9, 3, अ, படி ऋ குணமாகிறதில்லை—चिकीर् 1 अ—चिकीर्षति, स्, ष् ஆய் 1 விதிப்படி அ தோன்றிற்று. பாஸ்மை. 3 अ படி मृ+स् =मृ-मूर्-मुमूर्—मुमूर्षति. சாகப்போகிறன்.

भू+स्—बुभू 1 अ.—बुभूषति அ. படி, स् க்குப் பூர்வம் इ மிகவில்லை, 3 अ படி ऊ குணமாகவில்லை.

ग्रह्+स्- जग्रह्-जिग्रह्+स्, 2 अ. படி इ மிகவில்லை—जिगृह् 5 अ—जिगृढ्—जघृढ् -जिघृक् + सति-जिघृक्षति கிரகிக்க இச்சிக்கிறன்.

द्युत्+स - दिद्युत् 5 आ - दिद्योत् அல்லது दिद्युत् 3 आ படி, 2. படி इ மிக दिद्योतिषते அல்லது दिद्युतिषते.

भिद्+स् - बिभिद् 1 अ. 3 अ படி குணமில்லை. बिभित्सति.

9. அ. இச்சைப்பொருள் தாதுவின் அங்கத்தோடு उ விகுதியைக்கூட்ட இச்சிக்கிறவன் என்னும் பொருளுள்ள பெயர்ச்சொல் உண்டாகிறது. இப்பெயர்களுக்குச் செயப்படு பொருள் உண்டு. உ. ம். चिकीर्षुः कटम्.

---

*स् விகுதிக்குப் பூர்வம் इ மிகாவிடின் இங்குச்சொல்லிய உயிர் சம்பர்கமான விகாரங்களானபிறகே இரட்டித்தலாம் காரியம் செய்யத்தக்கது.

आ. आ விகுதியைக்கூட்ட பண்புப் பெயர்கள் உண்டாகின்றன. உ. ம். जिज्ञासा அறிய இச்சை.

प्रारिप्सितस्य ग्रन्थस्याविघ्नपरिसमाप्तय इष्टदेवतां स्तौति ।

स्वयंवरकाले सीतां लिप्सवो रावणादयो बहवो राजानो विदेहाञ्जग्मुः । किं तु रुद्रधनुर्नमयितुमशक्ताः सर्वे भग्नाशा बभूवुः

अभितापसंपदमथोष्णरुचिर्निजतेजसामसहमान इव ।
पयसि प्रपित्सुरपराम्बुनिधेरधिरोढुमस्तगिरिमभ्यपतत् ॥

ब्रह्मतत्त्वं जिज्ञासमानः कश्चिदाचार्यमुपेत्याध्यापय भो ब्रह्मेत्युवाच ।

तस्यां सभायामेव दुर्योधनं गदाघातेन जिघांसुर्भीमसेनो युधिष्ठिरेण निवारितः ।

यियक्षमाणेनाहूतः पार्थेनाथ द्विषन्मुरम् ।
अभिचैद्यं प्रतिष्ठासुरासीत्कार्यद्वयाकुलः ॥

प्रासादतलमारुरुक्षुः सोपानपङ्क्तिषु पदं निधत्ते ।

युरोपीयवैभवं दिदृक्षमाणाः प्रतिसंवत्सरं कतिचिद्भरतखण्डीया अङ्गलभूम्यादिदेशानग्निनौकाभिर्गच्छन्ति ।

ब्राह्मणो बुभूषू राजर्षिर्विश्वामित्र उग्रं तपश्चक्रे ।

प्रभूतवर्षणादस्या नद्याः कूलं पिपतिषति । तदस्मिन्मा पदं निधेहि ।

सूर्यवंशसंभवानां राज्ञां यशो जिगासुः कालिदास आह ।

क्व सूर्यप्रभवो वंशः क्वचाल्पविषया मतिः ।
तितीर्षुर्दुस्तरं मोहादुडुपेनास्मि सागरम् ॥

भूरि धनमादित्सुना वलेनानुगम्यमानः शरदारम्भे दिगन्ताञ्जिगीषू रघुरयोध्यायाः प्रतस्थे ।

वटुमुपनिनीषुराचार्यः स्वाधिकारसिद्धये कृच्छ्रत्रयं कुर्यात् ।

राजगृहं प्रविविक्षुर्ऋषिकुमारको हठान्निःसारितो दुर्विनीतैर्द्वारपालैः ।

आत्मनः कौशलं दिदर्शयिषन्त्यङ्गना महान्तं कालमनृत्यत् ।

अर्थयन्ते द्विजन्मानो तस्मादर्थं यियक्षवः ।
अर्थापयत्यसौ सम्यग् दुर्बुद्धं वैदिकं वचः ॥

கீழ் கோடிட்ட இடங்களில் இச்சைப் பொருள் ரூபங்களை உபயோகிக்க.

நாய் சாகப்போகிறது मृ, அதைத் தொந்தரவு செய்யாதே.

மரத்தூர்கிளையை வளர்க்க वृध् இச்சித்தவனைத் தன் கையைத் தூக்கினான்.

தன்னோடு தன் பந்துக்கள் போர் புரியப் युध् போவதைக் கண்டு அவன் முகம் வெளுத்தது.

குழந்தை தூக்கக்கண்ணாய் இருக்கிறது स्वप्, அதை தொட்டிலிலிட்டு தூங்குமாறு ஆட்டு.

அதிக முக்கியமான விஷயங்களைப்பற்றி உன்னோடு பேச இச்சிக்கின்ற वच्, ஒருவன் வாயிலில் காத்திருக்கிறான்.

சம்சாரச் சட்டினின்று விடுபட मुच् இச்சிக்கிறவன் ஒரு ஞானியிடம் போய் பிரம்மத்தைக் கேட்டு சிந்திக்கவேண்டும்.

பெண் கல்வி முறையை நடைபெறச் प्र+वृत् செய்ய இச்சிக்கிறவர்கள் உடனே வேலைக்குத் துடங்கவேண்டும். வாதத்திற்கு காலம் சென்றுவிட்டது.

அந்த போரில் ஒரு வீரன் இருந்தான், அவன் காயமடைந்து மிகுந்த தாகத்தினால் (குடிக்க இச்சையால் पा) வருந்தினான்.

கங்கையின் புண்ணிய தீர்த்தங்களில் நீராடவும் स्ना, சாங்கிய சாஸ்திரம் படிக்க இரண்டு வருஷம் வசிக்கவும் नि+वस् கருதி காசிக்குப் போனேன்.

இரண்டு பெண்களும் புஷ்பங்களை எடுக்க இச்சித்தவர்களாய் अव+चि, தோட்டத்துக்குப் போனார்கள்.

சுயம்புவான கடவுள் உலகம் படைக்க सृज् இச்சித்தவராய் ஆகாயத்தை மூடியிருந்த ஜலங்களின்மேல் தோன்றினார்.

அகராதி 25.

अधिकार பு. அதிகாரம்
अपरांबुनिधि பு. अपर அந்நிய மேற்கு अंबुनिधि கடல்) மேற்குக் கடல்
अभि चैत्यस् அ. சைத்தியனை நோக்கி
अभिताप பு. அதிகதாபம்
अर्थापय உ. விரித்துரை
अल्पविषया ஸ். அல்பவிஷயமுடைய
अविहत வி. தடையில்லாத
अस्तगिरि பு. மேற்குமலை
आचार्य பு. ஆசாரியன்
आशा ஸ். ஆசை
इष्टदेवता ஸ். இஷ்டதேவதை
उग्र வி. கொடிய

उडुप பு. ந. தெப்பம்
उष्णरुचि பு. சூரியன்
कतिचित् ஸ. சில
कार्यद्वयाकुल வி. இரண்டு காரியத்தால் கவலை அடைந்த
कूल ந. கரை
कृच्छ्रत्रय ந. (कृच्छ्र ந தபசு, त्रय மூன்று) மூன்றுதபசு.
ग्रह्, सं பூ. சேர், தொகு
दिगन्त பு. திசை எல்லை
दुर्बुद्ध வி. கஷ்டமாய் அறியத்தக்க, கருகலான
नी, उप பூ. பூணூல் கலியாணம் செய்
पङ्क्ति ஸ். வரிசை, பத்தி
पत्, अभि பூ. நேராகக் குதி
परिसमाप्ति ஸ். முடிவு
प्रचण्ड வி. உக்ரமான
बल ந. சேனை
भग्न. भञ्ज् இ. செ. பெ. எ. முறிந்த
भूरि வி. அதிகமான
मुर பு. கிருஷ்ணன் பகைவன்
यूरोपीय வி, ஐரோபிய
रुह्, अधि பூ. ஏறு
वर्षण ந. மழைபெய்தல்
वृ, नि பூ. 10 க. தடைசெய்,
वैदिक வி. வேதசம்பந்தமான
संभव பு. உற்பத்தி
सांख्य ந. ஓர் சாஸ்திரம்
सृ, निर् (பிறவினை) ஓட்டு
सिद्धि ஸ். கைகூடுதல்
सोपान ந. படி
हठात् அ. அடமாய்

ஆச்சரியமான अद्भुत வி.
காணக்கூடாத अदृश्य வி
ஞானி तत्त्वविद् பு.
தளை, கட்டு बन्धन ந. निगड
துன்பப்பட்ட आर्त, अर्दित.
தூக்கு नम्, उद् பூ. பிறவினை
தொட்டில் प्रेङ्खा ஸ்.
தொட்டிலாட்டு दोलय, अन्दोलय
தொந்தரவுசெய் तुद्
பந்து बन्धु, ज्ञाति பு.
முக்கியம் महत्त्व, गुरुत्व ந.
முக்கிய விஷயம் गुरुकार्य ந.
முறை विधि பு. पद्धति ஸ்.
வாதம் वादविवाद பு.
விளங்குகின்ற देदीप्यमान, विभ्राजमान நி. பெ எ.
வெளுத்த पाण्डु, विवर्ण. வி.

பாடம் 26.

வினையெச்ச, பெயரெச்சங்களும் தொழிற்பெயரும்.

1. **सेट्** தாதுக்களுக்கு முன் செயவென்னும் வினையெச்ச விகுதியாகிய **तुम्** வரின் நடுவே इ மிகும். **अनिट्** தாதுக்களுக்கு முன் மிகாது. **वेट्** தாதுக்களுக்கு முன் விகற்பித்து மிகும்.

2. **अ.** இறந்தகால பெயரெச்ச விகுதியாகிய त பலமற்றது, ஆகையால் குண விகாரம் நிகழாது. 14 பா. வி. 4, 1 ப. 3 வி. பொருந்தும். உ. ம். **कृ - कृत, वद्—उदित.**

आ. மேல் முதல் பாராவில் கூறிய **इ** ஆகமத்தைப்பற்றிய பொதுவிதி கவனிக்கற்பாலது, ஆகிலும் இவ்விதிக்கு அநேக விலக்குகள் உண்டு.

इ. பின் வரும் தாதுக்கள் முன் इ மிகாது.

1. **उ, ऊ, ॠ** ஈற்றன. **नु - नुत, भू—भूत, कॄ-कीर्ण.**

2. யாதாயினும் ஓர் விகுதிக்குப் பூர்வம் **इ** விகற்பமாய் மிகும் தாதுக்கள். உ.ம். **इषु्—इष्ट** 140 ப, 2. **दंभ्-दब्ध** 272 ப, 2 इ. **सिव्—स्यूत** * 272 ப, 2 इ. **मुह् - मुग्ध, मूढ** ப 113, 6. 128 ப, 1 अ. **क्रम् — क्रान्त.**

ई. ஈற்று **द्, र्** களுக்குமுன் வரும் त, **न** ஆகிறது, இந்த விகுதிக்குப் பூர்வமுள்ள **द्** உம் **न्** ஆகிறது. **भिद्—भिन्न, शॄ - शीर्ण.**

---

* நாசிகை, அந்தஸ்தமல்லாத வினைய மெய்முதல் பலமற்றவிகுதி வரின் ஈற்று **व्** க்கு **ऊ** ஆதேசமாகிறது. இந்த **ऊ** பூர்வத்திலுள்ள **अ, आ** ஓடு கூடி **औ** ஆகிறது.

उ. आ காரத்தை ஈற்றிலும், य्, व्, र् அல்லது ल् உள்ள கூட்டெழுத்தை முதலிலும் உடைய தாதுக்களுக்கு முன்னும் வேறு சில தாதுக்களுக்கு முன்னும் त காரம் न ஆகிறது. விலக்குகள் - नुद्, विद्, 7 க., उन्द्, त्रै, घ्रा, ह्री தாதுக்களுக்கு முன் न விகற்பமாய் न ஆகும். ध्यै, ख्या मद् தாதுக்கள் முன் ஆகாது.

(ऊ) इ மிகுந்த शी, श्विद् 1 க., स्विद्, क्ष्विद्, धृष् தாதுக்களின் உயிர்கள் குணமாகின்றன.

(ए) यम्, रम्, नम्, गम्, हन्, मन्, तन्, क्षण्, क्षिण्, ऋण्, वन् தாதுக்களின் நாசிகைகள் கெடும். गत, तत

(ऐ) अम्, अन् ஈற்று மற்ற தாதுக்களின் உயிர் इ மிகாதபோது நீளும். உ-ம் शम् - शांत, क्षम् - क्षान्त, दम् - दान्त.

(ओ) न விகுதிக்குப் பூர்வம் इ மிகாதபோது தாதுக்களின் ஈற்றயல் நாசிகை கெடும். உ-ம். रञ्ज् - रक्त, अञ्ज् - अक्त.

3. அ. செயப்பாட்டு இறந்தகால பெயரெச்ச ரூபத்தோடு वत् விகுதியைக்கூட்ட செய்வினை இறந்தகால பெயரெச்ச ரூபம் உண்டாகிறது. உ-ம். कृ कृतवान् செய்த, लभ् लब्धवान् அடைந்த.

ஆ. இந்த ரூபத்தினுடைய ஸ்த்ரீலிங்கம் ई காரத்தைக் கூட்டப் பிறக்கிறது. உ-ம். कृतवती (2, 3 பாடங்களில் கூறிய இருவகைப் பெயரெச்சங்களும் வினைமுற்றுக்குப் பதிலாக மிகுதியாய் வழங்கப்படுகிறது. अहं तत्कृतवान् என்பதற்குப் பதிலாக मया तत्कृतं அல்லது अहं तत्कृतवान् என்பதே பிற்கால நூல்களில் காணப்படுகிறது).

4. **अ.** படர்க்கைப் பன்மை விகுதிபோன்ற பரோக்ஷ பூதத்தின் பலமற்ற விகுதிகளுக்குப் பூர்வம் ஸித்தமான தாதுவின் அங்கத்தோடு பரஸ்மைபதத்தில் **वस्** விகுதியையும், ஆத்மனேபதத்தில் **आन** விகுதியையும் கூட்ட பரோக்ஷபூத செய்வினைப் பெயரெச்சம் உண்டாகிறது.

आ. இந்த விகுதிகள் சேரும் அங்கம் ஓரே உயிருடைய சொல்லாயும், மூலதாது **आ** ஈற்றதாயும் இருப்பின், **वस्** விகுதிக்குப் பூர்வம் **इ** மிகும். **घस्** தாதுவுக்கும் **इ** மிகுகிறது. உ. ம். **दा** - **ददिवस्**, **पत्** - **पेतिवस्**, ஆனால் **कृ**— **चकृवस्**, **चक्राण**. **हृ** - **जहृवस्**, **जह्राण**.

इ. **गम्**, **हन्**, **विद्** 6 க., **विश्**, **दृश्** தாதுக்களுக்கும் **वस्** விகுதிக்கும் இடையே **इ** மிகினும் மிகும். உ, ம். **गम्** - **जग्मिवस्**, **जगन्वस्**.

ई. **वस्** **आन** விகுதிகள் வரின் **वन्ध्**, **अञ्ज्** முதலிய சில தாதுக்களின் நாசிகை கெடுகிறது. ऋ ஈற்று தாதுக்கள் குணமடைகிறதில்லை. உ. ம். **आजिवस्**, **तितीर्वस्**. பரோக்ஷபூதத்தில் முதல் விகாரம் நிகழாது; இரண்டாவது நிகழும்.

उ. இரண்டாம் வேற்றுமை பன்மை துடங்கி உயிர் முதல் வேற்றுமை உருபுகளுக்குப் பூர்வமும், ஸ்த்ரீலிங்க **ई** விகுதிக்குப் பூர்வமும், நபும்ஸகலிங்க 1, 8, 2 ஆம் வேற்றுமை இருமை உருபுகளுக்குப் பூர்வமும் பரோக்ஷபூதத்தின் படர்க்கைப் பன்மை ரூபத்தையே பெயரெச்சத்தின் அங்கமாகக் கருதவேண்டும். உ. ம். **चिक्रीवस्** - **चिक्रियुषा** 3 வே.

ஒ, **चिक्रियुषी** ஸ். **जगन्वस्** அல்லது **जग्मिवस्-जग्मुषा** 3 வே. ஒ, **जग्मुषी** ஸ். சில தாதுக்களின் அங்கத்துக்குமேலே इ இல் சொன்ன விசேஷ காரியங்கள் ஆகவேண்டியது.

5. இரண்டாவது எதிர்காலப் பெயரெச்சம் உண்டாகும் விதம். இரண்டாம் எதிர்கால ரூபத்தின் வினைமுற்று விகுதிகளை நீக்கி பரஸ்மைபதத்தில் **अत्** விகுதியையும் ஆத்மனேபதத்தில் **मान** விகுதியையும் கூட்டவேண்டும். **अत्** வர நிலைமொழி ஈற்று अ கெடும். உ. ம். **करिष्यत्** செய்யும், **करिष्यमाण** (செய்வினை) செய்யும், (செயப்பாட்டு வினை) செய்யப்படும். **द्रक्ष्यत्** பார்க்கும், **द्रक्ष्यमाण** பார்க்கப்படும். **स्यत्** விகுதியின் ஸ்த்ரீலிங்கம் **स्यन्ती** அல்லது **स्यती**.

6 अ. **सेद्** தாதுக்கு முன் இறந்தகால வினையெச்ச விகுதியாகிய त्वा வரின், இடையே इ மிகும். **अम्, अन्** ஈற்று **सेट्** தாதுக்கள் முன் त्वा வரின் इ மிகினும் மிகும்.

आ. त्वा விகுதி பலமற்றது, ஆனால் அதற்குப் பூர்வம் इ மிகும் சில இடங்களில் தாதுவின் உயிர் குணமாகும்.

इ. त्वा விற்குப் பூர்வம் इ மிகாதபோது மேற்கூறிய 2. ए, ऐ விதிகள் பொருந்தும். உ. ம். **तन्, तत्वा - तनित्वा** 6 अ. **मन्, मत्वा. शम्, शान्त्वा - शमित्वा.**

ई. மற்றோர் விகுதியாகிய **य** காரம் வரின், **यम्, रम्, गम्, नम्** தாதுக்களின் நாசிகை கெடினும் கெடும். மேல் 2. ए இல் கூறிய மற்ற தாதுக்களின் நாசிகை அவசியம் கெடும். இது செய்துஎனும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம்.

7. अ. வியங்கோள் செயப்பாட்டு பெயரெச்ச விகுதிகள் तव्य, अनीय, य என்பவைகளாம்.

आ. தாதுக்களின் ஈற்றுயிரும் ஈற்றயல் குற்றுயிரும் तव्य, अनीय விகுதிகள் வரின் குணமாகின்றன.

इ. सेट् தாதுக்கள் முன் तव्य வரின் இடையே इ மிகும்

ई. (1) य வரின் ஈற்று, ஈற்றயல் इ - उ க்கள் குணமாகின்றன, ஈற்று ओ, अव् ஆம். कु - को - कव्य. नी - नेय.

(2) ஈற்று आ காரம் ए ஆகிறது. दा - देय.

(3) தாதுக்களின் ஈற்று ऋ வ்ருத்தி ஆகும். कृ-कार्य.

(4) इ, स्तु, वृ உப, दृ, जुष् தாதுக்களினதும், ஈற்றயில் ऋ உள்ள தாதுக்களினதும் உயிர் य வரின் திரியாது.

குற்றுயிருக்கு முன் य வரின் இடையே त् மிகும். உ. ம். स्तुत्य. இவ்விதிகளுக்கு அநேக விலக்குகள் உள.

8. अ. தாதுக்களோடு तृ, अक விகுதிகளைக் கூட்ட கர்த்தாவைச் சொல்லும் வினை முதற்பெயர்கள் ஆகின்றன.

आ. तृ வரின் ஈற்றுயிரும் ஈற்றயல் குறிலும் குணமாம்

इ अक வரின், ஈற்றுயிரும் ஈற்றயல் अ காரமும் (म् ஈற்று सेट् தாதுக்களினது தவிர) வ்ருத்தி அடைகின்றன. ஈற்றயல் ஏனைய குறில் குணமாம். உ.ம். नी-नेतृ, नायक. वच् - वक्तृ, वाचक. बुध् - बोद्धृ, बोधक-शम्...शमक.

ई. अक விகுதி வரின் आ ஈற்று தாதுக்களுக்குமுன் य மிகும் உ-ம். स्था - स्थायक, दा - दायक.

उ. हन् தாதுவின் உயிரை வ்ருத்தியாக்குகிற எவ் விகுதி வரினும் ஈற்று न्, त् ஆகிறது. உ.ம். घातक.

ऊ. ஸ்திரீலிங்கத்தில் तृ — त्री எனவும், अक · इका அல்லது अका எனவும் ஆகும்.

9. अ. தாதுக்களோடு अन, अ, ति விகுதிகள்சேர (भाव வாசக) பண்புப் பெயர்கள் உண்டாகின்றன.

आ. ति பலமற்ற விகுதி. இறந்தகால பெயரெச்ச விகுதி வரின் தாதுக்கள் அடையும் விகாரங்கள் ति வரினும் நிகழும். உ. ம். वच् - उक्ति சொல், मुच् - मुक्ति, வீடு.

इ. अ விகுதிவரின் சில தாதுக்கள் குணத்தையும், சில வ்ருத்தியையும் அடையும்; अन விகுதி வரின் ஈற்றுயிரும் ஈற்றயல் குறிலும் குணமடைகின்றன. உ.ம். भू - भाव - भवन, जी - जय, हन् - घात · हनन, बुध् - बोध - बोधन.

ई. अ விகுதி வரின் ஈற்று च्, ज् முறையே क्, ग् ஆகின்றன. உ. ம். पच् - पाक, युज् - योग.

उ. சாதாரணமாய் ति ஈற்றுப் பெயர்கள் ஸ்திரீலிங்கமாம்; अ ஈற்றன புல்லிங்கமாம்; अन ஈற்றன நபும்சகமாம்.

तस्मादेवं विदुषे ब्राह्मणायैवं चक्रुषे न क्षत्रियो द्रुह्यात् ।
राजा यक्ष्यमाणो ब्राह्मणं पुरोदधीत ।
छन्दांसि वै देवेभ्यो हव्यमूढ्वा श्रान्तानि जघनार्धे यज्ञस्य तिष्ठन्ति यथाश्वो वाश्वतरो वोहिवांस्तिष्ठेदेवम् ।

असुरैः सह योत्स्यमान इन्द्रो वरुणस्य साहाय्यं ययाचे ।
वरुणसाहाय्यं लब्धवतस्तस्मात्सर्वेऽसुरा अबिभयुः ।

व्यर्थं मे जन्म न मया कृतं कर्तव्यं न भुक्तं भोक्तव्यं न दृष्टं द्रष्टव्यं न श्रुतं श्रोतव्यम् ।

निषेदुषीं राज्ञीं दृष्ट्वा दास्योऽपि सपत्नीवृत्तं कथयिष्यन्त्यो-ऽधस्तस्थुः ।

ब्राह्मणेभ्यो दत्तसर्वस्वो रघुः प्रत्यग्रागतायार्थिने धनं दित्सुः कुबेरात्तन्निष्क्रष्टुं चक्रमे । कुबेरस्तु तेनाभियास्यमानमात्मानं प्रेक्ष्य स्वयमेव तस्य कोशे धनवृष्टिं पातयामास । तत्सर्वं धनमात्मने दत्तवांसं रघुं वक्ष्यमाणामाशिषं सोऽर्थ्युवाच ।

आशास्यमन्यत्पुनरुक्तभूतं श्रेयांसि सर्वाण्यधिजग्मुषस्ते ।
पुत्रं लभस्वात्मगुणानुरूपं भवन्तमीड्यं भवतः पितेव ॥

ततो रघुः पुत्रं प्रापाजं नाम । तं कतिभिः संवत्सरैर्विवाहयोग्य-दशं ज्ञात्वा ससैन्यमिन्दुमतीस्वयंवराय विदर्भान्प्रस्थापितवान् ।

मार्गे नर्मदारोधस्येकरात्रमुषितवतस्तस्य सेनानिवेशो वन्यगज-त्वमृषिशापात्समापेदानेन केनचिद्गन्धर्वेण तुमुलश्चक्रे ।

तमापतन्तं नृपतेरवध्यो वन्यः करीति श्रुतवान्कुमारः ।
निवर्तयिष्यन्विशिखेन कुम्भे जघान नात्यायतकृष्टचापः ॥

स विद्धमात्रः स्वीयं दिव्यं रूपं प्राप । ततः प्रजहृषेऽप्यात्मन उपचक्रुषेऽजाय संमोहनाख्यमस्त्रं ददौ ।

एवं तयोरध्वनि दैवयोगादासेदुषोः सख्यमचिन्त्यहेतु ।
एको ययौ चैत्ररथप्रदेशान्सौराज्यरम्यानपरो विदर्भान् ॥

तं नगरोपकण्ठे तस्थिवांसं तदागमनहृष्टो विदर्भनाथः प्रत्युज्जगाम नगरं चानीय सर्वां सत्क्रियां चकार।

त्रैलोक्यदीपके देवे लोकान्तरमुपेयुषि।
तमस्तान्तमभूद्विश्वं कः सुखी महदापदि॥

— —

கிரௌஞ்ச பறவைகளின் ஜதையில் ஒன்றைக்கொன்ற (हन्) நிஷாதனை வால்மீகி சபித்தார்.

தனக்கு நூறு பசுக்கள் கொடுப்பதாக வாக்களித்த प्रति பூ. (श्रु) இராஜகுமாரனை ரிஷி ஆசீர்வதித்தார்.

வாரணாவதிக்குப் பாண்டவர்கள் போகப் போகையில் गम्, इ விதுரன் அவர்களுக்கு சில புத்திமதிகளைச் சொன்னார்.

அவன் பட்டணத்தைக் கொளுத்துமுன் दह् சேனாபதி எல்லா குழந்தைகளையும் அதினின்று அப்புறப்படுத்தினார்.

காசியிலிருந்து யக்ஞதத்தன் புறப்பட்டுப் போக அனுமதிகொடுக்கப்படுமுன்னரே अनु பூ. ज्ञा, அவன் பண்ண பாபங்களுக்குப் பிராயச்சித்தம் செய்யும்படி தேவதத்தன் அவனுக்குச் சொன்னான்.

சகுந்தலை தன் கணவன் வீட்டிற்கு அனுப்பப்படுகையில் प्र பூ. हि அ. इष्, கண்வர் அக்கினியை வலம் வரச்சொல்லி தன் பெருமையைப்பற்றி கர்வம் கொள்ளாதிருக்கும்படி அவளுக்குப் புத்தி சொன்னார்.

விஷ்ணுவுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டிய दा, வஸ்திரங்கள் மிக நல்லவையாயும் விலையுயர்ந்தவையாயும் இருக்கின்றன.

அந்த மரம் வெட்டத்தக்கது छिद्.

அவன் அனுப்பிய விசித்திரமான சமாசாரத்தினின்று, என்ன அறியத்தக்கது बुध्,

எல்லா அரசர்களையும் ஜயித்தவனும் जि, அவர்களை சிறையிட்டவனுமான ஜராசந்தன் கிருஷ்ணபீமர்களால் கொல்லப்பட்டான்.

அவன் வார்த்தை நம்பத்தக்கதல்ல वि பூ. श्वस् அவன் செய்கைகளும் நிந்திக்கத்தக்கன निन्द्.

அது தின்னக்கூடியதும் भक्ष्, अभि+अव +हृ குடிக்கக்கூடியதுமல்ல पा ; நாம் ஏன் அதைத் தேடவேண்டும்.

அகராதி 26.

अज பு. ரகுவின் மகன்

अत्यायत வி. அ. அதிநீண்ட, அதிதூரம்.

अधस् அ. கீழே

अनुरूप வி. ஏற்ற, தக்க

अश्वतर பு. கோவேரிகழுதை

आख्या ஸ். பெயர்

इन्दुमती ஸ். ஒரு மாதின் பெயர்

उपकण्ठ ந. ஊர் எல்லை.

कुंभ பு. மத்தகம்

कृ - उप பூ. நன்மைசெய்

गम्, प्रति+उद् எதிர் நோக்கிப் போ

चैत्ररथ பு. கந்தர்வதேசம்

छन्दस् ந. விருத்தம்

जघनार्ध ந. **जघन** பின்புறம், **अर्ध** பாதி) பின்பாகம்

तम् 4 க. ப. துன்புறு
दीपक வி. விளக்குவது
धा- पुरस् பூ. புரோகிதனுக்கு
नर्मदा ஸ். ஒரு நதி
पुनरुक्तभूत வி. (**पुनरुक्त** கூறியது கூறல் **भूत** ஒன)கூறியது கூறல் போன்ற
प्रत्यग्र வி. அ. புதிய
प्रदेश பு. ப்ரதேசம்
रोधस् ந. கரை
लोकान्तरम् ந. (**अन्योलोकः लोकान्तरम्**) வேறுலகம்
वच् , आशिषम् பூ. ஆசிகூறு
वन्य வி. வனத்திற்குரிய
वरुण பு. கடல்தெய்வம்
विदर्भ பு. விதர்ப்ப நாடு
विशिख பு. அம்பு
वृष्टि ஸ். மழை
शाप பு. வசைமொழி
शास् , आ. பூ.2 க. ஆ. வாழ்த்து
संमोहन ந. ஓர் வகை அஸ்திரம்
सत्क्रिया ஸ். உபசாரம்
सपत्नी ஸ். சக்களத்தி
सर्वस्व ந. (**सर्व + स्व** ந.) முழுப்பொருள்
सेनानिवेश பு. சேனைதங்குமிடம்
सौराज्य ந. செங்கோன்மை
हव्य ந. ஓமத்தில் சொரிவது

அடையாளம் **चिह्न** ந.
ஒழுங்காய்நட **सदाचारं प्रतिपद्, सदाचारेणवृत्** .
கர்வமான **उत्सिक्त, उत्सेकिन्**
சிறை வைக **कारागृहेनिक्षिप्**
சுற்றிப்போ **प्रदक्षिणी कृ**
திருப்பிக்கொடு **दा - प्रति** பூ
நிஷாதன் **निषाद** பு. வேடன்
பறவை வகை **क्रौञ्च** பு.
வாரணவதி **वारणावती** ஸ்,
விசித்ரமான **विलक्षण** வி.
விலை உயர்ந்த **महार्ह** வி.

இலக்கியத் திரட்டு.

I. ஐதரேய பிராம்ஹணம்-பஞ்சிகா 7.

हरिश्चन्द्रो ह वैधस ऐक्ष्वाको राजाऽपुत्र[1]आस । तस्य ह शतं जाया बभूवुः । तासु पुत्रं न लेभे । तस्य ह पर्वतनारदौ गृह ऊषतुः सह नारदं पप्रच्छ ।

यन्न्विमं पुत्रमिच्छन्ति ये विजानन्ति ये च न ।
किंस्वित्पुत्रेण विन्दते तन्म आचक्ष्व नारद ॥ इति ।

स एकया[2] पृष्टो दशभिः[3] प्रत्युवाच ।

ऋणमस्मि[4] न्संनयत्यमृतत्वं च गच्छति ।
पिता पुत्रस्य जातस्य पश्येच्चेज्जीवतो मुखम् ॥
यावन्तः पृथिव्यां भोगा यावन्तो जातवेदसि ।
यावन्तो अप्सु प्राणिनां भूयान्पुत्रे पितुस्ततः ॥
शश्वत्पुत्रेण पितरोऽत्यायन्बहुलं तमः ।

अथैनमुवाच वरुणं राजानमुपधाव पुत्रो मे जायतां तेन त्वा यजा इति । तथेति । स वरुणं राजानमुपससार पुत्रो मे जायतां तेन त्वा यजा इति । तथेति । तस्य ह पुत्रो जज्ञे रोहितो नाम । तं होवाचा जनि ते वै पुत्रो यजस्व मानेनेति । स होवाच यदा वै पशुर्निर्दशो-

---

1 अस् தாதுவின் பரோக்ஷபூத ரூபம்.

2 இதற்குப் பக்கத்தில் गाथा சொல்லின் வற்ற ரூபத்தை வருவித்துக்கொள்க.

3 இங்கு இரண்டரை ஸ்லோகங்களே கூறி உள்ளன.

4 ஈற்று न् முன் स वரின் நடுவே त् மிகினும் மிகும்

भवत्यथ स मेध्यो भवति निर्दशो न्वस्त्वथ त्वा यजा इति। तथेति। स ह निर्दश आस। तं होवाच निर्दशो न्वभूद्यजस्व मानेनेति। स होवाच यदा वै पशोर्दन्ता जायन्तेऽथ स मेध्यो भवति दन्ता न्वस्य जायन्तामथ त्वा यजा इति। तथेति। तस्य ह दन्ता जज्ञिरे। तं होवाचाज्ञत[1] वा अस्य दन्ता यजस्व मानेनेति। स होवाच यदा वै पशोर्दन्ताः पद्यन्तेऽथ स मेध्यो भवति दन्ता न्वस्य पद्यन्तामथ त्वा यजा इति। तथेति। तस्य ह दन्ताः पेदिरे। तं होवाचापत्सत वा अस्य दन्ता यजस्व मानेनेति। स होवाच यदा वै पशोर्दन्ताः पुनर्जायन्तेऽथ स मेध्यो भवति दन्ता न्वस्य पुनर्जायन्तामथ त्वा यजा इति। तथेति। तस्य ह दन्ताः पुनर्जज्ञिरे। तं होवाचाज्ञत वा अस्य पुनर्दन्ता यजस्व मानेनेति। स होवाच यदा वै क्षत्रियः सांनाहुको भवत्यथ स मेध्यो भवति संनाहं नु प्राप्नोत्वथ त्वा यजा इति। तथेति। स ह संनाहं प्रापत्तं होवाच संनाहं नु प्राप्नोद्यजस्व मानेनेति। स तथेत्युक्त्वा पुत्रमामन्त्रयामास ततायं वै मह्यं त्वामददाद्धन्त त्वयाहमिमं यजा इति। स ह नेत्युक्त्वा धनुरादायारण्यमपातस्थौ। स संवत्सरमरण्ये चचार।

अथ हैक्ष्वाकं वरुणो जग्राह। तस्य होदरं जज्ञे। तद्ध रोहितः शुश्राव। सोऽरण्याद्ग्राममेयाय तमिन्द्रः पुरुषरूपेण पर्येत्योवाच।

नानाश्रान्ताय श्रीरस्तीति रोहित शुश्रुम।
पापो नृषद्वरो जन इन्द्र इच्चरतः सखा॥

चरैवेति। चरैवेति वै मा ब्राह्मणोऽवोचदिति ह द्वितीयं संव-

---

1 இது जन् தாதுவின் பூத, பட, பன்மை (வைதிகம்)

त्सरमरण्ये चचार । सोऽरण्याद्ग्राममेयाय । तमिन्द्रः पुरुषरूपेण पर्येत्योवाच ।

पुष्पिण्यौ चरतो जङ्घे भूष्णुरात्मा फलग्रहिः ।
[1]शेरेऽस्य सर्वे पाप्मानः श्रमेण प्रपथे हताः ॥

चरैवेति । चरैवेति वै मा ब्राह्मणोऽवोचदिति ह तृतीयं संवत्सरमरण्ये चचार । सोऽरण्याद्ग्राममेयाय । तमिन्द्रः पुरुषरूपेण पर्येत्योवाच ।

आस्ते भग आसीनस्योर्ध्वस्तिष्ठति तिष्ठतः ।
शेते निपद्यमानस्य चराति चरतो भगः ।

चरैवेति । चरैवेति वै मा ब्राह्मणोऽवोचदिति ह चतुर्थं संवत्सरमरण्ये चचार। सोऽरण्याद्ग्राममेयाय। तमिन्द्रः पुरुषरूपेण पर्येत्योवाच ।

कलिः शयानो भवति संजिहानस्तु द्वापरः ।
उत्तिष्ठंस्त्रेता भवति कृतं संपद्यते चरन् ॥

चरैवेति । चरैवेति वै मा ब्राह्मणोऽवोचदिति ह पञ्चमं संवत्सरमरण्ये चचार। सोऽरण्याद्ग्राममेयाय । तमिन्द्रः पुरुषरूपेण पर्येत्योवाच ।

चरन्वै मधु विन्दति चरन्स्वादुमुदुम्बरम् ।
सूर्यस्य पश्य श्रेमाणं यो न तन्द्रयते चरन् ॥

---

[1] शी தாதுவின் நிகழ், பட, பன்மை (வைதிகம்)

चरैवेति । चरैवेति वै मा ब्राह्मणोऽवोचदिति ह षष्ठं संवत्सरमरण्ये चचार । सोऽजीगर्तं सौयवसिमृषिमशनया परीतमरण्य उपेयाय । तस्य ह त्रयः पुत्रा आसुः शुनःपुच्छः शुनःशेपः शुनोलाङ्गूल इति । तं होवाच ऋषेऽहं ते शतं ददाम्यहमेषामेकेनात्मानं निष्क्रीणा इति । स ज्येष्ठं पुत्रं निगृह्णान उवाच न न्विममिति नो एवेममिति कनिष्ठं माता । तौ ह मध्यमे संपादयांचक्रतुः शुनःशेपे । तस्य ह शतं दत्त्वा स तमादाय सोऽरण्याद्ग्राममेयाय । स पितरमेत्योवाच तत हन्ताहमनेनात्मानं निष्क्रीणा इति स वरुणं राजानमुपससारानेन त्वा यजा इति । तथेति भूयान्वै ब्राह्मणः क्षत्रियादिति वरुण उवाच । तस्मा एतं राजसूयं यज्ञक्रतुं प्रोवाच । तमेतमभिषेचनीये पुरुषं पशुमालेभे ।

तस्य ह विश्वामित्रो होतासीज्जमदग्निरध्वर्युर्वसिष्ठो ब्रह्मायास्य उद्गाता । तस्मा उपाकृताय नियोक्तारं न विविदुः । स होवाचाजीगर्तः सौयवसिर्मह्यमपरं शतं दत्ताहमेनं नियोक्ष्यामीति । तस्मा अपरं शतं ददुस्तं स [1] निनियोज । तस्मा उपाकृताय नियुक्तायाप्रीताय पर्यग्निकृताय विशसितारं न विविदुः । स होवाचाजीगर्तः सौयवसिर्मह्यमपरं शतं दत्ताहमेनं विशसिष्यामीति । तस्मा अपरं शतं ददुः । सोऽसिं निःशान एयाय । अथ ह शुनःशेप ईक्षांचक्रेऽमानुषमिव वै मा विशसिष्यन्ति हन्ताहं देवता उपधावामीति । स प्रजापतिमेव प्रथमं देवतानामुपससार । तं प्रजाप-

---

1 தாதுவின் முதலெழுத்துக்குப் பதில் உபசர்க்கம் இரட்டித்துள்ளது போலும்.

तिरुवाचाग्निर्वै देवानां नेदिष्ठस्तमेवोपधावेति । सोऽग्निमुपससार। तमग्निरुवाच सविता वै प्रसवानामीशे। तमेवोपधावेति। स सवितारमुपससार । तं सवितोवाच वरुणाय वै राज्ञे नियुक्तोऽसीति तमेवोपधावेति । स वरुणं राजानमुपससार । तं वरुण उवाचाग्निर्वै देवानां मुखं सुहृदयतमस्तं नु स्तुह्यथ त्वोत्स्रक्ष्याम इति। सोऽग्निं तुष्टाव। तमग्निरुवाच विश्वान्देवान्स्तुह्यथ त्वोत्स्रक्ष्याम इति । स विश्वान्देवांस्तुष्टाव । तं विश्वेदेवा ऊचुरिन्द्रो वै देवानामोजिष्ठो बलिष्ठः सहिष्ठः सत्तमः पारयिष्णुतमस्तं नु स्तुह्यथ त्वोत्स्रक्ष्याम इति । स इन्द्रं तुष्टाव । तस्मा इन्द्रः स्तूयमानः प्रीतो मनसा हिरण्यरथं ददौ । तमिन्द्र उवाचाश्विनौ नु स्तुह्यथ त्वोत्स्रक्ष्याम इति । सोऽश्विनौ तुष्टाव । तमश्विना ऊचतुरुषसं नु स्तुह्यथ त्वोत्स्रक्ष्याम इति । स उषसं तुष्टाव । तस्य [2]ह स्मर्च्यृच्युक्तायां विपाशो मुमुचे । कनीय ऐक्ष्वाकस्योदरं भवति। उत्तमस्यामेवर्च्युक्तायां विपाशो मुमुचे । अगद ऐक्ष्वाक आस।

II. त्रयाणां धूर्तानाम् ।

कस्मिंश्चिदधिष्ठाने मित्रशर्मा नाम ब्राह्मणः प्रतिवसति स्म । स कदाचिन्माघमासे पशुप्रार्थनाय ग्रामान्तरं गतः । तत्र तेन कश्चिद्यजमानो याचितः । भो यजमान आगामिन्याममावास्यायां

---

1 நிகழ்—படர், ஒருமை. விதிப்படி ஈஷெ இருக்கவேணும்.

2 சுனஸ்சேபனுடைய அருணோதய ஸ்துதியை குறிக்கிறது.

यक्ष्यामि यज्ञं तद्देहि मे पशुमेकम्। अथ तेन तस्य शास्त्रोक्तः पीवरतनुः पशुः प्रदत्तः। सोऽपि तं समर्थमितश्चेतश्च गच्छन्त मवलोक्य स्कन्धे कृत्वा सत्वरं स्वपुराभिमुखः प्रतस्थे।

अथ तस्य गच्छतो मार्गे त्रयो धूर्ताः संमुखा बभूवुः। तैश्च तादृशं पीवरतनुं पशुं स्कन्धमारूढमवलोक्य मिथोऽभिहितम्। अहो अस्य पशोर्भक्षणादद्यतनो हिमपातो व्यर्थतां नीयते। तदेनं वञ्चयित्वा पशुमादाय शीतत्राणं कुर्मः।

अथ तेषामेकतमो वेषपरिवर्तनं विधाय संमुखो भूत्वा तमूचे। भो भोः किमेवं जनविरुद्धं हास्यकार्यमनुष्ठीयते यदेष सारमेयो-ऽपवित्रः स्कन्धारूढो नीयते। ततश्च तेन कोपाभिभूतेनाभिहित महो किमन्धो भवान्यत्पशुं सारमेयं प्रतिपादयसि। सोऽब्रवी-द्ब्रह्मन् कोपस्त्वया न कार्यो यथेच्छं गम्यतामिति।

अथ यावत्किंचिदध्वान्तरं गच्छति तावद्द्वितीयो धूर्तः संमुखः समुपेत्य तमुवाच। भो ब्रह्मन् कष्टं कष्टं यद्यपि वल्लभोऽयं ते सारमेयस्तथापि स्कन्धमारोपयितुं न युज्यते। अथासौ सकोप मिदमाह। भोः किमन्धो भवान्यत्पशुं सारमेयं वदसि। सो-ऽब्रवीद्भगवन् मा कोपं कुर्वज्ञानान्मयाभिहितम्। त्वमात्मरुचितं समाचरेति।

अथ यावत्स्तोकं वर्त्मान्तरं गच्छति तावत्तृतीयोऽन्यवेषधारी धूर्तः संमुखः समुपेत्य तमुवाच। भो अयुक्तमेतद्यत्त्वं सारमेयं स्कन्धाधिरूढं नयसि तत्त्यज्यतामेष यावदन्यः कश्चिन्न पश्यति। अथासौ बहु विमृश्य तं पशुं सारमेयमेव मन्यमानो भया-

भूमौ प्रक्षिप्य स्वगृहमुद्दिश्य पलायितः । ततस्ते त्रयो मिलित्वा तं पशुमादाय प्रतस्थिरे ।

ब्राह्मणभुजंगमयोः ।

अस्ति कस्मिंश्चिदधिष्ठाने हरिदत्तो नाम ब्राह्मणः । तस्य च कृषिं कुर्वतः सदैव निष्फलः कालोऽतिवर्तते । अथैकस्मिन्दिवसे स ब्राह्मणो घर्मार्तः स्वक्षेत्रमध्ये वृक्षच्छायायां प्रसुप्तः । अनतिदूरे वल्मीकोपरि प्रसारितं भीषणं भुजंगमं दृष्ट्वासौ चिन्तयामास । नूनमेषा क्षेत्रदेवता कदाचिदपि न पूजिता तेनेदं मे कृषिकर्म विफलीभवति तदहमस्याः पूजामद्य करिष्यामि । इत्यवधार्य कुतोऽपि क्षीरं याचित्वा शरावे निक्षिप्य वल्मीकान्तिकमुपगम्योवाच । भोःक्षेत्रपाल मयैतावन्तं कालं न ज्ञातं यत्त्वमत्र वससि तेन पूजा न कृता तत्सांप्रतं क्षमस्वेति । एवमुक्त्वा दुग्धं निवेद्य गृहाभिमुखं प्रायात् ।

अथ प्रातर्यावदागत्य पश्यति तावद्दीनारमेकं शरावे दृष्टवान् । एवं च प्रतिदिनमेकाकी समागत्य तस्मै क्षीरं ददात्येकैकं च दीनारं गृह्णाति ।

अथैकस्मिन्दिवसे वल्मीके क्षीरनयनाय पुत्रं नियुज्य ब्राह्मणो ग्रामं जगाम । पुत्रोऽपि क्षीरं तत्र नीत्वा संस्थाप्य च पुनर्गृहं समायातः । दिनान्तरे तत्र गत्वा स दीनारमेकं दृष्ट्वा गृहीत्वा च चिन्तितवान् । नूनं सौवर्णदीनारपूर्णोऽयं वल्मीकस्तदेनं भुजंगं हत्वा सर्वमेकवारं ग्रहीष्यामि । एवं संप्रधार्यान्येद्युः क्षीरं ददता ब्राह्मणपुत्रेण सर्पो लगुडेन शिरसि ताडितः । स च दैववशाद्

मुक्तजीवितो रोषात्तं ब्राह्मणकुमारं तीव्रविषैर्दशनैस्तथादशद्यथा स सद्यः पञ्चत्वमुपागतः ।

अथ पुनरपि ब्राह्मणः प्रत्यूषे क्षीरं गृहीत्वा तत्र गत्वा तारस्वरेण सर्पमस्तौत् । तदा सर्पो वल्मीकान्तर्लीन एव ब्राह्मणं प्रत्युवाच । त्वं लोभादत्रागतः पुत्रशोकमपि विहाय । इतः परं तव मम च प्रीतिर्नोचिता । तव पुत्रेण यौवनोन्मत्तेनाहं ताडितो मया च स दष्टः । कथं मया लगुडप्रहारो विस्मर्तव्यस्त्वया च पुत्रशोकदुःखं कथं विस्मर्तव्यम् । इत्युक्त्वा बहुमूल्यं हीरकमणिं तस्मै दत्त्वा पुनस्त्वया नागन्तव्यमिति कथयित्वा विवरं प्रविष्टः । ब्राह्मणोऽपि मणिं गृहीत्वा पुत्रबुद्धिं निन्दन्स्वगृहमागतः ।

III. भर्तृहरि नीतिशतकम् ।

अज्ञः सुखमाराध्यः सुखतरमाराध्यते विशेषज्ञः ।
ज्ञानलवदुर्विदग्धं ब्रह्मापि नरं न रञ्जयति ॥ १ ॥

लभेत सिकतासु तैलमपि यत्नतः पीडय-
न्पिबेच्च मृगतृष्णिकासु सलिलं पिपासार्दितः ।
कदाचिदपि पर्यटञ्शशविषाणमासादये-
न्नतु प्रतिनिविष्टमूर्खजनचित्तमाराधयेत् ॥ २ ॥

व्यालं बालमृणालतन्तुभिरसौ रोद्धुं समुज्जृम्भते
छेत्तुं वज्रमणीञ्छिरीषकुसुमप्रान्तेन संनह्यते ।
माधुर्यं मधुबिन्दुना रचयितुं क्षाराम्बुधेरीहते
नेतुं वाञ्छति यः खलान्पथि सतां सूक्तैः सुधास्यन्दिभिः ॥३॥

स्वायत्तमेकान्तगुणं विधात्रा विनिर्मितं छादनमज्ञतायाः ।
विशेषतः सर्वविदां समाजे विभूषणं मौनमपण्डितानाम् ॥ ४ ॥

साहित्यसंगीतकलाविहीनः साक्षात्पशुः पुच्छविषाणहीनः ।
तृणं न खादन्नपि जीवमानस्तद्भागधेयं परमं पशूनाम् ॥ ५ ॥

येषां न विद्या न तपो न दानं ज्ञानं न शीलं न गुणो न धर्मः ।
ते मृत्युलोके भुवि भारभूता मनुष्यरूपेण मृगाश्चरन्ति ॥ ६ ॥

वरं गहनदुर्गेषु भ्रान्तं वनचरैः सह ।
न मूर्खजनसंपर्कः सुरेन्द्रभवनेष्वपि ॥ ७ ॥

हर्तुर्याति न गोचरं किमपि शं पुष्णाति यत्सर्वदा-
ऽप्यर्थिभ्यः प्रतिपाद्यमानमनिशं प्राप्नोति वृद्धिं पराम् ।
कल्पान्तेष्वपि न प्रयाति निधनं विद्याख्यमन्तर्धनं
येषां तान्प्रति मानमुज्झत नृपाः कस्तैः सह स्पर्धते ॥ ८ ॥

अम्भोजिनीवननिवासविलासमेव
हंसस्य हन्ति नितरां कुपितो विधाता ।
न त्वस्य दुग्धजलभेदविधौ प्रसिद्धां
वैदग्ध्यकीर्तिमपहर्तुमसौ समर्थः ॥ ९ ॥

केयूरा न विभूषयन्ति पुरुषं हारा न चन्द्रोज्ज्वला
न स्नानं न विलेपनं न कुसुमं नालंकृता मूर्धजाः ।
वाण्येका समलंकरोति पुरुषं या संस्कृता धार्यते
क्षीयन्ते खलु भूषणानि सततं वाग्भूषणं भूषणम् ॥ १० ॥

विद्या नाम नरस्य रूपमधिकं प्रच्छन्नगुप्तं धनं
विद्या भोगकरी यशःसुखकरी विद्या गुरूणां गुरुः ।

विद्या बन्धुजनो विदेशगमने विद्या परा देवता
विद्या राजसु पूजिता न तु धनं विद्याविहीनः पशुः॥ ॥११

सूनुः सच्चरितः सती प्रियतमा स्वामी प्रसादोन्मुखः
स्निग्धं मित्रमवञ्चकः परिजनो निष्क्लेशलेशं मनः।
आकारो रुचिरः स्थिरश्च विभवो विद्यावदातं मुखं
तुष्टे विष्टपहारिणीष्टदहरौ संप्राप्यते देहिना ॥ १२ ॥

प्राणाघातान्निवृत्तिः परधनहरणे संयमः सत्यवाक्यं
काले शक्त्या प्रदानं युवतिजनकथामूकभावः परेषाम्।
तृष्णास्रोतोविभङ्गो गुरुषु च विनयः सर्वभूतानुकम्पा
सामान्यः सर्वशास्त्रेष्वनुपहतविधिः श्रेयसामेष पन्थाः ॥१३॥

प्रारभ्यते न खलु विघ्नभयेन नीचैः
प्रारभ्य विघ्नविहता विरमन्ति मध्याः।
विघ्नैः पुनः पुनरपि प्रतिहन्यमानाः
प्रारब्धमुत्तमजना न परित्यजन्ति ॥ १४ ॥

प्रिया न्याय्या वृत्तिर्मलिनमसुभङ्गेऽप्यसुकर-
मसन्तो नाभ्यर्थ्याः सुहृदपि न याच्यः कृशधनः।
विपद्युच्चैः स्थेयं पदमनुविधेयं च महतां
सतां केनोद्दिष्टं विषममसिधाराव्रतमिदम् ॥ १५ ॥

स्वल्पं स्नायुवसावशेषमलिनं निर्मांसमप्यस्थिकं
श्वा लब्ध्वा परितोषमेति न तु तत्तस्य क्षुधाशान्तये।
सिंहो जम्बुकमङ्कमागतमपि त्यक्त्वा निहन्ति द्विपं
सर्वः कृच्छ्रगतोऽपि वाञ्छति जनः सत्त्वानुरूपं फलम् ॥ १६ ॥

लाङ्गूलचालनमधश्चरणावपातं
भूमौ निपत्य वदनोदरदर्शनं च ।
श्वा पिण्डदस्य कुरुते गजपुंगवस्तु
धीरं विलोकयति चाटुशतैश्च भुङ्क्ते ॥ १७ ॥

परिवर्तिनि संसारे मृतः को वा न जायते ।
स जातो येन जातेन याति वंशः समुन्नतिम् ॥ १८ ॥

कुसुमस्तवकस्येव द्वयी वृत्तिर्मनस्विनः ।
मूर्ध्नि वा सर्वलोकस्य विशीर्येत वनेऽथवा ॥ १९ ॥

तानीन्द्रियाणि सकलानि तदेव कर्म
सा बुद्धिरप्रतिहता वचनं तदेव ।
अर्थोष्मणा विरहितः पुरुषः स एव
अन्यः क्षणेन भवतीति विचित्रमेतत् ॥ २० ॥

दौर्मन्त्र्यान्नृपतिर्विनश्यति यतिः सङ्गात्सुतो लालना-
द्विप्रोऽनध्ययनात्कुलं कुतनयाच्छीलं खलोपासनात् ।
ह्रीर्मद्यादनवेक्षणादपि कृषिः स्नेहः प्रवासाश्रया
न्मैत्री चाप्रणयात्समृद्धिरनयात्त्यागात्प्रमादाद्धनम् ॥ २१ ॥

दानं भोगो नाशस्तिस्रो गतयो भवन्ति वित्तस्य ।
यो न ददाति न भुङ्क्ते तस्य तृतीया गतिर्भवति ॥ २२ ॥

रे रे चातक सावधानमनसा मित्र क्षणं श्रूयता-
मम्भोदा बहवो वसन्ति गगने सर्वेऽपि नैतादृशाः ।
केचिद्वृष्टिभिरार्द्रयन्ति धरणीं गर्जन्ति केचिद्वृथा
यं यं पश्यसि तस्य तस्य पुरतो मा ब्रूहि दीनं वचः ॥२३॥

जाड्यं ह्रीमति गण्यते व्रतरुचौ दम्भः शुचौ कैतवं
शूरे निर्घृणता ऋजौ विमतिता दैन्यं प्रियालापिनि।
तेजस्विन्यवलिप्तता मुखरता वक्तर्यशक्तिः स्थिरे
तत्को नाम गुणो भवेत्सुगुणिनां यो दुर्जनैर्नाङ्कितः ॥ २४॥

लोभश्चेदगुणेन किं पिशुनता यद्यस्ति किं पातकैः
सत्यं चेत्तपसा च किं शुचि मनो यद्यस्ति तीर्थेन किम्।
सौजन्यं यदि किं निजैः सुमहिमा यद्यस्ति किं मण्डनैः
सद्विद्या यदि किं धनैरपयशो यद्यस्ति किं मृत्युना॥ २५॥

न कश्चिच्चण्डकोपानामात्मीयो नाम भूभुजाम्।
होतारमपि जुह्वानं स्पृष्टो दहति पावकः ॥ २६॥

आरम्भगुर्वी क्षयिणी क्रमेण लघ्वी पुरा वृद्धिमती च पश्चात्।
दिनस्य पूर्वार्धपरार्धभिन्ना छायेव मैत्री खलसज्जनानाम् ॥ २७॥

मृगमीनसज्जनानां तृणजलसंतोषविहितवृत्तीनाम्।
लुब्धकधीवरपिशुना निष्कारणवैरिणो जगति ॥ २८॥

वाञ्छा सज्जनसंगमे परगुणे प्रीतिर्गुरौ नम्रता
विद्यायां व्यसनं स्वयोषिति रतिर्लोकापवादाद्भयम्।
भक्तिः शूलिनि शक्तिरात्मदमने संसर्गमुक्तिः खले-
ष्वेते येषु वसन्ति निर्मलगुणास्तेभ्यो नरेभ्यो नमः ॥ २९॥

प्रदानं प्रच्छन्नं गृहमुपगते संभ्रमविधिः
प्रियं कृत्वा मौनं सदसि कथनं नाप्युपकृतेः।
अनुत्सेको लक्ष्म्यां निरभिभवसाराः परकथाः
सतां केनोद्दिष्टं विषममसिधाराव्रतमिदम् ॥ ३०॥

संपत्सु महतां चित्तं भवत्युत्पलकोमलम् ।
आपत्सु च महाशैलशिलासंघातकर्कशम् ॥ ॥ ३१ ॥

संतप्तायसि संस्थितस्य पयसो नामापि न ज्ञायते
मुक्ताकारतया तदेव नलिनीपत्रस्थितं राजते ।

स्वात्यां सागरशुक्तिमध्यपतितं सन्मौक्तिकं जायते
प्रायेणाधममध्यमोत्तमगुणः संवासतो जायते॥ ३२ ॥

नम्रत्वेनोन्नमन्तः परगुणकथनैः स्वान्गुणान्ख्यापयन्तः
स्वार्थान्संपादयन्तो विततबहुतरारम्भयत्नाः परार्थे ।

क्षान्त्यैवाक्षेपरुक्षाक्षरमुखरमुखान्दुर्मुखान्दूषयन्तः
सन्तः साश्चर्यचर्या जगति बहुमताः कस्य नाभ्यर्चनीयाः॥ ३३ ॥

भवन्ति नम्रास्तरवः फलोद्गमैर्नवाम्बुभिर्भूरिविलम्बिनो घनाः ।
अनुद्धताः सत्पुरुषाः समृद्धिभिः स्वभाव एवैष परोपकारिणाम्॥

श्रोत्रं श्रुतेनैव न कुण्डलेन दानेन पाणिर्न तु कङ्कणेन ।
विभाति कायः करुणापराणां परोपकारैर्न तु चन्दनेन ॥ ३४ ॥

पापान्निवारयति योजयते हिताय
गुह्यं च गूहति गुणान्प्रकटीकरोति ।
आपद्गतं न च जहाति ददाति काले
सन्मित्रलक्षणमिदं प्रवदन्ति सन्तः ॥ ३५ ॥

एते सत्पुरुषाः परार्थघटकाः स्वार्थान्परित्यज्य ये
सामान्यास्तु परार्थमुद्यमभृतः स्वार्थाविरोधेन ये ।
तेऽमी मानवराक्षसाः परहितं स्वार्थाय निघ्नन्ति ये
ये तु घ्नन्ति निरर्थकं परहितं ते के न जानीमहे ॥ ३६ ॥

इतः स्वपिति केशवः कुलमितस्तदीयद्विषा-
मितश्च शरणार्थिनः शिखरिणां गणाः शेरते ।
इतोऽपि वडवानलः सह समस्तसंवर्तकै-
रहो विततमूर्जितं भरसहं च सिन्धोर्वपुः ॥ ३७ ॥

तृष्णां छिन्धि भज क्षमां जहि मदं पापे रतिं मा कृथाः
सत्यं ब्रूह्यनुयाहि साधुपदवीं सेवस्व विद्वज्जनान् ।
मान्यान्मानय विद्विषोऽप्यनुनय प्रच्छादय स्वान्गुणा-
न्कीर्तिं पालय दुःखिते कुरु दयामेतत्सतां लक्षणम् ॥ ३८ ॥

मनसि वचसि काये पुण्यपीयूषपूर्णा-
स्त्रिभुवनमुपकारश्रेणिभिः प्रीणयन्तः ।
परगुणपरमाणून्पर्वतीकृत्य नित्यं
निजहृदि विकसन्तः सन्ति सन्तः कियन्तः ॥ ३९ ॥

रत्नैर्महार्हैस्तुतुषुर्न देवा न भेजिरे भीमविषेण भीतिम् ।
सुधां विना न प्रययुर्विरामं न निश्चितार्थाद्विरमन्ति धीराः ॥४ ॥

ऐश्वर्यस्य विभूषणं सुजनता शौर्यस्य वाक्संयमो
ज्ञानस्योपशमः श्रुतस्य विनयो वित्तस्य पात्रे व्ययः ।
अक्रोधस्तपसः क्षमा प्रभवितुर्धर्मस्य निर्व्याजता
सर्वेषामपि सर्वकारणमिदं शीलं परं भूषणम् ॥ ४१ ॥

காதம்பரீ—பாகம் 1

देवि किमत्र क्रियतां दैवायत्ते वस्तुनि । अलं रुदितेन । न

1 புத்திரப் பேறின்மையால் மிக துயருற்றிருந்த இராணிக்கு அரசன் கூறியது.

वयमनुग्राह्याः प्रायो देवतानाम्। आत्मजपरिष्वङ्गामृतास्वादसुखस्य नूनमभाजनमस्माकं हृदयम्। अन्यस्मिञ्जन्मनि न कृतमवदातं कर्म। जन्मान्तरविहितं हि कर्म फलमुपनयति पुरुषस्येह जन्मनि। न हि शक्यं दैवमन्यथा कर्तुमभियुक्तेनापि। यावत्तु मानुष्यके शक्यमुपपादयितुं तावत्सर्वमुपपाद्यताम्। अधिकं कुरु देवि गुरुषु भक्तिम्। द्विगुणामुपपादय देवतासु पूजाम्। ऋषिजनपरिचर्यासु दर्शितादरा भव। परं हि दैवतमृषयो यत्नेनाराधिता यथासमीहितफलानामतिदुर्लभानामपि दातारो भवन्ति। श्रूयते हि पुरा चण्डकौशिकप्रसादान्मगधेषु बृहद्रथो नाम राजा जनार्दनस्य जेतारमतुलबलपराक्रमं जरासंधं नाम तनयं लेभे। दशरथश्च राजा परिणतवया अपि विभाण्डकमहामुनिसुतस्यर्ष्यश्टङ्गस्य प्रसादान्नारायणभुजानिवाप्रतिहतानुदधीनिवाक्षोभ्यानवाप चतुरः पुत्रान्। अन्ये च राजर्षयस्तपोधनानाराध्य पुत्रदर्शनामृतस्वादसुखभाजो बभूवुः। अमोघफला हि महामुनिजनसेवा। अहमपि खलु कदा समुपारूढगर्भभरालसामापाण्डुरमुखीमासन्नचन्द्रोदयामिव पौर्णमासीनिशां देवीं द्रक्ष्यामि। कदा मे तनयजन्ममहोत्सवानन्दनिर्भरो हरिष्यति पूर्णपात्रं परिजनः। कदा हारिद्रवसनधारिणी सुतसनाथोत्सङ्गा द्यौरिवोदितरविमण्डला सबालातपा मामानन्दयिष्यति देवी। कदा सर्वौषधिपिञ्जरजटिलकेशो गोरोचनाचित्रितकण्ठसूत्रग्रन्थिरुत्तानशयो दशनशून्यास्मिताननः पुत्रको जनयिष्यति मे हृदयाह्लादम्। कदा गोरोचनाकपिलद्युतिरन्तःपुरिकाकरतलपरंपरासंचार्यमाणमूर्ति-

रशेषजनाभिनन्दितो मङ्गलप्रदीप इव मे शोकान्धकारमुन्मूलयिष्यति चक्षुषोः। कदा च क्षितितलरेणुधूसरो मण्डयिष्यति मम हृदयेन दृष्ट्या च सह परिभ्रमन्भवनाङ्गनम्। कदा केसरिकिशोरक इव संजातजानुचङ्क्रमणारम्भः संचरिष्यतीतस्ततः स्फटिकमणिमयभित्त्यन्तरितान्भवनमृगशावकानाजिघृक्षुः । कदान्तःपुरिकानूपुरनिनादसंभृतान्गृहकलहंसकाननुसरन्कक्षान्तप्रधावितः कनकमेखलाघण्टिकारवानुसारिणीमायासयिष्यति धात्रीम्। कदा मातुश्चरणरागोपयुक्तशेषेण पिण्डालक्तकरसेन कञ्चुकिनां विडम्बयिष्यति मुखानि। कदा कुतूहललोललोचनो मणिकुट्टिमेष्वधोदत्तदृष्टिरनुसरिष्यति स्खलद्गतिरात्मनः प्रतिबिम्बानि । कदा नरेन्द्रसहस्रप्रसारितभुजयुगलाभिनन्द्यमानागमनो भूषणमणिमयूखलेखाकुलीक्रियमाणलोलदृष्टिरास्थानस्थितस्य मम पुरः पर्यटिष्यति सभान्तरेषु। इत्येतानि चान्यानि मनोरथशतानि चिन्तयतोऽन्तः संतप्यमानस्य यान्ति रजन्यः। मामपि दहत्येवायमहर्निशमनल इवानपत्यतासमुद्भवः शोकः । शून्यमिव मे प्रतिभाति जगत्। अफलमिवाखिलं पश्यामि जीवितं राज्यं च। अप्रतिविधेये तु विधातरि किं करोमि। तन्मुच्यतां देवि शोकानुबन्धः। आधीयतां धैर्ये धर्मे च धीः। धर्मपरायणानां हि सदा समीपसंचारिण्यः कल्याणसंपदो भवन्ति । एवमभिधाय सलिलमादाय स्वयं करतलेनाभिनवपल्लवेनेव विकचकमलतुल्यमाननमस्याः साश्रुलेखं ममार्ज।

——

வடமொழி—தென்மொழி.

अ

अकरुण வி. தயையற்ற
अकिंचन வி. ஒன்றுமில்லாத
अक्ष பு. சொக்கட்டான்
अक्षज्ञ வி. சொக்கட்டானறிந்த
अक्षत्रिय வி. க்ஷத்ரியனல்லாத
अक्षनैपुण வி. சூதாட்டில் வல்ல
अक्षम வி. சக்தியற்ற
अक्षमाला ஸ். ருத்ராக்ஷமாலை
अक्षरशः அ. உள்ளபடி
अक्षहृदय ந. சூதாட்டுரகசியம்
अक्षि ந. கண்
अक्षोभ्य வி. கலங்காத, அஞ்சா
अगद வி. நோயற்ற
अगार ந. வீடு. [ட
अग्नितप्त வி. தீயால்சுடப்பட்
अग्निरथ பு. புகைவண்டி
अग्निष्टोम பு. ஒரு வகையாகம்
अङ्क பு. தொடை
अङ्कित வி. மாசுற்ற
अङ्ग ந. அவயவம்
अङ्गन ந. முற்றம், இடம்
अङ्गार பு. ந. கரி, தணல்
अचिन्त्य வி. எண்ணமுடியாத
अज வி. பிறப்பற்ற, ரகுமகன்
अजस्र வி. இடைவிடாத
अजा ஸ். மறி ஆடு
अजीगर्त ஒரு பிராமணன்.
अञ्ज् 7 க. ப. பூசு
वि பூ. வெளியாக்கு
अञ्जन ந. கரிய மை
अञ्जलि பு. சேரங்கை
अण् 4 க. ப. சுவாசி, உயிர்வாழ்
अणु வி. சிறிய, பு. அணு
अतिघोर வி. மிக பயங்கரமான
अतिनिष्करुण வி. மிகக்கொடிய
अतिनिष्फल வி. மிகபயனற்ற
अतिप्रमाद பு. பெருந்தவறு
अतुल வி. ஒப்பற்ற
अत्यर्थम् அ. மிகவும், சால
अत्यराति பு. ஒரு க்ஷத்ரியன்
अत्यायत அ. வி. மிக நீண்ட
अद्भुत வி. ஆச்சரியமான
अद्यतन வி. இன்றைய
अद्यप्रभृति அ. இன்றுமுதல்
अधम வி. தாழ்ந்த
अधर வி. ஸ. கீழான
अधर्म பு. தீச்செயல்
अधस् அ. கீழே

अधिकार பு. யோக்யதை

अधिज्यधन्वन् பு. நாணேறிய வில்லினன்

अधिष्ठान ந. இடம்.

अधीर வி. தீரமற்ற

अध्वन् பு. வழி

अध्वर्यु பு. யாகத்தில் அவி சொரிவோன்

अन् 2 க. ப. மூச்சுவிடு

प्र பூ. உயிர்வாழ்

अनडुह् பு. எருது

अननुष्ठान ந. செய்யாமை

अनपत्यता ஸ். மகவின்மை

अनपराधिन् வி. குற்றமற்ற

अनय பு. நயமின்மை

अनर्ह வி. தகுதியற்ற

अनल பு. நெருப்பு

अनवेक्षण ந. கவலையின்மை

अनागस् வி. குற்றமற்ற

अनाथ வி. திக்கற்ற

अनाद्यनन्त வி. ஆதியந்தமற்ற

अनारम्भ பு. ஆரம்பியாமை

अनार्जवोपेत வி. (न+आर्जव+उपेत) நேர்மையில்லாத

अनिग्रह பு. அடக்கமின்மை

अनिल பு. காற்று

अनिशम् அ. அடிக்கடி

अनिषण्ण வி. உட்காராத

अनीक ந. சேனை

अनीकस्थ வி. படையாள்

अनुकम्पिन् வி. இரக்கமுள்ள

अनुचर பு. வேலைக்காரன்

अनुत्सेक பு. அடக்கம்

अनुपहत வி. தடைபடாத

अनुबन्ध பு. தொடர்ச்சி

अनुमरण ந. உடன் மரித்தல்

अनुराग பு. அன்பு, பிரியம்

अनुरूप வி. ஏற்ற, தக்க

अनुलेपन ந. பூச்சு

अनुविधेय வி. பின்பற்றத்தக்க

अनुषक्त (अनु+सक्त) கூடின

अनुष्ठान ந. செய்கை

अनुष्ठेय (अनु+स्था வி. பெ. எ. செய்யத்தக்க

अनूच्य (अनु+वच् வி. பெ. எ. பின் சொல்லத்தக்க

अन्त பு. முடிவு, நாசம்

अन्तःपुरिका ஸ். ஸ்த்ரீ

अन्तक பு. எமன்

अन्तगमन ந. முடிவுவரை செல்லல்

अन्ततः அ. கடைசியாக

अन्तर ந. வேற்றுமை

अन्तरित வி. பிரிக்கப்பட்ட

अन्य ஸ. வி. வேறு, பிற

अन्यथा அ. இல்லாவிடில்
अन्येद्युः அ. வேறுநாள்
अन्वाह अनु+आह பின் சொல்லுகிறான்
अन्वित (अनु+इ इ. செ.பெ. எ.] கூடின
अन्विष्यत् [अनु+इषु] 4 க-ப. நி. பெ. எ] தேடுகிற
अप् ஸ். பன்மை நீர்
अपचिति ஸ். பூசை
अपथ्य ந. ஆகாதது, தகாதது
अपयशस् ந. அபகீர்த்தி
अपर வி. ஸ. மற்ற, வேறு
अपराद्धसहस्र ந. ஆயிரம் குற்றம்
अपराम्बुनिधि பு.மேற்குகடல்
अपवित्र வி. அசுத்தமான,
अपेक्षित ந. கோரியது, விரும்பியது
अप्रणय பு. ஸ்நேகமின்மை
अप्रतिविधेय வி. பரிஹரிக்க முடியாத
अप्रतिहत வி- தடையற்ற
अप्रमत्त வி. கவனமுள்ள
अप्रवक्तृ பு. பேசாதவன்
अब्ज ந. தாமரை
अब्द பு. ஆண்டு
अभाजन ந. தகுதியில்லது
अभिगीत பாடப்பெற்ற
अभि चैद्यम् அ- சைத்தியனை நோக்கி
अभिताप பு கொடியதாபம்
अभिनव வி- புதிய
अभिमुख வி- எதிர்நோக்கின
अभियुक्त வி- சிறிய
अभिषेचनीय பு. ராஜசூயயாகத்தில் செய்யும் ஒரு சடங்கு
अभिसंधा ஸ்-உறுதி, நிச்சயம்
अभिहित சொல்லப்பட்ட
अभ्यागत வந்த, பு-விருந்தாளி
अम् 1 க-ப-அசை
अमावास्या ஸ். அமாவாசை
अमित्र பு. பகைவன்
अमुत्र அ. மறுமையில்
अमृत ந, தேவருணவு
अमोघ வி. பயனுள்ள, சத்திய
अम्भस् ந. நீர்
अम्भोजिनी ஸ்.தாமரைச்செடி
अय् 1 க.ஆ.उद् பூ.உதயமாகு
अयस् ந. இரும்பு
अरण्यवास பு. வனவாசம்
अरिस्त्री ஸ். பகைவன்மனைவி
अरुण பு. சூரியன் சாரதி
अरुस् பு. ந. புண், காயம்

अर्घ्यसत्कार பு. பூஜைப் பொருளால் செய்த உபசாரம்
अर्ज् 1 க. ப. 10 க. தேடு
अर्थ् 10 க. ஆ. யாசி
प्र பூ. வேண்டிக்கொள்
अर्थ பு. பொருள்
अर्थसंशय பு. பொருள்நாசம்.
अर्थापय உ. விரித்துரை
अर्थिन् பு. யாசகன்
अर्द् 1, 10 க. உ. தீங்குசெய்
अर्धकोटी ஸ். அரைகோடி
अर्यमन् பு. பிதிரு தேவதை
अर्वन् பு. குதிரை
अर्ह् 1 க. 10 க. தகுதியாகு
अलक्ष्मी ஸ். வறுமை
अलस வி. சோம்பலுள்ள
अलाभ பு. நஷ்டம்
अलोभ பு. அவாவின்மை
अल्प வி. கொஞ்சமான
अल्पविषय வி. குறுகிய
अवज्ञात அவமதிக்கப்பட்ட
अवदात வி. அழகிய, சுத்தமான, வெண்ணிறமான
अवर வி. ஸ. பின், தாழ்ந்த
अवलम्बमान (अव+लम्ब् கி. பெ. எ.) தொங்குகிற
अवलेप பு. கர்வம்
अवश வி. பராதீன
अवश्यम् அ. அவசியமாய்
अवस्थान ந. இருப்பிடம்
अवहित பெ. எ. கவனமுள்ள
अवाच् வி. தெற்குக்குரிய
अविघ्न வி. தடையற்ற
अविनाशिन् வி. அழியாத
अविलम्बितम् அ. தாமதமின்றி
अव्यय வி. நாசமற்ற, குறையா
अश् 5 க. ஆ. அடை, புசி
व्य பூ. வ்யாபி
अश् 9 க. ப. புசி
अशक्त வி. சக்தியற்ற
अशन ந. உண்ணல்
अशना ஸ். பசி
अशोक பு. ஒரு வகை மரம்
अश्वतर பு. கோவேறிகழுதை
अश्वमेध பு. ஒரு யாகம்
अश्वहृदय ந. குதிரையாளும் இரகஸ்யம்
अश्विन् பு. இருடைபில், அசுவினி தேவர்கள்
अस् 4 க. ப. நிர், பூ. நீக்கு
अस् 2 க. ப. இரு
असंशयम् அ. ஐயமின்றி
असत्पुरुषसेवा ஸ். தீயோரைப் பணிதல் (**सत्+सेवा**)

असन् ந. உதிரம்
असह्य (अ+सह् வி. பெ. எ.) பொறுக்கமுடியாத
असार வி. சாரமில்லாத
असिधारा ஸ். கத்திமுனை
असिधाराव्रत ந. கத்திமுனையில் இருத்தல் போன்ற கொடிய விரதம்
असु பு. பிராணன்
असुभङ्ग பு. மரணம்
असूयय கேடு நினை
असृज् ந. உதிரம், ரத்தம்
अस्त பு. பொழுதுபோதல்
अस्तगिरि பு. சூரியன்வீழ்மலை
अस्थि ந. எலும்பு
अहन् ந. பகல்
अहरहः அ. தினந்தோறும்
अहर्निशम् அ. இராப்பகல்
अहि பு. பாம்பு
अहोरात्र பு. இராப்பகல்
अह्नाय அ.உடனே விரைவில்

आ.

आ எல்லைப்பொருள் இடைச்சொல்
आकार பு. வடிவம்
आकाशचा பு. வானக்காற்று
आक्षेप பு. நிந்தை, வசை
आख्या ஸ். பெயர்
आगामिन् வி. வரும்
आङ्गिरस பு. அங்கிரஸ்குலத்தான்
आचरित வி. ஒழுகப்பட்ட ந. ஒழுக்கம், செய்கை
आचार्य பு. ஆசாரியன்
आजि பு. ஸ். போர்
आज्ञप्त ஏவப்பட்ட
आत्त வி. கொள்ளப்பட்ட
आत्मघातक பு.ந. தற்கொலை புரிவோன்
आत्मघातिन् வி.
आत्मभाज् பு. மனிதன்
आत्मरुचित பு. தனக்கிஷ்டமான
आत्महित ந. தன் நன்மை
आत्मीय வி. தனது
आदर பு. ஆதரவு
आदिहेतु பு. முதற்காரணம்
आनन ந. முகம்
आनीत கொண்டுவரப்பட்ட
आन्तर வி. உள்ளே உள்ள
आप् 5 க. ப. அடை, பெறு
आपराह्णिक வி. பிற்பகலான
आपाण्डुर வி. சிறிதுவெளுத்த
आप्त பு. வேண்டியவன்
आप्रीत வி. ஆப்ரீயெனும் மந்திரங்களால் சுத்தமான

आमिष பு. மாமிசம்
आमोद பு. நறுமணம்
आयत्त வி. வசமான
आयास्य பு. ஒரு ரிஷி
आयुष्काम பு. ஆயுள்விரும்பு
வோன்
आयुस् ந. வயது
आराधना ஸ். பூசித்தல்
आराधित த்ருப்தியடைந்த
आरूढ வி. ஏறின
आर्त துன்புற்ற
आर्द्र வி. ஈரமான
आर्द्रा ஸ். சந்திரன் ஆறும்வீடு
आलवाल பு. நீர் பாத்தி
आलाप பு. சம்பாஷணை
आली ஸ். வரிசை
आवृत வி. நிறைந்த, மூடின
आशा ஸ். ஆசை
आशिस् ஸ். வாழ்த்து
आशीविष பு. பாம்பு
आस् 2 க. ஆ. உட்கார் अधि
பூ., उप பூ. வணங்கு, सत्रं
யாகஞ்செய்
आसन् ந. வாய்
आसन्नमरण வி. மரிக்கப்போம்
आसाद्य வி. அடையக்கூடிய
आसीन கி. பெ. எ. உட்காருகிற

आस्थान ந. மண்டபம்
आस्य ந. வாய்
आस्वाद பு. ருசிபார்த்தல்
आहव பு. போர்
आहुति ஸ். அவிசு

इ.

इ 2 க. ப. போ
अभि+इ நோக்கிப்போ
अव+इ அறி
आ+इ வா
उद्+इ உதி
निर्+इ புறப்படு
परि+इ மாறு, சுற்று
व्यति+इ செல், கட
वि+अप+इ பிரி
शरणम्+उप+इ சரண்புகு
सम्+इ சேர், கூடு
इ 1 க. (उद् பூ.) உதயமாகு
इ, (अधि பூ. 2 க. ஆ. ஓது
इच्छु வி. இச்சிக்கிற
इतस्ततः அ. இங்குமங்கும்
इतिकर्तव्यता ஸ். செய்யும்வழி
इन्द्रादि இந்திரன்முதலிய
इन्द्रिय ந. வீரியம்
इन्द्रिय सौष्ठव க. அவயவ
அழகு [கம்
इन्द्रियार्थोपसेवन விஷயபோ

इन्दुमती ஸ். ஒரு மாது
इन्ध् 7 க. ஆ. எரி, மூளு
इष्टद வி. விரும்பியதைக் கொடுக்கிற
इष्टदेवता ஸ். குலதெய்வம்

ई.

ई 4 க. அ. **उद्** பூ. உதயமாகு
ईक्ष् · **प्रति** பூ. எதிர்பார்
ईड् 2 க. ஆ. 10 க. துதி
ईदृश வி. இப்படிப்பட்ட
ईर् 1 க. ப. 10 க. **उद्** பூ. [சொல்
ईश् 2 க. ஆ. ஆளு
ईश्वर பு. ஆண்டவன்
ईह् 1 க. ஆ. முயற்சிசெய்

उ.

उ அ. ஓர் இடைச்சொல்
उख् 1. க. ப. போ
उग्र வி. உக்கிரமான, கொடிய
उग्रम् அ. சக்தியோடு, வன்மையோடு
उच्चैः அ. உரக்க
उज्झ् 6 க. ப. எறி, வீசு
उडुप (பு. ந. படகு, தெப்பம்
उत्तम வி. கடைசியான, மேலான
उत्तमफलक வி. **उत्तम** வி. நல்ல பலமுள்ள
उत्तर வி. மேல்
उत्तरकुरवः ஓர் தேசம்
उत्तरा ஸ். விராடன்மகள்
उत्तरीय ந. மேல் வஸ்திரம்
उत्तान வி. அண்ணாந்து படுத்திருக்கிற
उत्पथास्थित வி. **उत्पथ** பு. தீவழியிலிருக்கிற
उत्पन्न வி. உண்டான, பிறந்த
उत्पल ந. தாமரைப்பூ
उत्सङ्ग பு. மடி
उत्सृष्ट (**उद्+सृज्** இ.செ.பெ.எ.) விடப்பட்ட
उदञ्चू வி. வடக்குசப்பந்தமான
उदन् ந. நீர்
उदर ந. வயிறு [வோன்
उदरंभरि வி. வயிறு நிரப்பு
उदार வி. உதார குணமுள்ள
उदुंबर பு. அத்திமரம்
उद्गम பு, உற்பத்தி, தோற்றம்
उद्गातृ பு. யாகத்தில் சாமகானம் செய்பவர்
उद्दामवृत्ति ஸ். அடங்காத தன்மையுள்ள
उद्दालक ஓர் மனிதனுடைய பெயர்
उद्धत வி. கர்வமுள்ள
उद्धतम् அ. அஜாக்கிரதையாய்

उद्भूतविस्मय வி. ஆச்சரியமடைந்த
उद्यमभृत् சுறுசுறுப்புள்ளவன்
उन्नति ஸ். மேன்மை, உயர்வு
उन्माद् பு. மகிழ்ச்சி
उपकण्ठ ந. நகர்ப்புறம்
उपकार பு. உபகாரம், நன்றி
उपकारिन् வி. உபகாரகுணமுள்ள
उपकृति ஸ். உபகாரம்செய்தல்
उपचय பு. சேர்த்துவைத்தல்
उपचित வி. கூடின
उपजनित उप+जन् (இ. செ. பெ. எ.) உண்டாக்கப்பட்ட
उपनयन-उपनायन ந. பூணூல் கலியாணம்
उपभोग பு. அனுபவித்தல்
उपयुक्त வி. உபயோகப்பட்ட
उपरत வி. ஓய்ந்த
उपरि அ. மேல்
उपरितन வி. மேலேயுள்ள
उपशम பு. திருப்தி.
उपाकृत கொண்டுவரப்பட்ட
उपायन ந. வெகுமதி
उपालम्भ्य வி. நிந்திக்கத்தகுந்த
उपेत (उप+इ இ. செ. பெ. எ. கூடிய
उभ ஸ. இரண்டு
उभय வி. இருதிறத்திற்குரிய
उर्वी ஸ். பூமி
उलूपी ஸ் ஒரு நாக கன்னிகை
उशनस् பு. அசுரகுரு
उष् (1. க, ப. கொளுத்து
उषस् ஸ். உதயம்
उष्णम् அ. உஷ்ணமாய்
उष्णरुचि பு. சூரியன்
उष्मन् பு. சூடு

ऊ.

ऊर्जित வி. மேன்மையான, கொழுந்த
ऊर्ध्व வி. மேலான, நேரான

ऋ.

ऋ 1 க. ப. போ
ऋजु வி. நேர்மையான
ऋण ந. கடன்
ऋत्विज् பு. ஓர் புரோஹிதர்
ऋभुक्षिन् பு. இந்திரன் பெயர்

ए.

एकदा அ. ஒரு காலத்தில்
एकमनस् வி. ஒரு மனமுள்ள
एकरात्र ந. ஓர் இரவு
एकाकिन् வி. தனிமையான
एकान्त வி. நியதமான
एकान्तगुण வி. பாருகுணமுடைய

एकान्ततः அ. மாருமல்
एकैक வி.ஸ.ஒவ்வொருவனுய்
एतादृश வி. இப்படிப்பட்ட
एनस् ந. பாபம்

ऐ, औ

ऐक्ष्वाक பு. இக்ஷ்வாகுகுலத்தான்
ऐन्द्र வி. இந்திரனுக்குரிய
ऐलूष பு. இலூஷன் மகன்
औषध ந. மருந்து

क.

कक्षा ஸ். அறை
कङ्कण ந. வளையல்
कच பு. மயிர்
कट பு. பாய்
कण्व பு. ஒரு முனிவர்
कतिचित् வி. பல
कनक ந. பொன்
कन्यका ஸ். சன்னிகை
कपाल பு. ந. மண்டை, தலை
कपिल வி. கபிலநிறமான
कम् 10 ஆ. ஆ விரும்பு
करणीय ந.செய்தக்சது,கடமை
करिन् பு. யானை
करुण வி. விசனிக்கத்தக்க
करुणापर வி. இரக்கமுள்ள
कर्कोटक பு. ஒரு பாம்பு
कर्मपथ பு. கர்மமார்க்கம்
कलत्र ந. மனைவி

कलह பு. சண்டை
कलहंसक பு. ஒரு வகை அன்னம்
कला ஸ். வித்தை
कलाप பு. கூட்டம்
कलि பு. கலியுகம்
कलिङ्ग பு. ஒரு தேசம்
कल्पान्त பு. யுகமுடிவு
कल्पित (क्लृप् இ.செ.பெ.எ. பிறவினை) கல்பிக்கப்பட்ட
कवष பு. ஒரு மனிதன்
कविता ஸ். கவித்திறம்
कष्ट வி. துன்பமடைந்த
कष्टम् कष्टम् அ. ஐயோ
कस् (वि பூ 1 க. ப.) மலர்
काकुस्थ பு. இராமன்
कात्यायन ஒரு வையாகரணி
कादंबरी ஸ். ஒரு பெண்
कानन ந. காடு, வனம்
काम பு. விருப்பம்
कामदुह् வி.விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்வோன்
कामप्रि விருப்பங்கள் நிறைவேறியவன்
काय பு. உடல்
कारय (कृ. பிறவினை) செய்வி
कार्तिकैयकादशी ஸ். கார்த்திகை ஏகாதசி

कार्पण्य ந. உலோபகுணம்
कार्मुक ந. வில்
कार्य வி. செய்தக்கது, வேலை
कार्यकर வி. வேலைக்காரன்
कार्यद्वयाकुल வி. இரு காரியங்களால் கவலையுற்ற
कालेय ஒரு வகை அரக்கர்
काव्य ந. காவ்யம், செய்யுள்
काश பு. ஒரு வெண் மலர்
काष्ठलोष्टसम வி. (**काष्ट** ந. கட்டை **लोष्ठ** பு.ந. ஓடு **सम** ஒத்த) ஒட்டாங்கச்சியொத்த
काहल பு. சத்தம்
किंनर பு. தேவமனிதவகை
किंस्वित् எத்தகையது
कितव பு. அயோக்கியன்
कियत् வி. எவ்வளவு
किरण பு. கதிர்
किशोरक பு. (சிங்க) குட்டி
कीर्ति ஸ். புகழ்
किर्मीर பு. ஒரு அரக்கன்
कु இடைச்சொல், அற்ப
कुक्कुर பு. நாய்
कुटुम्बक ந. குடும்பம்
कुट्टिम பு. செப்பனிட்டதரை
कुडव பு. ஒரு அளவுபடி
कुण्डल ந. காதணி
कुतूहल ந. வியப்பு
कुमारक பு. சிறுபையன்
कुमुद ந. அல்லி மலர்
कुम्भ பு. யானை மத்தகம்
कुम्भकर्ण பு. இராவணன்தம்பி
कुरुक्षेत्र ந. குருக்ஷேத்ரம்
कुल ந. வம்சம்
कुलज வி. குலத்துதித்த
कुश பு. **लव** பு. இராமன்மக்கள்
कुसुमपुर ந. ஒரு பட்டணம்
कूल ந. கரை
कृ 8 க. உப. செய், **अङ्गी+**. அங்கீகரி, **अधि+**. குறி. **अधिकृत्य** குறித்து, **अप+** **आ+**. நீக்கு, **अलं+**. அணிசெய், **आविस्+**. வெளியாக்கு, **उप+**. உபகரி, **तिरस्+**. அசட்டைசெய், **नमस्+**. நமஸ்கரி. **निस्+आ+** நிராகரி, **प्रति+**. பதில்செய் **वशी+**. வசமாக்கு
कृ 5 க. உப. கொல்
कृच्छ्रत्रय ந. மூன்று தபசுகள்
कृत् 6 க. ப. வெட்டு, பிள
कृत—कृतयुग ந. சத்தியயுகம்
कृत्तिका ஸ். நக்ஷத்திரப்பெண்
कृतिन् வி. செய்வனசெய்தவன்

कृते அ. பொருட்டு
कृत्स्न வி. முழுதும், எல்லா
कृपण வி. உலோபகுணமுள்ள
कृपानिधि பு. (कृपा ஸ்+निधि ஸ்(கருணைக்கடல்
कृपालु வி. பட்சமுள்ள
कृश வி. மெலிந்த
कृष् 1 க. ப. இழு
कृषि ஸ். பயிர்த்தொழில்
कृष्णपक्ष பு. தேய்பிறை
कृष्णवर्मन् பு. ஒரு மனிதன்
कृष्णसार பு. ஒரு வகை மான்
कृष्णसाहाय्य ந. கிருஷ்ணான் [உதவி
कॄ 6 க.ப. இறை
वि பூ. சிந்து
कॄ 9 க. உப. கொல், அழி
कॄत् 10 க. புகழ், துதி
केयूर பு. தோள்வளையல்
केश பு. மயிர்
केसरिन् பு. சிங்கம்
कैतव ந. வஞ்சகம்
कोटि ஸ். கோடி
कोप பு. கோபம்
कोशागार ந. பொக்கிஷம் நிதி
कौमारक ந குமாரப்பருவம்
कौरव பு. குருவமிசத்தான்
क्रन्दित ந. கூச்சல்

क्रम् 1 க. ப; 4 க. ப. நட; ஆ. தொழிற்படு
अति+क्रम् மீறு, கட
आ+क्रम् அணுகு, மிதி, உதி
क्री 9 க. உப. கொள்
निस्+क्री மீட்டு
वि+क्री விற்பனை செய்
क्रीडाशैल பு. செய்குன்று
क्रुध् 4 க. ப. கோபங்கொள்
अभि+सं பூ. கோபங்கொள்
क्रुश् 4. க ப. वि பூ. சத்தமிடு
क्लम् 1க.ப. 4 க. இளைப்படை
क्लान्त வி. சோர்வடைந்த
क्लिद् 4 க. ப. ஈரமாகு
क्लिन्द् 1 க.ப. விசனப்படு
क्लिश् 9 க. ப. துன்புறுத்து
क्लीब பு. ந. ஆண்மையற்ற
क्वथ् 1 க. ப. கொதி उद् பூ.
क्षण्, क्षिण् 8 க. ப. புண்படுத்து
क्षणध्वंसिन् வி. கணத்தில் அழிவது
क्षणिकत्व ந. கணமிருத்தல்
क्षत क्षण् இ. செ. பெ. எ. காயமடைந்த
क्षम् 4 க. ப. மன்னி
क्षिति ஸ். பூமி

क्षितीश பு. அரசன்
क्षीर ந. பால்
क्षुद् 7 க.உப. பொடியாக்கு
क्षुद्र வி. சிறிய, அற்ப
क्षुभ् 8 க. ப, கலக்கு [தை
क्षेत्रदेवता ஸ். க்ஷேத்திரதேவ
क्षै 1 க. ப. மெலிவடை

ख.

ख ந வாய்மூக்குபோன்ற சரீரத்திலுள்ள ஒரு துளை
खड्गकृष्ट வி. கத்தியை உருவியுள்ள [ன பாம்பு
खलभुजङ्ग பு. துஷ்ட வடிவமா
खलु அ. மெய்யாகவே
खादिर வி.கதிரமரத்தினாலான
खिद् 7 க.ஆ. 4. க.ஆ. 6 க.ப. கேதமடை, வருந்து
ख्या 2 க. ப. சொல்

ग.

गगनमध्य பு. ந. ஆகாயத்தின் இடை
गजघटाघात ந. நூறுயானைப் படை [யானை
गजपुङ्गव பு. சிரேஷ்டமான
गण्डकी ஸ். ஒரு நதியின் பேர்
गण्डकीतीर ந.கண்டகிபாற்றங் கரை
गण्डस्थल ந.யானையின் தாடை
गतजीवित வி. உயிர்போன
गति ஸ். நடை, சரண்
गद् 1 க. ப. பேசு
गदा ஸ். கதாயுதம் [ள
गन्तुकाम வி.போக இச்சையுள்
गन्धर्वकन्या ஸ். கந்தர்வபெண்
गभीर வி. ஆழ்ந்த
गम् 1 க. போ. **अभिगम्** எதிர் **प्रति+उद्+गम्** எதிர் போக்கிச்செல்
गरुड பு. கருடன் [ளை
गरुडाज्ञा ஸ்.கருடனின் கட்ட
गर्भ பு. கரு
गर्भाष्टम வி. (**गर्भ** கரு **अष्टम** எட்டாம்) கருதரித்து எட்டாம்
गर्ह् 1 க.ப. 10 க. இகழ், நிந்தி
गल பு. தொண்டை
गलित தொங்கின, நழுவின
गहन வி. கடக்கமுடியாத; ந. காடு யர்
गाण्डीव ந.ஒரு வில்லின் பெ
गात्र ந. அவயவம்
गाधोदक ந. (**गाध उदक** நீர்) ஆழமற்ற நீர் நிலை
गान्धर्व பு. ஒருவகை விவாகம்

गार्हपत्य பு. கிரஹஸ்தன் வளர்க்கும் அக்னி
गिर् ஸ். வாக்கு
गुण பு. பயன், குணம்
गुप् 1 க. ப. ரக்ஷி
गुप्ति ஸ். ரகசியம், காத்தல்
गुरुता ஸ். பெருமை, மேன்மை
गुर्वी ஸ். பெரிய, பருத்த
गुल्मपाल பு. கோட்டை காப்போன்
गुह् 1 க. உப. மறை
गृध् 4 க.ப. ஆசைப்படு
गृहदेवता ஸ். குலதெய்வம்
गृहमेधिन् பு. இல்லற தர்மங்களை நடத்துவோன்
गॄ 6 க.ப. விழுங்கு
गॄ 9 க.ப. सम् பூ. பேசு
गो பு. எருது; ஸ். பசு, வாக்கு
गोचर பு. விஷயம் • பூமி
गोमती ஸ். ஒரு நதி
गोरोचना ஸ். கோரோசனை
ग्रन्थ 9 க. ப. ஒன்றாகத்தொடு
ग्रन्थि பு. முடிச்சு
ग्रह् (गृह्) 9 க. உப. பிடி, अनु பூ. அனுக்ரகி, नि பூ. அடக்கு, वि பு. கலகம்செய், सम् பூ. சேகரி.
ग्रामणी பு. கிராமாதிபதி
ग्रावन् பு. கல்
ग्लै 1 க. ப. களைப்படை
ग्लौ பு. சந்திரன்

घ.

घण्टिका ஸ் சிறு மணி
घर्म பு. உஷ்ணம்
घर्मज வி. உஷ்ணத்தால் உண்டான
घस् 1 க.ப. புசி
घोर வி. பயங்கரமான
घ्रा 1 க.ப.—उप பூ. முகர்

च

चकास् 2 க. ப. பிரகாசி
चक्रवद्गति வி. சுழலுகிற
चक्ष् 2 க. ஆ. பேசு आ பூ. சொல் वि+आ பூ. விரித்துரை
चङ्क्रमण ந. சலிக்கிற
चण्डकौशिक பு. ஒரு முனியின் பெயர்
चत्वारः பன்மை. நான்கு
चन्दन பு. ந. சந்தனமரம்
चन्दनमञ्जरी ஸ். சந்தனப்பூங்கொத்து
चन्द्रगुप्त பு. ஒரு அரசன்
चन्द्रापीड பு. ஒரு அரசகுமாரன்
चम् 1 க.ப. நக்கு, குடி आ பூ. ஆசமனம்பண்ணு.

चम्पक पुष्परेणु பு. சண்பக புஷ்பப்பொடி

चम्पकवन ந. சண்பக தோப்பு

चर् 1 க.ப. நட

चरणराग பு. பாதசாயம்

चरम வி. கடைசியான

चरित (चर् இன் இ- செ. பெ. எ.) ஆசரிக்கப்பட்ட

चर्चित चर्च् இ. செ. பெ. எ. பூசப்பட்ட

चर्मचक्षुस् ந. (चर्मन् ந. தோல் चक्षुस् ந கண் ஊனக்கண்

चल् (प्र+वि) நீக்கு

चाटु பு.ந. இனிய சம்பாஷணை

चाणक्य வி. ஒரு மனிதன்

चारणस्तुत பு. சாரணர்களால் துதிக்கப்பட்ட

चारुदत्त பு. ஒரு மனிதன்

चारुसर्वाङ्गी ஸ். (चारु அழகிய सर्वाङ्ग எல்லா அவயவமும்)அழகிய அவயவமுடைய

चार्वङ्गी ஸ்.ஒரு அழகியமாது

चि 5 க. உப. சேர் **उप** பூ. பெருகு **निस्** பூ. நிச்சயி. **सम्** பூ. சேர்

चित् 10 க.ஆ.சேஷ்டி,இயங்கு

चित्रवन ந. ஒரு வனம்

चित्रालाप பு. பலவகை சம்பாஷணை

चित्रित வி.அலங்கரிக்கப்பட்ட

चिरप्रवृत्त வி. நெடுநாளாயுள்ள

चिराद् வெகுகாலத்திற்குபின்

चूत பு. மாமரம் ந. மாம்பூ

चूर्ण பு. ந பொடி

चूर्णवत् பொடிபோல்

चेत् அ. ஆனல்

चेतस् ந. மனசு, புத்தி

चैत्र பு. சித்திரை

चैत्ररथ பு. ஓர் கந்தர்வநாடு

छद् 10 க. **प्र** பூ. மறை, மூடு

छन्दस् ந. ஒரு (விருத்தம்) செய்புள் அளவு.

छल ந. சூது, வஞ்சனை

छादन ந. போர்வை

छिद् 10 க. உப. வெட்டு

ज

जक्ष् 2 க. ப. புசி, தின்னு,

जगदात्मन् பு. **जगत्** உலகம் **आत्मन्** பு, ஆத்மா அந்தர்யாமி

जगन्नायक பு. உலகநாதன்

जघनार्ध ந. **जघन** ந. பின்பாகம் **अर्ध**, பாதி] பின்பாகத்திற் பாதி

जङ्घा ஸ். தொடை
जटा ஸ். சடை
जटिल வி. கலந்த, பூசப்பட்ட
जड வி. உயிரில்லாத
जन् सम् பூ. உண்டாகு, ஓங்கு
जनमेजय பு-பரீக்ஷித்தின்மகன்
जनय (जन् பிறவினை) பிறப்பி, உண்டாக்கு
जनयितुम् உண்டாக்க
जनार्दन பு. கிருஷ்ணன் பெயர்
जन्तु பு. பிராணி
जन्मभाज् வி. பிறந்தவன்
जन्मान्तर ந, [अन्यज्जन्म जन्मान्तरम् மறுபிறப்பு
जप् 1 க. ப. ஜபி. மெதுவாக உச்சரி
जम्बुमालिन् பு. ஒரு இராக்ஷஸன் பெயர்
जय பு. வெற்றி
जयावह வி. வெற்றிபயக்கிற
जागृ 2 க. ப. விழித்திரு
जाड्य ந. மந்தத்தனம்
जात ந. சமூகம்
जातकर्मन् ந. பிறப்புசடங்கு
जातवेदस् பு. நெருப்பு
जानन्तपि பு. ஜானந்தபன் மகன்.
जानु பு. ந. முழங்கால்
जाया ஸ். மனைவி
जाह्नवी ஸ். கங்கை
जीवन ந. பிழைப்பு
जीवनाशा ஸ். जीवन ந. பிழைப்பு आशा ஸ். இச்சை (பிழைக்க இச்சை)
जीवलोक பு. ஜீவர்கள் உலகம்
जीवित ந. உயிர். வாழ்க்கை
जीवितलघूकृत வி. வாழ்க்கையில் அவமானமடைந்த
जृम्भ् [सम्+जृम्भ् பூ. ஆ.] பிரயத்தனப்படு, சாதி
जॄ 1 க. 4 க. 9 கப. 10 க. பழமையாகு
जैन பு. ஜைனன்
ज्ञा 9 க. ப. அறி
अनु பூ. ज्ञा– உத்திரவு கொடு
अभिज्ञा தெரிந்துகொள்
ज्ञानमार्ग பு. ज्ञान ந. ஞானம் मार्ग பு. வழி ஞானமார்க்கம்
ज्वल् எ. க. ப. ஜொலி, பிரகாசி

त

तक्ष् 1 க. ப. வெட்டு, செதுக்கு
तट பு. ந. தீரம், கரை
तत பு. பந்துவுக்கு செல்லப் பெயர்

तत्ववेदिन् வி. உண்மையுண [ரும்
तदीय வி. அவனுடைய
तद्वत् அ. அதைப்போல
तद्विषयक வி. அவனைப்பற்றிய
तन् 8 க. உப. வளர் प्र+तत्
பூ. பரப்பு
तनय பு. மகன்
तनु-तनू ஸ். சரீரம்
तन्तु பு. நூல்
तन्त्री ஸ். வீணை
तन्द्रय சோம்பியிரு
तन्मध्ये அ. அதன்மத்தியில்
तप् 4 க ஆ. सम् பூ. வருத்தமடை [டை
तपन பு. வருத்துவோன்
तपोधन பு. சந்நியாசி, தபசி,
तम् 4 க. ப. துக்கமடை
तरी ஸ். படகு
तर्ज् 1 க. ப. 10 க. ஆ. பயப்படுத்து
तादृश् வி. அப்படிப்பட்ட
ताप பு. உஷ்ணம்
ताय् 1. க. ஆ. பரப்பு
तार ந. தாரஸ்வரம்.
तावत्कालम् அவ்வளவு காலம்
तावद् அ. அதற்குள்
तिग्म வி. கொடிய
तिथि ஸ். நாள்
तिमिर பு. ந. இருள்
तिर्यञ्च् பு. தாழ்ந்த பிராணி
வி. குறுக்கான
तीर्थोदक ந. (तीर्थ ந. புண்ய
(उदक ந. நீர்) புண்யநீர்
तुमुल வி. மிகுதியான, பயங்கரமான
तुरग பு. குதிரை
तुरासाह् ந. பு. இந்திரன்பெயர்
तूर्णम् அ. விரைவில்
तृणराजफल ந. (तृणराज பு.
பனைமரம்) பனம்பழம்
तृप् 4 க. ப. திருப்தியடை
तृष् 4 க. ப. தாகங்கொள்
तृष्णा ஸ். தாகம், ஆசை
तृह् 4 க. ப. கொல் அழி
तेजस्विन् வி. தேஜசுள்ள, பிரகாசமான
तोय ந. ஜலம்
त्याग பு. கொடை
त्रय ந. மூன்று
त्रस् 1, 4 க. ப. நடுங்கு सम्
+त्रस् பூ. பயப்படு
त्राण ந. காத்தல்
त्रिः அ. மும்முறை
त्रिवर्ग பு. தர்ம, அர்த்த, காமங்களாகிய மூன்று, அவற்றின் பூர்த்தி

त्रिविष्टपास्थान ந. தேவசபை
त्रुट् 4, 6 க. ப. பிள
त्रेता ஸ். திரேதாயுகம்
त्रैलोक्य ந. மூவுலகு
त्र्यंबक பு. முக்கண்ணன்
त्विष् ஸ். காந்தி, சோதி

द.

दंश् 1 க.ப.10 க. ஆ. கடி
दंष्ट्रा ஸ். நச்சுப்பல்
दंष्ट्रिन् பு. பாம்பு
दक्षिण வி. ஸ. தெற்கு
दाक्षिणाय वि. தச்ஷிணைக்கு அருகமான
दत् பு. பல்
दत्वा கொடுத்து
दद 1 க. ஆ. கொடு. ददत् நி. பெ. எ. கொடுக்கிற
दधि ந. தயிர்
दन्त பு. பல்
दंदशूक பு. பாம்பு
दमयन्ती ஸ். நளன்மனைவி
दम्पती பு. இருமை புருடனும் மனைவியும்
दंभ பு. சூது
दय् 1 க. ஆ. தயைகூர்
दयालुत्व ந. பட்சம்
दरिद्रा 2 க. ப. வறுமைப்படு
दर्प பு. கர்வம்
दल् 1 க. ப பிள, கிழி
दशन பு. பல்
दशम வி. பத்தாவது
दशा ஸ். நிலைமை
दह् 1 க. ப. கொளுத்து
दा 3 க. உப. கொடு
दा 2. க. ப. வெட்டு
दानव பு. அரக்கன்
दारक பு மகன்
दाव பு காட்டுத்தீ, காடு
दाशरथि பு. தசரதன் மகன்
दिगन्त பு. திசைகளின் எல்லை
दिग्विजय பு.நாடு தேசங்களை ஜெயித்தல்
दिदृक्षु வி. பார்க்க இச்சையுள்ள
दिनेदिने அ. நாடோறும்
दिव् ஸ். பசல், விண்
दिवा அ. பகலில்
दिव्य வி. அழகிய, தேவ
दिव्याश्रमपद ந. (दिव्य + आश्रमपद ந) அழகிய ஆச்ரமம்
दिश् ஸ். திசை
दिह् 2 க. உப. பூசு
दीक्ष् 1 க. ஆ. தீட்சைசெய்
दीन வி. எளிய
दीनबन्धु பு. எளியோர் சகாயன்

दीनार பு. ஒரு நாணயம்
दीप् 4 க.ஆ. ப்ரகாசி
दीपक வி.விளக்கம்
दीप्ति ஸ். ப்ரகாசம்
दीर्घम् அ. நெடுங்காலம், ஆழ
दु 5 க.ப. தொந்தரவுசெய்
दुःखपीडित வி. துன்புற்ற
दुःखभाज् வி. துக்கப்படுகிற
दुःखसंताप பு. துக்கத்தால் வந்த வருத்தம்
दुःखित வி. துக்கப்பட்ட
दुग्ध ந. பால்
दुरन्त வி. எல்லையற்ற
दुराप வி. அடைதற்கரிய
दुरुक्त ந. தகாதவார்த்தை
दुर्ग ந. அணுகமுடியா இடம்
दुर्गत வி. கேடுற்ற
दुर्दम வி. அடக்கவரிய
दुर्धर्ष வி. அணுகமுடியாத
दुर्नीत ந. கெட்ட செய்கை
दुर्बुद्ध வி. அறிதற்கரிய
दुर्मुख வி. தீமைபேசுவோன்
दुर्योधनभीमसेनौ பு.உம்மைத் தொகை, இருமை
दुर्विदग्ध வி. வீண் கர்வங் கொண்ட
दुर्विनीत வி. அடங்காத
दुष्कृत ந. கெட்டசெய்கை
दुष्ट வி. கெட்ட
दुस्तर வி. தாண்டமுடியாத
दुह् 2 க. உப. கற
दू 4 க. ஆ. வருத்தமடை
दृ 6 க. ஆ.आ பூ.ஆதரவுசெய்
दृढ வி. உறுதியான
दृप् 4 க. ப. கர்வங்கொள்
दृश् ஸ். பார்வை, கண்
दॄ 9 க, ப. கிழி
देव வி. பிரகாசமுள்ள
देवकी ஸ். கிருஷ்ணன் தாய்
देवक्षेत्र ந. தேவபூமி
देवता ஸ். தேவதை
देवशुनी ஸ். தேவரது பெண் [நாய்
देवेज् வி. தேவர்களைவழிபடு [வோன்
देश பு. தேசம்
देहिन् பு. மனிதன
दै 1 க. ப. अव பூ.சுத்தம்செய்
दो 4 க. ப. अव பூ. வெட்டு
दोष பு. தோஷம், நிந்தை
दोषज्ञ பு. ந. புபம் [வேளை
दोहनकाल பு. பால் கறக்கும்
दौर्बल्य ந. பலவீனம்
दौर्मन्त्र्य ந. துராலோசனை
द्युति ஸ். காந்தி
द्युम्न ந. செல்வம்

द्यो ஸ். சொர்க்கம்
द्रविण ந. பணம்
द्रव्य ந. பொருள்
द्रु 1 க. ப. ஓடு
द्रोण பு. ஒரு மனிதன்
द्वय ந இரண்டு
द्वयी ஸ். இருமடங்கு
द्वाःस्थ பு. வாயில்காப்போன்
द्वापर பு. மூன்றும் யுகம்
द्वार ந. வாயில்
द्वारपाल பு. வாயில்காப்போன்
द्विगुण வி. இருமடங்கு
द्विजन्मन् பு. இரு பிறப்பாளன்
द्विजिह्व பு. இரு நாவுள்ளது
द्विजोत्तम பு பிராமண சிரேஷ்டன்
द्विष् 2 க. உப. பகை
द्विष् பு. பகைவன்

ध.

धनाशा ஸ். பண ஆசை
धनुर्ज्या ஸ். வில் நாண்
धमनी ஸ். குழாய்
धराधिप பு அரசன்
धरित्री ஸ். பூமி
धर्मदूषण வி. தர்மத்தை மீறும்
धर्मषष्ठांशभाग பு. தர்மத்தில் ஆறிலொருபங்கு
धर्मसूत्रकार பு. தர்ம சூத்திரம் செய்தவர்
धा 3 க. உப. பிடி, வை अपि-पि பூ. மூடு, अव பூ. கவனி, नि பூ. வை, परि பூ. உடுத்துக் கொள், पुरस् பூ. புரோஹிதனுக்கு, वि பூ. செய், விதி, सम् பூ. சமாதானம் செய், ஒட்டு.
धात्री ஸ், உபமாதா
धामन् ந மஹிமை.
धारा ஸ். பெருக்கு, ஓரம்
धि 6. க. ப. सम् பூ. சமாதானம் செய்
धिक् அ. சீ.
धी ஸ். புத்தி
धीवर பு செம்படவன்
धु—धू 5. க. உப. ஆட்டு
धुर् ஸ். நுகத்தடி
धू 1 க. 9 க. உப. 6. க. ப. ஆட்டு, குலுக்கு
धू धुन् 10 க. वि பூ. குலுக்கு
धूप् 1 க. ப. சுடு
धूप பு. தூபம்
धूर्त துஷ்டன்
धूसर வி. புழுதி படிந்த
धृ, अव பு. 10 க. நிச்சயி,
उद्धृ பு கைதூக்கு, ரட்சி

धृष् 5 க. ப. துணிவுகொள்
धे 1 க. ப. உறிஞ்சு
धैर्यधन வி. தைரியத்தை தன மாக உடைய
ध्मा 1 க. ப. ஊது
ध्यै 1. க. ப. अनु பூ. தியானி
ध्रुवम् அ. உண்மையாய்
ध्वम् 1 ச. ப. ஒலிசெய்

न

नक्र பு. முதலை
नगेन्द्र பு. மலை ராஜன்
नद् 1 க. ப. ஒலிசெய், இடி
नन्द्, अभि பூ. நல்வரவுகூர்
नन्द பு. ஒரு அரசன்
नम्र வி. பணிவுள்ள
नरक பு. ந. நரகம்
नरेन्द्र பு. அரசன்
नर्मदा ஸ். ஒரு நதி
नलतुल्याकृति வி. நளன் போன்ற உருவமுள்ள
नलरूपधारिन् வி. நளன் வேஷம் கொண்ட
नलिनी ஸ். தாமரை
नवमी ஸ். ஒன்பதாம் திதி
नवीन வி. புதிய
नश्, वि பூ. அழி
नश्वर வி. அழியும்
नस् ஸ். மூக்கு
नह् 4 க. உப. सम् பூ. தயாராகு
नाना அ. பல
नारद பு. ஒரு முனிவர்
नारायण பு. விஷ்ணு
निःशान, निस्+शो 2 க. ஆ. நி-பெ எ. கூராகிற
निःशुक्र வி. சக்தியற்ற
निःश्रेयस ந. முக்தி
निज् 3 க. உப. சுத்தமாக்கு அव பூ சமுவு
निज வி. தனது
निञ्ज्, प्र பூ. 2 க. சமுவு
नितराम् அ. மிகவும்
नित्य வி. எப்போதுமுள்ள
नित्यकर्मन् ந. நித்ய கர்மம்
निदाघ பு கோடை காலம்
निधन ந. முடிவு, மரணம்
निनाद பு. சத்தம்
निन्दित-निन्द् இ.செ-பெ எ. நிந்திக்கப்பட்ட
निपद्यमान, नि+पद नि பெ-எ படுத்திருக்கிற
निबिड வி. நெருக்கமான
नियतम् அ மெய்யாகவே
नियति ஸ். ஊழ்
नियोक्तृ பு. சேர்ப்பவன்

नियोगिन् பு. அமைச்சன்
निरर्थक வி. பயனற்ற
निरंतरम् அ. இடை விடாமல்
निरभिभवसार வி. மிக்க சவுரவமுள்ள
निरय பு. நரகம்
निरस्त, निर + अस् இ-செ.பெ-எ, சிதறடிக்கப்பட்ட
निराहार வி. உணவில்லாத
निर्घृणता ஸ். குரூரம்
निर्जन வி. ஜனமில்லாத
निर्दय வி. தயையற்ற
निर्जर பு. மூப்பற்றவன்
निर्दश வி. பத்துநாளான
निर्धन வி. தனமற்ற
निर्भर வி. நிறைந்த
निर्व्याजता ஸ். உண்மை
निवर्तन ந. ஒழிதல்
निश् ஸ். இரவு
निषधेश्वर பு. நிடதகோமான்
निष्प्राणशून्य வி. நிலையில்லாத
निष्फलता ஸ். பயனின்மை
निसर्ग பு. சுபாவம் [செய்
नी-उप பூ. பூணூல் விவாகம்
नीच வி இழிவான
नीचग வி. கீழோரின சார்ந்த
नीचैः அ. கீழே
नीति निपुण வி. நீதியில்வல்ல
नु 2 க. ப. துதி
नु அ. ஐய அசை
नूनम् அ. உண்மையாய்
नूपुर பு. ஒரு ஆபரணம்
नृषद्वर வி. மனிதர்களுள வசிக்கும்
नेमि ஸ். சக்கர வட்டம்
नैपुण्य ந. திறமை
नैषध பு. நளன்
न्यायप्रवृत्त வி. நேர் நடையுள்ள
न्यायवादिन् வி. நியாயம் பேசுவோன்
न्याय्य வி. நியாயமான

प

पङ्क्ति ஸ். வரிசை
पञ्च 1, 2 வே. பன்மை ஐந்து
पठ् 1 க. ப. படி
पठ्यमान நி-செ-பெ-எ. படிக்கப்படுகிற [வை
पण् 1 க. ப. துதி, பந்தயம்
पत्-अभि பு. தாவு, उद् பூ பற
पतङ्गवत् அ. விட்டில்போல
पतञ्जलि பு. இலக்கண உரையாசிரியர்
पतन ந. வீழ்தல், கேடு
पति பு. கணவன்

पतित வி. தவறின, பாவமுள்ள
पथः (पथिन् 5 வே.) வழியிலிருந்து
पथिन् பு. வழி.
पथ्य ந. இதமானது
पद् 4 க. ஆ. விழு, **प्रति** பூ. அறி. செய், அடை. **सम्** பூ. ஆகு
पद् பு. பாதம்
पद ந. காலடி
पदवी ஸ். மார்க்கம், வழி
पदार्थ பு. பொருள்
पद्धति ஸ். வழி, போக்கு
पद्म ந. தாமரை
पन् 1 க. ப. துதி
पपी பு. சூரியன்
पर ஸ. வி. அன்னிய
पर பு. ந. மேலானது, கடவுள்
परंपरा ஸ். வழி, வரிசை
परम् அ. ஆனால்
परमेश्वर பு. கடவுள்
परमेष्ठिन् பு. பிரமன்
परायण ந. முடிவு, கதி
परार्थघटक வி. பிறரது நன்மையை ஆக்குவோன்
परासु வி. உயிர் போன
परिक्षित् பு. அபிமன்பு மகன்
परिचर्या ஸ். ஊழியம்
परिचारक பு. ஊழியக்காரன்
परिजन பு. வேலைக்காரன்
परिणत வி. முற்றின, முதிய
परित्यक्त (परित्यज् இ. செ. பெ. எ. விடப்பட்ட
परित्याज्य வி. விடத்தக்க
परिपन्थीन् வி. தடைசெய்கிற
परिपाक பு. பக்குவம்
परिप्लुष्ट கொளுத்தப்பட்ட
परिभ्रष्ट (परि + भृश् இ. செ. பெ. எ.) நழுவின, கெட்ட
परिवर्तन ந. மாற்றுதல்
परिवर्तिन् வி. சுழலுகிற
परिवार பு. பரிவாரம்
परिवृढ பு. சொந்தக்காரன்
परिवेष्ट् பு. பரிமாறுவோன்
परिव्राज् பு. சன்னியாசி
परिष्वङ्ग பு. தழுவுதல்
परिसमाप्ति ஸ். முடிவு
परिताप பு. வருத்தம்
परोपकार பு நற்செய்கை
पर्जन्य பு. மழை
पर्यग्निकृत வி. அக்கினியினால் சுற்றிவரப்பட்ட. யாகத்தில் கொல்லுமுன் பலியைச் சுற்றி அக்னி கொண்டுபோவார்கள்.

पर्याप्तम् அ. போதிய அளவு
पर्वत பு. ஒரு முனிவர்
पलायमान - परा+अय् 1 க. ஆ. நி.பெ.எ. ஓடுகிற
पल्लव பு, ந. தளிர்
पा 2 க.ப. காப்பாற்று
पात பு. வீழ்ச்சி
पातित தள்ளப்பட்ட
पात्र ந. தானபாத்திரம்
पान्थ பு. பிரயாணி
पापकृत् வி. பாவம்செய்கிற
पापहर வி. பாவத்தைபோக்கும்
पारयिष्णुतम வி. எதையும் உத்தமமாய் முடிக்கவல்ல
पारिक्षित பு. பரீக்ஷித் மகன்
पार्थ பு. பார்த்தன்
पावक பு. நெருப்பு
पावन வி. சுத்தமான
पाश பு. வலை
पिञ्जर பு. ஒரு வகைப்பொடி
पिण्डद வி. பிண்டமிடுகிற
पिण्डालक्तक பு. ஒரு செஞ்சாயம்
पिनाकिन् பு. சிவன் [சாயம்
पिशुन வி. தீயகுணமுள்ள
पिशुनता ஸ். தீயகுணம்
पिष् 7 க.ப. பிசை, அரை
पीडाकर வி. துன்பம்செய்கிற
पीयूष ந. அமிர்தம்
पुंस् பு. மனிதன்
पुण्डरीक பு. தாமரைப்பூ
पुण्यकृत् வி. புண்யமுள்ள
पुण्यपुरुष பு. புண்யசாலி
पुनरुक्तभूत வி. மிகையான
पुनर्भू ஸ். மறுபடிமணந்த விதவை
पुर ஸ். நகரம் [வை
पुरंध्रि பு. ஒரு தெய்வம்
पुरद्वार ந. நகர்வாயில்
पुरस्तात् அ. முன்
पुरोधस् பு. புரோகிதன்
पुष् 9 க. ப. வளர், போஷி
पुष्कर பு. ஒரு மனிதன்
पुष्टि ஸ். வளர்ச்சி, ஊட்டம்
पुष्पमित्र பு. ஒரு அரசன்
पुष्पस्रज् ஸ். பூமாலை [ள்ள
पुष्पिणी ஸ். பூவுடைய, பலனுள்ள
पू 9 க. உப. சுத்தமாக்கு
पूर्ण पृ இ.செ.பெ.எ. நிறைந்த
पूर्णपात्र ந. உற்சவகாலத்தில் கொடுக்கும் வெகுமதி
पूर्व வி. ஸ. முன், கிழக்கு
पूर्वरात्र பு. முன்இரவு
पूर्वाह्ण பு. முற்பகல்
पृ—पॄ 3 க. ப. நிரப்பு

पृच् 1, 7 க.ப. 2 க, ஆ. 10 க. சேர், தொடு, கூடு
पृत् ஸ். தண்டு, சேனை
पृथग्जन பு. ந, கிழ்மகன்
पृथु வி. பெரிய
पृ 3, 9 க.ப. நிரப்பு [போன்
पौराणिक பு. புராணம்படிப்
पौरुष ந. ஆண்மை
पौर्णमासी ஸ்.பௌர்ணமி திதி
प्रकृति ஸ். சுபாவம், (பன்மை) குடிகள், அமைச்சர்
प्रकृष्ट வி. மிக்க, மேலான [ன
प्रचण्ड வி. கொடிய,உஷ்ணமா
प्रचार பு. வழக்கம் -
प्रच्युत (प्र+च्यु இ.செ.பெ.எ. தவறின
प्रजापति பு. பிரமன்
प्रजापशुकाम (प्रजा ஸ். சந்ததி
पशु பு. (काम பு.) புத்ர பசுக் களை விருப்புகிற
प्रजापीडनज வி. குடிகளை வரு த்துவதால் உண்டான
प्रणिहित (प्र+नि+धा பெ. எ. வைக்கப்பட்ட [இடம்
प्रतापनिधि பு. வெப்பத்தின்
प्रतिकार பு பரிகாரம்
प्रतिनिविष्ट வி. பிடிவாதமான
प्रतिपक्ष பு. எதிராளி
प्रतिबिंब ந. ப்ரதிபிம்பம்
प्रतिषिद्ध தடைபட்ட
प्रतिहारी ஸ்.வாயில்காப்போள்
प्रत्यग्र வி. புதிய
प्रत्यच् வி. மேற்கு
प्रत्यहम् அ. தினந்தோறும்
प्रत्युज्जीवन ந மீள உயிர்ப்பித் தல் [யுள்ள
प्रत्युत्पन्नमति வி கூரிய புத்தி
प्रत्यूष பு. விடியற்காலம்
प्रदीप्त ஜொலிக்கிற
प्रदेश பு. இடம், பாகம்
प्रद्युम्न பு. மன்மதன்
प्रधी வி. நுண்ணறிவுடைய
प्रपन्न வி. சரணடைந்த
प्रभवितृ பு. பெரிய பிரபு
प्रभात ந. உதயகாலம்
प्रभाव பு. பெருமை, சக்தி
प्रमति பு. ஒரு மனிதன்
प्रमद्वरा ஸ். ஒரு ஸ்திரீ
प्रमाण ந அளவு
प्रमाद பு. தவறு
प्रयाण ந. புறப்பாடு
प्रयुक्त வழங்கப்பட்ட
प्रवासिन् பு. வழிப்போக்கன்

प्रवृत्युपलब्धि ஸ். சமாசாரம் அறிதல்
प्रव्रजित துறவியான
प्रसन्न பு. உவந்த
प्रसव பு. உற்பத்தி, விளைவு
प्रागल्भ्य ந. தைர்யம்
प्राञ्च् வி. கிழக்கான
प्राण பு. பிராணன்
प्राणाघात பு. உயிர்நாசம்
प्रादुस् அ. வெளிப்படையாக
प्रान्त பு. எல்லை
प्रापितवत् அடைவித்த
प्राप्तकाल வி. பருவமடைந்த
प्रायस् அ. அநேகமாய்
प्रार्थना ஸ். வேண்டுகோள்
प्रियदर्शन வி. அழகிய பார்வையுள்ள
प्रियशर्मन् பு. ஒரு பிராமணன்
प्रियसंवास பு. அன்பர்களின் கூட்டுறவு [து
प्री 9 க.உப. நேசி, இன்புறுத்
प्रीत இன்பமடைந்த
प्लवङ्गम பு. குரங்கு
प्लुष् 1, 9 க.ப. கொளுத்து
प्सा 2 க.ப. விழுங்கு

फ.

फण् 1 க. ப, போ

फल् 1 க. ப. பலன்கொடு
फलग्राहि வி. பயனடைகிற
फलमूलादि வி. கனி கிழங்கு முதலியன
फूत्कार பு. விம்முதல்

ब.

बटु பு. பையன், சிறுவன்
बत வியப்பு, துக்க இடைச்சொல்
बन्ध् 9 க. ப. கட்டு
बन्धन ந. கட்டுப்பாடு
बल ந. சேனை
बहिरुपाधि பு. புறத்துகுணம்
बहिस् அ. வெளியே
बहु அ. மிக, அதிகம்
बहुविध வி. பலவிதமான
बाणजाल ந. அம்புக்கூட்டம்
बाणपथ பு. அம்புவழி
बाणवृष्टि ஸ். அம்புமாரி
बालातप பு. இளவெய்யில்
बालिका ஸ். பெண்
बाष्प பு. ந. கண்ணீர்
बुद्धिलक्षण ந. புத்தியின் குறி
बुभुक्षित வி. பசியுள்ள
बृहद्रथ பு. ஒரு அரசன்
बोध பு. உணர்வு
ब्रह्मन् ந. முதற்கடவுள்

ब्रह्मवर्चसिन् வி. வேதம் பயில்வதால் ஆன காந்தியுள்ள
ब्रह्मादि பு. பிரமன் முதலோர்
ब्राह्म பு, ஒரு வகை விவாகம்
ब्रू 2 க. உப. பேசு, சொல்

भ.

भक्तिमार्ग பு. அன்புவழி
भग பு. ஐசுவரியம்
भग्न 1 க. உப. முறிந்த
भज् 1 க. உப. சேவி, **वि** பூ. பிரி, **सम्+वि** பூ. பாகம் கொடு
भञ्ज् 7 க.ப. முறி, அழி
भट பு. சேவகன்
भण् 1 க. ப. பேசு
भयाक्रान्त வி. பயங்கொண்ட
भव பு. உலகம்
भवन ந. வீடு [வேண்டியது
भवितव्यता ஸ். விதி, நடக்க
भा 2 க.ப. தோன்று, விளங்கு
भाग ந. பங்கு
भागधेय பு. பாகம்
भाग्ययोग பு. பாக்கியத்தின் அடைவு
भाज् 10 க. **सम्+वि** பூ. பங்கு கொடு
भानु பு. சூரியன்
भार्गव பு. ஒரு ரிஷி
भाव பு. பொருள் [பேசு
भाष् 1 க. ஆ. (**प्रति** பூ. பதில்
भाष्यकृत् பு. உரையாசிரியர்
भास्कर பு. சூரியன்
भित्ति ஸ். சுவர்
भिद् 7 க. உப. பிள
भिन्न வி. வேறான
भी 3 க. ப. அஞ்சு
भीषण வி. பயங்கரமான
भुक्ति ஸ். அனுபோகம்
भुज् 7 க. ப. அனுபவி : ஆ. புசி
भुजङ्गम भुजग பு. பாம்பு
भू ஸ். பூமி
भू-अभि பூ. மேற்கொள்; **परि** பூ. அவமதி, நிந்தி
भूतसमागम பு. பூதங்களின் சேர்க்கை
भूरि வி. மிகுதியான
भ्रूणु வி. ஆசப்போகும்
भृ 3 க. உப. தாங்கு
भृश வி. அதிகமான
भेक பு. தவளை
भोगकरी வி. போகத்தைச் செய்கிற
भोगतृष्णा ஸ். போகத்திலாசை

भ्रंश् 1 க. ஆ. 4 க. ப. விழு
भ्रम् 1. 4 க. ப. திரி, சுழலு
भ्रस्ज् 6 க. உப. சுடு, வறு
भ्राज् 1 க. ஆ. விளங்கு
भ्रू ஸ். புருவம்
भ्लाश् 1 க. ஆ. விளங்கு

म.

मघवन् பு. இந்திரன்
मङ्गल ந. நன்மை, சுபம்
मङ्गलकाल பு. சுபவேளை
मङ्गलप्रदीप பு. சுபவிளக்கு
मञ्जु வி. இனிமையான
मण्डन ந. அலங்காரம், அணி
मण्डप பு. மண்டபம்
मण्डल ந. மண்டலம்
मत ந. அபிப்பிராயம், கருத்து
मथिन् பு. மத்து
मदर्थे அ. என்பொருட்டு
मद्य ந. கள்ளு
मधुपर्क பு. தேன் பால் முதலியவற்றின் கலப்பு
मधुरम् அ. இனிமையாய்
मधुलिह् பு. தேனீ
मध्यम வி. நடு, ந. இடை
मध्याह्न பு. நடுப்பகல்
मन् - अव பூ. அவமதி
मनस्विन् வி. புத்தியுள்ள
मनुज பு. மனிதன்
मनुजन्मन् பு. மனுகுலத்தான்
मनोरथ பு. கோரிக்கை
मन्त्र् 10 க. ஆ. ஆலோசி
मन्त्राक्षर ந. மந்திர எழுத்து
मन्थ् 9 க. ப, கடை
मन्दता ஸ். மந்தத்தனம்
मन्दभाग्यता ஸ். பாக்கியமின்மை
मय பு. ஒரு சிற்பி
मयूख பு. கிரணம்
मराळी ஸ். அன்னப்பேடு
मरुत् பு. ஒரு தேவன்
मरुत्त பு ஒரு அரசன்
मरुत्सुत பு. வாயுமகன்
मर्यादा ஸ். வரை, அளவு
मस्ज् 6 க. ப, முழுகு
मस्तक பு. ந. தலை
महत् ந. பெருமை
महत्त्व ந. பெருமை, சக்தி
महाज பு. பெரிய ஆடு
महाजव வி. மிகவேகமான
महानुभाव வி. பெருந்தன்மையுள்ள
महाभिषेक பு. பெரிய அபிஷேகம்
महाराज பு. பெரிய அரசன்
महार्ह வி. அதிக மதிப்புள்ள

महार्हशयनोचित வி. உயர்ந்த படுக்கையில் பழக்கமான
महाश्वेता ஸ். ஒரு கந்தர்வபெண்
महोक्ष பு. பெரிய எருது
महोदधि பு. பெருங்கடல்
महोपकारिन् வி. பேருதவியான
मा 3 க. ஆ. அள
मान பு. மதிப்பு, கர்வம்
मानव பு. மனிதன்
मानवराक्षस பு. மனித உருக்கொண்ட அரக்கன்
मानुष्यक ந. மனிதசமூகம்
मानोन्नति ஸ். மிகமரியாதை
मामक வி. என்னுடைய
माया ஸ். மாயவித்தை
मारुत பு. காற்று
मारुतात्मज பு. அனுமான்
मालाकार பு. தோட்டக்காரன்
मालिन्य ந. மாசு, அழுக்கு
मांस ந. மாமிசம்
मास् பு. மாதம்
मिथः அ. ஒருவர்க்கொருவர்
मिथुन ந. இரட்டை
मिथ्या அ. பொய்யாய்
मी 9 க. உப. அழி, கொல்
मुकुटज्योत्स्ना जल ந. முடிகளின் காந்தியாகிய ஜலம்
मुक्तकेशी ஸ். விரிசடையாள்
मुक्ता ஸ். முத்து
मुखोच्छ्वासगन्ध பு. வாய்மூச்சின் வாசனை
मुग्धाकृति வி. அழகிய ரூபமுள்ள
मुर பு. விஷ்ணுவின்பகைவன்
मुष् 9 க. ப. திருடு
मूकभाव பு. ஊமைத்தன்மை
मूर्छ् 1 க. ப. மூர்ச்சையடை
मूर्धन् பு. தலை
मूल ந. வேர், ஆதாரம்
मूषक பு. பெருச்சாளி
मृग् 10 க. ஆ. தேடு
मृगतृष्णिका ஸ். கானல்நீர்
मृगया ஸ். வேட்டை
मृगानुसारिन् வி. மானைத்தொடரும்
मृज् 2 க.ப. துடை
 प्र பூ. கழுவு, **सम्** பூ. பெருக்கு
मृणाल பு.ந. தாமரைத்தண்டு
मृद् 9 க.ப. பொடிபண்ணு
मृषा அ. பொய்பாய்
मेखला ஸ். ஒட்டியாணம்
मेध्य வி. பூசைக்கு அருகமான
मेनका ஸ். ஒரு தேவ மாது
मैथिली ஸ். சீதை
मोह பு. மடமை, கர்வம்

मौर्ख्य ந. மூர்க்கத்தனம்
म्ना 1 க.ப. மனனம்பண்ணு
सम्+आ பூ. விதிகூறு

य.

यजमान பு.யாகம்செய்வோன்
यज्ञ பு. யாகம் [கப்
यज्ञक्रतु பு. யாகத்தின் ஓர் பா
यज्ञमण्डप பு. யாக மண்டபம்
यज्ञकर्मन् பு. ஒரு மனிதன்
यज्ञिय யாகத்துக்குரிய
सम्+यत् போராடு
यत्कृते அ. யார் பொருட்டு
यत्नतः அ. முயற்சியால்
यथाविधि அ. விதிப்படி
यथेष्टम् அ. இஷ்டப்படி
यम् 1 க. ப. அடக்கு
यम பு. கூற்றுவன்
यमुना ஸ். ஓர் நதி
ययी பு. வழி
यसू 4 க.ப. பிரயாசைப்படு
या 2 க.ப. போ
वि+निर्+या போய்விடு
यावज्जीवन அ. உயிருள்ளமட்
यावद् அ. எதுபரியந்தம் [டும்
यु 2 க. ப. கூடு
युग ந. இரட்டை
युगान्तर ந. வேறு யுகம்
युज् 7 க. உப. கூடு
अनु+युज् கேள்விகேள்
उद् + युज् முயற்சிசெய்
नि+युज् நியமி
युज् (वि பூ. பிரிவடை
युध् ஸ். சண்டை
युवति ஸ். ஸ்திரீ
युवन् பு. யௌவனபுருஷன்
यूप பு. யாகஸ்தம்பம்
यूरोपीय வி. ஐரோபிய
योजितवत् கூடின
योधसमाज பு. வீரர்சமூகம்
यौवन ந. யௌவனப்பருவம்

र.

रक्त ந. உதிரம் [பை
रङ्ग பு. பொதுவிடம், நடனச
रङ्गागत வி. சபைக்குவந்த
रच् - वि பூ. செய்
रज्जु ஸ். கயிறு
रण பு. ந. போர்க்களம்
रणधुरा ஸ். யுத்தபாரம்
रति ஸ். இன்பம்
रध् 4 க. ப. துன்புறுத்து
रभस பு. அவசரம்
रम् उप பூ. 1 க.ப.சாகு. विபூ. ஓய்வடை
रम्य வி. இன்பமான

रश्मिवत् பு. கதிரவன்
रस् 1 க. ப. கத்து
रह् 10 க. நீங்கு
रहस् ந. ரகசியம், தனிமை
रहित வி. இல்லாத
रा 2 க.ப. கொடு
राघव பு. ரகுகுலத்தோன்
राज् 1 க. உப. वि பூ.விளங்கு
राज् பு. அரசன்
राजक ந. அரசசமூகம்
राजकुल ந. அரண்மனை
राजसूय பு. ஒரு வகை யாகம்
राध् ஆ. பூ. திருப்திபண்ணு
रामभार्या ஸ். ராமர்மனைவி
राष्ट्र ந ராஜ்யம்
रिक्थ ந. செல்வம், தனம்
रिच् 7 க. உப. காலிபண்ணு
रु 2 க. ப. உரக்க கூவு
रूक्ष வி. கடினமான
रुचिकर वி. சுவையுள்ள
रुचिर வி. அழகிய, உகந்த
रुद् 2 க. ப. அழு
रुद्र பு. சிவன் [போடு
रुध् 2 க. உப. தடு, முற்றுகை
रुरु பு. ஒரு மனிதன்
रुष् ஸ். கோபம்
रुह् अधि பூ. ஏறு

रूप ந. உருவம்
रेणु பு. தூளி
रै பு. தனம்
रोग பு. வியாதி
रोदसी ந. இருமை. வானமும் பூமியும்
रोधस् ந. கரை

ल.

लक्ष्मी ஸ். இலக்குமி, தனம்
लगुड பு. தடி
लघु வி. சிறிய
लघुलघु அ. அதிகாலையில்
लङ्घ् 1, 10 க. உப. தாண்டு
लप् 1 க.ப. प्र பூ. பேசு वि பூ துக்கப்படு
लभ् க. ஆ. அடை
लम्ब् 1 க. ஆ. अव பூ.தாங்கு
लष् 1, 4 க. ப. இச்சைப்படு
ला 2 க. ப. கொடு, கொள்
लाभ பு. இலாபம்
लालन ந. செல்லம்
लावण्य ந. அழகு
लिप् 6 க. உப. பூசு
लिह् 2 க. உப. நக்கு
ली 4 க. ஆ. மனமழுந்து
वि+ली 9 க. ப. உருகு
लीन வி. மறைந்த

लुट् 1 க. ஆ. புரளு
लुप् 4 க. ப. கெடு
लुप् 6 க. உப. திருடு
लुब्धक பு. வேடன்
लू 9 க. உப. வெட்டு
लेखा ஸ். கோடு
लोक् · अव பூ. 1 க. ஆ. 10 க. பார்
लोकत्रयपति பு. மூவுலகக்கும் அதிபதி
लोकवाद பு. ஜனநிந்தை
लोकान्तरम् ந. வேறுலகம்
लोकापवाद பு. அபகீர்த்தி
लोचन ந. கண்
लोमन् ந. மயிர்
लोमश பு. ஒரு ரிஷி
लोल வி. அசைகிற
लोहबन्ध பு. இரும்புவிலங்கு

व

वङ्गाः பு. வங்க நாடு
वच् - आशिषम् பூ. ஆசிகூறு
वच् - प्रति பூ. பதில் கூறு
वज्र பு. ந. வயிரம்
वञ्च् 10 க. ஆ. மோசம்செய்
वटवृक्ष பு. ஆலமரம் [ள் தீ
वडवानल பு. கடல் நடுவிலுள்
वणिग्जन பு. வர்த்தகர்கள்
वत्सा ஸ். பெண் குழந்தை
वधक्रम பு. கொல்லும் வகை
वधस्तंभ பு. தூக்குமரம்
वन् 8 க. ஆ. யாசி
वन्दितव्य வணங்கத்தக்க
वन्य வி. வனத்திலுண்டான
वप् 1 க. உப. விதை, வெட்டு
निर् பூ. யாகத்தில் பலிகொடு
वपुस् ந. உடல்
वम् 1 க. ப. வாந்திசெய்
वर् 10 க. தெரிந்துகொள்
वरुण பு. கடல்தெய்வம்
वर्मन् ந. கவசம்
वर्षण ந. மழைபெய்தல்
वर्षाभू பு. தவளை
वल् 1 க. ஆ. மூடு
वल्मीक பு. ந. புற்று
वश् 2 க. ப. விரும்பு
वषट्कार பு. யாகத்தில் அவி சொரியும்போது வஷட் என்று கூவுதல்
वस् 2 க. ஆ. உடு, **नि** பூ. உடு
वसन ந. ஆடை [த்து
वसा ஸ். கொழுப்பு
वसुधा ஸ். பூமி
वस्तुजात ந. பொருள்களின் கூட்டம்

वह् 1 க. உப. आ பூ. கொண்டுவா
वह्नि பு. நெருப்பு
वा 2 க. ப. வீசு
वाच्यता ஸ். இகழப்படுதல்
वापय அணை निर् பூ.
वारं वारं அ. அடிக்கடி
वारिद பு. மேகம்
वालिपुत्र பு. அங்கதன்
वाल्मीकि பு. ஒரு முனிவர்
वासर பு. ந. கிழமை
वासव பு. இந்திரன்
वासिष्ठ பு.வசிஷ்டகுலத்தான்
विकच வி. மலர்ந்த
विक्रान्त வி. தைரியமுள்ள
विचार्यमाण யோசிக்கப்படுதல்
विचित्र வி. விசித்ரமான
विच्छ् 1 க. ப. போ, அணுகு
विज् 1 க. ஆ. 7 க.ப. उद् பூ. நடுங்கு, வெறுப்படை
विज् 3 க. உப. वि பூ. வேறுபடுத்து
विडम्ब् 10 க. பரிகசி
वित्तवत् வி. பணமுள்ள
वितृष्ण வி. ஆசையற்ற
विद् 2 க. ப. அறி
विद् 7 க. ஆ. தர்க்கி
विद्—नि பூ. பிறவினை. நிவேதனம் பண்ணு, அறிவித்தல்
विदेशगमन ந. பரதேசம் போ
विदेह பு. ஒரு நாடு
विद्ध அடிபட்ட
विद्या ஸ். வித்தை
विद्वस् நி. பெ. எ. அறிகிற
विद्विष् பு. பகைவன்
विधातृ பு. பிரமன்
विनष्ट-वि+नश् இ.செ.பெ.எ. அழிந்த
विपाश பு. கட்டு
विपिन ந. காடு
विप्र பு. பிராமணன்
विबुध பு. தேவன்
विभङ्ग பு. நாசம்
विभाण्डक பு. ஒரு முனிவர்
विभूति ஸ். ஐசுவரியம்
विमतिता ஸ். மதியீனம்
विमुख வி. வேறு முகமான
विरहित வி. பிரிந்த
विरोध பு. பகைமை
विलसित ந. விளையாட்டு
विलुप्त அழிந்த
विवाहविधि பு. கல்யாணச் சடங்கு
विविध வி. பலவகையான

विशू पு. வைசியன்
विशू- सम्+आ பூ. நுழை
विशसितृ பு. கொலைஞன்
विशिख பு. அம்பு
विशिष्ट வி. பூஜிக்கத்தக்க
विश्रुत(वि+: இ-செ-பெ-எ கீர்த்திபெற்ற
विश्वतः அ. எத்திசையிலும்
विश्वनाथ பு. உலகநாதன்
विश्वपा பு. உலகரட்சகன்
विश्ववाह् பு. உலகம்தாங்குவோன்
विश्वसनीय... ஸ். நம்பிக்கை உண்டாக்கும் தன்மை
विश्वसृज् பு.உலகமாக்குவோ[ன்
विश्वावसु பு. கந்தர்வன்
विश्वेदेवाः பு. எல்லா தேவர்
विषू 3 க.உப.சூழ் [களும்
विषय பு.சிற்றின்பப்பொருள்
विषाण பு.ந. கொம்பு
विष्टपहारिन् பு. விஷ்ணு
विस्तरतः அ. விரிவாய்
विस्तार பு. விரிவு
विस्मय பு. வியப்பு
विस्मित, वि+स्मि இ-செ-பெ-எ. ஆச்சர்யமடைந்த
विहत வி. தடைபட்ட

विहाय விட்டு [ட்ட
विहित -वि+धा. விதிக்கப்ப
विहीन வி. இல்லாமல்
वीररस பு. வீரரசம்
वीरवरूथिनी. ஸ். வீரர் படை
वुवूर्षु வி. வரிக்க இச்சையுள்ள
वृ 5 க-உப. மூடு-अप+आ பூ. திற-आ பூ.அடக்கு-वि பூ. விரித்துரை
वृ 10 க. नि பூ. விலக்கு
वृक्षमूल ந. மரவேர்
वृजू 1, 7 க.ப. 2 க.ஆ. 10 க. நீக்கு, தள்ளு
वृजिन பு. துஷ்டன்
वृत्—अ... பூ. கட, आ பூ. திரும்பு
वृत् - प्र பூ. வழங்கச்செய்
वृत्त ந. சம்பவம், நடந்தது
वृत्तान्त பு. விருத்தாந்தம்
वृत्तान्तश्रवण ... நடந்ததைக் கேட்டல்
वृत्ति ஸ். ஜீவனம்
वृत्रहन् பு. இந்திரன்
वृथा அ. வீணாய்
वृद्ध வி. வயதான
वृद्धि ஸ், வளர்ச்சி, பெருக்கம்
वृश्चिक பு. தேள்

वृष् 1 க. ப. மழைபெய்
वृषल பு. பாவி, தவறினவன்
वृष्टि ஸ். மழை
वृ 9 க. உப. வரிந்துகொள்
वेग பு. விரைவு
वेणि - वेणी ஸ். சடை
वेदना ஸ். நோவு
वेश-वेष பு. வேஷம்
वै அ. அசைச்சொல்
वैक्लव्य ந. மனக்கிலேசம்
वैदग्ध्य ந. சாமர்த்தியம்
वैदिक வி. வேதசம்பந்தமான
वैधस பு. வேதசின்புத்திரன்
वैयाकरण பு. இலக்கணவல் [லான்
वैषम्य ந. கஷ்டம்
व्यक्त - वि+अञ्ज् தாது
பெ-எ. தெளிவான
व्यतिरेक பு. வேறுதல்
व्यथित வி. துன்பமடைந்த
व्यध् 4 க. ப. புண்படுத்து
व्यय பு. செலவு
व्याकरण ந. இலக்கணம்
व्याधित வி. நோயான
व्याल பு. மதயானை
व्यास பு. வியாசர் [யுள்ள
व्रतरुचि விரதத்தில் இச்சை
व्रश्च् 6 க.ப. வெட்டு, அறு

व्रीडा ஸ். வெட்கம், நாணம்

श.

शंस्(आ पू.1 க.ஆ. ஆசைப்படு
शक् 5 க.ப. சமர்த்தனாகு
शकन् ந. சாணம்
शकुन्तला ஸ். சகுந்தலை
शक्य வி. கூடுமான
शक्र பு. இந்திரன்
शक्रजित् பு. இந்திரஜித்து
शंखध्मा: பு. சங்கூதி
शद् 1 க. நாசம்பண்ணு
शनैः அ, மெதுவாய்
शप् 1 க. உப. சாபம் இடு
शब्द பு. சத்தம்
शम् அ. சுகம் [சிப்போன்
शरणार्थिन् வி.சரணத்தை இச்
शरमण्डप பு.ந. அம்புக்கூடு
शराव பு. மண்கலயம் [தன்
शरीरिन् வி.சரீரமுள்ள-மனி
शर्वरीश பு. சந்திரன்
शश பு. முயல்
शशाङ्क பு. சந்திரன்
शश्वत् அ. எப்பொழுதும்
शस् 1 க.ப. वि பூ. கொல்லு
शस्त्रविद्या ஸ். போர்வித்தை
शस्त्रसंपात பு. ஆயுதவீழ்ச்சி

शस्त्रास्त्र ந. சகலவித ஆயுதங்களும்
शाक பு. காய்கறி
शाप பு. சாபம்
शावक பு. குட்டி
शास् 2 க.ப. ஆளு
शास्त्रप्रतिषेध பு. சாஸ்திரவிலக்கு
शिखिन् பு. மயில்
शिरस् ந. தலை
शिरीष ந. ஓர் வகை பூ
शिलासंघात பு. கற்களின் கூட்டம்
शिष् 7 க. ப. विशिष् விசேஷப்படுத்து
शी 2 க.ஆ. படு, தூங்கு
शीत வி. குளிர்ந்த
शीतत्राण ந. குளிரினின்றும் காத்தல்
शीतल வி. குளிர்ச்சியான
शील ந. நன்னடக்கை
शुक्ति ஸ். கிளிஞ்சல்
शुचि வி. சுத்தமான
शुल्क பு. ந. பரியம்
शुश्रूषा ஸ். பணிவிடை
शुष्मिण வி. சக்தியுள்ள
शून्य வி. சூன்யம், இல்லாமை
शून्यमुखी ஸ். பாழ்முகமுடைய
शूलिन् பு. சிவன்
शृङ्ग ந. கொம்பு
शॄ (வி பூ. வாடு, வாடிப்போ
शेष பு.ந. மிச்சம்
शोकविकल வி. சோகத்தினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட
श्याम வி- கருமையான
श्रम பு. களைப்பு
श्रा 2 க.ப. அடு, சமை
श्रान्त (श्रम्) களைத்துப்போன
श्रावण பு. ஆவணிமாதம்
श्रि 1 க. உப. आ பூ. பற்று, அண்டு
सम्+श्रि பற்று
श्री 9 க. உப. சமையல்செய்
श्रीहरि விஷ்ணு
श्रु (शृ) 5 க.ப. கேள்
श्रुतिमनोहर வி. செவிக்கினிய
श्रेणि-णी ஸ். வரிசை
श्रेमन् பு. காந்தி
श्रोत्र ந. காது
श्रोत्रद्वय ந. இரு காது
श्वःकार्य ந, நாளைய வேலை
श्वन् பு. நாய்
श्वस् 2 க. ப. மூச்சுவிடு
नि+श्वस् மூச்சுவிடு
वि+श्वस् நம்பு
सम्+आ+श्वस् தைரியம்சொல்
श्वापद பு. வேட்டைமிருகம்

स.

संख्यातीत வி. கணக்கற்ற
संगत (**सम्** + **गम्** தா.இ. பெ. கூடின
संग्राम பு. யுத்தம்
संतुष्ट · **सम्** + **तुष्** திருப்திய [டைந்த
सन्देह பு.ஐயம்
संध्या ஸ். அந்திப்பொழுது
संनाह பு. கவசம்
संपर्क பு. சேர்க்கை
संपादन ந. சம்பாதித்தல், சாதித்தல்
संप्रदाय பு. வழக்கம்
संभव உத்பத்தி, சம்பவம்
संभावित (**सं** + **भू** சாத்திய மாய் நினைக்கப்பட்ட
संभ्रमविधि பு. பரபரப்பு
संमोहन ந. ஓர் அஸ்திரம்
संयम பு. அடக்கம்
संयमिन् பு. இந்திரியம் அடக் [கியவன்
संवत्सर பு. வருஷம்
संवर्त பு. ஒரு புரோகிதன்
संवर्तक ஓர் வகை நெருப்பு (அழித்தீ)
संवास சேர்க்கை, கூட்டுறவு
संसर्गमुक्ति ஸ். சேர்க்கை விடு [தல்
संसार பு. உலகம்
संसारसुख ந. உலகசுகம்
संसृतिगती ஸ். ஸம்ஸாரக்குழி
संस्मर्तव्य வி. நினைக்கத்தக்க
सकल வி. முழு
सकाश பு. சமீபம்
सक्रोध வி. கோபமுள்ள
सखि பு. தோழன் [விரதம்
सङ्ग பு. பற்று
सच्चरणव्रत ந. நன்னடக்கை
सञ्ज् 1 க.ப. பற்று **व्यति** + **सञ्ज** (**व्यतिषञ्ज**) ஒன்றாய்க்கூடு
सत्कृति ஸ். நற்செய்கை
सत्क्रिया ஸ். உபசாரம்
सत्तम வி. மேன்மையான
सत्वानुरूप வி பலத்திற்கேற்ற
सत्पुरुष பு. நல்லவன்
सत्र ந. யாகம் **सत्रभूमि** ஸ். யாகபூமி
सत्संगति ஸ். நல்லவர்சேர்க்கை
सद् - **सीद्** 1 க.ப. உட்கார்
आ + **सद्** அணுகு
प्र + **सद्** தயவுகூர்
सम् + **आ** + **सद्** அடை
सदू (**प्र** பூ.) திருப்திபடுத்து
सदसत् வி. நல்லதும் கெட்டதும்
सदाचार பு. நன்னடக்கை

सद्यः அ. உடனே
सनाथ வி. காப்பற்றப்பட்ட
सपत्नी ஸ். சக்களத்தி
सभासद् பு. சபையின் அங்கத்தினன்
समक्रिय வி. பக்ஷபாதமில்லாத]
समन्तम् அ. சுற்றிலும்
समन्तात् அ. சுற்றிலும்
समन्त्रकम् அ. மந்திரத்துடன்
समस्त வி. எல்லாம்
समाकुल வி. நிறைந்த
समागम பு. சேர்க்கை
समान வி. சமமான
समारोपित- समा + रुह् பிறவினை இ. பெ. ஆரோபிக்கப்பட்ட, வைக்கப்பட்ட
समाहृत - सम् + हृ இ. பெ.) சேர்க்கப்பட்ட
समिध् ஸ். ஸமித்து
समीहित வி. விரும்பிய
समुद्यम பு. முயற்சி
समुपारूढ வளர்ந்த, பெருத்த
समुपाहृत सम् + उप + आ + हृ) சேர்க்கப்பட்ட
सम्यक् அ. நன்றாய்
सम्यच् வி. நல்ல
सम्राज् பு. சக்கிரவர்த்தி
सरणि-णी ஸ். மார்க்கம்
सरमा ஸ். தேவநாய்
सरस्वती ஸ். ஒரு நதி
सर्वतः அ. எத்திசையிலும்
सर्वभूतानि ந. எல்லா பூதங்களும்
सर्वविद् வி. முற்றுணர் [களும்
सर्वस्व ந. முழுசொத்தும்
सर्वाभिप्रेतहेतु எல்லா விருப்பத்தையும் அடையக் காரணம்
सलिल ந. ஜலம் [ணம்
सवितृ பு. சூரியன்
सविस्मय வி. ஆச்சரியத்தோடு
सशोक வி. துக்கத்தோடு
ससैनिक வி. சேனையோடு
सस्ज् 6 க. ப. தயாராகு
सह् - उद् பூ. தகுதியாகு
सहस्र ந. ஆயிரம்
सहस्रधा அ. ஆயிரம்கூறாக
सहस्रशः அ ஆயிரக்கணக்காக
सहाय பு. உதவுவோன்
सहिष्ठ வி. அதிபலமுள்ள
संनाहुक வி. கவசம்தரித்த
साक्षात् அ. கண்கூடாக
सागर பு. சமுத்திரம்
साचिव्य ந. மந்திரித்தனம்
सात्यहव्य பு. ஒரு புரோகிதன்
साध् 5. க. ப. நிறைவேற்று

साधारण வி. சாதாரணமான
साधु அ. நன்றாய்
साधुवृत्त வி. நன்னடக்கையுள்ள
सामान्य வி. பொதுவான
सायम् அ. மாலையில்
सार பு. சக்தி, சாரம்
सारमेय பு. ஒரு நாய்
सार्धम् அ. கூட
सार्वभौम வி. மண்டலபதி
सावधान வி. கவனமுள்ள
सावित्री ஸ். காயத்ரி மந்திரம்
साश्चर्यचर्य வி. ஆச்சர்ய நடத்தையுள்ள
साहाय्य ந. உதவி
साहित्य ந. யாப்பு
सिकता ஸ். மணல்
सिद्धि ஸ். நிறைவேற்றம்
सिधू 1 க. ப. நன்றாய் முடி
सिवू 4 க. ப. தை
सु 5 க. உப. சோமரசம் பிழி
सु 1. 2 க.ப. प्र பூ. உண்டாக்கு
सु உபசர்க்கம். நல்ல
सुत्यादिन ந. ஸோமரசம் குடிக்கும் நாள்
सुधास्यन्दिन् வி. அமிர்தம் ஒழுகுகிற
सुभिक्षा பு. ஆகாரமிகுதி
सुरभि வி. மணமுள்ள
सुरालय பு. தேவருலகு
सुवर्णशत ந. நூறு பொன்
सुविनीत வி. அடக்கமுள்ள
सुहृद्यतम வி. மிகநெருக்கமான, அதிபிரியமான
सू 2 க. ஆ. மகப்பெறு
सू 6 க. ப. தள்ளு
सूक्ति ஸ். நல்வார்த்தை
सूचू 10 க. குறிப்பாயுணர்த்து
सूत பு. தேர்ப்பாகன்
सूनृत வி. இதமான
सृ 1 க.ப. ஓடு
निर् பூ. ஓட்டு(பிறவினை
सृजू - सम् பூ. கூட்டு [டப்
सेनानिवेश பு. சேனைதங்குமிடம்
सेन्द्र வி. இந்திரனோடு
सेवन ந. சேவித்தல்
सेवा ஸ். பணிவிடை
सो 4 க. ப. முடிவுசெய்
सोच्छ्वास வி. மூச்சுள்ள
सोपान ந. படிகட்டு
सौम्य வி. சாதுவான
सौयवसि பு. சுயவசன் மகன்
सौराज्य ந. நல்ல அரசு
सौवर्ण வி. பொன்மயமான
स्खलत् நி.பெ.எ. தள்ளாடுகிற
स्खलित ந. தவறு

स्तन् 1 க.ப. முழங்கு
स्तन பு. முலை
स्तबक பு. கொத்து
स्तंभ् 1 க. ஆ. 5 க.ப. கர்வமடை
स्तंभ् 9 க. ப. நில் [டை
स्तंभ பு. தூண் [புகழ்
स्तु 2 க. உப. துதி, अभि பூ.
स्तृ 5 க. உப. மூடு, விரி
स्तॄ 9 க. உப. மூடு, आ பூ. [பரப்பு
स्त्री ஸ். ஸ்த்ரீ
स्था - अव பூ. நில், उप பூ. சமீபி
स्थावरजङ्गम வி. அசையாததும் அசைவதுமான
स्थित உள்ள
स्थूलकेश பு. ஒரு முனி
स्ना 2 க. ப. நீராடு
स्नायु ஸ். சதை
स्निह् 4 க. ப. அன்புகூர்
स्नु 2 க.ப. ஒழுகு, சொட்டு
स्नु பு. ந. உச்சி, சிகரம்
स्पृहा ஸ். இச்சை
स्फुट् 6 க. ப. பிள
स्फुटितातिमुक्त ந. மலர்ந்த அதிமுக்தா பூ
स्मित ந. புன்னகை
स्मृ-वि பூ. மற

स्यन्दन பு. தேர்
स्वकर्तव्य ந. தன் கடமை
स्वकीय வி. தனது
स्वजनवियोग பு. தன் ஜனங்களினின்றும் பிரிவு
स्वन பு, முழக்கம், ஒலி
स्वप् 2 க. ப. உறங்கு
स्वप्न பு கனவு
स्वप्नाय् ஆ. கனா காண்
स्वयंभू வி. தானே ஆன
स्वयंवरकाल பு.தானே புருஷனை வரிக்கும் காலம்.
स्वयम् அ. தானே
स्वर பு. நாதம், ஒலி [யுள்ள
स्वर्गकाम வி.ஸ்வர்க்க இச்சை
स्वहित ந. தனக்கு நன்மையானது
स्वाति ஸ். ஒரு நக்ஷத்திரம்
स्वाद பு. ருசி
स्वादु வி. ருசியுள்ள
स्वामिन् பு. உடையவன்
स्वायत्त வி. தன் அதீனமான
स्वृ 1. க. ப. ஒலிசெய்
स्वेद பு. வேர்வை
स्वेदलव பு. வேர்வைத் துளி

ह

हठात् அ. முரட்டுத்தனமாக

हत அடியுண்ட
हन् 2. க, ப. கொல், **अभि-आ** பூ. அறை, அடி, **नि** பூ. கொல், அழி
हनुमत् பு. அனுமான்
हन्त வியப்பு, துக்கங்களை உணர்த்தும் இடைச்சொல்
हन्तृ வி. கொலைஞன்
हय பு. குதிரை
हर பு. சிவன்
हरिद्वार ந. இமயமலை அடியிலுள்ள ஒரு க்ஷேத்திரம்
हरिश्चन्द्र பு. ஒரு அரசன்
हव्य ந. ஹோம திரவியம்
हा 3. க. ப. விடு
हा 3 க. ஆ. போ, **उद्** பூ. ஏறு, **सम्** பூ. உட்கார்ந்திரு
हारिद्र வி. மஞ்சள் நிறமான
हास्य ந. சிரிப்பு
हास्यकार्य ந. நகைக்கத்தக்க கார்யம்
हि 5 க. ப. போ
प्रहि அனுப்பு
हिंस् 1 க. 7 க. ப. 10 க. ஹிம்சை செய்
हिंस् வி. கொலை செய்யும்
हिमपात பு. பனி வீழ்ச்சி
हिमाचल பு. பனிமலை
हिरण्यक பு. ஓர் எலியின் பெயர்
हीन வி. இல்லாத
हीरकमणि பு. வயிரக்கல்
हु 3 க. ப. ஹோமம் செய்
हृ उप+अव பூ. 1 க, உப. கீழே கொண்டுபோ
हृदयमर्मच्छिद् வி. இருதய மர்மத்தைப் பிளக்கின்ற
हे அ. விளி
हेतु பு. காரணம்
होतृ ஓர் ரித்விக்
ह्नु 2 க. ஆ. மறை
अप+ह्नु மறை
नि+ह्नु மறை
ह्रस्व வி. குறுகிய
ह्री 3 க. ப. வெட்கப்படு, நாணு

அங்கதேசம் अङ्गाः பன்மை
அஜன் अज பு. ஒரு அரசன்
அஜாக்ரதையாய் रभसात्, मोहात्
அடி अप - नि பூ. कृ 8 க.
அடிக்கடி अनिशम् அ.
அடிமரம் बन्धन ந.
அடிமைத்தனம் दास्य ந.
அடையாளம் चिह्न ந.
அடைந்த उपलब्ध
அதிகமாய் भृशम् அ.
அதிவிசனமான दुःखतर வி.
அதிமுக்தாகொடி अतिमुक्त-लता ஸ்.
அபகரி अप+हृ 1 க. பு.
அபிப்பிராயம் प्रयोजन ந. उद्देश
அபேக்ஷி अप+ईक्ष् 1 க.
அருகிலுள்ள संनिहित
அல்லாமல் ऋते அ.
அவசரமாய் ससंभ्रमम् அ.
அழிவற்ற शाश्वत வி.
அழிவு नाश, अवसाद பு.
அற்பன் कापुरुष பு.
அற்பசி आश्विन பு.
அன்னம் अन्न ந.
அனுக்ரகம் आशिस् ஸ்.

ஆ.

ஆக்ரமி अभि+गम्
ஆச்சரியமான अद्भुत வி.
ஆறு स्रोतस् ந.

இ.

இக்ஷ்வாகுக்கள் इक्ष्वाकु
இந்திரஜித்து इन्द्रजित् பு.
இந்திரியவியாபாரம் मनोधर्म பு. इन्द्रियवृत्ति ஸ்.
இடை मध्य ந.
இடைவிடாமல் अनिशम् அ.
இரக்கை पक्ष பு.
இரசம் रस பு.
இரத்தம் शोणित ந.
இராஜாதிகாரி राजपुरुष பு.
இராஜ்யம் विषय பு. எல்லை
இருட்டான श्याम வி.
இருப்பு भाव பு. अस्तित्व ந.
இவ்விடத்திய अत्रत्य வி.
இன்னும் अद्यापि அ.

உ.

உண்டாக்கு, கட்டு निर्+मा
உண்மை ऋत ந.
உண்மை வடிவமான सत्य-स्वरूप வி.
உதவி साहाय्य ந.
உதை लत्ता ஸ்.

உபாத்தியாயர் अध्यापक.
உபாயம் अभ्युपाय பு.
உயர்ந்த उच्च வி.
உயிர்த்தெழு पुनर् जीव्
உயிரோடிருக்கிற जीवन्ती ஸ்.
உரக்க उच्चैः அ.
உரையாசிரியர் टीकाकार, टीकाकृत् பு.
உலகசக்கிரம் जगच्चक्र ந.
உலோபி कदर्य பு.
உறவு बन्धु பு. ज्ञाति பு.
உறுதிப்படுத்து, நம்பப்பண்ணு प्रतीतिकृ

எ, ஏ.

எண், கணக்கு संख्या ஸ்.
எத்தனைதரம் कतिकृत्वः அ.
எப்படிப்பட்ட कीदृश வி.
எப்பொழுதோ அப்பொழுது यदा यदा · तदा तदा
எல்லாரிலும் இளைய कनिष्ठ வி.
எடு, தூக்கு उद्+नम् பிறவினை என்ற नाम
ஏனென்றால் यतः, हि அ.

ஒ, ஓ.

ஒருபோதுமில்லை नैव, नकर्हिचित् न कदा அ.
ஒருவரோடொருவர் நெருங்குதல் परस्परसंघट्टन ந.
ஒழுக்கம் கைகொள் सदाचारं प्रतिपद्
ஓட்டு प्र+चुद् 10 க.
ஓடுதல் विद्रवण ந.
ஒஷதி, மூலிகை ओषधि ஸ்.

க.

கட்டப்பட்ட नियुक्त
கட்டளையிடு आ+दिश् 6 க.
கடகம் अङ्गद பு.
கடுஞ்சொற்கள் परुषाक्षर வி.
கடுமையான परुष வி.
கடைசியான चरम வி.
கடைவீதி पण्यवीथिका ஸ். आपण பு.
கண்டி निर्+भर्त्स् 10 க.
கணக்கிடப்பட்ட परिगणित, परिकीर्तित [1 க. ப.
கத்து (தவளைபோல்) आ+रट्
கப்பற்படை नौसाधन ந.
கபடாலோபனை कपटप्रबन्ध பு.
கர்வமுள்ள उत्सिक्त
கருணையற்ற निर्घृण வி.
கருத்து उद्देश, प्रयोजन
கலிங்கநாடு कलिङ्गाः
கவரப்பட்ட विलोभित

கன்று वत्स பு.
கஷ்டம் असौकर्य, कष्ट ந.
காக்கப்படாத अरक्षित வி.
காகிதம் पत्रक ந.
காணக்கூடாத अदृश्य வி.
காமம் काम பு.
காரணமற்ற निर्मूल வி.
கிரகித்துக்கொண்டு गृहीत्वा
கிழக்கு पूर्व, प्राच्य வி.
கிளை शाखा ஸ்.
கீர்த்திபெற்ற अभिमत, प्रसिद्ध
குடம் कुम्भ பு.
குருடான अन्ध வி.
குற்றமற்ற अनपराधिन् வி.
கூட்டம் समाज பு. परिषद् ஸ்
கூடின मिलित
கூடுகிற संगच्छमान
கூண்டு पञ्जर பு.
கூப்பிடு अभि+धा பெயரிடு
கூப்பிடுகிற अभिदधान நி.பெ.
கூரை छदिस्, पटल ந.
கேடு अनर्थ् பு. पीडा ஸ்.
கேவலம் केवलम् அ.
கொல்லப்பட்ட हत
கொலை वध பு.
கொள்ளை लोप्त्र, लुण्टन ந.
கோட்டை दुर्ग ந.
கோடாலி परशु பு.
கோபமடைந்த क्रुद्ध - क्रुध्
இ. செ. பெ எ.

ச.

சக்தி प्रभाव பு.
சண்டைக்கு युद्धाय, योद्धुम्
சமாதானம संधि, सख्य
சமயல்பாத்திரம் स्थाली ஸ்.
சம்பாதி उप+अर्ज 1, 10 க.
சர்க்கம் सर्ग பு.
சரீரம் तनु ஸ். वपुस् ந.
சாதாரண सामान्य, साधारण
சாமர்த்தியமுள்ள चतुर [வி.
दूरदर्शिन् வி.
சாமவேதம் सामवेद பு.
சிரத்தை श्रद्धा ஸ். विश्वास பு.
சிறுமை लघुता ஸ்.
சிறையிடு कारागृहे निक्षिप्
சுகம் सुख ந.
சுபாவம் निसर्ग பு.
சுற்றிவா प्रदक्षिणीकृ
சூதாடு दिव् 4 க.ப.
சூத்திரம் सूत्र ந. [ஸ்.
செய்நன்றிகொல்லல் कृतघ्नता
சென்ற இரவு गतारात्रि ஸ்.
சேனாபதி चमूपति सेनापति பு.
சேனைவரிசை व्यूह பு.

சொந்த स्वीय வி.
சொல்லமுடியாத अनिर्वचनीय किमपि வி.
சோம்பலுள்ள अलस, तन्द्रिल வி.
சௌகர்யம் सौकर्य ந.
சௌரியம் पराक्रम பு,
ஜமக்காளம் कुथ பு.
ஜனமில்லாத निर्जन வி.
ஜ்வாலை शिखा ஸ்.

த.

தண்டனை दण्ड பு. नय பு.
தத்துவம், உண்மை तत्व ந.
தத்வமறிந்தவன் तत्त्वविद् பு
தபசுகள் तपांसि பன்மை
தயாராயுள்ள उद्यत இ.செ.பெ
தர்மநூல் धर्मग्रन्थ பு.
தரித்திரம் दारिद्र्य ந. दुर्गति
தரை भूमि ஸ்.
தலைநகர் राजधानी ஸ்.
தற்காலம் संप्रति அ.
தனமற்ற धनहीन வி.
தன்மாத்திரை तन्मात्र
தன்னைகவனிக்காமல் आत्मनिरपेक्षम् அ.
தாங்கள் भवान् 1வே.ஒருமை
தானாகவே स्वयम् அ.
தானியம் धान्य ந.
திக்கற்ற अनाथ வி.
திக்பாலகன் दिक्पाल பு.
திடீரென்று सहसा அ.
திருப்திபண்ணல் अनुरञ्ज ந.
திருப்திசெய் अनु+रञ्ज्
திருப்ப இச்சையுள்ள निवर्तयिष्यत्
திருப்பிக்கொடு प्रति+दा
திரும்பு नि+वृत् 1 க.ஆ.
திவலை सीकर, कण பு.
தோண்டு खन्

ந.

நல்ல, சரியான समीचीन, निपुण வி.
நஷ்டமான नष्ट பெ.எ.
நாடகம் नाटक ந.
நித்திய शाश्वत வி.
நிந்தை उपालम्भ
நியாயமாய் धर्मेण, न्यायेन
நிரூபிக்க निरूपयितुम्
நில் स्था, நின்ற स्थित
நினைவு संकल्प பு.
நூறு நூறாக शतशः அ.
நேர்மையான ऋजु வி. सरल
நேராக समक्षम्, प्रत्यक्षम् அ
நொடி क्षण பு.
நோக்கி प्रति, अभि

நோவுசெய்கிற व्यथाकर, पी-
डाकर வி.

ப.

பக்தி भक्ति, देवनिष्ठा ஸ்.
பக்தியோடு भक्त्या, निष्ठया
பஞ்சு तूल, पिचु பு.
படி, வாசி पठ् 1 க,ப.
படிப்பிப்போன் अध्यापक வி.
படையெடு अभि+द्रु 1 க.ப.
பத்ததி पद्धति ஸ். विधि பு.
பதி नाथ பு.
பர்வம் पर्वन् ந.
பராக்ரமம் प्रताप பு.
பருத்த स्थूल, विपुल வி.
பயிருக்காக कृषिहेतोः
பனைமரம் ताली ஸ்.
பாடலிபுத்ரம் पाटलिपुत्र ந.
பாதாளம் पाताल ந.
பாபமுள்ள पाप வி.
பாம்பு फणिन्, नाग பு.
பாழாக்கு उद्+मूल् 10 க.
பிசாசம் प्रेत, पिशाच பு.
பிடிபட்ட ग्रहीत [क्षिप्त
பிடுங்கிக்கொள்ளப்பட்ட आ-
பிரயோஜனம் प्रयोजन ந.
பிராமணனைக் கொல்லல் ब्रह्म-
हत्या ஸ்.
ப்ரீதி अनुराग பு.
புகலிடம் आश्रयस्थान ந.
புராணம் पुराण ந.
பூமியளப்போன் भूमापक பு
பேராசை लोभ பு.
பொருந்தாத अयुक्त, अनुपपन्न
பொறுக்காத अमर्षण வி.
போர்க்களம் रणभूमि ஸ்.

ம.

மகதர்கள் मगधाः
மகிமை प्रभाव பு.
மத்து मन्थनदण्ड பு, मन्थान
மத்தியபாகம் अन्तर, अन्तराल ந
மதுரை, வட मथुरा ஸ்.
மனிதர் தன்மைக்கு ஏலாத
मानवानर्ह வி.
மாமனார் श्वशुर பு.
மார்பு वक्षस् ந.
மாலை हार பு
முக்கியகாரியம் गुरुकार्य ந.
முடிவு उदर्क பு, अवसान ந,
परिणाम பு.
முடிவில் उदर्के
முதல் अग्र ந. आदि பு.
முதலில் प्रथमम् அ. आदौ
மூர்க்கன் शठ, खल, दुरात्मन् பு
மெதுவாய் मन्दम् அ.

மேற்கொள்ளப்பட்ட अभिभूत, आकुल
மோசம்செய் वञ्चू 10 க.
மவுரியகுலத்தான் मौर्य பு.
யவனன்(புறஜாதி) यवन பு.
யாத்திரை यात्रा ஸ்.
யாமம் याम பு.
யுக்தமான युक्त, उचित வி.

வ.

வசனம் वचन ந. उक्ति ஸ்.
வஞ்சகச்சூது कपटद्यूत ந.
வண்டு भ्रमर பு.
வம்சத்தில் உதித்தோன் वंश्य कुलज வி.
வருஷந்தோறும் प्रतिसंवत्सरम्
வர்த்தகன் वणिज् பு.
வலை जाल ந.
வழிதப்பி उत्पथम् அ.
வளர்பிறை शुक्लपक्ष பு.
வாசல் द्वार ந.
வாசனையான सुरभि வி.
வாதம் वादविवाद பு.
வார்த்தை वचस्, वचन ந.
விசாலமான विशाल வி.
விசித்ரமான विलक्षण வி.
விட்டில்பூச்சி पतंग பு.
விடுபட்ட मुक्त
வித்தை विद्या ஸ்.
வியபிசாரம், அவிவேகம் व्यभिचार பு.
வியாதி व्याधि பு.
வியாபாரம், தொழில் व्यापार பு
விரததினம் उपवासदिन ந.
விராடன் विराट பு.
விருப்பம் कांक्षा ஸ். काम பு.
விலையுயர்ந்த महार्ह வி.
விளங்குகின்ற देदीप्यमान, विभ्राजमान
வீட்டுசாமான் गृहोपस्कर பு.
வீதி रथ्या ஸ்.
வெட்டுதல் छेद பு.
வெல்ல இச்சையுள்ளவன் विजिगीषु பு.
வெவ்வேறான विविध வி.
வெளுத்த पाण्डु, विवर्ण வி.
வேர், கிழங்கு मूल ந.
வேரோடுகளை उद्+मूल् 10 க.
வேலைசெய், உழை परिश्रमं कृ
வைத்தியன் भिषज्, वैद्य பு.
வைத்ய நூல் वैद्यक ந. आयुर्वेद
வைப்பு न्यास, निक्षेप பு.

ஸம்ஸ்கிருத இரண்டாம் புத்தக பிழை திருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
2	4	भृश्	भ्राश्
,,	24	जिघ्	जिघ्
3	9	ऋ	ॠ
,,	10	பூ	பூர்வமாயின்
,,	20	चो-चयति	छो छयति
,,	25	दू-दु	धू-धु
4	21	मान	माना
16	23	விதி	விகுதி
47	21	நாட்	நாட்டின்
,,	25	ன்கு	நான்கு
70	20	द्	ढ्
73	15	மெய்முதல்	உயிர்முதல்
77	3	स्मि	स्सि
112	24	ரூப	ரூபகரணவிகு
199	12	சந்தி.	சத்தி
245	3	कारिण	कारिणे

Madras:—Pages :—1 to 171 printed [illegible] Press; the rest at Dixon Press.